

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๙๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพครับ ขณะนี้ท่านสมาชิกฯ ที่มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอเปิดประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งให้ท่านสมาชิกฯ ที่ประชุมทราบ ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
มีเรื่องด่วนที่ค้าง คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ.

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จะผลิตรายการต่อองค์การมหาชนให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙ / (ร ๙๓)

วุฒิสภา

ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๑๐๓๐๐

๖ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัท
บริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายการุณ โสงาม	๒. นายเกริก วณิชกุล
๓. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	๔. นายแก้วสรร อติโพธิ์
๕. นายเจิมศักดิ์ บันทอง	๖. นายกันทร ศรีสรรพวงศ์
๗. นายนิคม เขาวักคิดโสภณ	๘. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธธา
๘. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ	๑๐. นายปภัท พัฒนกุล
๑๑. พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ	๑๒. นางสาวพรทิพย์ จาละ
๑๓. พลเอก มนัส อร่ามศรี	๑๓. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๑๔. ร้อยตรี ยอดชาย ชูศรี	๑๖. นายรัช มะลิผล
๑๗. นายระวี กิ่งคำวงศ์	๑๘. นายวราเทพ รัตนากร
๑๘. นางวิชัย ครองยุติ	๒๐. นายวิโรจน์ ยมดกุลชัย
๒๑. นายสมศักดิ์ โสธนาพรพิพิศ	๒๒. นายสัตะภาว อันทรรพินันท์
๒๓. นายสามารถ รัตนประทีปพร	๒๔. นายอมร นิลเปรม
๒๕. นายถาวร ตูลาดีลัก	๒๖. นายอุทัยพันธุ์ สวงนเสริมศรี

- ๒ -

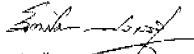
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นีพัทธา อมรรัตน์เมธา
(นางนีพัทธา อมรรัตน์เมธา)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายฉัตรไทย รอดประเสริฐ)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมการ

โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๑๙๗๓, ๐ ๒๒๕๑ ๑๖๗๑

โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๑๕๗๓

สิริพร พิมพ์
มณฑาทิพย์ / สิทธิพร ทาน

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๙ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม)

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
(๒) นายปภัต พัฒนากุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
(๓) นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
(๔) นายณกันทร ศรีวงษ์พงศ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
(๕) นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้แต่งตั้งนายขวัญชัย ไตรยัพชีวะ หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๗๒ วรรคสาม

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒๓ คน คือ

- (๑) นายบุญเลิศ โพธิ์นทร์
- (๒) นายโสภณ สุภาพงษ์
- (๓) นายวัลลภ ตั้งคณาวัชรภักดิ์
- (๔) นายอุตร ดันดีสุนทร
- (๕) นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
- (๖) นางนิพนธ์ สุทธิเดช
- (๗) นางลำพอง พิลาสมปิติ
- (๘) นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์
- (๙) นายผ่อง เรืองอึ้ง
- (๑๐) นายสิก กอแสงเรือง
- (๑๑) นายแคล้ว นรปติ

(๒)

- (๑๒) นายเสรี สุวรรณภานนท์
 (๑๓) นายกำพล ภูมณี
 (๑๔) นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
 (๑๕) นายอุบล เอื้อศรี
 (๑๖) นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
 (๑๗) นายประยุทธ์ ศรีमित
 (๑๘) นายสราวุธ นิยมทรัพย์
 (๑๙) นางวิจิต พูลลาภ
 (๒๐) นายคานวณ ชโลปถัมภ์
 (๒๑) นายวิฑิต หิรัญพฤกษ์
 (๒๒) นายเกษม มวลัยศรี
 (๒๓) นายสมบูรณ์ ทองบุราณ

๙. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

(๑) นายเชาว์ สายเชื้อ	ประธานบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย
(๒) นายทอง ทิพยะ	ประธานกรรมการบริหารบรรษัทสินทรัพย์ไทย
(๓) นางพรทิพย์ คงศักดิ์	รองกรรมการผู้จัดการ
(๔) นางสาวสิริชิตา พนมวัน ณ อยุธยา	คณะทำงาน
(๕) นางโสภิตา เชียงหลอม	คณะทำงาน
(๖) นายสมชาย จอมสว่างงษ์	ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการสินทรัพย์
(๗) นายเข็มนัก ขุดวงษ์	กิจการพิเศษฝ่ายสัญญาและหารื้อ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

(๑) นายเฉลิมศักดิ์ วงศ์ตั้งเจริญ	ผู้บริหารอาวุโส
(๒) นายยงศักดิ์ เชียงทอง	ผู้บริหารทีม
(๓) นางนิศารัตน์ ไตรรัตน์วรกุล	ผู้บริหารทีม
(๔) นายสุรชัย กิจมงคลรัตน์	ผู้ตรวจสอบ
(๕) นายฤชกร แสงสุพรรณ	คณะทำงาน
(๖) นางสาวสุวรรณี เฉลิมภูศักดิ์	ผู้วิเคราะห์รายงานนโยบายสถาบันการเงิน
กรมที่ดิน	
นายวันชัย ตันดฬสกุล	รองอธิบดี

(๓)

๕. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ นายวราเทพ รัตนากร และนายระวี กิ่งคำวงศ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

นายภาณุกร ไสงาม นายแก้วสรร อติโพธิ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ นางมาลีรัตน์ แก้วก่า นายวิชัย ครอบงำติ นายสมศักดิ์ โสเสดาพรพิพิง และนายอภิเนาว

ศรีสรรพวงษ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยเพิ่มความเป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๕๕ ในมาตรา ๓ เป็นต้นนี้

"ในกรณีที่มีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณเฉพาะใด ด้วยกรณีรายการหลักประกัน โอนชำระหนี้แก่ บสท. หรือด้วยการจำหน่ายสินทรัพย์หลักประกันและปรากฏว่าราคา ที่ได้มาไม่ตรงกับราคาหลักประกันที่ประเมินได้ตามวรรคสาม มิให้นำมาตรา ๕๘ มาใช้ บังคับ โดยให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ ผู้โอนทรัพย์สินนั้นรับผิดชอบ โผลดกำไรขาดทุนแต่เพียงฝ่ายเดียว"

LIRT

(๘)

นายโสภณ สุภาพงษ์ และนายวัลลภ

ตั้งคณะกรรมาธิการ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
วรรคสามและเพิ่มความเป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้
“บสท.อาจจะใช้การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถานการณ์
การเงินเป็นผู้โอนให้ไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบัน
การเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์
เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้”

ในกรณีใช้การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในวรรคสาม ให้สถาบัน
การเงิน หรือ บริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ มีความรับผิดชอบ
ในผลกำไร หรือ ขาดทุนทั้งหมด จากการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยคำนวณ
ตามมาตรา ๔๗ เมื่อสิ้นปีที่ห้า และ สิ้นปีที่สิบ นับแต่วันที่ บสท.เปิดทำการ ในการ
คำนวณผลกำไรหรือขาดทุนสำหรับสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์
แต่ละราย ให้รวมผลการบริหารจัดการสินทรัพย์สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ
สถาบันการเงิน หรือ บริษัทบริหารสินทรัพย์นั้นทุกรายการที่สามารถนำมาคำนวณได้
และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้โดยอนุโลม

มีให้นำมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้ในการดำเนินการ
ตามวรรคสาม”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
วรรคสามของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน
หรือกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเป็นผู้โอนให้ผู้อื่นไปกำหนดมูลค่าเบื้องต้นตาม
หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคาร
แห่งประเทศไทย และในกรณีที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มิใช่ผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่คณะกรรมการกำหนด และให้นำมูลค่าจริงที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยกำหนดได้
มาใช้แทนมูลค่าเบื้องต้นดังกล่าว”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

(๕)

นายกรณ โสภาม นายแก้วสรร อดิโพธิ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นายนิคม เขาวงกิตโสภณ
นายนิรันดร์ พิกัดภวัชรระ นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
นายวิชัย ครอบงำติ นายสมศักดิ์ ไสสกาพรพิพิธ
และนายอภิเนทร ศรีสุรพวงศ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
 โดยแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามของมาตรา ๑๙ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้
 “การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน
 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่สอดคล้อง
 ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็น
 ไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด โดยนำหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลัก
 ประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้บังคับ
โดยอนุโลม”

นายนิพนธ์ สุทธิเดช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม
 ของมาตรา ๕๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ไม่รวมถึงสินทรัพย์ที่ผู้โอนและผู้รับโอน
ไม่โอนไม่รับไม่ส่งมอบทรัพย์สินมูลค่าที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอนได้ส่งมอบ
ทรัพย์สินมูลค่าที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอนได้ส่งมอบทรัพย์สินมูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอน
การเงินเป็นผู้โอนไม่โอนไม่รับไม่ส่งมอบทรัพย์สินมูลค่าที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอนได้
ของราคาการประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดินกับราคาประเมินมูลค่าหลักประกันของ
สถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอำเภอ พิลาสมบัติ นางพรหมจรรย์
รัตนเศรษฐีและนายห้อง เล่งอี่ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
 วรรคสามของมาตรา ๕๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็น
 ผู้โอนไม่โอนไม่รับไม่ส่งมอบทรัพย์สินมูลค่าที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอนได้
 ที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอนได้ส่งมอบทรัพย์สินมูลค่าที่ผู้โอนและผู้รับโอน
 ตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร เมืองพัทยา หรือกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

(๖)

แห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมิน ส่วนคลังหรือกรมทรัพย์สินที่อยู่นอกเขตเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร เมืองพัทยา หรือกรุงเทพมหานครให้กรมที่ดินเป็นผู้ประเมิน และในกรณีเจ้าพนักงานบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ และ
นายกำพล ภัฏธี

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
วรรคสามและเพิ่มความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินและธุรกิจ
บริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอนหากเป็นที่ดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่า
หลักประกันของ สหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแห่งประทศไทย และ
นิติบุคคลวิสาหกิจวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ดินและถ้าเป็นทรัพย์สินอื่นให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งพระราชกำหนดนี้ การประเมินมูลค่าสินทรัพย์ตามวรรคสาม
ให้ใช้กับลูกหนี้รายเดียวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีหนี้ไม่เกินห้าล้านบาท
และใช้กับการโอนสินทรัพย์ที่ส่งสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามมาตรา ๓๐
และมาตรา ๓๑ ที่มีเจ้าหนี้เป็นสถาบันการเงิน หรือบริษัทบริหารสินทรัพย์รายเดียว
ให้แก่ บสท.ภายในเวลาที่ บสท.กำหนดด้วย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล

ขอแปรญัตติตัดความในมาตรา ๓
ออกทั้งหมด และให้คงไว้ตามความเดิมของมาตรา ๔๕ วรรคสามของพระราชกำหนด
บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๖๑

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประยุทธ์ ศรีชัย

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน
ให้ ผู้เช่า ให้ใช้ตาม พ.ร.บ.ที่ดินและสิ่งปลูก

(๘)

หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตัวจำนำ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามของมาตรา ๕๔ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ให้รายงานผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สินไปองค์คณะกรรมการกำกับการประเมินทรัพย์สินกลางเพื่อให้เห็นชอบด้วย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสาม ของมาตรา ๕๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และ บสท. จะต้องรับโอนหนี้จากสถาบันการเงินเมื่อลูกหนี้รายเดียวหรือหลายรายร้องขอ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย หล้าลาภ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสาม ของมาตรา ๕๖ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำการประเมินราคาต้องดำเนินการด้วยความสุจริตรอบคอบเที่ยงวิญญูชน มิฉะนั้นจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายทั้งปวงต่อบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย และกรณีบรรษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจสถาบันการเงินกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(๗)

นายค่านวณ ชุโลปถัมภ์และ
นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
วรรคสาม ของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

"การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ซึ่งเป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตาม
ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ได้มีการโอนทรัพย์สินเสร็จสิ้นแล้ว
โดยมิได้มีการประเมินราคาใหม่เพื่อกำหนดราคาต่อโหนดทรัพย์สินโดยเฉพาะ แต่ปรากฏ
ในภายหลังไม่เป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันโอนทรัพย์สิน ว่าราคาดังกล่าวสูงกว่าเกณฑ์
ราคามาตรฐานที่เป็นธรรม ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ทำการประเมินราคาทรัพย์สิน
ใหม่โดยกรมที่ดินกับบริษัทประเมินอิสระสองบริษัทซึ่ง บสท.และสถาบันการเงินหรือ
บริษัทบริหารสินทรัพย์เห็นชอบ โดยให้ บสท. เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการประเมิน
แล้วให้ใช้ราคาเฉลี่ยของทั้งสามฝ่าย เป็นราคาที่ใช้สำหรับการโอนทรัพย์สินดังกล่าว
แทนถ้าหากราคาเฉลี่ยดังกล่าวสูงกว่าราคาต่อโหนด ให้สถาบันการเงินหรือบริษัท
บริหารสินทรัพย์คืนเงินส่วนที่เกินแก่ บสท.ต่อไป"

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเกษม มาลัยศรี

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
วรรคสาม ของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

"การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ซึ่งเป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตาม
ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยและในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ลูกหนี้รายหนึ่งรายใดของสถาบัน
การเงินร้องขอให้โอนหนี้จากสถาบันการเงินไปยัง บสท. สถาบันการเงินจะต้องดำเนินการ
ต่อไปโดยไม่ชักช้า"

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางจิตรา อยู่ประเสริฐ

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน
วรรคสามของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓

(๑๑)

“การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นที่ดิน ให้ บสท. ประกาศค่าประเมินมูลค่าสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน และราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ของที่ดินดังกล่าวแต่ละแปลงจนครบทุกแปลง ให้เป็นที่เปิดเผย และบุคคลทั่วไปมีสิทธิขอตรวจสอบและขอข้อมูลเหตุผลและหลักฐานที่สนับสนุนการประเมินเหล่านี้จาก บสท.”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย	ผู้แปรญัตติของสงวน
นายอุตร ดันดีสุนทร	ขอแปรญัตติเพิ่มเติมความในท้ายวรรคสามของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ ไว้
คณะกรรมการการได้นำไปเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายลัก กยแสงเรือง	ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติและแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ ไว้
คณะกรรมการการเห็นด้วยและแก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
นายวงศุ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ.เป็นดังนี้ “มาตรา ๔ ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔/๑ ก่อนนำสินทรัพย์ด้อยคุณภาพไปบริหารจัดการให้คณะกรรมการกำกับบัญชีเปิดเผยรายชื่อและหนี้สินทั้งหมดของบุคคลหรือสถาบันการเงิน ที่ก่อให้เกิดหนี้เสียตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสาธารณะชน”	ขอแปรญัตติเพิ่มเติมความเป็นมาตรา ๑๔
คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย	ผู้แปรญัตติของสงวน

(๑๑)

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๖.๑ บันทึกลับกิจการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. นั้น ในส่วนของเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ คณะกรรมการวิสามัญฯ เห็นควรแก้ไขปรับปรุงข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับที่คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้แก้ไขไว้ในมาตรา ๓ แล้ว โดยขอแก้ไขเป็น ดังนี้

" เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติของพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเรื่องการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์กันของสินทรัพย์โดยยึดคุณภาพที่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะรับโอน ในกรณีของที่ดินให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดิน ซึ่งมีได้มีราคาประเมินตามหลักราคาตลาดเป็นรายแปลงของที่ดินทุกแปลง การจะขอให้กรมที่ดินประเมินราคาที่ดินตามหลักการดังกล่าวของแต่ละแปลงต้องใช้เวลามาก ทำให้เกิดความล่าช้าในการรับโอนสินทรัพย์ที่ยึดคุณภาพ อันเป็นเหตุให้กวางแก้ไขปัญหาลินทรัพย์ด้วยคุณภาพในวงกเสยงกันการเงินต้องเนิ่นช้าออกไป และจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่แหล่งธุรกิจของประเทศ และโดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติอยู่แล้ว จึงสมควรให้รัฐผู้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่ผู้หลักประกันทรัพย์สินที่ดินที่ผู้ค้ำประกันและผู้ค้ำประกันของธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้บังคับแทนผู้ค้ำประกันทรัพย์สินและผู้ค้ำประกันทรัพย์สิน" ซึ่งจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๖.๒ คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรให้กระทรวงการคลัง รายงานผลการปฏิบัติงานของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเป็นรายไตรมาสต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยเริ่มตั้งแต่วันแรกของการทำงาน

หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ให้ส่งข้อสังเกตดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

LIRT

(๑๒)

๗. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายณกันทร ศรีสรรพางค์)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๒ -

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดบรรษัท
บริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกัน สูงสุดตามวิธีคำนวณที่สูงสุดที่ขบวนการ
ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด และในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด"

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : ขอเรียนเชิญคณะกรรมการบริหาร

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ระหว่างที่ท่านคณะกรรมการจะขึ้นมานั่ง กรมขออนุญาตชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายงานของท่านกรรมาธิการว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้เข้าใจแนวเดียวกัน และก็ถ้าหากว่ามีอะไรที่ไม่ตรงก็จะได้รับเพราะว่าวันนี้เป็นวันศุกร์ พวกท่านสมาชิกวุฒิสภาเหนื่อยมากแล้วทั้ง ๕ วันในวันนี้ กระผมจะกราบเรียนอย่างนั้นละครับ ข้อแก้ไขตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม มีทั้งหมด ๑๗ รูปแบบ ซึ่งมีผู้ขอสงวนและพร้อมที่จะอภิปรายถึง ๒๓ ท่าน เพราะฉะนั้นในวันนี้ก็จะขอความกรุณาท่านยึดข้อบังคับข้อ ๕๓ ถ้าหากว่า ผู้ใดได้พูดเรื่องที่เราได้พูดแล้ว ขอความกรุณาสักวันนะครับ เว้นข้อต่อมาก็ขอได้ยึดข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ หรือว่าท่านผู้ใดจะอภิปรายของผู้ที่แปรญัตติขอสงวนหรือถ้าจะขออภิปรายก็ขอให้อภิปรายเฉพาะข้อความและถ้อยคำที่กรรมาธิการแก้ไขให้ตรงประเด็นนะครับ ทางท่านกรรมาธิการพร้อมแล้ว เชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๓ มาตรา

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกฯ เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๒๓ คน

๓. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามของ

มาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้ส่งให้สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านได้ทราบแล้ว นะคะ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มี ๓ มาตรา ก็จริง แต่แท้ที่จริงแล้วสาระสำคัญก็คือ มีอยู่เพียงมาตรา ๓ มาตราเดียว ซึ่งมีความสำคัญสูงยิ่ง คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีอยู่หลายประเด็นปัญหา มีหลายขั้นตอน ซึ่งหมายถึงหลายประเด็นในการพิจารณา ทุกประเด็นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการรับฟังและการพิจารณาของท่านสมาชิกฯ ซึ่งต้องใช้ดุลพินิจอย่างรอบคอบในการพิจารณาให้สัมพันธ์ที่ประชาชนได้เลือกตั้งมา และสภาสูงของเราเป็นที่หวังของประชาชน ฉะนั้นใครขอให้คณะแล้วเสร็จ ได้นำเสนอสภาปัญหา และประเด็นในการพิจารณาต่อที่ประชุมคณะ

ประชาชนวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมาธิการ มีเรื่องที่ขอรายงานผ่านไปยังท่านสมาชิกว่า จริงอยู่มาตรการนี้มีมาตรการเดียว แต่ปรากฏว่ามีประเด็นที่หลากหลายสมควรที่จะรายงานให้ท่านสมาชิก ได้พิจารณาเป็นเบื้องต้น ดังต่อไปนี้ เรื่องทั้งหมดนี้เริ่มจากระบบของ บสท. จะรับ อินเทอร์เน็ตด้วยคุณภาพจากธนาคาร แล้วก็มีมารีตราเอาไว้เป็นเบื้องต้น จากนั้นเมื่อนำมา จัดการเช่นใดก็จะนำมาคำนวณกำไรขาดทุนเฉลี่ยกันระหว่าง บสท. กับธนาคารนั้น ปัญหาจึง ขมวดไปอยู่ตรงที่ว่า ราคาในการรับ อินเทอร์เน็ตจะถือราคาใด คำตอบคือให้ถือที่ราคาสินทรัพย์ อันเป็นหลักประกัน แต่ตามว่าสินทรัพย์อันเป็นหลักประกันนั้นจะตีราคาเช่นใด ร่างรัฐบาล นั้นได้ขอเสนอให้นำราคาสินทรัพย์หลักประกันที่อยู่ในระบบการรับรู้ของธนาคารชาติอยู่แล้ว ในปัจจุบันนี้ ซึ่งระบบของการรับรู้ นั้น ถ้าไปใช้คำว่า ราคาที่เบงกซ์ชาติประเมิน เรื่องนี้เป็น ความเข้าใจที่กรรมาธิการได้ตรวจสอบแล้ว มีคำอธิบายเพิ่มเติมว่า ในความเป็นจริงนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า การประเมินสินทรัพย์หลักประกันต้องทำ โดยบริษัทที่ ก.ล.ด. รับรอง ซึ่งก็มีอยู่ประมาณ ๒๑ บริษัท เมื่อบริษัทเหล่านั้นไปประเมิน ตามว่าประเมินอย่างไรก็ได้เช่นนั้นหรือ ธนาคารชาติได้วางเกณฑ์ไว้ว่าให้ถือมาตรฐานของ สมาคมประเมินหลักทรัพย์ เมื่อผู้ประเมิน คือบริษัทเหล่านั้นได้ประเมินเสร็จแล้ว หรือถ้าเป็น หนี้รายเล็ก ๆ ธนาคารพาณิชย์ก็จะประเมินเอง ประเมินแล้วธนาคารก็จะตรวจสอบ แล้วก็แจ้ง ราคานั้นให้ธนาคารชาติรับรู้ เมื่อรับรู้แล้วธนาคารชาติก็จะตรวจสอบแล้วก็ยุติ เป็นราคาในระบบ รัฐบาลต้องการเอาราคานี้มาใช้ในการ โอนหลักทรัพย์กันทันที แล้วก็ถือราคานั้นเป็นเกณฑ์ แต่ารราคาเพื่อนสมาชิก ก็มีความวิตกว่า ราคานี้จะถูกดองหรือไม่ว่างไร ก็ได้ปรากฏ ประเด็นทั้งในชั้นกรรมาธิการ และก็ในชั้นแปรญัตติ ดังต่อไปนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ประเด็นแรกที่ปรากฏขึ้น ก็ปรากฏว่ามีสมาชิก ประมาณ ๑ ท่านนะครับ คือ ท่านอุบล เอื้อศรี ถ้าดูในรายงานคำแปรญัตติ ท่านจะอยู่ที่หน้า ๑ แล้วก็ ท่านแล้ว นรปดี อยู่ในหน้า ๖ ของท่านบุญเลิศนะครับ ๓ ท่านนี้ได้เสนอต่อกรรมาธิการว่า ควรจะมีการประเมินหรือตรวจสอบราคากันใหม่ก่อนที่จะรับ โอน ซึ่งกรรมาธิการข้างมาก ก็เห็นควรให้สืบตามร่างเดิมไว้ แล้วท่านทั้ง ๓ ก็สงวนไว้ นี่คือประเด็นที่ ๑ ควรจะมีการตรวจสอบ ราคาคือประเมินราคาใหม่ก่อนโอนหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ถึงแม้จะให้มีการ โอนได้ทันทีก็ตาม ด้านหนี้ด้วยตามกรรมาธิการว่า โอนทันทีไม่ต้องมาตรวจ ครึ่งนี้มีการขอแปรญัตติว่า จะถือราคาใด ปรากฏว่ามีหลากหลาย เช่นกัน ในกลุ่มประเด็นนี้ ญัตติของท่านนิพนธ์ สุทธิเดช หน้า ๕ กับท่านประยุทธ ศรีมีชัย

กลุ่มประเด็นที่ ๕ นะครับ เป็นกลุ่มที่สังเกตเห็นว่า กระบวนการที่ใช้ ใช้กับเจ้าหน้าที่ใช้กับลูกหนี้ที่มีเจ้าหน้าที่หลายรายนะครับ แล้วก็เห็นลูกหนี้รายใหญ่ บรรดาลูกหนี้รายเล็ก ๆ นี้ ไม่ได้รับเอาบัญชีเลขในกรณีที่เกิดอยู่ที่ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน เพราะฉะนั้นท่านเสริสุวรรณภานนท์ ท่านเกษม มาลัยศรี ท่านสรารัฐ นิยมทรัพย์ ก็ขอเพิ่มเติมให้แก้ไขขาดทิ้งไปตั้งหนี้เหล่านั้นมาจัดการอันนี้ด้วย

ทั้งหมดนี้ครับคือ ๕ ประเด็นที่ปรากฏในวันนี้ แล้วขอเรียนว่าหลากหลายหมายความว่า ขาดตัวอย่างของกระผมเองก็แล้วกันนะครับ กระผมเองด้านเรื่องราคา เรื่องกำไรขาดทุนนี้ ประชาชนไม่ต้องมาเจตียง่าย ๆ แล้ว กระผมหยุดอยู่ตรงนี้ กระผมพอใจทุกอย่างจะโอนทันที จะโอนอะไรกระผมไม่คิดใจ แต่บางครั้งกระผมบอกว่า ค่าของท่านจิตราน้อยอย่างน้อยต้องมีประกาศตรวจสอบให้รู้ เพราะว่าพอยื่นอยู่ตรง ๒ หรือว่าถ้ากรณีของท่านอุบลทำให้มีการประเมินราคาใหม่ ถ้าตรงนั้นชนะ กระผมบอก ตกลงอย่างนั้นจบกัน กระผมไม่สงวนแล้วมันไปกันไว้ตรงแรกแล้ว นี่ครับมีการคิดได้หลากหลายทับซ้อนกันอยู่ นี่คือปัญหาที่เราจะประสมไปวันนี้ เพราะฉะนั้นได้เรียนปรึกษากันแล้วว่า มีข้อปริกษาที่ประชุมผ่านท่านประธานฯ ว่า ขอเสนอว่า การอภิปรายเพื่อไม่ให้สมาชิก สับสนในข้อมูลหลักเข้ามานี้ การอภิปรายคงต้องอภิปรายให้ครบ เห็นภาพทั้ง ๕ ประเด็นที่กล่าว ขณะเดียวกันควรจะอภิปรายไปตามประเด็นทีละเรื่อง ว่ากันทีละเรื่อง โค.ค. คุณตรวจราคาใหม่ เข้า ๓ คนขึ้นมา ๑. กรรมการอภิปราย ๒. ถ้าโอนทันทีอีราคาอะไร กลุ่มนี้ก็ขึ้นมา กรรมการก็ผู้ โค.ค. จะเฉลี่ยกำไร ขาดทุนทุกกรณีหรือเสียงข้างน้อยขึ้น กรรมการรู้ คุณตรวจสอบใหม่ว่ากันไปทีละเรื่อง ๆ อย่างให้สับสน แล้วถ้าใครไม่ได้แปรญัตตินิ่ง ๆ แล้วพอถึงจุดที่กรรมการแก้ไขเข้ามาทั้งที่ประชุมในประเด็นที่ว่า ราคาเบงก์ชาตินั้นคืออะไร เติบโตมาประเด็นไปอย่างนี้นะครับ จะทำให้การรับรู้ข้อมูลนี้เห็นภาพกว้างแล้วก็ป็นลำดับ นี่คือข้อเสนอนี้ ๑ ก็ขอให้อภิปรายตามประเด็น ที่ประชุมจะรับหรือไม่ ส่วนการลงมตินั้นก็มีการเลือกได้ ๒ อย่างคือ

ทางเลือกที่ ๑ ลงมติรวบไปเลยว่าจะขึ้นตามร่างรัฐบาลหรือจะมีการแก้ไขถ้าที่ประชุมขอขึ้นตามร่างรัฐบาลก็แกม แต่ถ้าขอแก้ไขก็หยิบมาที่ละประเด็น บอกแก้ตรงนี้หรือหรือว่าไปเรื่อย นี่คือทางเลือกแรก

ทางเลือกที่ ๒ ในเมื่อมีข้อแก้ไขหลายประเด็นก็ตามทีละประเด็นไปเลย ไม่ต้องไปตามรวบ อันนี้ก็พร้อมแล้วแต่ที่ประชุมอีกเช่นกัน

ก็ขอเขียนรายงานโดยสรุปว่า มีห้องเรื่องอยู่ ๕ ประเด็น การอภิปรายควรจะ
 เป็นไปตามประเด็น ส่วนการลงมติก็มีทางเลือก ๒ ทางดังที่กล่าว ก็ขอรายงานประกอบด้วยที่
 ท่านประธานคณะกรรมการได้กล่าวเอาไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอมพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหาร
 สินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมครับ คืออย่างนั้นครับ พอถึงมาตรา ๑
 มีการแก้ไข มีท่านอุบลกัทธอาจารย์แก้วสรร ผมต้องถามที่ประชุมก่อนว่า ๕ ประเด็นที่
 กรรมการนำเสนอขึ้นในที่ประชุมเอาขึ้นนี่ก่อนครับว่า ท่านเห็นด้วย หรือเห็นเป็นอย่างอื่น
 ไหมครับ ๕ ประเด็นที่กรรมการนำเสนอครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าเราจะพิจารณาทั้ง ๕ ประเด็น ส่วน
 ลำดับในการที่จะให้ท่านผู้ใดอภิปรายหลังจากที่กรรมการคอยตอบนั้น ผมจะขอให้
 ตามลำดับในข้อบังคับนะครับ แล้วก็ไปให้ละประเด็น ขอเชิญท่านอุบล เอื้อศรีก่อนครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านนะครับ กระผม อุบล เอื้อศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
 นครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สัปดาห์นี้คือ สัปดาห์ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มาจนกระทั่ง
 วันที่ ๑๔ คือวันศุกร์วันนี้ะครับ เป็นสัปดาห์ที่มีความสำคัญทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และ
 สังคม รวมทั้งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นกระทบกระเทือนความรู้สึก ความสงบสุขของโลกนะครับ
 ในด้านที่เกี่ยวกับสถาบันนิติบัญญัติของเราก็มีการพิจารณาปัญหาเศรษฐกิจของประเทศหนัก ๆ
 ๓ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือ กองทุนฟื้นฟู ที่ประชุมนี้ได้อนุมัติในวาระที่ ๓ ไปแล้ว
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับหนี้ภาคเกษตรกรรม ซึ่งมีเงินทุนประเด็นตั้ง ๕ แสนล้านบาท สถาบันนี้ครับ
 ให้เป็นกฎหมายไปแล้วนะครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

เรื่องที่ ๒ ก็คือประเด็นเรื่องของโทรคมนาคม ซึ่งมีมูลค่าเกี่ยวกับเรื่องการบริหาร
 การพัฒนาต่าง ๆ เป็นแสน ๆ ล้าน อันนี้ก็ถือว่าเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมืองของประเทศ

เรื่องที่ ๑ คือเรื่องน้ํารับ กฎหมาย ทีเอเอ็มซี (TAMC) หรือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ซึ่งเรากำลังจะพูดคุยกันอยู่ในขณะนี้ ส่วนเหตุการณ์สำคัญของโลกก็อย่างที่ท่านผู้เกี่ยวข้องที่เคารพทั้งหลายได้ทราบแล้วนะครับว่า เมื่อวันที่ ๑๑ ที่ผ่านมามีการระเบิดอาคารร้านค้า

ประธานวุฒิสภา : ท่านอุบลครับ ขอประทานโทษครับ ขอเข้าประเด็นครับที่ท่านต้องการจะอธิบายที่ประชุม เพราะเราจะได้ดำเนินการครับ

นายอุบล เกื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ประเด็นที่เราพูดคุยกันอยู่ในขณะนี้ก็คือการแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ผมขอเรียนท่านประธานฯ ว่าอย่างนี้ครับ ในหลักการนั้นบอกว่าปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน (แก้ไขเพิ่มมาตรา ๔๕ วรรคสาม) ส่วนเหตุผลนั้นเนื่องจากว่าบทบัญญัติพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ในเรื่องการประเมินมูลค่าหลักประกันของสินทรัพย์คือคุณภาพที่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะรับ โอน จะรับ โอนในกรณีของที่ดิน ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดิน ซึ่งมีได้มีราคาประเมินของที่ดินทุกแปลง การจะขอให้กรมที่ดินประเมินราคาที่ดินในส่วนที่ตกสำรวจหรือ ไม่มีราคาประเมินไว้ต้องใช้เวลานาน ทำให้เกิดความล่าช้าในการรับโอนทรัพย์สินคือคุณภาพ อันเป็นเหตุให้การแก้ไขปัญหาสินทรัพย์คือคุณภาพในระบบสถาบันการเงินต้องเน้นช้าออกไป อันนี้คือเหตุผล จึงสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันใหม่เพื่อนำเสนอ เพื่อนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้บังคับแทน เพราะฉะนั้นก็คือว่า

ประธานวุฒิสภา : ท่านอุบลครับ ผมขอประทานโทษ คืออย่างนี้ครับ ขณะนี้ผมกำลังถามที่ประชุมว่าเห็นด้วยกับประเด็นต่าง ๆ ที่ทางกรรมาธิการได้นำเสนอแล้ว ถ้าท่านเห็นด้วย เมื่อสักครู่เห็นด้วยแล้วใช่ไหมครับ ผมจะขออนุญาตเดินตามประเด็นที่ทางกรรมาธิการนำเสนอครับ ส่วนของท่านอุบลนั้นอยู่ในประเด็นต่อไปครับ เพราะฉะนั้นเดี๋ยวผมขอให้ท่านพูดอีกครึ่งหนึ่งได้ไหมครับ

นายอุบล เกื้อศรี (นครราชสีมา) : ครับ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ละครับ ก็เป็นอันว่าเดินตามประเด็น ประเด็นแรกคือมีการประเมินหรือการตรวจสอบราคาก่อนโอน ถ้าท่านกรรมาธิการไม่มีอะไรก็จะให้ท่านอุบลพูดต่อครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ขอเรียนรายงานเจ้าหน้าที่ประชุมมีมติอย่างนั้น ในประเด็นที่ขอให้มีการตรวจก่อนโอน ก็มีท่านอุบล เอื้อศรี ท่านแก้ว นรปดิ ท่านบุญเลิศ ทั้ง ๓ ท่านนี้ล้วนแต่เห็นว่ามี การตรวจสอบราคาก่อนทั้งสิ้น ก็มี ๓ ท่านครับ เชิญท่านสมาชิกดูในรายงานก็จะพบ หน้า ๘ ของท่านแก้ว ท่านอุบล พลิกไปหน้า ๘ ของท่านบุญเลิศ ๓ ท่านนี้ขอให้มีการตรวจสอบทั้งสิ้นครับ ขอรายงาน

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นท่านผู้อภิปรายคือท่านอุบล ท่านแก้ว แล้วท่านบุญเลิศต่อหน้าครับ เชิญท่านอุบลต่อครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ในมาตรานี้กระผมขอแปรญัตติดังนี้

การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีที่สถาบันการเงินเป็นผู้โอนก็ดี ให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามความในมาตรา ๑๘ (๘) แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งคณะกรรมการหรืออนุกรรมการดังกล่าวจะต้องประกอบไปด้วย ๑. ผู้แทนกรมที่ดิน ๒ คน ๒. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ๒ คน ๓. ผู้แทนคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ๒ คน ๔. ผู้แทนธนาคารพาณิชย์เอกชน ๒ คน ๕. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ๒ คน ๖. ผู้แทนสมาคมผู้ประเมินอิสระ ๒ คน รวมทั้งหมดเป็น ๑๒ คนเป็นคณะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากกระผมเห็นว่า ที่ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นต้องการให้ถือเอาราคาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนด ส่วนกระผมเห็นว่าราคาที่กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือถือราคาตามธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น กระผมว่าจะไม่มีความเป็นธรรมนะท่านครับ น่าจะมีองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่ประเมินรายปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประเมินนี้ ซึ่งกระผมขอเสนอเป็น ๑๒ คนนะครับ เหตุผลก็คือว่า กระผมคิดว่าผู้ประเมิน ๑๒ คนที่กระผมเสนอขึ้นมาเนี่ย จะกำหนดกฎเกณฑ์ให้เกิดความเป็นธรรมในทางด้านสังคมได้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนกรมที่ดินก็จะต้องคำนึงถึงราคาประเมิน หรือว่าราคาปานกลางของกรมที่ดินนะครับ ส่วนธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นก็มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ด้วย ๑ ผู้แทนผู้กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กระผมก็คิดว่าน่าจะมีความเป็นธรรม ธนาคารพาณิชย์เอกชนนี้ก็มีส่วนเกี่ยวข้อง กระผมก็ไม่ค่อยเชื่อเท่าไรกับผู้แทนกรมอัยการสูงสุด ทีสำนักงานอัยการสูงสุดนี่ก็ถือว่า พอเชื่อถือ และสมาคมผู้ประเมินอิสระนี่ก็พอเชื่อถือได้ กระผมคิดว่าถ้าการประเมินราคาทรัพย์สินส่วนหรือการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประเมินค่าสินทรัพย์นี้ถ้าทำโดยคณะบุคคลนี้จะทำให้เกิดความเป็นธรรมในการปฏิบัติ กระผมมีความเชื่อว่า

ถ้าหากการประเมินราคาทรัพย์สินไม่เป็นธรรมครบ ถึงแม้จะมีความต้องการความรวดเร็ว
ประการใดก็ตาม ก็ไม่สามารถที่จะกระทำได้ ไม่สามารถที่จะรวดเร็วตามความต้องการของ
รัฐบาลได้ เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอว่า น่าจะมีคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๘)
แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว
แต่ยังไม่ชัดเจน กระผมเพิ่มให้ชัดเจนขึ้นมาครบท่านประธานฯ ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณฯ เชิญท่าน แคล้ว นรปติ

(นายแคล้ว นรปติ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานวุฒิสภา : ท่านไม่อยู่ก็เป็นอันว่าผ่านไปนะครับ ท่านอาจารย์
ดอกเตอร์บุญเลิศ เชิญครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ก่ออยากจะกราบเรียน
ให้ตรงประเด็นและรวดเร็ว อยากจะให้รัฐบาลท่านได้บริหารได้เร็ว เพราะเศรษฐกิจกำลัง
ต่ำอยู่ในขณะนี้ กระผมเจตนาที่จะแปรญัตติในเรื่องการควบคุม หรือการประเมินสินทรัพย์
หลักประกันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมมีความเชื่อว่า กฎหมายที่ดี การแยกอำนาจนี้เป็นเรื่อง
สำคัญคือ คนที่กำหนดกฎเกณฑ์คือเขียนกฎหมาย ต้องไม่ใช่เป็นคนที่น่ากฎหมายไปปฏิบัติ
คนที่เขียนกฎหมายหรือกำหนดนโยบาย หรือนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องไม่ใช่คนที่ควบคุม
ติดตามประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือนำกฎหมายไปปฏิบัติ เชื่อในหลักการนี้
มาตลอด เชื่อในหลักการแบ่งแยกอำนาจคืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ
เชื่อในกระบวนการบริหารจัดการทั่วไปวันเมื่อกำหนดนโยบายแล้ว จะต้องมีคนเอาไป
ปฏิบัติแล้วก็จะต้องมีคนควบคุม ติดตาม ประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ๒ สิ่งนี้ที่
กระผมตระหนักในฐานะเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่จะต้องทำหน้าที่เป็นที่ฟังและเป็นทีหวังของ
ประชาชนให้จงได้ จึงได้พยายามที่จะใช้เวลาของสภาแห่งนี้ถ้าจะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้น
กระผมจึงได้เพิ่มเติมดังนี้ครับ กระผมเห็นว่า “การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็น
หลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่า
หลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย” นี้จะไม่ใช่เป็นที่
แน่ใจได้ว่าสถาบันการเงินจะเป็นผู้กำหนดมูลค่าให้มันไปตามหลักเกณฑ์หรือ
ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยได้ หรือไม่มีหลักประกันใดว่าจะได้ความเป็นกลาง
เป็นธรรมในเรื่องของการประเมินนั้นในทำนองเดียวกันในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้
ผู้โอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เพราะฉะนั้นการประเมินนี้เกินไป

ตามหลักเกณฑ์ทั้งสี่นี้ หลักเกณฑ์ที่สี่ กฎหมายที่สี่ นโยบายที่สี่ คนที่นำกฎหมายไปใช้ คนที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อาจจะไม่ใช่ไปตามกฎหมาย ไม่ใช่ไปไปตามนโยบาย ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ที่น่าเป็นห่วง กระผมจึงได้เพิ่มเติมเข้าใจว่า “ทั้งนี้ ให้รายงานผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ไปยังคณะกรรมการกำกับการประเมินทรัพย์สินกลางเพื่อให้ความเห็นชอบด้วย” ตอนแรก ๆ นั้นก็พยายามที่จะเห็นว่าถ้าเห็นชอบด้วยนี้จะเสียเวลามากไหม ถ้าหากว่าจะให้รายงานต่อคณะกรรมการกำกับการประเมินสินทรัพย์กลางเพื่อทราบ ทีนี้ประเด็นที่เกิดขึ้นในประเทศไทยคือว่า ที่ ๑,๐๐๐ ล้านบาทที่ออกไปนอกประเทศนั้นก็เพราะว่าธนาคารพาณิชย์ได้โอนเงินไปต่างประเทศแล้ว แล้วรายงานให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ ธนาคารแห่งประเทศไทยก็รับทราบเลยไม่ได้ทำอะไร และธนาคารแห่งประเทศไทยก็ไม่ทราบด้วยจนกว่าธนาคารพาณิชย์ได้ตั้งข้อสังเกตไปว่าได้มีการโอนเงินออกไปนอกประเทศมากมาย นี่แหละครับที่กระผมสะดุด แทนที่จะบอกว่าให้รายงานผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ไปยังคณะกรรมการกำกับการประเมินสินทรัพย์กลางนี้ เพื่อทราบจึงสะดุดตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมจึงมีความเห็นว่าถ้าหากว่าจะให้เห็นชอบนี้ บางคนก็บอกว่าอาจจะต้องมีตั้งสำนักงานขึ้นมา อะไรต่าง ๆ ไม่ใช่หยกหยกจะมีรูปคณะกรรมการนี้ซึ่งมีสำนักงานอยู่แล้ว จึงกระผมได้เสนอตอนที่แปรญัตติตอนที่ประชุมของกรมการวิสามัญฯ ครับว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการนั้นจะมีใครบ้าง แต่ในที่นี้ไม่มีปรากฏให้เห็นนะครับ และเดี๋ยวกระผมจะกราบเรียนว่าคณะกรรมการกลางนั้นมีอะไรบ้าง กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การที่เพื่อให้เห็นชอบนั้นจะให้เห็นชอบโดยการเห็นว่าพิจารณาดูคร่าว ๆ ก็ได้ว่าเหมาะสมแล้ว เป็นธรรมแล้ว และกระผมก็เป็นห่วงท่านรัฐบาลเหมือนกันว่า จะเป็นขีปนาวุธของชาวบ้านสังคมหรือปล่าวว่ามีหุ้นอะไรต่าง ๆ มากมายในธนาคารหรือในสถาบันทางการเงิน เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เป็นที่ปากของชาวบ้าน แก่รัฐบาลชุดนี้ด้วย กระผมก็คิดว่าควรมีใครสักคนที่เป็นคนกลางคอยดูแลแล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องน่าห่วงพิจารณาประเมินกันใหม่ เป็นแค่เพียงว่าคอยดูแล คอยตรวจสอบ คอยให้คำแนะนำปรึกษาว่าควรจะเป็นอย่างไรต่อผู้ประเมิน เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนขึ้นขึ้นว่า ยังเห็นว่าควรจะมีข้อความดังที่ได้กราบเรียนไปแล้วและก็ได้เพิ่มเติมขึ้นมา นะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในวรรคต่อมาผมได้เพิ่มเติมไว้จะหนึ่ง คณะกรรมการกำกับการประเมินทรัพย์สินกลางประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธาน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงที่ดินเป็นกรรมการ ผู้แทนสถาบันการเงินผู้โอนเป็นกรรมการ ผู้แทนบริษัท

บริหารเห็นทรัพย์สินไทยเป็นกรรมกร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมกร และเลขาธิการ นี้ด้วยเหตุผลอยากจะกราบเรียนนิคหนึ่งว่าทำไมต้องมีคณะกรรมการเหล่านี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นท่านอยู่ข้างบน ท่านดูแลอยู่ข้างล่างมองไม่เห็นชัดเจน เพราะฉะนั้นท่านควรจะเข้ามาดูของท่าน ท่านจะให้รายงานต่อสภาผู้แทนฯ ก็ดี วุฒิสภาก็ดี กระทบว่าจะใหม่เสียก่อนที่จะสายเกินแก้จนครั้น เพราะฉะนั้นโปรดกระทรวงการคลังก็เห็น คนที่มีควมรอบรู้ในเรื่องของการคลังของประเทศ ราคาทรัพย์สินเพิ่มก็อาศัยสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นครับ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย แม้จนรับผิดชอบในเรื่องของการเงินและของประเทศ อธิบดีกรมที่ดินนั้นท่านเป็นคนที่มีความรอบรู้ในเรื่องของการประเมินอยู่แล้ว ผู้แทนสถาบันทางการเงิน ผู้โชนนั้นจะต้องมาชี้แจงว่าทำไมต้องประเมินอย่างนั้น เท่านั้น ผู้แทนบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยก็เช่นเดีวกันนั้นครับ สำหรับผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจและการคลังนั้น ท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ในเรื่องของภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศและของโลก จึงกราบเรียนมาเพื่อประกอบการพิจารณาครับผม กราบขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายป๋กิต พัฒนกุล (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน

ประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม นายป๋กิต พัฒนกุล กรรมาธิการ ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านสมาชิก ทั้ง ๒ ท่านที่ได้ชี้แจงต่อสภาเมื่อสักครู่นี้ กระผมได้ขอประทานกราบเรียนว่า ขอเรียนสำหรับคำแปรญัตติของท่านอุบลก่อนนะครับ ซึ่งท่านขอให้การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้น ให้กระทำการโดยมีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ๑. ผู้แทนกรมที่ดิน ๒ คน ๒. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ๒ คน ๓. ผู้แทนคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ๒ คน ๔. ผู้แทนธนาคารเอกชน ๒ คน และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ๒ คน ๕. ผู้แทนสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย ๒ คน กระผมขอประทานกราบเรียนว่ายังไม่มีการตั้งคณะกรรมการนะครับ กว่าจะตั้งคณะกรรมการก็ได้มาซึ่งคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยราชการเท่านั้นนะครับ ก็ไม่ทราบว่า จะใช้เวลานานเท่าไร เมื่อได้คณะกรรมการมาแล้วก็ต้องมาวางหลักเกณฑ์กันใหม่ว่าจะถือหลักเกณฑ์การประเมินอย่างไร หลักเกณฑ์ที่วางนั้นถือสถาบันการเงินที่มีหนี้เอ็นพีแอล จะรับได้หรือไม่ได้กินหรือเปล่าก็ยังไม่ทราบครับ และก็แม้กระทั่งจุดมุ่งวัตถุประสงค์แห่งกฎหมายฉบับนี้ กระผมจะประทานกราบเรียนต่อไปว่า วางเดิมมันมุ่งประสงค์อย่างไรและหมายถึงอย่างไร ถัดไปนะครับ ถ้าหากให้คณะกรรมการดำเนินการประเมินก็แปลว่าต้องไปไหนคดีที่เป็นหลักทรัพย์อันเป็นที่ดินทุกแปลงของหนี้ที่มี

คณะกรรมการไปประเมิน ซึ่งกระผมคิดว่าคงไม่ได้ทำได้โดยง่ายและก็จะหาข้อยุติได้ยาก การที่จะ โอนทรัพย์สินคือยัคคุณภาพมาเป็นของ บสท. น่าจะกระทำโดยต้องใช้เวลาและไม่ทราบว่า จะลงเลขมีข้อกำหนดเท่าไร นานเท่าไร เมื่อไม่สามารถที่จะประเมินได้ก็ยังไม่สามารถทำได้เลย ไม่มี ปัญหาหนี้เอ็นพีแอลตามจุดมุ่งประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คงยังไม่สามารถทำได้แล้ว ไม่มี ท่านผู้ใดรู้คำตอบว่าจะทำได้กันเมื่อไร เสร็จเมื่อไร ก็จะเป็นตัววัดกังวลของนักธุรกิจทั้งหลาย รวมทั้งบรรดาสถาบันการเงินซึ่งจะต้องคงอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ กระผมคิดว่า จะเป็นอุปสรรคหลายประการในการที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาใหม่ ส่วนตามร่างของรัฐบาล ที่เสนอเข้ามาและสถานแห่งรับหลักการมานั้น ให้ยึดถือตามหลักเกณฑ์การประเมินหลักประกัน ของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด หลักเกณฑ์อันนี้ แผลหกร้ายเมื่ออยู่แล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกหลักเกณฑ์และประกาศกำหนดใช้บังคับ แก่สถาบันการเงินอยู่แล้ว ใช้ในกรณีไหน กรณีที่สถาบันการเงินมีหนี้คือยัคคุณภาพซึ่งจะต้อง จัดชั้นแห่งหนี้และต้องสำรวจตามข้อกฎหมาย ต้องสำรวจตามประกาศของธนาคารแห่ง ประเทศไทย สถาบันการเงินรู้อยู่แล้วว่าการจัดชั้นหนี้ซึ่งจะต้องตั้งสำรองนั้น ธนาคารแห่ง ประเทศไทยวางเกณฑ์ข้อกำหนดในการประเมินราคาทรัพย์สินไว้ชัดเจนเป็นที่รับรู้กันอยู่แล้วครับ ซึ่งสามารถกระทำได้โดยง่าย สะดวกกว่าที่จะไปตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อดำเนินการแล้ว ไม่มีข้อยุติว่าหลักเกณฑ์อะไร เมื่อไร จะประเมินกันอย่างไร ก็เท่ากับกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งรัฐบาล เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ปัญหาสถาบันการเงินซึ่งมีหนี้เอ็นพีแอลอยู่เป็น จำนวนมาก และสถาบันการเงินก็สามารถที่จะดำเนินการได้ ทันท่วงทีได้ทราบดีอยู่แล้ว แล้วปล่อยจนวันเวลาล่วงผ่านไป ๕ ปี เราก็ยังแก้ไขปัญหาลูกนี้ไม่ได้ เมื่อรัฐบาลเข้ามา ก็จำเป็นต้องแก้ปัญหอย่างที่ได้เสนอกฎหมายต่อวุฒิสภาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า หวังว่าท่านคงใช้ดุลพินิจว่า ถ้าหากเราจะใช้หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งมี ข้อกำหนด มีแบบ มีมาตรฐานอยู่แล้ว แล้วกระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์กับ บสท. ในแง่ที่ว่า หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นซึ่งได้มีการประเมินอยู่ ถ้าหากว่าสถาบันการเงิน โอนมายัง บสท. ตามราคาประเมินที่ประเมินไว้ภายในกำหนด ๑ ปีสำหรับจัดชั้นหนี้และ สำหรับการสำรองนั้น สมมุติว่ามีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินอีก ๑๐ ล้านบาท ตามหลักเกณฑ์ นั้นจะได้ลดหย่อนถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ คือรับโอนมาเพียง ๙ ล้านบาทเท่านั้นเอง แต่ถ้าประเมินเกินกว่า ๑ ปีไปแล้ว ราคาที่รับโอนมานั้นก็ได้รับลดหย่อนลงไปอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือว่า รับโอนมาเพียงในราคา ๕ ล้านบาท คิดว่าน่าจะเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ บสท. ในการที่จะไป ดำเนินการบริหารตามกฎหมายฉบับนี้

สำหรับของท่านบุญเลิศ ท่านได้เดิมว่า ท่อนแรกก็เขียนร่างรัฐบาล ท่านเดิม
 ต่อท้ายว่า “ทั้งนี้ ให้รายงานผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สินไปยังคณะกรรมการกำกับการ
 ประเมินทรัพย์สินกลางเพื่อความเห็นชอบด้วย” ด้วยความเคารพครับ ขณะนี้ดูในกฎหมาย
 ฉบับนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะจัดตั้งขึ้น ต้องไปเติม ไปใส่ ต้องไปแก้กฎหมาย ซึ่งผิดกับ
 หลักการที่สภาแห่งนี้ได้รับร่างกฎหมายฉบับนี้มา และยังคงต้องไปตั้งคณะกรรมการประเมิน
 กลางขึ้นมาอีก เหตุผลทำนองเดียวกันที่ผมได้ประธานกราบเรียนท่านประธานฯ และท่าน
 สมาชิกฯ แล้ว ผมคิดว่าจะเป็นการยุ่งยาก แล้วก็ไม่แน่ว่าจะทันกับการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ
 ในปัจจุบันซึ่งจะต้องทำโดยรีบด่วน ฉะนั้นผมต้องขอประธานฯ เหตุผลอย่างที่ได้อ่านเรียน
 ต่อท่านมาแล้วครับ ขอขอบพระคุณ ถ้าหากท่านสมาชิกฯ ยังมีข้อสงสัยประการใด ครบถ้วน
 จะได้อีกขึ้นมารายงานขึ้นแจ้งท่านในโอกาสต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมาธิการ
 ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนของท่านอุบล เอื้อศรี ผมเรียนท่านอย่างนี้ครับว่าที่ท่านเพิ่มเติมมา
 ด้วยความเคารพ จริง ๆ แล้วในร่างเดิมของรัฐบาล ท่านไม่ได้ขอแก้ไขพระราชกำหนดการบริหาร
 บริหารสินทรัพย์ ซึ่งจริง ๆ แล้วอำนาจกรรมการที่ท่านเพิ่มเติมในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐
 มาตรา ๒๑ แห่งพระราชกำหนด เขาได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไว้ทั้งหมด
 แต่สิ่งที่ปรากฏชัด ผมอยากเรียนในมาตรา ๒๐ ถ้าท่านอุบล เอื้อศรี เดิมมาอย่างนี้ ผมอยากจะ
 เรียนว่า ถ้าในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว
 ในเรื่องของอำนาจกรรมการ เพราะฉะนั้นการที่ท่านไปเพิ่มเติมในเรื่องอำนาจกรรมการครั้งนี้ก็
 ทั้งหมด ๖ องค์กร ผมถามว่า ถ้าใน ๒ เรื่องของพระราชกำหนดครั้งนี้จะขัดกัน ในขณะที่
 ของเดิมในมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๒ ท่านไม่ได้ขอแก้ไข เพราะการเพิ่มเติมครั้งนี้ ซึ่งคนละเรื่องกัน
 ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๐ ถ้าท่านดู ผมเรียนว่า ถ้าการบริหารองค์กรใดก็ตาม
 จะต้องเชื่อมั่นและเป็นภาระขององค์กรนั้น ๆ ผมขอตัวอย่างให้ท่านทั้งหลายได้แลเห็นว่า
 ถ้าการพิจารณาการแต่งตั้ง ยกตัวอย่างเรื่องซึ่งไม่ต้องขออัยการ ท่านจะต้องมีตัวแทน
 ภาคเอกชน ตัวแทนจากองค์กรทั้งหมดเข้าไปตรวจสอบ ผมถามว่า การเชื่อมั่นต่อองค์กรนั้น
 ต้องให้อำนาจอิสระ แต่การตรวจสอบพวกเขาเรียกว่า สิ่งที่เขาทำไปนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
 ฉะนั้นยกตัวอย่างให้เห็นเห็นว่า ถ้าการลงมติของวุฒิสภา ถ้ามีคนอื่นหรือจะต้องมีตัวแทน
 องค์กรอื่นเข้ามาเหมือนที่ท่านอุบลขอแปรฯ มา ผมถามว่าความเชื่อมั่นและการให้เกียรติ

และการยอมรับในองค์กรนั้นจะกระทำอย่างไร แต่ของท่านอุบล ถ้าผมให้ท่านได้แลเห็นว่า สิ่งที่ท่านเป็นห่วงเป็นใย ผมเชื่อว่าดี แต่ในขณะที่เดียวกันในมาตรา ๒๐ ของพระราชกำหนด ระเบียบบริหารการสหพันธ์ไทยเขียนไว้ชัดเจน ผมอ่านให้ท่านดูก็ได้ว่า ในมาตรา ๒๐ บอกว่า “ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการบริหารจากรายชื่อของผู้ได้รับการเสนอตาม มาตรา ๑๘ โดยจะต้องแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๒) กรรมการบริหารอื่น

(ก) ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทยและกองทุนฟื้นฟูหนึ่งคน

(ข) ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากสมาคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสหภาพการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน และ

(ค) ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากสถาบันการเงินเอกชนหนึ่งคน

นั่นคือหลักเกณฑ์ที่การตรวจสอบในคณะกรรมการชุดนี้ ผมเชื่อในพระราชกำหนด ตรงนั้น ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ก่อนข้างละเอียดและในมาตรา ๑๑ “ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกผู้ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในกิจการของ บสท. เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ” ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยของท่านอุบล ผมเชื่อว่าท่านปรารถนาที่คิดบ้านเมือง แต่ด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียน ท่านลงไปดูในมาตรา ๑๒ ที่ท่านเป็นห่วงกังวลว่า ในมาตรา ๑๒ เขียนไว้ว่า “ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่และควมรับผิดชอบ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสหพันธ์ด้วยคุณภาพ ตลอดจนกำหนดกรอบและวิธีการ ในการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุมัติหรือวินิจฉัยสั่งการในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้และการ ปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน การชำระบัญชีของ ลูกหนี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ติดตามประเมินผลการบริหารสหพันธ์ด้วยคุณภาพ และการดำเนินงาน โดยทั่วไป

(๓) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะที่ปรึกษานอกระบบ เพราะฉะนั้นในรายละเอียด ที่ท่านเป็นห่วง ผมเชื่อว่าในกฎหมายที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ในพระราชกำหนดนั้น เขียนไว้ชัด เพราะฉะนั้นถ้าในขณะที่เดียวกันถ้าในหน่วยงานของ ๒ องค์กร ท่านเสนอเข้ามา ผมถามต้องไปแก้ตั้งแต่มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ซึ่งรัฐบาล ไม่ได้ขอแก้ตั้งนั้นมา ผมถึงกราบเรียนยืนยันว่าเดี๋ยวจะไปซักกันภายใน ๒ หน่วยงานครั้งนี้ แล้วก็จะมาไขทางปฏิบัติ ผมกราบเรียนและขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนกรราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ ข้อแปรญัตติของฉบับนั้นยังอ่านไม่หมด ผมขอเพิ่มเติมในช่วงนี้ว่า นอกจากจะตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานอย่างที่ว่าแล้ว ในบรรทัดต่อไปก็บอกว่า “หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันดังกล่าว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมาธิการท่านผู้เกียรติท่านหนึ่งท่านบอกว่า ถ้าไปตั้งคณะกรรมการขึ้นมา กำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นมา ก็ไม่ทราบว่าจะตั้งกันเมื่อไร จะกำหนดหลักเกณฑ์ได้เมื่อไร อันนี้ผมเสนอว่า จะต้องดำเนินการให้เสร็จภายใน ๓๐ วันหลังจากที่กฎหมายนี้บังคับในส่วนคณะกรรมการท่านหนึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านเป็นห่วงในเรื่องการตั้งคณะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ถ้ามาตรา ๗ มาตรา ๘ นี้เป็นหลักของคณะกรรมการบริหารวินาศภัยไทย เขากำหนดไว้แล้ว แล้วมาตรา ๑๔ เขากำหนดไว้อีกว่า คณะกรรมการทำหน้าที่ไม่ได้ทุกอย่าง ในมาตรา ๑๔ ท่านบอกว่า มีอำนาจหน้าที่ เช่นว่านี้ให้รวมถึง (๘) ให้ตั้งคณะที่ปรึกษา หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการใดๆ แทนคณะกรรมการ ผมว่าใน (๕) กรรมการ ๓ บุคคลนี้ทำไม่ได้ ไม่ต้องไปแก้กฎหมายอะไรอีก มีอยู่แล้วทุกอย่าง คณะกรรมการไม่ได้บอกว่า มาตรา ๑๔ (๘) จะตั้งใครบ้างและตั้งเมื่อไรไม่ได้บอก ถ้าเราบอกว่าต้องตั้งภายใน ๓๐ วันหลังจากร่าง พ.ร.บ. นี้บังคับก็ไม่ต้องไปแก้กฎหมายอะไรอีกนะครับ ไม่น่าเป็นห่วง มีอำนาจตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว อยู่ในขอบเขตของมาตรา ๗ อยู่แล้ว มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ก็อยู่ในขอบเขตวัตถุประสงค์นี้ทั้งหมด ไม่น่ามีปัญหาไม่ต้องไปแก้อะไรอื่น เป็นแต่เพียงว่า กำหนดตัวบุคคลขึ้นมาแล้วทำหน้าที่ให้ไปเร่งไปประกาศหลักเกณฑ์ให้ประชาชนทราบในราชกิจจานุเบกษา ภายใน ๓๐ วัน ผมว่า ไม่น่ามีปัญหาไม่ต้องไปแก้อะไรอีกครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปภักดีครับ

นายปภักดี พัฒนกุล (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอบทศน์รับท่านประธานฯ ครับ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านผู้เกียรติเพิ่มเติมนิดหนึ่งนะครับที่อ้างถึงมาตรา ๑๔ (๘) คือให้อำนาจในการตั้งที่ปรึกษา คณะที่ปรึกษา หรืออนุกรรมการ เพื่อดำเนินการใดๆ แทนคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ถ้าตั้งตามนี้เป็นอำนาจของคณะกรรมการอยู่แล้ว ก็กระทำการในนามของคณะกรรมการ บทส.นั่นเองครับ แต่สำหรับที่ท่านกฎหมายแปรญัตตินั้นก็เป็นคณะลักษณะกัน ส่วนปัญหาที่ว่า

“สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และประกาศได้ภายในสามสัปดาห์” ตามวรรคของทำเนียบนั้นจะครบถึงแม้จะวางหลักเกณฑ์ได้ แต่ว่าก็ต้องมาปฏิรูปและคณะกรรมการทั้งหมดก็จะต้องประเมินราคานั้นเอง ซึ่งกระผมเชื่อว่าท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติก็คงเห็นอยู่แล้วว่า น่าจะใช้เวลาและก็ไม่สามารถที่ดำเนินการได้ทันที ครบนี้ก็สามารที่จะนำไปเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้วางหลักเกณฑ์และกำหนดในการประเมินอยู่แล้ว และปฏิบัติกันอยู่แล้ว และเป็นที่ยอมรับกันทั้งฝ่ายธนาคารแห่งประเทศไทยและสถาบันการเงิน รวมทั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยอยู่แล้วครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคอกเตอร์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ละเซ่งเทรา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดละเซ่งเทรา ขอชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ ท่านกรรมาธิการท่านได้ชี้แจงว่า เนื่องจากไม่มีคณะกรรมการอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้เรากำลังจะกำหนดให้คณะกรรมการขึ้นมาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ไม่ทราบว่า จะต้องมียกก่อนหรือไม่ครับ เนื่องจากคณะกรรมการที่ผมแปรฯ ไปแล้วได้ชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว ก็ไม่ได้เน้นเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่ามีพรรคสองเพิ่มเติมเข้ามาว่า หนึ่ง คณะกรรมการกำกับการประเมินทรัพย์สินกลางประกอบไปด้วยใครบ้าง ผมจะไม่กราบเรียนรายละเอียดเพราะว่าได้กราบเรียนไปแล้ว เพื่อประหยัดเวลาของพวกเราครับ เพราะฉะนั้นคำว่า ไม่มีคณะกรรมการในร่างพระราชบัญญัติฉบับก่อน ก็กำหนดใหม่ครับ ขอขอบพระคุณครับท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ ในฐานะกรรมาธิการ ที่ผมแก้ไขข้อข้องใจของท่านบุญเลิศ ไพรินทร์ ในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ สิ่งที่ท่านเป็นห่วงตรงนั้นมีอยู่แล้วในของเดิม ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในหมวด ๒ คณะกรรมการและการบริหาร ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ในมาตรา ๑๒ บอกว่าให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์ไทยประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน กรรมการอื่นอีกไม่เกิน ๑๑ คน ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรแห่งประเทศไทย ๑ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทย ๑ คน และประธานกรรมการบริหารซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เพราะฉะนั้นข้อข้องใจตรงนี้ครับว่า ในขณะที่เดียวกันเมื่อร่างพระราชกำหนดนี้ไปประกาศใช้นั้นแล้ว การกำหนดตัวบุคคลก็เป็นว่าเฉพาะคณะกรรมการ

ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่ท่านแปรฯ มาตรฐานนั้นหมายถึงว่า เมื่อถึงเวลาตรงนั้นรายละเอียดของการตั้งคณะกรรมการตรงนี้ก็จะปรากฏชัด และผมอยากจะกราบเรียนให้เห็นที่ผมเรียนเมื่อก็เห็นว่า ซึ่งในมาตรา ๒๐ นี้จะครบได้กำหนดไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านเป็นห่วงเป็นใยตรงนี้ก็ไม่น่าจะมีปัญหา แต่ในสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า ถ้าท่านบัญญัติแปรฯ มาอย่างนี้แสดงว่าการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์นี้เท่ากับมีขึ้นมาก็คณะหนึ่ง ซึ่งในขณะของเดิมได้เขียนไว้แล้ว แต่พอท่านมาเพิ่มเติมตรงนี้จะมิปัญหาในทางบริหารท่านนั่นเอง ซึ่งไม่สามารถกระทำได้ เพราะว่าในร่างเดิมของรัฐบาลไม่ได้ขอแก้ไขในสิ่งที่ท่านได้เป็นห่วงเป็นใย ขอกราบขอบพระคุณครบท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ครั้น เป็นอันว่าผ่านไปในครั้น ขอให้ที่ประชุมได้รับทราบเรื่องประเด็นว่า ควรมีการประเมินหรือตรวจสอบราคาก่อนโอนหรือไม่ สำหรับของผู้ที่ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม ๓ ท่านนะครั้นในประเด็นนี้ ต่อไปขอเชิญท่านกรรมาธิการในประเด็น ถ้าโอนทันทีจะถือเกณฑ์ราคาใด เชิญท่านกันทรครับ

นายกันทร ศรีสรรพางค์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ประเด็นต่อไปจนครั้นก็เรื่องของ การโอนทันทีจะถือเกณฑ์ไว้ที่ราคาใดนะครั้น ขอให้ท่านผู้ขอแปรญัตติว่าไปตามประเด็นนะครั้น

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นขอโอนทันทีจะถือเกณฑ์ราคาใดนั้น มีท่านผู้ขอแปรญัตติไว้ดังนี้ะครั้น ท่านนิพนธ์ สุทธิเดช ท่านประบุท ข่านลำพอง ท่านสมเกียรติ ท่านเสรี และกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขอเชิญท่านนิพนธ์ สุทธิเดช ครั้น

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผม นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ผมได้ขออนุญาตแปรญัตติเกี่ยวกับ พ.ร.ก. บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยนะครั้น เนื่องจากสาเหตุที่ว่า การประเมินราคาของสินทรัพย์ในสถาบันการเงินนั้น จะมีหลักของการประเมินราคาอยู่ ๒ อย่างใหญ่ ๆ อย่างแรกก็คือที่ดิน อย่างที่ ๒ ก็คือสิ่งปลูกสร้าง ส่วนสิ่งปลูกสร้างนั้น ข้อกำหนดต่าง ๆ หรือวิธีการกำหนดหรือการประมาณราคาต่าง ๆ นั้นค่อนข้างจะมีหลักเกณฑ์นะครั้น จะเป็นหลักเกณฑ์ตารางเมตร จะเป็นหลักเกณฑ์ของมีค่า ซึ่งก็ได้ใช้ในสังคมไทยของเรามาโดยตลอด ความน่าเชื่อถือต่าง ๆ มีอยู่ในตัวอยู่แล้ว ส่วนในด้านที่ดินนั้นตัวนี้จะหาวิธีการที่มีความเหมาะสมที่สุดเพื่อให้สังคมรับได้นะครั้น ราคาประเมินของกรมที่ดินนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ก็จะสอดคล้องถึง ๒ อย่าง อย่างแรกก็คือราคาประเมินกลาง ราคาประเมินของกรมที่ดิน อย่างที่ ๒ ก็คือราคาประเมินตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

กำหนด ทั้ง ๒ ชนิดนั้นผมตระหนักดีว่าการทำราคาขึ้นมานั้นไม่ได้ยากทั้ง ๒ อย่าง เนื่องจาก
 ราคาของกรมที่ดินนั้นมีระยะเวลาเรียบร้อยทุกอย่าง การเปิดเวิร์กช็อป (Workshop) ในการคำนวณ
 นั้นสามารถจะคำนวณให้แล้วเสร็จภายในไม่เกิน ๓๐ วัน ทั่วทุกโหนดที่ดินในประเทศไทย
 ส่วนราคาที่ดินแก่ชาติกำหนดนั้น แยกพิจารณาซีกก็ได้เยี่ยงปฏิบัติ เพราะหนึ่งพวกนี้เห็นหนี้เสีย
 ซึ่งมีข้อมูลอยู่แล้ว ทีนี้เราเอาข้อมูล ๒ กลุ่มมาเปรียบเทียบกับ ราคาของกรมที่ดินนั้นถ้าจะ
 ประเมินกันจริง ๆ แล้วจะเป็นราคาที่ใช้ในเชิงเก็บภาษีเท่านั้น ไม่ได้สะท้อนภาพของธุรกิจ
 เท่าไรนัก ราคาที่ออกมาจะเป็นราคาที่ต่ำกว่ามาตรฐานพอสมควร แต่ส่วนราคาของแบงก์ชาติ
 กำหนดนั้น เราคงจะไม่เชื่อได้ร้อยเปอร์เซ็นต์หรือไม่ไว้วางใจของบริษัทยุติธรรมที่ประเมินราคา
 เพราะบริษัทประเมินราคาประเมินราคาโดยจิต โดยการเดา โดยการนึกเท่านั้นเพราะว่า
 ถ้าหากว่าเราเอา ๒ บริษัทมาประเมินราคา ที่ดินแปลงเดียวกับราคาไม่ตรงกันแน่นอน ราคา
 ห่างกันมาก แล้วทีนี้ในเรื่องหนี้สินของลูกค้าที่กิน ๕๐ ล้านบาทขึ้นไปซึ่งมีจำนวนประมาณ
 ๓๐๐ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของหนี้เอ็นพีแอลทั้งหมดในระบอบนั้นถึง ๑๘ เปอร์เซ็นต์ หนึ่งครั้งนี่
 นะครับ ขอให้ท่านประธานฯ ได้ตั้งข้อสังเกตว่า บุคคลที่เป็นเจ้าของหนี้ตรงนี้มีพฤติกรรมการ
 ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ จนกระทั่งถึงปี ๒๕๕๐ ก่อนที่เศรษฐกิจของเราจะล้มเหลว มีความແฉง
 ในการที่จะทำในการจดจำนอง ทรัพย์สินที่เป็นที่ดินโดยบริษัทต่าง ๆ ที่มีอำนาจทางการเงิน
 สมัยเงินบีไอเอเอฟ (BIBF) เข้า บริษัทต่าง ๆ นี้ นำเงินนอกเข้ามา แล้วนำเงินนอกมาแปรสภาพ
 โดยการไปซื้อที่ดิน กว้างซื้อที่ดินทั่วประเทศแล้วก็มาเข้าสถาบันการเงินของตัวเอง
 สมมุติว่า ซื้อมา ๑๐๐ ล้านบาทในที่ดินประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ตกไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาทก็มาเข้า
 สถาบันการเงินของตัวเอง ซึ่งในสมัยนั้นสถาบันการเงินแล้วที่แบงก์ชาติยังมีกรตรวจสอบกัน
 ที่ไม่รัดกุมนัก ก็เข้ามาเข้าสถาบันการเงินของตัวเองถึง ๑๐๐ ล้านบาท ส่วนต่างต่างๆ ที่บริษัท
 นั้น ๆ เอาไปใช้เงินนอกประเภทที่ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ - ๖๐๐ ล้านบาท แล้วทีนี้ถ้าหากว่า เราจะมา
 แก้อันทรัพย์สินที่เป็นหนี้เอ็นพีแอล ณ ปัจจุบันนี้บริษัทต่างๆ ก็มีอยู่ด้วย แล้วมีหนี้ในสังคม
 มากถึง ๓๘ เปอร์เซ็นต์ ผมก็เลยมองว่า ถ้าหากว่าจะปล่อยให้ตามหลักเกณฑ์ของแบงก์ชาติ
 กำหนดนั้น จะทำให้ราคาต่าง ๆ ของ ๓๐๐ รายนี้สูงเกินกว่าปกติ ผมก็ไม่คิดว่าถ้าหากว่าเรา
 ไม่ช่วยสถาบันการเงิน ณ ตรงนี้หรือเราไปกดสถาบันการเงินมากเกินไป ถ้าเศรษฐกิจเราไม่ดีขึ้น
 การแก้ไขด้วยกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่มีประโยชน์ แต่ถ้าเราให้เงินแก่ไปก็ทำลายสังคม เพราะว่า
 หนี้ของประชาชนเป็นผู้เสียหายเข้ามา รบควนประชาชนมากเกินไป ผมก็เลยขอแปรญัตติเห็นว่า
 ๒ อันบวกกันหารสอง พบกันครึ่งทาง แทนที่จะเสียไปมากหน่อย ให้เสียไปพอคืบพอดีนะครับ
 ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประยุทธ์ ศรีชัย ครับ

นายประยุทธ์ ศรีชัย (นครศรีธรรมราช) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายประยุทธ์ ศรีชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามปกติแล้ว กระผมเองนาน ๆ ครั้งจึงจะอภิปราย เพราะกระผมฟังคนอื่นที่มีความรู้มีความสามารถและ มีประสบการณ์มาอภิปราย แต่วันนี้กระผมบอกตรง ๆ ว่า กระผมทนไม่ได้ เพราะว่าเป็นการ เอาเปรียบผู้เสียภาษี ขอโทษครับกระผมใช้คำหนักนิดหนึ่ง ผู้เสียภาษี ทำไมกระผมพูดอย่างนั้น ก็เพราะว่า กระผมไม่เห็นด้วยที่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมิน ความหมายเป็น อย่างนั้น เพราะว่าความจริงแล้ว กระผมเห็นด้วยกับดอกเบี้ยที่ลด ดอกเบี้ยลดและคุณเสรี แต่เพื่อเดินคนละครึ่งทางกระผมจึงตั้งใจให้เป็นการเฉลี่ย เหตุผลที่อ้างว่าจะแก้ปัญหาฉบับนี้ ๑ ประการด้วยกัน

ประการแรก ก็เพื่อเห็นว่า กรมที่ดินราคาประเมินไม่เป็นราคาท้องตลาด อันนี้ กระผมไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่า กรมที่ดินได้ตั้งมาร้อยกว่าปี ผลของเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นร้อยปี เพราะฉะนั้นความชำนาญของกรมที่ดินมีมาก มีบุคลากร มีเครื่องไม้ เครื่องมือพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้

ประการที่ ๒ ที่แจ้งว่า ไม่เป็นทุกแปลง อันนี้กระผมค้านหัวหน้าพรรคครับ เพราะว่า เราใช้แผนที่โคจรูปถ่ายทางอากาศ โดยภาคพื้นดินพร้อมทุกอย่าง เพราะฉะนั้นที่จะ หลงเหลือ กระผมคิดว่า จุด ๆ หนึ่งแค่นั้นครับ อาจจะมี กระผมไม่เถียงว่าไม่มี

ประการที่ ๓ ที่บอกว่า กรมที่ดินบริการล่าช้าไม่ทันกำหนดที่ทางธนาคารเขา ต้องการ อันนี้ก็เหมือนกันครับ เดียวนี้กระผมกล้ารับรองได้ว่า กรมที่ดินปฏิบัติงานเร็วมากครับ ไม่เหมือนกรมที่ดินสมัยก่อน เดียวนี้เป็นยุคใหม่ครับ กระผมกำลังกล้าคำความไว้ฟังว่าเป็น อย่างนั้น เพราะฉะนั้นคิดดูเดี๋ยวนี้ ๖ จังหวัดที่ใช้อินเทอร์เน็ต แล้วกระผมก็มาเปิดให้ดูแล้วใน กรุงเทพฯ บ้านของกระผมเอง วันนั้นที่เปิดของกระผมเอง แล้วกระผมถามไป ๑๑ จังหวัดว่า เดียวนี้เกี่ยวกับราคาประเมินใช้เวลาเท่าไร เขาบอกว่า ไม่เกิน ๓๐ นาที แต่กระผมให้สัก ชั่วโมงหนึ่ง กระผมบอกไม่เกินชั่วโมง เขาบอกนับแล้วส่วนมากธนาคารมักจะ ไปเมื่อใกล้เลิก เพราะพวกนี้ใช้อิทธิฤทธิ์ เขาบอกอย่างนั้น เมื่อใกล้เลิก อย่างเหลือ ๑๕ นาทีอย่างนี้ใครจะทำทัน อันนี้ง่ายมาก เพราะกระผมปฏิบัติด้วยตัวเองเพราะฉะนั้นกระผมจะเข้ามาเรื่องที่กระผมจะ กล่าวให้ฟัง อันเดิมที่แก้ไขโดยคิดว่า การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณี สถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของ สถาบันการเงินที่ออกตามประกาศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ท่านลองอ่านดู

ประการแรก เราเชื่อว่าเอาเกณฑ์ประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน ที่ออกตามประกาศที่ธนาคารแห่งประเทศไทย อันแรกที่สุดคือไม่มีการพร้อม ธนาคารไม่มีการพร้อมเลย เพราะไม่มีบุคลากรพอ ไม่มีเครื่องมือพอ จึงใช้คำว่า “ออกตามประกาศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด” คือไม่ใช่ทำเอง ให้คนอื่นเขาทำ แต่ใครทำนั้นกระผมจะอธิบายอีกครึ่งหนึ่ง กระผมไม่ใช่ นักกฎหมาย ในที่นี้ใช้อย่างน้อยที่สุด ๒๕ ท่านที่สำเร็จทางกฎหมายช่วยกรองด้วยว่าถูกต้องไหมกฎหมายนี้ เอาเปรียบขนาดไหน ในกรณีสถาบันการเงิน ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ท่านคิดว่าพอจะขายก็ให้อีกคนหนึ่งเป็นผู้กำหนด เพื่ออะไร กระผมขาย ถามว่าเพื่ออะไร ไปอ่านวรรคหลังดูอีกทีว่า “ในกรณีบริหารทรัพย์สินเป็นผู้โอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด” ท่านดูตอนจะขายตั้งอีกคนหนึ่ง นี่กระผมพูดไม่ใช่ นักกฎหมาย หมายความว่าโอนก็คือขาย กระผมพูดตามชาวบ้านธรรมดา พอจะขายก็ให้กรรมการตั้งประเมินอีกชุดหนึ่ง แต่ในเมื่อ บสท. รับไปแล้วขาย แล้วตั้งกรรมการอีกชุดหนึ่งหมายความว่าอย่างไร บ้านนี้เมืองนี้ทำไม่เป็นอย่างนี้ ท่านประธานฯ ลองคิดดู พอจะขายราคาต้องเอาสูงเพราะตั้งขึ้นใหม่ พอซื้อไปแล้ว แล้วก็ไปตั้งราคาอีกชุดหนึ่งเพื่อให้ราคาต่ำ ท่านนี่บอกใหม่ เพื่อให้ราคาต่ำอันนั้นให้สูง ถ้าเป็นการเล่นการพนันหลายต่อรับท่าน ถ้าคนที่ซื้อก็คือชุดเดิมนั้นเองกระผมคงจะไปไปซื้อ เพราะกระผมไม่รู้เกี่ยวกับธนาคาร เพราะฉะนั้นคนที่ซื้อคือชุดเดิมชุดที่ขายนั้นแหละไปซื้ออีกที แล้วจะเอาเปรียบ กระผมจะไม่พูดคำว่า เอาเปรียบได้อย่างไรครับ ที่กระผมพูดคำว่า ธนาคารไม่พร้อม กระผมอ้างเหตุผลว่าเพราะธนาคารแห่งประเทศไทยเขาไม่พร้อม เพราะฉะนั้นเขาต้องไปว่าจ้างบริษัท ประมูลราคา เพราะฉะนั้นกระผมใครเรียนถาม ประการที่ ๑ ถามว่า ทำไปจึงแบ่งเป็น ๒ คณะ น่าจะเป็นคณะเดียวกัน

ประการที่ ๒ เพราะความไม่พร้อมจึงจ้างบริษัท บริษัทนั้นถูกฟ้องหรือยังมีพระราชบัญญัติควบคุมแล้วหรือยัง เพราะทุกอย่างเดี๋ยวนี้ต้องมีควบคุมเหมือนของกรมที่ดิน รั้งวัดเอกชนจะต้องมีพระราชบัญญัติควบคุมว่า คนที่จะออกไปทำการรั้งวัด ได้จะต้องมีประกาศนียบัตรจึงจะออกรั้งวัดได้ ในทำนองเดียวกันธนาคารเตรียมพร้อมหรือยัง มีใบประกอบวิชาชีพแล้วหรือยัง ใครรับผิดชอบ อันนี้กระผมถามข้อที่ ๒ เดี่ยวนี้ มีหรือยัง ใครรับผิดชอบ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประการที่ ๓ ที่ธนาคารประเมินทรัพย์สินได้เปรียบเทียบกับราคาซื้อขาย จริงหรือไม่ ท่านเอาอะไรมาเปรียบเทียบกับกระผมถาม แต่กรมที่ดินเอาราคาที่เขามาซื้อขายมาเปรียบเทียบกับ แล้วก็อ้างอิงได้ สามารถจะตรวจสอบหลายอย่าง กระผมถามว่าธนาคารประเมินทรัพย์สินได้

เปรียบเทียบกับราคาซื้อขายจริงหรือไม่ ถ้าอ้างอิงได้ท่านได้ข้อมูลมาได้อย่างไร ส่วนใหญ่ที่
 กระผมรู้ว่า ยกตัวอย่างที่จังหวัดหนองคายที่ธนาคารหนึ่งก็ตามันการ เขาใช้แบบนี้ท่าน
 เขาเรียกว่า การจัดตั้ง จัดตั้งอย่างไรท่าน เขาไปบอกชาวบ้านไว้หมดว่าที่ดินแถวนี้ราคาแก่นั้น
 แคนี่ แม้แต่คนเลี้ยงวัว เขายังไปแจ้งไว้หมด พูดกันเสียงเดียวกัน เพราะฉะนั้นแม้แต่คนเลี้ยงวัว
 คนตาปลา เขาพูดเป็นเสียงเดียวกันที่จังหวัดหนองคาย ผมได้ข้อมูลมาที่อำเภอเขกกา อำเภอโซ่พิสัย
 และอำเภอโพนพิสัย ผมได้ข้อมูลครบ ความต่างราคาประเมินกับราคาของบริษัทไปประมูลถึง
 ๕ แสนบาท ต่างกันถึง ๕ แสนบาทครับ แล้วถ้าอย่างนี้แล้วเหตุการณ์อย่างนี้ก็จะเกิดขึ้นกับที่
 เรากำลังจะพูดอยู่เดี๋ยวนี้

ประการที่ ๓ ผมจะเรียนให้ทราบว่า บริษัทผู้ทำการประเมินของเองนั้น เมื่อทำ
 การประเมินเสร็จแล้วใครเป็นผู้ตรวจสอบ ราคาที่ประเมินนั้นสูงหรือต่ำ ตามที่ท่านต้องการ
 ใครเป็นผู้ตรวจสอบ ทุกอย่างเราจะเห็นว่า กรม ในระดับกรมก็ต้องมีผู้ตรวจกรมกระทรวง
 จะต้องมีผู้ตรวจกระทรวง แม้แต่รถไฟก็ยังมีผู้ตรวจเช็ก รถยนต์ก็เหมือนกันยังมีผู้ตรวจแล้ว
 ของธนาคารใครเป็นผู้ตรวจ ผมถาม ถ้าไม่มีผู้ตรวจเรแบ่นะท่าน อย่างไรก็ตาม ผมยกตัวอย่าง
 บ้านผม ผมเป็น ส.ว. จากนครศรีธรรมราช บ้านผมมีมะพร้าวมากไปหมด เพราะฉะนั้นมีคนหนึ่ง
 เขารับจ้างเก็บมะพร้าว ทั้ง ๆ ที่ถึงตัวนั้น ใช้ถึงนะท่าน ถึงตัวนั้นความชำนาญสูงมาก แต่ทำไม
 ต้องมีเช็อกกระดุก เพราะว่าบางครั้งถึงอาจจะไปเก็บเกินที่เขาไม่ต้องการก็ได้ ในท่านอง
 เดียวกันท่าน ผมจึงเห็นว่า ผมจะเข้าใจแล้ว ผมสรุปแล้ว เพราะฉะนั้นหลายอย่างผมเตรียมมา
 ๕ ประการด้วยกัน แต่เอาแค่ ๓ ประการนี้พอ ให้ท่านตอบก่อนแล้วผมจะเรียนถามอีกครั้งหนึ่ง
 ขอโทษครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ เชิญท่านลำพอง พิลาสมบัติ ครับ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกวุฒิสภจากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่
 เคารพครับ พระราชบัญญัติสินทรัพย์แห่งประเทศไทย มาตรา ๔๕ และมาตรา ๓ กระผม
 พร้อมด้วยท่านพรหมจรรย์ รัตมเศรษฐ์ ท่านรอง เล่งอี้ ได้แปรญัตติไว้ดังนี้ครับ “การประเมิน
 มูลค่าทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ถ้าอสังหาริมทรัพย์อยู่ใน
 เขตเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร ให้ธนาคารแห่ง
 ประเทศไทยเป็นผู้ประเมิน ส่วนอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่นอกเขตเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง
 เทศบาลนคร เมืองพัทยาหรือกรุงเทพมหานคร ให้กรมที่ดินเป็นผู้ประเมิน และในกรณีบริษัท
 บริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติว่าด้วยการประเมิน

ที่เกาะพ ในมาตรานี้มีอยู่ ๓ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ นำอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนครการปกครองพิเศษ เมืองพัทยาหรือกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการ และส่วนบริษัทบริหารสินทรัพย์โอนเองก็เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการได้กำหนดเอาไว้ กระผมขอแปรญัตติเพียงส่วนเดียวคือ ส่วนที่อยู่นอกเขตเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร เมืองพัทยา กรุงเทพมหานครนั้นให้กรมที่ดินเป็นผู้ประเมิน เหตุผลคร่าว ๆ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ก่อนอื่นขอทราบเรียนข้อแตกต่างในที่ดินในจำนวน ๒ ส่วนนี้ คือที่ดินอยู่ในเขตกับที่ดินอยู่นอกเขตที่ดินอยู่ในเขตนั้นส่วนใหญ่จะเป็นย่านชุมชน นอกจากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นที่ดินนั้นยังมีอาคารประกอบอาคาร นอกจากนี้การประกอบกิจการนั้นยังมีสังหาริมทรัพย์ซึ่งเคลื่อนย้ายยาก เพราะติดอยู่ที่นั่นเป็นจำนวนมาก ส่วนที่ดินอยู่นอกเขตนั้นส่วนใหญ่จะเป็นที่ดอน ที่น้ำท่วม ที่ดินเสื่อมสภาพ ซึ่งผู้ประกอบการนั้นเอามาเป็นหลักทรัพย์ประกอบในการกู้ยืมเงิน ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ได้ดำเนินการที่นั่น หากแต่เป็นหลักทรัพย์ประกอบ นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่ดินซึ่งอยู่ในเขต กล่าว เขตนี้หมายถึง เขตตั้งที่กระผมกล่าวมาแล้ว ผู้ประกอบการนั้นดำเนินการจริง ส่วนที่ยื่นอยู่นอกเขตนั้นมีบางส่วนไม่ได้ถูกจัดจริงเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วกระผมไม่ขออภิปราย ทั้งนี้ทำไมที่ดินอยู่นอกเขตกระผมจึงให้กรมที่ดินประเมิน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การประเมินของกรมที่ดินนั้นปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการกำหนด ราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสมการจดทะเบียนและสิทธินิติกรรม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๓๖ คณะกรรมการมีอยู่ ๓ ระดับคือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ ซึ่งที่ถามให้เสียเวลาจะไม่ขอสาธยายในเรื่องนี้ กระผมขอทราบเรียนว่าข้อที่ ๒ นั้นคำว่า ประเมิน ๔ ปีครั้งนั้น จริง ๆ แล้วกรมที่ดินดำเนินการอยู่แทบทุกวันเพราะมีการซื้อขายราคานั้นเคลื่อนไหวอยู่ เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ยาก

ประเด็นที่ ๓ ปฏิบัติในระบบราชการเพื่อเก็บค่าธรรมเนียม เพื่อเก็บค่ามิยราคาเป็นธรรม ยุติธรรม กระผมเห็นว่าการประเมินจริง ๆ แล้ว ทหาริมทรัพย์ประเมินสินทรัพย์ หรือผู้ประเมินอิสระเป็นไปตามระเบียบของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดหลักเกณฑ์ ซึ่งเป็นเรื่องของเอกชน หลักเกณฑ์ไม่ชัดเจนแน่นอนจนเหมือนกรมที่ดิน อาจจะมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องบ้างก็อาจจะเป็นได้ นี่แหละครับ กระผมจึงกราบเรียกว่า การประเมินของกรมที่ดิน

และที่อยู่นอกเขตนั้นส่วนใหญ่จะเกินที่ดินส่วน ๆ มีอาคารประกอบไม่มากนัก ประเมินไม่ยุ่งยากไม่เสียเวลา ถ้าหากว่าที่ดินในเขตธนาคารแห่งประเทศไทยประเมินนอกเขตที่ดินประเมินจะเห็นการชดเชยกันทำแล้วก็รวดเร็วแล้วก็ถูกต้อง และกระผมอยากจะกราบเรียนว่าการประเมินของที่ดินนั้นมีราคากลางอยู่ชัดเจน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ นี่คือเหตุผลที่ตัวกระผมเองได้กราบเรียนว่า หนี้ทั้งหมดที่มีอยู่นั้น ได้ดำเนินการปรับไปแล้วประมาณ ๑.๑ ล้านบาท ๑.๑ ล้านบาทที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ลูกหนี้ที่ดีส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเทศบาลทั้ง ๓ แห่ง เทศบาลนคร เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ส่วนหนี้ที่อยู่ข้างนอกนั้น ส่วนใหญ่นั้นจะเป็นหนี้ที่จะต้องปรับแล้วปรับอีก ซึ่งเราแล้วยังมีปัญหาอีกนับหลายแสนล้านบาท เพราะฉะนั้นเพื่อความเป็นธรรมในสังคม เพื่อที่จะให้ประชาชนไม่จำเป็นจะต้องไปรับภาระมากเกินไปและผู้ปฏิบัติภาระจะต้องมีส่วนรับผิดชอบ กระผมจึงเห็นว่าส่วนอยู่นอกเขตนั้นให้กรมที่ดินเป็นผู้ประเมินครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุพรรณบุรี ที่จริงผมขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้เพื่อขอมาเข้าในสภาเป็นสัญลักษณ์นิดเดียวเท่านั้นครับ ผมขอสงวนให้ตัดออกทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากว่าตั้งแต่ตั้งผมก็ไม่รับพระราชกำหนดฉบับนี้เพราะจะไว้ในตอนที่มาแก้ไขเพิ่มเติม ผมก็ไม่รับ แล้วก็มีคำถามฝากไปยังทางรัฐบาลวันนั้นก็ให้ไปหลายคำถาม แต่ว่าหลักใหญ่ใจความก็คือว่า ผมต้องการตรวจสอบความโปร่งใสของรัฐบาล เพราะฉะนั้นจึงต้องการให้รัฐบาลมีข้อมูลก่อนที่จะออกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดฉบับนี้ว่า ลูกหนี้มีเท่าไร มีใครบ้าง แล้วเจ้าหน้าที่ถึงสถาบันการเงินต่าง ๆ นั้นมีใคร ซึ่งอันนี้คงไม่ยาก แต่ว่าที่ต้องการให้ประชาชนสบายใจก็คือ ให้รัฐบาลโปร่งใสต่อประชาชนว่าผลประโยชน์ที่ทับซ้อนจากการที่รัฐบาลเป็นผู้มีฐานะค้ำประกันหนี้กับหลายคน ผมจึงต้องการคำอธิบายของถามอีกทีหนึ่ง ถ้าไม่ได้วันนี้ก็ขอให้รัฐบาลสัญลักษณ์คิดทึ่งว่า เมื่อบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยทำงานแล้วควรจะเปิดเผยข้อมูลให้ชัดเจนเป็นระยะ ๆ ว่า ๑. จำนวนรายชื่อกู้หนี้และมูลค่าหนี้ทั้งหมดในระบอบนี้เท่าไร ๒. รายชื่อและปริมาณหนี้ของลูกหนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับคณะรัฐมนตรีทั้ง ๓๖ ท่านและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง มีเท่าไรที่จะได้รับประโยชน์จากมาตรา ๓ ที่ว่านี้ ประโยชน์อันนี้จะสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเรื่องลำบากใจมากที่เรามีคณะรัฐมนตรีที่มีทรัพย์สินเงินทองและมีหุ้นส่วนในกิจการต่าง ๆ มากมาย เป็นปัญหาของ

เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนก็อยากจะทำให้เปิดเผยให้ชัดเจนเพื่อความโปร่งใส และคำถามสุดท้ายก็คือว่า ในส่วนของสถาบันการเงินซึ่งถือว่าเป็นเจ้าหนี้ก็ต้องการรายชื่อและมูลค่าหุ้น ส่วนในการเป็นเจ้าหนี้ในนามสถาบันการเงินที่คณะรัฐมนตรีและเลขาธิการของท่านทั้ง ๑๖ ท่าน มีส่วนได้เสียอยู่ด้วยมีเท่าไร ถ้าข้อมูลเหล่านี้ไม่ได้ในวันนี้ซึ่งในกรรมาธิการที่ผมเข้าไปขอแปรญัตติก่อนแล้ว ก็คิดว่าไม่มี ยังไม่ได้ ก็ไม่เป็น ก็เห็นใจ แต่ว่าจากวันนี้เป็นต้นไปต้องได้ครับ ถ้าไม่ได้แล้ววุฒิสภาจะตรวจสอบ ประชาชนจะตรวจสอบความโปร่งใสในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนของคณะรัฐมนตรีทั้ง ๑๖ ท่านต่อไปอย่างไร เพราะเราจะต้องตรวจสอบท่านต่อไปอีกทั้งหมด ๑ ปีกว่าข้างหน้า เพราะมีอีกหลายเรื่อง หลายกิจการที่ต้องตอบกับประชาชนเป็นระยะ ๆ เพราะฉะนั้นการขอแปรญัตติเพื่อคัดออกก็เหมือนกับเป็นสัญลักษณ์บอกว่าไม่เห็นด้วยและคิดว่าจะมีปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน ถ้ารัฐบาลพิสูจน์ได้ผมก็จะสบายใจ วิถีพิสูจน์ก็คือบอกข้อมูลเท่านั้นเองครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในเรื่องเกี่ยวกับราคาประเมินของการจะนำมาพิจารณาราคาทรัพย์สิน ซึ่งเป็นหลักประกันในหนี้สินดังกล่าวนั้น ก่อนอื่นผมอยากจะให้ท่านประธานฯ ได้พิจารณาในส่วนพระราชกำหนดที่มีอยู่ โดยกำหนดแก่ทรัพย์สินทั้งหมดนี้ให้มีประเภทของการจะโอนให้กับ บสท. ก็ก็จะเป็นหลักทรัพยหรือหนี้สินที่เป็นของธนาคาร ซึ่งแยกออกเกินธนาคารของรัฐและธนาคารของเอกชน อีกส่วนหนึ่งก็คือหนี้สินของบริษัทบริหารสินทรัพย์ แต่ทั้งที่พวกเขาไม่ได้มองกันเลยแล้วก็มองข้ามกันไป ก็คือในส่วนของหนี้สินซึ่งมีอยู่ที่มีบริษัทบริหารสินทรัพย์ ปรากฏว่าในรายละเอียดร่างเดิมนั้นให้ทรัพย์สินอื่นซึ่งไม่ใช่ที่ดินให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดในทรัพย์สินของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ซึ่งเป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการได้ทำมา ซึ่งผมเห็นในประเด็นนี้ว่าไม่ว่าจะเป็นที่ดินอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของธนาคาร หรือไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นหลักประกัน ก็ปรากฏว่าการโอนหนี้สินดังกล่าวนี้กลับกลายเป็นแยกประเภทให้หนี้สินอยู่ในบริษัทบริหารสินทรัพย์ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งจริง ๆ แล้วกรณีที่ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าน่าจะไม่ต้อง เพราะจะกลับกลายเป็นว่าหนี้สินซึ่งอยู่ในบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้น คณะกรรมการจะกำหนดให้แตกต่างไปจากราคาของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ควบคุม หรือของสถาบันการเงิน หรือแม้กระทั่งของกรมที่ดิน กลับกลายเป็นว่า

หนึ่งชิ้นส่วนหนึ่งซึ่งกองอยู่ในบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่โอนมาจากธนาคารของรัฐ ได้แก่ ธนาคารนครหลวง หรือธนาคารสรีนคร หรือจะรวมถึงธนาคารกรุงไทยอะไรต่าง ๆ นั้น กลับกลายเป็นว่าหนึ่งชิ้นทั้งหมดซึ่งอยู่ในบริษัทบริหารสินทรัพย์เหล่านี้กรรมการเป็นผู้กำหนดเสียแล้ว ไม่มีใครได้มองครึบท่านประธานฯ ผมไม่แน่ใจว่าทรัพย์สินซึ่งเป็นหนี้เสียอยู่ในบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวนี้มีจำนวนซึ่งเป็นของใครบ้าง และใครได้ผลประโยชน์บ้าง ใครเกี่ยวข้องบ้าง ตรงนี้จะไปจัดการบริหารตามอำเภอใจ ผมขอใช้คำอย่างนั้น เพราะถือว่าไม่อยู่ในกฎเกณฑ์อะไรที่ชัดเจน นี่ก็ข้อประเด็นสำคัญที่ไม่มีใครได้มองกัน และนำข้อเสนอของผมนั้นเสนอให้หนึ่งชิ้นมีหลักประกันอยู่ในบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวนี้ ให้มีการบริหารจัดการและกำหนดคราเวลาประเมินในลักษณะเดียวกับทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันที่อยู่ในธนาคารไม่ว่าธนาคารของรัฐหรือธนาคารเอกชน อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ราคาประเมินของกรมที่ดินนั้น ถ้ามองถึงประโยชน์การพิจารณาแตกต่างระหว่างกรมที่ดินกับธนาคารแห่งประเทศไทย สมกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพครับว่า ผมตระหนักแล้วก็เป็นห่วงเป็นใยว่าเราจะใช้ราคาอะไรมาประเมินเพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์จริง ๆ ซึ่งผมพยายามจะมองไปตามที่รัฐบาลเสนอมาว่าราคาที่เหมาะสมนั้นเป็นธนาคารของสถาบันการเงินหรือส่วนของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมินจะได้ประโยชน์มากกว่า แต่พิจารณาอย่างไร คิดอย่างไร ก็ไม่อาจจะคิดตามไปได้ หรือเห็นด้วยได้ ผมขอยอมรับกับผลประโยชน์ของส่วนรวมของชาติ ของประชาชน เพราะผมต้องการที่จะให้เศรษฐกิจนั้นมันดีขึ้น แต่คิดอย่างไร ๆ ก็ยังเห็นว่า ราคาประเมินของกรมที่ดินที่ใช้เป็นวิธีการ ระเบียบการในการที่ไปจดทะเบียนทำนิติกรรมอะไรต่าง ๆ ขอลดง่าย ๆ ว่าราคาเหมือนกรมที่ดิน เป็นประโยชน์มากกว่าราคาประเมินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้กำหนด หรือแม้ว่าของสถาบันการเงิน มีประโยชน์อย่างไรกับท่านประธานฯ ครับ ธนาคารภาครัฐที่มีหนึ่งชิ้น หนึ่งเดียวอยู่จำนวนมาก จริง ๆ แล้วรัฐบาลตอนนี้สามารถจะโอนหนี้เสียดังกล่าวนั้นมาที่ บสท. ได้แล้ว ผมยังไม่เห็น लेकरไว้ทำไมจะต้องไปรอ ไปรอเพื่อจะให้พระราชกำหนดที่กำลังแก้ไขนี้ตอกไป เพื่อจะเป็นประโยชน์กับธนาคารซึ่งเป็นของเอกชน ธนาคารของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารสรีนครหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ในส่วนที่รับโอนมาจากธนาคารของรัฐนั้น โอนได้แล้วครับไม่ว่าจะกำหนดในราคาของกรมที่ดินหรือของธนาคารแห่งประเทศไทย ถ้าไม่ได้มีผลเสียหาอะไรต่อรัฐบาลหรือต่อภาษีประชาชน เพราะอย่างที่บอกครับเป็นของรัฐ เงินกระเป๋าค้าเข้ากระเป๋ายาว ที่พูดกัน

ถูกต้องแล้ว แต่ทำไมต้องมารอครับ มารอเพื่อที่จะให้ธนาคารของเอกชนนั้นได้รับการโอนหนี้ เฉพาะส่วนของเอกชนมาหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลหรือ บสท. โอนหนี้เสียในส่วนของ ธนาคารของรัฐให้กับ บสท. ไปแล้ว และสมมุติว่าเอกชนเขาไม่ยอม เขาต้องการจะยืนยันว่า ให้เอาราคาประเมินของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือของสถาบันการเงิน เท่ากับว่าหนี้เสีย ในส่วนนั้นยังแก้ไม่ได้ เมื่อแก้ไม่ได้แล้วผมคิดว่าธนาคารของเอกชนก็อยู่ไม่ได้ เพราะหนี้เสีย ของรัฐนั้นแก้ไปแล้ว ประชาชนก็จะไปปรับบริการหนี้ของธนาคารของรัฐมากกว่าของเอกชน แล้วในที่สุดธนาคารเอกชนก็ต้องยอมครับ ยอมที่จะใช้ราคาประเมินที่เราจะพิจารณาในคราวนี้ ผมจึงเห็นว่าราคาประเมินของกรมที่ดินนั้นเกินราคาประเมินที่เป็นประโยชน์ เพราะ บสท. เองนั้น จะใช้ภาษีของประชาชนน้อยกว่าที่จะไปใช้ราคาประเมินที่จะกำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ผมคงเสนอขอให้กรรมการและเพื่อน สมาชิกฯ พิจารณาว่าส่วนที่จะใช้ราคาประเมินของกรมที่ดินนั้นเป็นประโยชน์มากกว่าของ ธนาคารแห่งประเทศไทย อย่างที่กราบเรียนครับ แม้ว่าในส่วนของกรมการจะได้อำนาจแล้ว ในร่างดังกล่าวนี้ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดราคาประเมินก็ตาม แต่ต้อง เรียนย้ำตรงนี้เลยครับ การที่กฎหมายกำหนดว่า ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดหนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องกำหนดในส่วนที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และการบริหาร การทำงาน ไม่เสียหายอย่างใดครับ ตอนนี้มีราคา ๒ ราคา ก็คือราคาของกรมที่ดินกับราคา ของสถาบันการเงิน ถ้าหาก บสท. จะใช้ราคาให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ธนาคารแห่ง ประเทศไทยต้องกำหนดในลักษณะที่เป็นประโยชน์กับรัฐ ก็คือจะต้องทำให้การโอนหนี้ ดังกล่าวนั้นใช้ภาษีหรือใช้เงินน้อยที่สุด ก็คืออะไรครับ ก็คือต้องมาใช้ของกรมที่ดินอยู่นั่นเอง ถึงแม้ว่ากรมการจะร่างมาลักษณะนี้ก็ถึงใช้ราคาประเมินของกรมที่ดิน จะไปใช้ราคา ประเมินของสถาบันการเงินอื่นทำให้รัฐเสียหายมากขึ้นไม่ได้ อันนี้ต้องขอให้เห็นก็ว่าได้ ก็คง จะยืนยันในหลักการสำคัญครับ ในประเด็นที่กราบเรียนเฉพาะส่วนว่าราคาประเมินควรใช้ของ ใครนั้น ก็ควรจะใช้ของกรมที่ดิน เพราะเป็นประโยชน์มากกว่า รัฐเสียหายน้อยกว่า ภาษีของ ประชาชนที่นำมาใช้น้อยกว่า ส่วนประเด็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมมีอยู่ในวาระสองเมื่อถึงเวลานั้น ผมจะกราบเรียนท่านประธานฯ ค่อยไป ขอบพระคุณครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรีบุญจตุต รูปจจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่งปฏิบัติ หน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการผู้ถูกรับ

นายภักดี พัฒนกุล (กรรมาธิการ) : กรรมาเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นาย ภักดี พัฒนกุล กรรมาธิการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนแจ้งเหตุผลที่ท่านผู้แปรญัตติ ท่านได้แปรญัตติไว้ท่านประธานฯ ครับ กระผมฟังแล้ว ท่านผู้แปรญัตติทุกท่านมีเจตนาดีต่อท่านเมืองทั้งถิ่น เหมือนเช่นรัฐบาลที่ได้เสนอร่างกฎหมายนี้เข้ามา แล้วได้กิดได้คำนี้ว่าจะอะไรจะเป็นธรรม อะไรจะแก้ปัญหาหานี้คือคุณภาพของสถาบันการเงินให้ได้ เพื่อที่จะให้สถาบันการเงินนั้นสามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ กระผมไม่อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมมากกว่านี้ เพราะเหตุว่าผู้ทรงคุณวุฒิแห่งสภาฯ ได้ตระหนักได้รับทราบข้อปัญหาของบ้านเมืองเรามาตลอดแล้วครับ ทุกท่านก็มีเหตุผล แต่ว่ากระผมได้เปรียบเทียบกับแล้ว เทียบกับร่างของรัฐบาลเดิมก็ดี เทียบกับที่คณะกรรมการได้แก้ไขก็ดี ขอประทานกราบเรียนแต่ละท่านดังนี้ครับ ท่านแรก ท่านนิพนธ์ สุทธิเดช ท่านแปรญัตติเพื่อสะดวกในการที่กระผมได้กราบเรียนคือท่านสมาชิกฯ กระผมขอทบทวนว่าท่านใดแปรญัตติไว้ในเรื่องใดอย่างไร เพราะว่าอภิปรายรวมกันมาถึง 6 ท่าน

สำหรับท่านนิพนธ์นั้น ท่านขอแปรญัตติว่า (๑) แห่งมาตรา ๔๕ นั้นขอแก้ไขเป็นว่า การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้บรรษัทสินทรัพย์ไทย และสถาบันการเงินเป็นผู้โอน โดยใช้ค่าเฉลี่ยของราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดินกับราคาประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย กระผมประทานกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เกี่ยวกับเรื่องการประเมินราคาที่จะเป็นการรับโอนของบรรษัท. รับโอนจากสถาบันการเงินนั้น ซึ่งร่างเดิมถือตามราคาประเมินของกรมที่ดิน แล้วรัฐบาลก็เสนอขอแก้ไขมาตามหลักเกณฑ์การประเมินของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเรื่องนี้กระผมไม่อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมซ้ำ เนื่องจากว่าในวาระที่ ๑ ที่ประชุมแห่งนี้ได้อภิปรายกันมากแล้วเกี่ยวกับเรื่องการประเมิน โดยถือตามราคาประเมินของกรมที่ดินก็สรุปว่า ทางรัฐบาลก็ดี กรมที่ดินก็ดี ซึ่งได้มาซึ่งแรงดลใจคณะกรรมการนั้น ก็ได้ข้อบ่งชี้ชัดเจนว่าราคาประเมินของกรมที่ดินนั้นมีวัตถุประสงค์มุ่งที่จะใช้ในการจัดเก็บภาษี จัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเท่านั้น ซึ่งประเมินไว้อย่างกว้าง ๆ กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างเพิ่มเติมหนึ่งก็คือว่า อย่างเช่น เอกชนไปซื้อที่ดินมาขึ้นใหญ่ผืนหนึ่ง ส่วนที่ดินผืนนั้น กรมที่ดินประเมินระดับหนึ่ง ตัดไปมีระยะลึกเข้าไปเท่าไร ประเมินเท่าไร เขามีเกณฑ์คำนวณอยู่

สาธารณะต่าง ๆ เป็นเมือง ๆ หนึ่งขึ้นมาในที่ดินแปลงนั้น เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ที่ว่าเลขยก
 ฉนวนเข้าไปเท่านั้นเท่านี้ของกรมที่ดินนั้นจะไม่ตรงกับสภาพข้อเท็จจริงครับ กรมที่ดินก็มา
 ชี้แจงชัดเจนครั้งนี้ ส่วนราคาทำไร่นั้นสถาบันการเงินที่จะเป็นเจ้าหนี้กับผู้ประกอบการที่ไป
 ลงทุนพัฒนาที่ดินนั้นเขาจะรับกันครับ รับกันโดยอย่างไรครับ ก็รับกันโดยที่ว่าหลักเกณฑ์การ
 ประเมินนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด เพราะเหตุว่าเขากำกับดูแลสถาบันการเงินอยู่
 เพื่อมิให้สถาบันการเงินนั้นนอกคอกนอกทาง ปล่อยกู้ไปในลักษณะที่ว่าดีราคาทรัพย์สินสูงเกิน
 กว่าความเป็นจริง แล้วสมทบกันอีกย้ายถ่ายเงินฝากของประชาชนเขาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว
 แล้ววันหนึ่งสถาบันการเงินมีปัญหาและสะดุดล้มลง แล้วก็เป็นภาวะรัฐบาลโดยเหตุนี้กฎหมาย
 ทุกฉบับได้กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวกับการเงินเข้ากำกับดูแลสถาบันการเงินอยู่
 เพราะฉะนั้นราคาที่ดินประเมินเป็นคู่หนี้ยืมสินกัน ได้เครดิตกันนั้นก็เป็นที่ยอมรับกันระหว่าง
 สถาบันการเงินซึ่งเป็นเจ้าหนี้และเป็นที่ยอมรับกันระหว่างผู้ประกอบการที่จะไปขอเครดิต
 คู่หนี้ยืมสินไปจัดทำโครงการแล้วการยอมรับกันนั้น ก็มีผู้ประกอบการประเมินอิสระซึ่งใน
 บริษัทเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์ที่เรียกว่า ก.ล.ต. นั้นครับ
 ดูแลสอดส่องอยู่ หลักเกณฑ์การประเมินนั้นก็ถูกกำหนดขึ้นของแต่ละบริษัทผู้ประกอบการ
 ภายใต้จรรยาบรรณที่สมาคมผู้ประเมิน ซึ่งมีอยู่ ๒ สมาคมก็คือ สมาคมผู้ประเมินอิสระและ
 สมาคมผู้ประเมินสินทรัพย์ไทย ทั้ง ๒ สมาคมนี้นี้เขามีหลักเกณฑ์กันอยู่ บริษัทผู้ได้รับอนุญาต
 ให้ประกอบธุรกิจนี้ ๒๗ บริษัท ต่างกระจายเข้าเป็นสมาชิกของทั้ง ๒ สมาคม สมาคมนั้นมี
 หลักเกณฑ์และมีจรรยาบรรณในการประเมิน แล้วถ้าหากว่าบริษัทผู้ประกอบการประเมินราคา
 ผิดพลาดเกินกว่าเหตุ สถาบันการเงินก็ไม่สามารถรับได้ ลูกหนี้ที่ไปกู้หนี้ยืมเงิน ไปได้เครดิต
 ไปประกอบธุรกิจนั้นก็ไม่สามารถรับกันได้ บริษัทประเมินอิสระนั้น สมมติว่าเขาก็ไม่
 สามารถที่จะดำเนินธุรกิจได้ แล้วบริษัทเหล่านี้ก็มีความซื่อสัตย์ที่จะประเมินที่ดินตาม
 สภาพความเป็นจริง โดยจะเลิกเข้าไปอีกชั้นหนึ่งแต่สรวาย แต่ละลูกหนี้ แต่ละสภาพของ
 ที่ดินที่เป็นหลักประกันซึ่งแลเห็นได้ชัดว่าแตกต่างกันกับกรมที่ดิน ซึ่งที่ประชุมแห่งนี้ได้อภิปราย
 กันมานานในชั้นวาระ ๑ ก่อนที่จะรับหลักการนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเมื่อข้อเท็จจริง
 และวัตถุประสงค์ของกรมที่ดินในการประเมินที่ดิน เพื่อจัดเก็บภาษีหรือค่าธรรมเนียมในการ
 จดทะเบียนนิติกรรมนั้น มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกับสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้แล้วโดยการ
 กำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยอีกชั้นหนึ่ง เมื่อที่มาและวัตถุประสงค์แตกต่างกัน
 กระผมคิดว่าถ้าจะมารวมกันแล้วเฉลี่ยมัน ไม่น่าจะถูกต้องตามจุดมุ่งประสงค์ที่จะให้กฎหมาย

งกับนี้ใช้บังคับได้ เพราะว่าสภาพทางการเงินก็จะดีกว่า อันนี้ทำให้ไปถึงเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาอย่างนี้ ในอดีตเขาจับรู้กับอยู่แล้ว แล้วเขาก็ต้องตั้งเกณฑ์สำรองตามราคาประเมินที่ได้ประเมินตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่แล้ว ถ้าสภาพแห่งนี้ได้เปลี่ยนหลักเกณฑ์หลักการไป กระผมคิดว่าจะมีปัญหาในการปฏิบัติ จะทำให้กฎหมายฉบับนี้เขาจะต้องมีปัญหาที่จะต้องขบคิดกันอีกยาวนานนะครับ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ในดุลพินิจของท่านสมาชิกทั้งหลายที่จะวินิจฉัยประการใด แต่กระผมขอประทานกราบเรียนว่า คณะกรรมการก็ได้ห้วงโยอย่างเช่นท่านทั้งหลายแล้ว ได้ชักใช้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งทางด้าน บสท. โดยเชิญท่านประธานใหญ่มา แล้วเชิญท่านประธานบริหาร แล้วเชิญคณะผู้บริหารของ บสท. รวมทั้งธนาคารแห่งประเทศไทยและกรมที่ดินมาชักใช้ไปเกี่ยวข้องโดยละเอียดในประเด็นนี้ แล้วก็ใช้ดุลพินิจฟังความจากทางฝ่ายรัฐบาล รัฐบาลได้แสดงให้เห็นปรากฏต่อคณะกรรมการว่า ทำไมถึงร่างกฎหมายอย่างนี้ รัฐบาลคิดแล้ว รัฐบาลห้วงโยประชาชนไม่ยิ่งหย่อนกว่าท่านทั้งหลายในสภาฯ ซึ่งกระผมก็ภูมิใจที่สภาแห่งนี้เราห้วงโยประชาชน รัฐบาลก็ห้วงโยประชาชน รัฐบาลบอกว่าได้พยายามที่จะจัดให้ได้ดุลระหว่างฝ่ายเจ้าหน้าที่แล้วฝ่ายลูกหนี้ ฝ่ายสถาบันการเงินแล้วพิเคราะห์ดูแล้วกฎหมายฉบับนี้รัฐบาลได้ไตร่ตรอง แล้วก็ได้ออกเสียง ได้พิจารณาทุกแห่งทุกมุมทุกประเด็นแล้วก็คิดว่าหาข้อยุติได้ออย่างนี้ ข้อยุติอย่างเลิศที่สุดรัฐบาลก็อยากได้เหมือนเช่นท่านทั้งหลายแต่สภาพไม่เปิดช่องให้ทำได้ออย่างนั้น เมื่อไม่ได้ด้อย่างเลิศก็ต้องขอประทานกราบเรียนท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ และท่านประธานฯ ว่า เราก็ต้องคงเอาดีอย่างรอง เพราะอะไรครับ เพราะรัฐบาลจะได้เดินหน้าไปทำงานแก้้ปัญหาเศรษฐกิจได้ ซึ่งท่านทั้งหลายวิงทราบอยู่แล้วว่าอะไรเกิดขึ้น กระผมไม่อยากจะยาวความ เพราะท่านทั้งหลายตระหนักข้อปัญหาหลักซึ่งกระผมเชื่อกว่า ดีไม่ยิ่งหย่อนกว่าผู้ใดเลยนะครับ

ท่านครับ ตรงนี้ะครับ ก็ขอประทานกราบเรียนว่า ท่านสามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้ ท่านสมาชิกวุฒิสภานั้น ท่านมีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล พยานหลักฐานที่ปรากฏในหน้าที่ของท่านนั้นก็คือ อยู่ในรัฐธรรมนูญ ท่านสามารถที่จะเฝ้าตลอกปรายทั่วไปได้ เพื่อให้รัฐบาลชี้แจงเหตุผลในการปฏิบัติราชการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตลอดเวลา โดยไม่ได้ลงมติอะคริบ นอกจากนั้นแล้วท่านมีคณะกรรมการสามัญ สามารถที่จะเชิญเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติทุกหน่วยงานของรัฐบาลชี้แจงต่อคณะกรรมการ ท่านสามารถที่จะศึกษาและทำรายงานเสนอต่อสภาฯ และส่งให้รัฐบาลเพื่อ ไปปฏิบัติทั้งกรรมการสามัญและวิงนักสภาฯแห่งนี้เห็นสมควรขอตั้งขึ้น ก็สมควรขอตั้งของกรรมการ

รัฐบาลได้ทั้งสิ้น ก็สภาพเป็นอย่างนี้ แม้ฉันว่าจะตั้งกระทู้จะถามรัฐบาลในปัญหาใด ๆ ซึ่งนำ
 กระทำได้ ปัญหาของเราอยู่ที่ว่า สิ่งทีสภาแห่งนี้ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพทั้งหลายจะ ได้ใช้
 คุณพินิจว่า ควรที่จะได้ไว้วางใจให้รัฐบาลนี้ไปดำเนินการตามที่แถลงนโยบายต่อประชาชน
 ตามที่ประชาชน สภาการเงินซึ่งฝ่ายถูกหนี้ เจ้าหนี้ เรียกร้องให้มีกฎหมายที่ว่าด้วยที่เอเอ็มซี
 มาดแลด และรัฐบาลก็พยายามคิด คิดและศึกษาพยายามดูข้ออุปสรรค ข้อปัญหาอะไรให้เกิด
 ความเป็นธรรมให้ได้ดู รัฐบาลคิดแล้วผ่านสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรคิดแล้วก็ผ่าน
 มาตามลำดับ ท่านทั้งหลายนั้นเป็นสภาอันสูงสุดที่จะใคร่ตรวจกฎหมายรัฐบาล กระผมเชื่อ
 เหลือเกินว่า สติปัญญาและความรอบรู้สูงส่งของท่านทั้งหลายนั้นเป็นที่เคารพของรัฐบาลและ
 รัฐบาลหวังว่าสภาแห่งนี้จะได้ชี้ทางให้รัฐบาลได้เดินถูกทางนะครับ อะไรที่รัฐบาลเดินผิดพลาด
 ท่านทั้งหลายจะได้ชี้ทางเหมือนที่ท่านทั้งหลายได้แสดงเหตุผลวันนี้ กระผมเชื่อว่าตัวแทน
 รัฐบาลที่อยู่ในที่นี้ คงรับฟังข้อเสนอแนะ ข้อชี้ทางของท่านทั้งหลายไปประพฤติปฏิบัติ
 ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารบ้านเมืองนะครับ ก็หวังใจเป็นอย่างนั้นนะครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ขอกราบเรียนสำหรับคำแปรญัตติของท่านนิพนธ์ ในเบื้องต้นอย่างนี้
 และที่พร้อมที่จะชี้แจงเพิ่มเติม ถ้าหากว่าท่านสงสัยประการใดในประเด็นนี้ต่อไปนะครับ

ถัดไปก็ถึงคำแปรญัตติของท่านประยูท ศรีมิชัย นะครับ ท่านประยูท
 ก็แปรญัตติในท่านเองเดียวกับท่านนิพนธ์นะครับ และก็ให้เห็นว่าการประเมินราคาของ
 กรมที่ดินกระทำได้รวดเร็วครับ กระผมก็เห็นด้วยในประเด็นนี้คือว่า สมัยนี้กรมที่ดินก็ได้
 พัฒนาตัวเองขึ้นมาจนะครับ ก็สามารถที่จะประเมินราคาที่ดินได้รวดเร็วจริงนะครับ แต่ว่าคนละ
 วัตถุประสงค์อย่างทีกระผมได้กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติไว้แล้ว ก็ขอกราบเรียน
 ลักษณะอย่างเดียวกันที่ได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ ด้วยเหตุผลอย่างเดียวกันนะครับ ก็คงขอ
 เพิ่มเติมว่า เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ไปประเมินราคานั้น
 ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ตรวจสอบนะครับ เพราะเขาตรวจสอบสถาบันการเงินอยู่แล้ว
 ในการจัดชั้นหนี้ ซึ่งสงสัยจะสูญและหนี้ที่ต้องผูกถึงอยู่ตลอดเวลา ตามถึงอยู่แล้วและ
 ถ้าสถาบันการเงินใดมีลูกหนี้ที่มีปัญหา เขาก็จะให้ประเมินหลักทรัพย์ที่จะ ไปสู่เกณฑ์ในการ
 จัดชั้นของลูกหนี้ และเพื่อที่จะบังคับให้สถาบันการเงินนั้น ตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญอยู่แล้ว
 เขาก็คอยตรวจเช็คว่า สถาบันการเงินที่คู่กับประเมินทรัพย์สินและหลักประกันนั้นคุณถูกไหม
 คุกไปตามหลักเกณฑ์ไหม เขาตรวจสอบอยู่ชั้นหนึ่งแล้วนะครับ ขอประทานกราบเรียนอย่างนี้
 เพราะฉะนั้นก็คิดว่า ร่างกฎหมายที่ท่านทั้งหลายได้รับไว้ นั้น กระผมคิดว่าน่าจะเป็นไปได้
 แล้ว

ถัดไปก็มีคำแปรญัตติของท่านลำพอง ท่านได้แปรญัตติ กระผมขออนุญาตท่านนะครับ เพื่อความกระชับในการกรทเรียนท่านก็คือว่า ท่านขอแปรญัตติเป็นอย่างไร “การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในกรณีการขายการเงินเป็นผู้โอน ถ้าว้างหาริมทรัพย์อยู่ในเขตเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร เมืองพัทยา หรือ กรุงเทพมหานคร ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมิน” ตรงนี้ผมขอประทานกราบเรียนในเบื้องต้นว่า เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยนี้ โดยสภาพก็ไม่ใช่เป็นผู้ไปประเมินทรัพย์สินให้แก่สถาบันการเงิน สถาบันการเงินมีหลายสถาบันทั้งของรัฐและของเอกชนของประชาชนนะครับ การประเมินมูลค่าเรามีหลักเกณฑ์อยู่แล้ว ธนาคารมีผู้บริหาร มีผู้ถือหุ้น การบริหารงานของธนาคารก็ต้องเป็นมาตรฐานภายใต้กรอบดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยและเป็นสากลนะครับ ไม่ใช่ยอมรับกันเฉพาะประเทศเรา แต่เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก มีฉะนั้นก็ทำธุรกิจค้าขายกับต่างชาติไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ใช่เป็นผู้ประเมินนะครับ ก็จะให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมาประเมินนี้มันก็จะทำได้ยากนะครับ ส่วนทรัพย์สินที่อยู่นอกเขตเทศบาลนี้ะครับอยู่นอกเขตเมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร ให้กรมที่ดินเป็นผู้ประเมินนะครับ ตรงนี้กระผมขอประทานกราบเรียนว่า มันก็จะไม่ได้มาตรฐานเดียวกันครับ เนื่องจากว่าไม่เป็นธรรมกับลูกหนี้อีกค้างหาก เพราะลูกหนี้บางรายเป็นลูกหนี้อยู่ต่างจังหวัด บริษัทบางบริษัทประกอบธุรกิจอยู่ต่างจังหวัด ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล และใช้หลักทรัพย์นอกเขตเทศบาลมาเป็นหลักประกัน ถ้าเราเปลี่ยนแปลงหลักกรรมการประเมินจึงแตกต่างกันระหว่างในเมืองกับนอกเมืองนะครับ นอกจากเป็นที่สนับสนุนของฝ่ายลูกหนี้แล้ว ไม่ใช่ในธรรมแก่ลูกหนี้แล้ว ก็ยังเป็นที่สนับสนุนแก่สถาบันการเงิน และบางสท. อีกด้วยค้างหากนะครับ กระผมคิดว่า แม้คำชี้แนะของท่านจะมีเหตุผลมีผล แต่ว่าเวลาไปดำเนินการจริง ๆ แล้ว ก็คิดว่าจุดประสงค์แห่งกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งรัฐบาลก็ได้กลั่นกรองมาแล้วนะครับ ขอประทานกราบเรียนด้วยความเคารพอย่างนี้นะครับ

ถัดไปก็มีคำแปรญัตติของท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล นะครับ เนื้อหาสาระของท่านก็คือว่า ท่านได้แสดงต่อสภาไปแล้ว สรุปแล้วพอเป็นนายกฯ ก็ผมก็คิดว่า ท่านขอให้ติดตามร่างเดิม ก่อนที่รัฐบาลนี้จะขอแก้ไขนะครับ ที่นี้ผมเห็นว่าสภานี้เดือก็ปรายกันมาก และสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้รับร่างพระราชบัญญัติมาแล้ว คำแปรญัตติของท่าน ท่านก็อธิบายแล้วว่า แท้จริงที่อยากจะฟังคือให้เห็นว่าท่านไม่เห็นชอบด้วยนะครับ และนอกจากนี้ อาจจะให้มีกาเนิดผลเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินลูกหนี้อะไรต่าง ๆ นั้นะครับ ประกาศข้อมูล

ปะทะกับความเวียนว่วนที่กระผมอยู่ในจีน ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล รัฐบาลนั้นได้แสดงจุดตลอดเวลาให้ปรากฏต่อสถานแห่งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสื่อทั้งหลาย และพี่น้องประชาชนทั้งประเทศว่า จะบริหารประเทศอย่างไรโดยเฉพะจะไม่ปกปิดข้อมูลใด ๆ ก็จะไม่ปิดบังอะไร ไม่ปิดบังประชาชนนะครับ และบริหารประเทศโดยเปิดเผย โดยจริงใจ ตรวจสอบได้ทุกเมื่อนะครับ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้กระผมก็จะขอประจานกราบเรียนว่า รัฐบาลนั้นไม่มีคุณภาพ และไม่ฉลาด ไม่ใช้วิธีการซึ่งไม่สมควร และกระผมกราบเรียนแล้วว่าถึงหวังที่จะให้อยู่ในสายตาของท่านผู้ทรงคุณวุฒิอยู่แล้ว ก็มักล้าบังอาจที่จะปกปิดตามตาสภาพหรือพี่น้องประชาชนด้วยประการใดทั้งสิ้นนะครับ แต่ถ้าถ้าจะเปิดเผยทุกหนี่กั ก็พิมพ์รายชื่อมาแจ้งให้พี่น้องประชาชนทราบก็ได้ เกรงว่ารัฐบาลนี้กลายเป็นไม่เคารพสิทธิของประชาชนโดยเฉพาะประชาชนที่เป็นลูกหนี้เอาแต่ใจผกกระทำกระเทือนถึงเครดิต รัฐบาลลี้ลับกับังถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดังคำวินิจฉัยกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องธนาคารแห่งประเทศไทยและกฎหมายสถาบันการเงิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีบุคคลที่เป็นลูกหนี้รัฐบาลที่ต้องเคารพนะครับ เพราะเหตุว่าท่านที่เป็นลูกหนี้มี ท่านสร้างงาน สร้างธุรกิจ ได้ชื่อว่าเป็นธุรกิจก็หรือแห่งชาติ โดยวิธีนี้อาจมีเหตุกรให้แต่รัฐบาลไปบริหารประเทศตามกฎหมายต่าง ๆ เพราะฉะนั้นก็คงไม่อยู่ในวิสัยที่จะเปิดเผยได้ แต่ถ้าท่านตั้งกรมวิชาการขึ้นมา และเชิญเรื่องราวใดที่สงสัยมาและประชุมลับกับรับคุ้มครองสิทธิทั้งของสถาบัน ทั้งของลูกหนี้เข้าหะนี้ กระผมคิดว่าความสงบสุขในการบริหารเศรษฐกิจของประเทศก็จะเป็นหนทางที่ดี เหมือนมาเศรษฐกิจประเทศอื่นที่เข้าหะก็จะทำครับ ของคุณคุณครับสำหรับท่านสมถะเถอดี ที่ท่านได้ให้ข้อที่ณะนะครับ

ได้ไปที่บ้านเสวียนะครับ ท่านได้แปรญัตติไว้ ี่ด้วยทรมลเคารพนะครับ ล้วนเป็นข้อกฎหมายท่านก็ได้ตรวจแล้วว่าเป็นเหตุผลสมควรที่ท่านจะแปรญัตติ กระผมก็เคารพโอบอ้อมด้วยดีเห็นชอบท่าน กระผมขออนุญาตอ่านดีกว่าครับ เพื่อกระผมจะได้ประทานความเรียบร้อยให้ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายได้เข้าใจตรงกันถึงคำชี้แจงนะครับ ท่านขอแปรญัตติของเพิ่มเติมวรรคสี่เป็นดังนี้ "การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในกรณีการขาย การเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอน หากเป็นที่อื่นให้ยื่นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของกรณีที่ต้นและ ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่นให้ยื่นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด" ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็ด้วยเหตุผลดังนี้ขอเรียน หากเป็นที่ยินให้ยื่นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินหลักประกันของกรณีที่ต้น กระผมได้หะแทนกราบเรียน อธิบายเหตุผลแล้วนะครับ ถ้าท่านเกรงจะกรุณาซักถามเพิ่มเติมและก็ได้คำชี้แจงประการใดที่เป็นประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านรัฐมนตรีท่านนั่งอยู่ ณ ตรงนี้ กระผมเชื่อว่า

ท่านก็ต้องรับฟังและนำคำชี้แนะของท่านไปประพฤติ ไปปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนต่อไปครับ

ถัดไปท่านก็ขอเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ เป็นต้น “ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งพระราชกำหนดนี้ การประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามวรรคสาม ให้ใช้กับลูกหนี้รายเดียว ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีหนี้ไม่เกินห้าล้านบาท และใช้กับการโอนทรัพย์สินของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารทรัพย์สิน ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ที่มีเจ้าหนี้เป็นสถาบันการเงิน หรือบริษัทบริหารทรัพย์สินรายเดียวให้แก่ บสท. ภายในเวลาที่ บสท. กำหนดด้วย” ครับตรงนี้คือ ครอบคลุมไปถึงลูกหนี้ ลูกหนี้รายเดียวก็ดี ลูกหนี้ที่เป็นหนี้ไม่เกิน ๕ ล้านบาทก็ดี มีปัญหาว่าทำไมท่านเหล่านั้นถึงไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลก็คิดเหมือนกัน สำหรับตัวกระผมเอง กระผมก็เคยบดขยี้จนทนไม่ได้ ทำไมเราไม่คำนึงถึงลูกหนี้เหล่านี้ด้วย แต่ได้รับคำอธิบายจากธนาคารแห่งประเทศไทย จากฝ่ายสถาบันการเงินก็คิดว่า ลูกหนี้รายเดียวและลูกหนี้เล็กน้อยที่มีไม่เกิน ๕ ล้านบาทนั้น ธนาคารอยู่ในวิสัยที่จะแก้ปัญหาได้ เป็นต้นว่าสามารถที่จะปรับโครงสร้างหนี้ ปรับโครงสร้างกิจการไปธุรกิจซึ่งมีขอบจำกัดวงเงินไม่มาก และธนาคารรู้จักลูกหนี้ดีอยู่แล้ว รู้จักธุรกิจของลูกหนี้ดีอยู่แล้ว ส่วนใหญ่ก็เป็นผู้เดียวแล้วมีปัญหาก็ดีขึ้นเพราะว่ากระบอกลูกหนี้ทางเศรษฐกิจ ธนาคารขอว่าให้ทหารน้ำที่ซึ่งเขาทำอยู่ก๊วในกาารระดมหนี้ต่าง ๆ แต่สำหรับหนี้รายใหญ่ หนี้มีวิญญาที่ ต้องเข้าตาเบงเกอร์ของกฎหมายฉบับนี้ เป็นเรื่องเจ้าหนี้หลายรายครับ หนี้ที่สถาบันการเงินที่เป็นของรัฐ และทั้งที่เป็นของเอกชนและคลังซึ่งกันและกันจนและไม่ออก ประenomหนี้ก็ไม่ได้ ค่าอะไรก็ไม่ได้ และจะตัดหนี้เป็นหนี้ลูกหนี้ไม่ได้เช่นเดียวกับครับ ก็ถึงได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ครับเพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภาฯ เพราะว่าท่านไปได้ลูกหนี้ขึ้นเงินงมกตบพดลหลัง ๖ ราย กระผมก็ขอถือโอกาสกราบเรียนที่เดียว คงจะใช้เวลานานหนึ่ง ขอประทศนการบดขยี้ท่านทั้งหลายด้วยที่เงงมกตบพดลของท้วมสมเชิดช มา ขอขอบพระคุณครับ ขอหมกฏอย่างยิ่งครับ

คู่ปฏิภาติกันที่แทนประธาณวุฒิสภา (นายพิเชฐ ทัตถาโงติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พ้นรองประธานคณะกรรมาธิการชี้แจง เรียงลูกท่านเลย อกมือทุกท่านเถยนะวัน ถึงอย่างนี้ได้รับท่านสมาชิกฯ ครับ ก็เป็นการที่เงงมกตบพดล ซึ่งเงงมกตบพดลเห็นด้วยและที่ท่านมีข้อสังเกตบางประการอย่างไร เสนอคิดว่าจะไม่แย้งกับข้อบอได้กั้นในทางเงงมกตบพดล เพราะว่าสมาชิกฯ ก็อภิปรายแล้ว ผมเห็นผู้อภิปราย อภิปรายไปแล้วสมาชิกฯ นั่งฟังอยู่กรรมาธิการฯชี้แจงก็มีสิทธิชี้แจง กรรมาธิการฯจะเห็นต่างกับท่านแน่นอน เพราะว่าท่านสวงวลค่าปรวผู้ตัดไว้ เงกวล่าเห็นต่างแน่นอน ผมคิดว่าขอให้เป็นดุลพินิจของสมาชิกฯ และถวับ

ไม่อย่างนั้นแล้วจะไม่จบ ไปสิ่ง ๕ คน ท่านละก็ทั้ง ๕ คน สมอบุญคุณคนเดียวแปลว่าอนุญาตทั้งหมด ขอเกาะศรัทธาท่านสมาชิก เดี่ยวเราจะมีประเด็นอีกมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ มีให้ท่านคิดประเด็นไปครับ ผมคิดงงสุดตรงนี้เดี๋ยวจะสับสนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านเสรีว่าอย่างนั้นจะคิดประเด็นหมดทุกคน ก็ขอผมฟังทั้งหมด ผมนั่งฟังแล้วบอครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านอาจารย์แก้วสรรช่วยบอกท่านรองฯ นิดหนึ่งครับว่ามีปัญหาอยู่ตรงไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่หรอกครับ เอาอย่างนี้ครับ ถ้ากรรมาธิการจะขึ้นแจ้งเพิ่มเติมผมคิดว่าอันนี้อนุญาตได้ แต่ขอให้กรรมาธิการได้คุยกันในกรรมาธิการเสียหน่อย กรรมาธิการท่านแสดงทัศนะในนามของกรรมาธิการนะครับ ตรงนี้เป็นเสียงส่วนใหญ่นะครับ เดี่ยวยังมีเสียงข้างน้อยที่งงคือคิดว่าอีก ๑ ท่านที่สงวนความเห็นไว้ ผมคิดว่าอยากจะให้กรรมาธิการอีกสักนิดหนึ่ง แต่ว่าไม่อยากจะให้ไปซ้ำประเด็น เว้นแต่ว่าการชี้แจงนั้นไม่ใช่เป็นมติของกรรมาธิการ ให้ชี้แจงไปประเด็นนี้ เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นางแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรรมาธิการ) : เวียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมคิดว่าเมื่อถึงการชี้แจงของกรรมาธิการเล็กน้อยนอกประเด็นไป เราได้ตกลงกันไว้ว่าให้พูดถึงเรื่องเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินราคา ท่านเสรีท่านแปรญัตติไว้มี ๒ ประเด็นคือ ๑. ท่านขอจะให้ถึงราคากรมที่ดิน ท่านก็พูดแล้วนั้น ส่วนประเด็นเรื่องถูกหนี้ย่อยอรรถฯ ไว้ประเด็นท้ายแต่กรรมาธิการก็ไปพูดเลยไปถึงถูกหนี้ย่อยอรรถฯ ตรงนี้ก็ถือว่านอกประเด็นนะครับ เอาไว้วงประเด็นนั้นค่อยว่ากัน เพราะฉะนั้นตอนนี้เราจึงตกลงแต่เพียงว่า การคิดราคาตัวโอนกันที่คิดราคาเท่าไร ก็อภิปรายกันสรุมาแล้ว กรรมาธิการก็ชี้แจงแล้วตรงนี้ก็เป็นการชั่วคราว แล้วหลังจากนั้นท่านประธานฯ ครับ หลังจากนั้นก็เรียนมาผู้ฟังที่กรรมาธิการเสนอเอง กรรมาธิการได้เสนอแล้ว เปลี่ยนลักษณะเสียใหม่ ตรงนั้นที่ประชุมทั้งหมดมีสิทธิ์จะซักถามได้ อภิปรายได้รวมทั้งเสียงข้างน้อยด้วย ก็ขอเรียนสถานการณ์ให้ทราบเท่านี้ครับ ขอพระคุณด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีภาไว้รอบที่ ๒ นะครับ ท่านประยุทธ์ นิลเดียนะครับ

นายประยุक्त ศรีมิชัย (นครหน้าธรรมราช) : กระผมยังไม่ทันสรุป กระผมถามก่อน กระผมถาม ๕ ประเด็น ท่านตอบแค่ ๒ ประเด็น ส่วนที่ ๑ กับส่วนที่ ๔ ไม่ได้ตอบ เพราะฉะนั้นกระผมไม่ตั้งใจสงสัยครับ แต่กระผมขอสรุปของกระผมนิดหนึ่งว่าที่กระผมแก้ไขเพิ่มเติม เพราะเมื่อคุณนี้กระผมยังไม่ทันสรุป กระผมถามก่อน เพราะฉะนั้นกระผมขอแก้ไขเพิ่มเติมใช้ความล่อไปเป็นแทน “การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอน ให้ถือตามอัตราเฉลี่ยระหว่างราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อดูทะเบียนสิทธิและนิติกรรมของกรมที่ดินกับราคาประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเกณฑ์” ของกระผมเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณพรหมจรรย์ครับ สั้น ๆ นะครับ

นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ (อลราชเกีมา) : ขอบคุณค่ะท่านประธานฯ แต่ว่าตั้งแต่เข้ามาดิฉันยังไม่ได้พูดเลยนะค่ะ คือ ได้สงวนคำแปรญัตติร่วมกับท่าน้ำทองและก็คุณผ่องไว้ และยังไม่ได้มีโอกาสอภิปรายเลยนะค่ะ จะขอสรุปและขอแสดงความคัดค้านไม่ค่อยเห็นด้วยกับที่ทางกรมการได้ชี้แจงมา คือทางที่ท่านชี้แจงมาเรื่องเกี่ยวกับว่าธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมิน แล้วธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมินเองไม่ได้ ตรงนี้เป็นที่ทราบทั่วไปว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยประเมินเองไม่ได้ แต่ในกรณีที่ทางเราจะปฏิบัติในขั้นตอนของกรปฏิบัตินี้ก็ต้องมีคณะกรรมการอะไรต่ออะไร ซึ่งท่านได้วางกฎเกณฑ์เอาไว้อยู่แล้ว ตรงนี้ใช้กฎเกณฑ์ที่ท่านได้วางไว้เรื่องผู้ประเมินนะค่ะ เพราะว่าถ้าท่านว่าอย่างนั้น คำนที่ท่านได้รับร่างในมาตรา ๑ ซึ่งได้แก้ไขไปนี้ ย่างก็ได้กลั่นไว้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ถ้าว่า “กำหนด” กับคำว่า “ประเมิน” คงไม่ได้แตกต่างกันมากนัก อยู่ที่มีการใช้อ้อยค้ำเท่านั้นเอง ซึ่งท่านชี้แจงมาอย่างนั้นผู้ชี้แจงจะไม่ค่อยกระจ่างเท่าไรนะค่ะ แล้วก็ถ้าหากว่าในเรื่องการที่ว่าให้กรมที่ดินเป็นผู้ประเมินราคาอันออกจากรายการ ครึ่งนี้ก็เพื่อความรวดเร็วเพื่อความคล่องตัวและความเป็นธรรมในทางปฏิบัติ ซึ่งในวาระ ๑ ก็ได้มีผู้อภิปรายไปค่อนข้างมากมาย ซึ่งก็ไม่ค่อยออกจะย้อนกลับไปพูดถึงว่า ในพื้นที่ในต่างประเทศจะได้มีการที่เอาพื้นที่ในเขตท้องถิ่น ท้องไร่ ไร่ที่ว่าพื้นที่ที่ไม่มีข้อมูลเองมีผู้ต่างแถมแล้วมีขายประเมินราคาซึ่งสูงอย่างในหลาย ๆ เท่าของราคาที่ ซึ่งตรงนี้จะมันเห็นก่อนข้างได้ชัดแล้วก็มีเกิดขึ้นมาก่อนข้างมากนอกจากนี้ เพื่อความรวดเร็วความคล่องตัวแล้วก็เพื่อว่า ไม่ให้เกิดหนี้ทางเอ็นพีแอลเกิดขึ้น

มากับกับสถาบันทางการเงิน ก็ยากจะว่ามีพื้นที่อยู่บนอสังหาริมทรัพย์ใกล้กับทางกรรมที่ดิน
เป็นผู้ประเมินเลย ตรงนี้คลื่นก็ของแข็งเอาไว้คือไม่ทำอะไรจะเห็นด้วยกับที่ท่านได้ชี้แจง ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผม
นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ผมสั้น ๆ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ
தாகจะเรียนชี้แจงท่านประธานฯ นิดหนึ่งนะครับ เมื่อสักครู่นี้กรรมธิการมีการชี้แจงเกี่ยวกับ
เรื่อง ยกตัวอย่างสมาคมว่า มี ๒ สมาคม ๒๗ บริษัทเข้าไปอยู่ที่ ๒ สมาคมนั้น ด้วยดีความ
มาตรฐานของ ๒ สมาคมที่ว่ามีจรรยาบรรณ คำว่า “จรรยาบรรณ” มีสำคัญยิ่ง ถ้ามีอะไร
ได้ได้จะจรรยาบรรณ สถาบันกระดก สิ่งที่ผมแปรญัตติขึ้นมาเพราะว่าผมจะหาหนักถึงตรงนี้
ส่างชัดเจน พฤติกรรมของการตรวจสอบของธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจสอบสถาบัน
การเงินตั้งแต่อดีต มีความล้มเหลวอย่างมากเพราะจรรยาบรรณ เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาล
จะนำกฎหมายไปใช้ เพื่อแก้ปัญหาการขาดความมั่นคงที่เป็นปัญหาของประเทศชาติเพื่อให้
นักธุรกิจในประเทศไทยแล้วก็ประชาชนในประเทศไทยทำงานเพื่อประเทศชาติด้วยความมี
ความไม่ผูกมัดทางด้านหนี้สินทางภาษีนั้น จำเป็นจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่ค่อนข้างจะแน่นอน
อันนี้มันหลวมเกินไป ผมก็เลยขอแปรญัตติว่า วาจาธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ซึ่งวาจา
ตัวนี้มีกรณี กับวาจาของกรมที่ดินกำหนด ซึ่งราคาตัวนี้จะมีวงคด้างสูง ๒ ชั้นบวกกัน
หาร ๒ มันจะดันน้อยที่สุดครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ คุณเห็นภาพ ผมว่ากรรมวิธีการชี้แจงไป
พอสมควร ถ้าจะเอาไปนะครับ ตอนนี้อยู่ในประเด็นครั้งนี้จะครับสมาชิกฯ ครับ อยู่ใน
ประเด็นเรื่องของการอภิปรายกันในเรื่องของการประเมินราคาทรัพย์สิน วาจาหลักประกัน
โดยจะใช้เกณฑ์ราคาไหน ประเด็นอยู่ครั้งนี้ ในประเด็นนี้เองสมาชิกฯ ที่ได้แบ่งผู้ตั้งและ
ส่วนค่าแปรฯ ไว้ก็ได้อภิปรายกันมา กรรมวิธีการชี้แจงก็แล้ว ยังมีกรรมวิธีการที่เป็น
เสียงข้างน้อยอยู่ก็จำนวน ๓ ท่าน ก็คือคุณเกษม ชูชนนเกียรติ คุณระวี กิ่งคำวงศ์ แล้วก็
คุณวราเทพ รัตนากร ไร่ใหม่ศรีนครินทร์
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายณัฐพร อดิพัทธ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานฯ ครับ ก็เป็นประเด็น
เรื่องการตราหาเหมือนกัน แต่คราวนี้ประเด็นจะเลื่อนมาสู่ที่กรรมวิธีการได้แก้ไขด้วยตนเอง
แล้ว

สมาชิกฯ ครองนี้จะมีพระอภิพรายได้ก็คือ ๑. ที่ประชุมทุกคนอภิพรายได้เพราะเป็นการแก้ไขของ
กรรมกิจการ ขณะเดียวกันในกรรมกิจการก็มีเพียงสองงานไว้ ๒ งานคือ งานรัฐมนตรีวราเทพ
ท่านเกษม รุ่งชนกเกียรติ มลัทธิท่านจรูญ แล้วก็เป็นคุณคณะนี้ช่วงก็มาถึงตรงนี้แล้ว
กรรมกิจของดีจึงแจ้งว่าไปแก้เพราะอะไร ที่ประชุมจากก่อน เสร็จซึ่งมันอยู่ที่วางตั้งไป
ก็จะเป็นอันเสร็จแล้วก็ได้ครับ ขอพระคุณเจ้าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถัดไปมีอะไรแสดงสำหรับ ท่านปริทัศน์ขอให้อยู่ในตรงนี้ก่อน
ท่านมีอะไรเสนอครับ

นายปริทัศน์ นิธิคุณุภรณ์ (กรุงเทพฯ) : กระผม ปริทัศน์ นิธิคุณุภรณ์ ครับ
ท่านประธานฯ ที่เคยพบ กระผมขอเรียนถามท่านประธานฯ หรือคณะกรรมการว่าประเด็นที่
กระผมถาม สว. ด้าน มช. โสภณมิตร มีปรอยู่คดีนี้เป็นการตรวจสอบภายหลังการโอบไค้มมีการ
ประเมินไปมาได้ภายใต้เงื่อนไขนั้น จะพูดตอนมีอะไรหรือรอไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ได้ไหมท่านปริทัศน์ ผมมีผู้ปรอยู่คดีทั้งหมด แต่ว่าคงจะย้าย
ไปเกินเดือน ๆ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะลงมติแล้วแต่การประเมินกับเราในกรณีประเมินสำหรับ
มีจนมาถึงจุดนี้มีการแก้ไขในชั้นกรรมกิจการ ขอให้ท่านกรรมกิจการได้ชี้แจงเสียก่อน แล้วถ้าตัว
กรรมกิจการเสร็จซึ่งมันจะได้แสดงออกมาให้ ของท่านปริทัศน์ ท่านจำนวนไว้หรือยอมรับ
ซึ่งกรรมกิจการอะไรจะชี้แจง ท่านปริทัศน์

นายปลัด พัฒนกุล (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอพระคุณ
ท่านประธานฯ ครับ กระผม นายปลัด พัฒนกุล กรรมกิจการ ท่านประธานฯ ครับ โกรธขอ
ประทานกรรมเรียนถึงเหตุผลว่า ทำไรกรรมกิจการเกี่ยวส่วนใหญ่ถึงรับเอาคืนปรอยู่คดีของ
ท่านแก้ ก็คงสงสัย ผมเป็นร่างที่แก้ไขครับ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนอย่างนี้
ในเรื่องแรกที่เห็นว่า คดีปรอยู่คดีของท่านแก้มีไปก็ตั้งกับเรื่องเดิมที่คณะหนึ่งได้รับมา ที่มี
ของทำนองที่แตกต่างไปนั้นครับ กระผมขอเสนอว่าท่านประธานฯ ขอเพื่อถามเข้าใจที่
ตรงกันก็ถือว่า ตามร่างเดิมนี้ “การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณี
สถาบันการเงินที่นำผู้โอบไค้มไปถามหลักประกันที่ประเมินมูลค่าทรัพย์สินของนายช้อยได้ทัน
การเงินที่ออกตามประกาศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด คณะกรรมการบริหาร
สำนักพิมพ์เป็นผู้โอบไค้ม ไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด” ของท่านอีกนั้นท่าน
ใช้คำว่า “การประเมินราคาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีที่สถาบันการเงินเป็นผู้โอบ

ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด”

ข้อความตอนท้ายก็เหมือนร่างของรัฐบาลนะครับ ก็คงก็เลยแปลเฉพาะว่า “ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด” ของเดิมเป็นบอกว่า “ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ออกขายหลักทรัพย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด” ตรงนี้เมื่อแรกกรรมธิการก็เห็นว่าก็เหมือนกับร่างเดิมที่ส่งเข้ามา แต่ที่นี้ท่านสักท่านได้ชี้แจงว่า ร่างเดิมสถาบันการเงินเป็นคนกำหนด แต่ของท่านนี้ท่านให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ที่ต่างกันก็ต่างกันตรงนี้ครับ มีหลายท่านบอกว่าก็เหมือนกัน แต่ท่านสักท่านขอเชิญให้กรรมการได้เข้าใจว่า ท่านมีเหตุผลที่จะให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดหลักเกณฑ์คือ หากันรับผิดชอบโดยตรงว่าหากันการเงินไปประเมินของแต่ละสถาบันการเงินเอาเปรียบ แต่ว่าหากันการเงินนั้นจะอ้างว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดก็ตาม แต่อาจจะโง่เหมือนกับก็ได้ เพื่อป้องกันในประเด็นตรงนี้ท่านก็เลยให้อธิบายว่า การประเมินมูลค่าทรัพย์สินนั้นนั้นเอาตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดเสียเลยนะครับ ซึ่งอาจจะเห็นว่า เมื่อกฎหมายนี้ผ่านให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดนะครับ ตรงนี้กรรมการก็เห็นว่าแม้จะมีข้อความที่ใกล้เคียงกัน เพราะเหตุว่าถ้ากฎหมายผ่านไปตามนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจจะไปประกาศกำหนด โดยถือเอาประกาศกำหนดซึ่งเคยประกาศไว้แล้วนะครับ ให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ปฏิบัติกันมาแล้ว ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วยนะครับ เมื่อมีปัญหาดังนี้กรรมการคิดว่าเมื่อคุณจะมีผล ถ้ากรรมการรับเป็นต้นแปรผู้คดีและแก้ไขจากร่างเดิมของรัฐบาลมาเป็นตามร่างของท่านสัก ก็จะได้มีมาพิจารณากันในที่ประชุมแห่งสภาแห่งนี้ เมื่อมีเหตุผลต่างกันเพียงบางประการก็สมควรที่จะรับไว้ได้แล้วเพื่ออะไรครับ เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภาแห่งนี้ได้ใช้ดุลพินิจครับ จিজ้ออ้างว่า จะถือตามร่างเดิมหรือตามที่ท่านสักขอแก้ไข สำหรับกรรมการบางท่านที่ท่านสงวนไว้ ท่านไม่เห็นด้วยนั้นก็เพราะเหตุว่า ถ้าถือตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศหลักเกณฑ์กำหนดไปแล้ว เหมือนที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านสมาชิกฯ ทั้งหมดในตอนต้นนะครับ และก็ได้เตือนผมหลักเกณฑ์แห่งธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น สถาบันการเงินก็ดี บริษัทบริหารสินทรัพย์ก็ดีเขาอยู่กับอยู่แล้วประเมินกันแล้วเพราะเป็นเรื่องของที่จะตั้งตั้งสำรวจตามหนังสือขึ้น อย่างที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านทั้งหมดแล้วนะครับ และตรงนั้นจะเป็นคุณแก่ บสท. มากกว่า ถ้ามันเป็นคุณตรงไหน เพราะถ้าประเมินกันไป

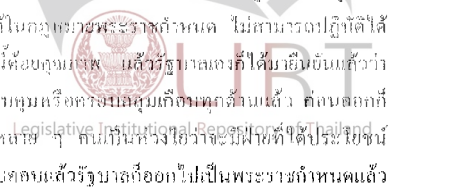
ซึ่งในกระบวนการนี้ผู้ตั้งนั้นเขาประเมินมูลค่าประเมินด้วยอยู่แล้ว... นี้ก็จะใช้ประเมินมูลค่าที่ส่งขึ้น

เวลาเห็นการเงินด้วยกฎหมายที่เอเอ็มซี รัฐบาลตระหนักว่าต้องมีสถาบันการเงินข้ามคลัสเตอร์
เศรษฐกิจให้ได้เพียงประชาชน ประชาชนจึงลงคะแนนให้ กระทบถึงบอกกันว่าหัวใจของ
กฎหมายอันนี้คืออะไรครับ หัวใจของกฎหมายอันนี้คือการทำงานของรัฐบาล ต้องทำงานได้
และมีประสิทธิภาพ กระทบเน้นตรงนี้ครับ กระทบบอกว่าวันนี้จะรับ กระทบแปรญัตติก่อน
สู่ว่างรัฐบาลเพราะอะไร เพราะกฎหมายคือเรื่องไม้เครื่องมือครับ คือเรื่องไม้เครื่องมือที่
รัฐบาลจะนำไปแก้ปัญหา วันนี้รัฐบาลเอากฎหมายมาเสนอเรา กำลังจะมายขออนุมัติเครื่องมือ
เครื่องมือไปแก้ปัญหาอันพิเศษในสถาบันการเงิน รัฐบาลบอกว่าเป็นผลกระทบคือเครื่องมือ
เครื่องมือที่ดีที่สุดของรัฐบาล ก็คือยังมีประสิทธิภาพที่สุด กระทบในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
คนหนึ่งกระทบอยากให้ออกสารรัฐบาล กระทบอยากเห็นรัฐบาลทำงานครับ กระทบจะให้
โอกาสรัฐบาล กระทบจะให้เครื่องมือที่รัฐบาลบอกว่ามีประสิทธิภาพที่ดีที่สุดให้กับ
รัฐบาล แล้วถ้าเวลาผ่านไป ๑ ปี ๒ ปี รัฐบาลทำงานไม่สำเร็จ กระทบในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
กระทบจะตรวจสอบรัฐบาล แล้วกระทบจะจัดการกับรัฐบาล กระทบว่ามีเงื่อนไขของพวกเรา
กระทบว่าวันนี้เรากลัวใจว่างรัฐบาลและส่งเครื่องมือไม้เครื่องมือที่มีปัญหาไปให้รัฐบาล
ถ้าเครื่องมือไม้เครื่องมือที่เราส่งไปไม่ตอบสนองกับปัญหาละครับ ปัญหาอื่นพิเศษในสถาบัน
การเงินไม่ได้รับการแก้ไข เราโทษใคร ความผิดอยู่ที่ใคร รัฐบาลหรือ ไม่ใช่ รัฐบาลบอกว่า
ของเครื่องมือไม้เครื่องมือที่ดีที่สุด มีประสิทธิภาพที่สุด ที่จะไม่แก้ปัญหาเรามีประสิทธิภาพ
แล้วเราบอกว่าไม่ใช่ เราจะให้เครื่องมืออีกแบบหนึ่งจะเอาไป คุณไปทำงาน กระทบถามว่า
ทำงานไม่ได้แล้วเป็นอย่างไร และทุกปัญหาที่รัฐบาลยื่นตอบก็คิดหาไม่ได้ ที่เราแปรญัตติก็น่า
ทำไม่ได้ กระทบถึงบอกว่าวันนี้ก็รับจุดคิดของแต่ละคนไปเหมือนกัน บางคนคิดว่ากระทบ
ผลประโยชน์ของประชาชนน้อยที่สุด ภาพลักษณ์ของประชาชนต้องไม่ดูแย่ นั่นไม่ใช่ซี
แต่ปัญหา วันนี้ยอมรับไหมครับว่า ปัญหาสถาบันการเงินไม่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้คือ
ปัญหาหลักในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ถ้ายอมรับตรงนี้ก็ต้องให้ออกสารรัฐบาลครับ ต้องให้เครื่องมือ
เครื่องมือรัฐบาล ต้องเอาร่างรัฐบาลยื่นอันแล้วสู้ให้รัฐบาลใช้ กระทบเรียนว่ากระทบ
อยากตัวอย่างเหมือนเพื่อนสุทัศน์ ส.ว. สุทัศน์ ข้าราชการไทยที่เล่นมาอธิบอ กระทบเข้าใจ
กันแจ้งไปอย่างรวดเร็วเป็นต้องผ่าตัด รัฐบาลกำลังจะผ่าตัด แต่เราไปขอกระเป๋ยให้รัฐบาลบอกว่า
ผ่าตัดห้ามมีผล ใครครับจะผ่าตัดไม่มีผลได้ ใครครับจะผ่าตัดไม่มีผลได้ ต้องเห็นผล
ต้องมีผล แต่หลังจากการผ่าตัดแล้วถ้าประชาชนบแข็งแรง ประเทศชาติแข็งแรง ใครได้
ประโยชน์ นี่แหละครับต้องบอก ๒ มิติ อย่าไปมองมิติเดียวว่ากับหมอเล่นป่วย ห้ามผ่าให้คนป่วย

ประกาศศาลากลางจังหวัด ในที่สุดประชาชนก็ได้ประโยชน์ กระผมยืนยัน กระผมสรุปอีกครั้งหนึ่ง
ควันท่านประธานฯ ลั่น ๆ หัวใจของกรมพิจารณาเรื่องนี้ กระผมต้องการเห็นรัฐบาลทำงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระผมให้ครับ กระผมไปฟังเสียงของรัฐบาล กระผมจึงต้องสงวนไว้ว่า
เรื่องในเครื่องมือที่รัฐบาลขอใช้ให้กระผมให้ แต่ถ้าทำงานไม่สำเร็จ ปีครึ่ง ๒ ปีมาตรวจสอบกัน
กระผมจัดการรัฐบาลเอง ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม นายวราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ครั้น
ประเด็นที่กระผมจะนำเสนอ ก็คงจะเป็นประเด็นที่อาจจะมีการพูดกันในสภาแห่งนี้ ทั้งต้น
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว แต่มาหยิบยกเรื่องนี้ให้เป็นเหตุผลสนับสนุนที่จะต้องยื่นคำ
ร้องเดิมของข้าพเจ้าผู้แทนราษฎร โดยจะขอใช้เวลานานสักหน่อย ก่อนอื่นคงต้องเรียนว่า ถ้าหาก
พูดถึงประเด็นเฉพาะเรื่องของการที่กรมการเสียงข้างน้อย เสนอมาตามแนวของร่างผู้สงวน
คำแปรญัตติ ของมติที่ผ่านมายกย่องท่านเสด็จฯ ผมได้ดูแล้วถึงจะไม่ได้แตกต่างอะไรในหลักเกณฑ์
และสาระมาตถก เป็นเพียงเรื่องของกรมที่จะปรับแก้ข้อทำให้ชัดเจนขึ้น แต่ในขณะนั้นที่ผม
จะต้องยื่นคำร้องเดิมรัฐบาลนั้น คงอาจจะอธิบายเพื่อใช้สิทธิในกรรมาธิการต่อได้ แต่ถ้าโดยสรุป
แล้วร่างที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากยื่นอันมานี้ ก็คงไม่ได้แตกต่างอะไรในสาระสำคัญ
สาระสำคัญก็คือ เรื่องที่ขอให้เป็นไปตามกฎหมายหรือประกาศ จะพูดอย่างไรก็ตามไปก็เป็นไป
ตามขนบธรรมเนียมประเทศไทย เหตุผลที่ผมขออนุญาตที่จะสนับสนุนการที่ผมสงวนว่า
ให้เป็นไปโดยร่างเดิมที่ผ่านชั้นสภาผู้แทนราษฎรมา ขอกรุณาท่านประธานฯ ดังต่อไปนี้ครับ
ต้องเรียน ว่าที่มาของการแก้ไขพระราชกฤษฎีกาของออกเป็นร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลได้ชี้แจงแล้วทั้งในชั้นวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรและ
ชั้นวุฒิสภาว่า รัฐบาลไม่สามารถจะปฏิบัติได้โดยกฎหมายพระราชกฤษฎีกาฯ ไม่สามารถปฏิบัติได้
ในเบื้องต้นการ ประเมินสิทธิที่ว่าเป็นหน้าที่ของกรมฯ แล้วรัฐบาลก็ได้ยืนยันอันแล้วว่า
กฎหมายที่ออกไปนั้น ได้พยายามดูแลควบคุมหรืออาจควบคุมถึงขนาดกันแล้ว ต่อมาก็
พยายามที่จะมองว่า จะมีอะไรที่เกินสิ่งที่หลาย ๆ คนก็เห็นหรือถ้าจะมีผิดก็จะได้ปรับแก้
เสียประโยชน์มากน้อยแค่ไหน เมื่อดูครบรอบแล้วรัฐบาลก็ออกไปเป็นพระราชกฤษฎีกาแล้ว
มาถึงสภาแห่งนี้ทั้งชั้นสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้กับรัฐบาลไป เมื่อรัฐบาลได้ไปแล้ว
รัฐบาลก็ปฏิบัติไประยะหนึ่งด้วยเหตุผลข้างต้นที่ว่า มองว่าตนนั้นเห็นว่าหัวใจสำคัญคือ

การโอนหนี้ด้วยคุณภาพ เมื่อมีวิธีการปฏิบัติที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ในเรื่องโอนหนี้คือคุณภาพ
หัวใจของกฎหมายที่ไม่สามารถทำได้เลย รัฐบาลจึงมาขอถอนใบรับรองพระราชบัญญัติฉบับนี้
เพราะจะเห็นวิธีคิดที่บอกว่า เปลี่ยนมาจากกรมที่ดินมาเป็นธนาคารแห่งประเทศไทย นั่นคือ
หัวใจของกรมที่ดินกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเรานอกจากไม่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยลดหนี้รัฐบาลลงมา
ให้เป็นไปตามกรมที่ดิน คนนั้นก็เท่ากับเราไม่รับหลักการของกฎหมายฉบับนี้เลย แต่ก็มี
ทั้ง ๒ สภาได้รับหลักการไปแล้วว่า ออกมาให้รัฐบาลนั้นมันเครื่องมือเครื่องมืออย่างที่ท่าน
สมาชิกวุฒิสภาเมื่อสักครู่นี้เอ่ยไปว่า ออกให้รัฐบาลนั้นมันเครื่องมือเครื่องมืออย่างที่ท่าน
ท่านเมืองได้ ก็เท่ากับว่าฉันจะไม่ยอมจะบอกว่า ในเสียงของสภาทั้ง ๒ สภา แต่เสียงข้างมาก
ของทั้ง ๒ สภานั้นเห็นด้วยกับหลักการว่า ให้มีการแก้ไขในประเด็นที่เปลี่ยนจากกรมที่ดิน
มาเป็นธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนที่ผมอยากจะสนับสนุนของสภาที่ให้สถาบันการเงิน
หรือธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถประเมินได้ จะยกจะเรียนสั้น ๆ อีกครั้งหนึ่ง ก็คือว่า
กฎหมายฉบับนี้เราจะต้องดูกฎหมายแม่ก็คือ กฎหมายพระราชกำหนด กฎหมายหลัก
กฎหมายเต็มทั้งหมด เพราะว่าวันนั้นวันที่เรามาคุยก็คิด ว่าการที่ดินคิดว่าธนาคารแห่งประเทศไทย
แต่ไม่ได้ไปดูในกฎหมายเดิมว่า ในนั้นเขาครอบคลุมหรือว่ารัดกุมในเรื่องของธนาคาร
แห่งประเทศไทยไว้อย่างไรบ้าง ในเรื่องของการแต่งกำไรขาดทุน ในเรื่องของการที่มีการหัก
ส่วนลดในเรื่องของการประเมินเกิน ๑ ปีหักถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ บางทีเราพิจารณา เราไม่ได้
ไปดูกฎหมายฉบับ เรามาดูเพียง ๓ มาตรา ซึ่งก็จะทำให้ความหมายความเข้าใจนั้นเปลี่ยนไป
สำคัญอย่างหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า เรื่องของการโอนทรัพย์สิน ไม่ใช่เป็นหัวใจเดียว
ของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ครับ ในกฎหมายพระราชกำหนดฉบับนี้ ในเรื่องของการแก้ไข
ปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพมี ๓ เรื่องด้วยกัน ก็คือเรื่องของการปรับปรุงกิจการ การปรับปรุงสร้าง
หนี้และการจำหน่ายทรัพย์สิน แต่ที่เราไปถึงพูดกันอยู่ที่นี่เหมือนกับพูดเรื่องเดียว ก็คือ
เรื่องการจำหน่ายทรัพย์สิน ซึ่งจริง ๆ แล้วหัวใจสำคัญของกฎหมาย บสท. ก็คือว่า ทำอย่างไร
จะทำให้ปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพนั้นสามารถฟื้นกลับมาได้ นั่นก็คือการเริ่มการปรับปรุงกิจการ
ถ้าสามารถปรับปรุงกิจการได้ทุกอย่าง ก็ไม่ไปถึงการขายทรัพย์สิน ไม่ต้องมีการประเมิน
ไม่ต้องมีการมอเงินกัน ไม่ต้องมาเถียงกันว่า จะใช้กรรมที่ดินหรือจะใช้ธนาคารแห่งประเทศไทย
ประเมิน ถ้าไม่สามารถปรับกิจการได้ก็ไปไม่ถึงโครงสร้างหนี้ eporปรับโครงสร้างหนี้
อาจจะมีการเจรจาปรับโครงสร้างหนี้กันได้เป็นที่ยุติ ๒ ขั้นตอนนั้น เป็นการเริ่มต้นที่จะมาถึง
การประเมินทรัพย์สินหรือการจำหน่ายหนี้ แต่ทุกวันนี้เราอาจจะพิจารณากฎหมายเพียง
๓ มาตรา ก็เลยไปมองว่า หัวใจสำคัญอยู่ที่การขายหนี้อย่างเดียว ซึ่งอาจจะไม่มีการขายหนี้

ก็ได้หรืออาจจะมีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาขณะนี้ หรือว่าเวลาจำกัดหรือ สิ้นสุดแล้วเวลา
ประชุมวันนี้มี ๒ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่เป็นของสถาบันการเงินของรัฐนั้น ผมเชื่อว่าทุกท่าน
จับใจไปเกือบเหมือนกัน มีจำนวนมหาศาลเป็นต้น ๆ เมื่อมีส่วนของสถาบันการเงินที่เป็นของรัฐ
ถึงแม้จะดีราคาประเมินอย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีผลต่าง เพราะว่าเป้าหมายที่รัฐบาลจะต้องรักษาคูณ
อยู่แล้ว แต่ส่วนที่จะมีผลต่างก็เฉพาะที่เป็นสถาบันการเงินของเอกชน ซึ่งมีอยู่ส่วนน้อย แต่วันนี้
เราเอาไปรวมกันทั้งหมด ก็เกิดทำให้มีความรู้สึกว่าจะทำให้ บสภ. เสียเปรียบและจะส่งผล
ไปให้ตีต้องประชาชน เพราะฉะนั้นผมรู้สึกผมเชื่อว่า ขณะนี้แยกเป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือ การแก้กฎหมายเกณฑ์จำนำเงินหรือไม่ วิธีปฏิบัติจะปฏิบัติ
อย่างไร ผมถามว่าทุกคนเห็นด้วยว่าจำเป็น เพราะถูกคนลงวาระที่ ๑ ไปแล้วว่าจำเป็นต้อง
แก้กฎหมาย เห็นด้วยกับยวดยที่รัฐบาลเอาไปดำเนินเอาไปแล้วปฏิบัติไม่ได้ อรรถนี้ประเด็นแรกทุกคน
เห็นด้วยหมด

ประเด็นที่ ๒ หน้าที่เองทุกคนเห็นต่างกันก็คือ ความซึ้งมือ วันนี้มีผู้ส่วนหนึ่ง
มีความเชื่อถือว่า ไม่ซื้อเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่ซื้อเกณฑ์ของสถาบันการเงิน
ด้วยความรู้สึกละกึ่งที่มีมาก่อนในอดีต การล้มเหลว การล้มเหลวของสถาบันการเงินของประเทศไทย
ที่มีภาระล้นเกิน ที่มีภาระช่วยเหลือพวกพ้องของสถาบันการเงิน ผมมองกันว่าวันนี้เราเชื่อไม่ได้แล้ว
สถาบันการเงินของเอกชนในประเทศไทย วันนี้เราเชื่อไม่ได้แล้วสถาบันการเงินที่เป็นของรัฐ
วันนี้เราเชื่อไม่ได้แล้วธนาคารกลาง ธนาคารแห่งประเทศไทย อันนี้คือความเชื่อ ความรู้สึกที่
เป็นที่มาของการมองว่า ไม่อยากได้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การประเมิน
แต่ก็อีกส่วนหนึ่งที่เป็นความเชื่อของผมก็คือว่า วันนี้แนวคิดที่จะมีการประเมินช่วยเหลือ
พรรคพวกกันนั้นได้จนเต็มไปหมด วันนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย หลังจากได้รับบทเรียน
ในการแก้ปัญหาช่วยเหลือพวกพ้องในสถาบันการเงินมาตั้งแต่กลางปี ๒๕๔๑ และเกณฑ์นี้
ก็มีแบบดูจวนรับรองภาคทั่วไปเขาเอาไว้ ก็คือสมาชิกผู้ประเมินราคาดีประเทศไทย อันนี้ผม
อยากจะหยิบองว่า ถ้าเราไม่เชื่อสองกับประเมินราคาดีประเทศไทย ผมบอกว่าสถาบันประเมิน
ราคาดีประเทศไทยใช้ไม่ได้ ถึงแม้จะมีสมาคม บัณฑิตวิทยาลัย (เจ็ดไม่ได้ ผมอยากจะได้ที่
ทั้งหลายได้มองว่า วันนี้เรามีสมาคมอิสระวิเศษต่าง ๆ ไปได้พอที่จะการประเมิน สมาคม
วิชาชีพครู สมาคมวิชาชีพนักบัญชี สมาคมวิชาชีพทางเภสัชกรรม ถ้าอย่างนั้นกับอีกว่าสมาคม
ต่าง ๆ เชื่อกันไม่ได้เหมือนกัน จรรยาบรรณเหล่านี้ สมาคมเหล่านี้มันก็เชื่อไม่ได้เหมือนกัน วันนี้
เราต้องยอมรับว่า สมาคมที่ตั้งขึ้นนี้ถ้าไม่เอารัดเอาเปรียบในการตรวจสอบ สถาบันการเงินที่
ให้บริการประเมินไปประเมิน ถ้าประเมินไม่ถูกต้อง ก็จะต้องอยู่ที่จรรยาบรรณ อยู่ที่สมาคม
แล้วจะต่างเรื่องนี้เอง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลจะเสนอแก้ไขกฎหมายนี้

จริง ๆ ถ้าประเมินมาไม่ถูกต้องตามกฎหมายนี่ ก็สามารที่จะมีการพิจารณาประเมินใหม่ได้ ตรงนี้เองที่เราถกเถียงกันมาถึงรอมติว่า ท่านจะเชื่อ หรือไม่เชื่อ แต่ที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่าการที่ท่านคิดว่าสถาบันการเงิน โดยธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ทำเชื่อถือให้ อาจจะคิดได้แค่ผมบอกกับ ถ้ากลับไปปีที่ตรงที่ต้น ปัญหาที่ถือปฏิบัติไม่ได้ วันนี้เราต้องเถียงเขาว่าเราจะให้ปฏิบัติได้ หรือเราจะไม่ยอมรับผู้ถือซึ่งถือถือไม่ได้ ทั้งที่เราคิดว่าการเชื่อถือไม่ได้ มีการควบคุม มีการดำเนินการที่พยายามป้องกันไว้อย่างเต็มที่ แล้วสุดท้ายที่สุดคือรัฐบาลคนที่จะต้องกำกับดูแล ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ต้องรับผิดชอบต่อวุฒิสภา ถ้าอะไรที่ไม่ถูกต้องแล้วรัฐบาลปล่อยไป เสร็จผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สามารถที่จะมาดำเนินการตรวจสอบได้อยู่แล้ว วันนี้ผมอยากจะเรียกร้องว่าความเห็นที่ต่างกันอยู่ ๒ ทางนั้น เป็นความเห็นที่มาจากความเชื่อส่วนหนึ่ง แต่ในทางปฏิบัติทุกคนเห็นว่าจะอยากให้รัฐบาลนั้นนำไปปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะสนับสนุนให้เรื่องต้นนี้ไว้ก่อนว่า อยากจะให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาเห็นสมควรให้กฎหมายฉบับนี้ สามารถนำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาในครั้งหน้าเสียไว้ก่อนจะดีกว่ากว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าหลุดออกไป มีการตั้งกรรมการมาตรวจสอบ มีการเสนอจากท่านผู้ตั้งงบฯ แต่ปรากฏดีหลายท่าน หัวใจในเรื่องประเด็นเล็กประเด็นน้อยเหล่านั้น ผมว่าเราร่วมมือช่วยเหลือกันได้ การรายงานสภาผู้แทนราษฎร การรายงานวุฒิสภา ได้หาข้อสรุปท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปแล้ว ไม่ได้มีเป็นปัญหาเลย ยินดีที่จะเห็นกฎหมายอยู่แล้วในเรื่องของกฎหมายไปเร่งไป ฉะนั้นอยากจะขอความร่วมมือ ของการสนับสนุนจากท่านสมาชิกวุฒิสภาช่วยสมมติ ให้เป็นไปตามร่างเดิมที่ท่านขึ้นสภาผู้แทนราษฎรมา หรืออย่างน้อยที่สุด ร่างของกรมการธิการเสียงข้างมากที่ท่านช่วยได้เสนอมาก็ไม่ได้ทำอะไร รัฐบาลนำไปปฏิบัติได้ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ วัฒนไชย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ พอดีขณะนี้เรามีสมาชิกขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จากจังหวัดนครราชสีมามาฟังการประชุม ในนามของวุฒิสภามีติดบัตรครับ ถ้าไม่มีสมาชิก จะอภิปรายในประเด็นนี้ ผมขอท่านไปในประเด็นเรื่องของการตรวจสอบ หลังรับโอนว่าควรจะมีหรือไม่มีใช้ไหนครับ มีไหมครับ ไม่เห็นยกมือเลย ท่านไหน ยกมือครับ

นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ (กรรมวิธีการ) : ครับ ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นิคม เชาว์กิตติโสภณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ในส่วนของผมที่สงวนความเห็นไว้บนครี เป็นส่วนของกรรมวิธีการ ๘ ท่านบนครี ที่เป็นเสียงข้างน้อย

ในกรรมวิธีการ ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราคาในการประเมินหลักประกันของสถาบันการเงิน ที่จะโดยมาให้ บัตร บนครี ในส่วนที่เป็นส่วนนี้ของบนครีอย่างนี้ที่ผ่านรัฐมนตรีเพราะ

ซึ่งกรรมการเห็นว่า ถ้ามีแนวโน้มอยู่แล้ว ก็ใครจะขอมัญญัติเอาไว้ลงไปโมเดรา ๓ ดังกล่าวให้ชัดเจนลงไปเลยว่า ให้นำหลักการการประเมินหลักประกันของธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้บังคับโดยอนุโลมนะครับ นั่นคือที่มาที่ไป แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ถ้าความเห็นที่กรรมการเสียงข้างน้อยสงวนเอาไว้เนะครับ หากว่าทางกรรมการเสียงข้างมากจะเห็นว่า ไม่กระทบกระเทือนการทำงานของ บสท. แล้วจะสามารถเพิ่มเติมข้อความดังกล่าวเข้าไปในท้ายของมาตรา ๓ ได้ ก็ยกจะขอให้ทางท่านกรรมการเสียงข้างมากช่วยพิจารณาด้วยครับ เพื่อจะได้ไม่ต้องอภิปรายกันมาก ถ้ารับได้เนะครับ ผมก็ขอขอบคุณท่านประธานฯ แทนที่ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัดมโนชาติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิถัน ครับ

นายอภิถัน พัดมโนกุล (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ในประเด็นนี้ ผมขอช่วยประธานกรรมาธิการให้ท่านกรรมาธิการ ซึ่งเป็นตัวแทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งรู้ข้อมูลตัวเลขได้ครบถ้วนให้ที่ประชุมได้กระจำจัดเพิ่มขึ้นด้วยครับ ขอเชิญคุณเกริก

นายเกริก วณิชกุล (กรรมาธิการ) : กระผม นายเกริก วณิชกุล เป็นกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลซึ่งมาจากธนาคารแห่งประเทศไทยเนะครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติว่า ในเรื่องที่ยกมาตอนอยู่ในร่างมาตรา ๕๕ บอกว่า ในเรื่องการโอนทรัพย์สินจาก บบส. หรือบริษัทบริหารสินทรัพย์มาที่เอเอ็มจีเนี่ย ขอให้เป็นคุณหนีของคณะกรรมการที่จะได้กำหนดราคา เหตุผลมีอยู่ว่า

ประการแรกเนะครับ บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่หลายประเทศด้วยกันก็ประเทศแรกก็อาจจะไม่มีปัญหาอะไรอย่างที่ท่านว่า จะใช้เกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้ เช่น พวกที่ขบวนการพาณิชย์ไปตั้งขึ้นมาแล้วก็โอนสินทรัพย์ที่เสียหรือเอ็นพีแอลไปให้ อย่างนี้ไม่มีปัญหาอะไร เพราะท่านเกณฑ์อย่างนั้นเขาจะต้องใช้เกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย เพราะว่าจะต้องมีกรรวมการบัญชีเข้ามาด้วยกันเหมือนกันเป็นองค์กรเดียวกัน แต่ว่ายังมีบริษัทบริหารสินทรัพย์บางประเทศที่เขาไม่ได้ทำอย่างนั้น เขาอาจจะไม่ใช้เป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ธนาคารพาณิชย์ถืออยู่เกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นกรณีเช่นนี้เขาก็ไม่กำกับจะต้องติดตามเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย เพราะว่าไม่มีเกณฑ์ที่จะตั้งกุม เขาเป็นผู้ที่ซื้อสินทรัพย์ที่เสียเข้ามาอยู่ที่เขา เขาไม่ได้ตั้งกันสำรอง เขาไม่ต้องวางเรื่องกำหนดเรื่องเกี่ยวกับหลักประกันเนะครับ

ประการที่ ๒ การซื้อที่จะเกี่ยวเนื่องกับมูลค่าหุ้นที่ใหม่โดยทั่วไปแตกต่างกันไป การซื้อที่อื่นคือเขาซื้อในราคาที่เป็น ของมูลค่าที่ได้หักค่าของหนี้สิน (Net book value) ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะตรงกับมูลค่าที่งธนาคารแห่งประเทศไทย และมีอยู่หลายบริษัทบริหารด้านทรัพย์สินที่ซื้อในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่า อาจจะ ๕๐ เปอร์เซ็นต์หรือ ๒๗ เปอร์เซ็นต์แล้วอาจจะซื้อมาจากที่เป็นเงินต้นของจากสถาบันการเงินที่เจ้าของมีส่วนเกี่ยวข้อง โดยวิธีแล้วอาจจะเกี่ยวเนื่องแตกต่างกันไปมากทีเดียว ที่มีค่าใช้จ่ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ก็จะเกิดความเกี่ยวเนื่องโดยตรง กระทั่งถึงของอนุญาตวิธีพิเศษของข้อมูลรายเดือนในฉบับที่รับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพัชรี วัฒนใจดี รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) . ถ้าไม่มีรายชื่อ ยี่สิบแปด คนก่อนวันในยกประชุมครั้งที่ ๓ เรื่อง การตรวจสอบภายหลังการโอนว่า ควรจะมีวิธีใดบ้าง ซึ่งปริมาณข้อ มูลอาจทำได้แปร กู้คดีในประเด็นเหล่านี้ได้ ผมจะขออ่านรายชื่อในประเด็นที่ถาม ได้โปรด ไว้ มีท่านจำนวน ๗๒ คน มีชื่อ คุณหม่องตรา คุณวงศ์คำร์ แล้วก็มีคุณวิจิต มีท่านสมาชิก ที่ประชุมผู้ใด ไม่ประสงค์จะอภิปรายไหมครับ ท่านวศิพันธ์ ใจจิวครับ

นายวศิพันธ์ ใจจิว (พิจน) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา ผม วศิพันธ์ ใจจิว (พ.ว. ของจังหวัดพิจน ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่จะขอแปรญัตติ ผมอยากจะขอทราบว่าชื่อและชื่อของบางท่านที่ควรรับ ท่านประธานฯ ครับ ในหน้า ๑๐ หน้า ประราชฯ ครับ ควรจะมีผมไม่ได้ขอเพิ่มแปรญัตติเป็นมาตรา ๘๖ ก่อนไว้ว่า ข้อ ๒ มาตรา ๘๖ เพิ่มความในมาตรา ๘๖/๑ ความจริงผมไม่ได้ขอเพิ่มอย่างนั้น ขอแก้เป็นดังนี้ ขอเพิ่มเป็น มาตรา ๑ เป็นมาตรา ๘๖/๑ ครับ

ข้อที่ ๒ ออกจะถกผ่านกรรมวิธีการเสียข้างมากที่กันคนไว้ ในนั้นก่อนที่ จะลงมติไม่แปรญัตติ ไว้ขึ้นเองเหตุผลนั้น มีซึ่งอยู่ในนั้นนี้เราพิจารณา เรนแปรญัตติที่กล่าวข้างบน แล้วทุกฝ่ายคงความคิดเห็นกันหลากหลาย แต่ ปรากฏว่าของผม ได้รับบางชิ้นของบางตัวโดย พลโทเกษมศักดิ์ เรณยศักดิ์ ฯลฯ ว่าใช้บังคับกฎหมาย ซึ่งรัฐธรรมนูญ มิได้ชี้แจงว่า ข้อใดอย่างไร แล้วถึงลงมติกันเอง ผมก็อยากจะถามในขั้นนี้ว่า ท่านเป็นเหตุผลอะไรที่ขอยกไม่รับ ญัตติของผม ตามตรงนั้นเอง ถ้าหากว่าเหตุผลตรงนั้นเป็นกรณีชั่วคราวตามกฎหมาย ข้อกฎหมายใด มาตราใด ก็ช่วยกรุณาแจ้งให้สยทราบด้วย เพราะเท่าที่สมควร จุดเด่นที่ปัญหาของคนที่อยู่ที่นี่ ผมไม่เห็นว่ารัฐธรรมนูญ หรือข้อกฎหมายที่บัญญัติกฎหมายใดเลย

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะเวียนกลั ร่างที่เสนอแปรญัตติเพิ่มไว้ใช้เป็นการแก้ไข อย่างสั้น แต่เป็นการเพิ่มข้อเข้าไปในมาตรา ๘๖ ไว้ว่าร่างของร่างจะเป็นร่างรัฐบท ก็เป็นเรื่อง

พระราชบัญญัติฉบับนี้จัดออกกฎหมายหรือไม่ก็รับ ถ้าจัดผมขอจะฟัง ถ้าจัดจริงผมก็จะยอมถอน
ขอบเขตมากครับ

(ภายหลังประชุมดำเนินมาถึงตอนี่ นายทีเสข พัฒนโชติ ได้ลงจากบัลลังก์
โดยมอบให้ นายบุญทิม ดอกโศภน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทิม ดอกโศภน รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเกิด ตายเลยครับ

นายเกิด พัฒนกุล (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ครับ วันนั้นก็มีการอภิปรายกันกว้างขวาง ก่อนอื่นผมใคร่ขอ
ประทานกราบทูลเรียน ขออนุญادل้านรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยออกมา

มาตรา ๓๕ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับ法律保护
เป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับ法律保护

บทกถาหรือใจช่วงแพร่หลาย ซึ่งข้อความหรือภาพ ไม่มุ่งด้วยวิธีใดไปยัง
สาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง
หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน"

ท่านประธานฯ ครับ เฉพาะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในเบื้องต้น ผมคิดว่า
ท่านสมาชิกทั้งหลายซึ่งมีกฎหมายอยู่ในมือ หรือแม้ไม่มีกฎหมายอยู่ในมือท่าน ก็คงรู้
กฎหมายก็กันอยู่ทุกท่าน ทั้งนี้ปัญหาที่เราจะตั้งข้อสงสัยก็คือว่า สำหรับพี่น้องประชาชนทั่วไป
ประกอบบรรณกิจ และต้องไปกู้หนี้ยืมสินมาทำธุรกิจ หรือไปกู้หนี้ยืมสินมาเพื่อการยังชีพ
ด้วยประการใด ๆ นั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่า เป็นสิทธิทางตัวของท่านที่จะไม่หึงหวงผลประกาศ
ให้สาธารณชนได้รับรู้ว่ามี นายคนนี้เป็นทนายที่นั่นแต่ที่นั่นเท่านั้น เป็นแล้วไม่ใช่ เป็นแล้ว
ก็ลืมเหวดวง ธนบัตรกำลังวางตามอยู่ ถูกยิงล้มซากรชนี่อยู่ ท่านสมมุติว่า ที่ศาลพลับ
ขับขึ้นสภาพพบก็ถือกรณีกฎว่า สำหรับตัวคนที่ไปทวนหน้าครอบครัว บรรณา ถูกยิงจะ
นึกอย่างไร ไปโรงเรียน เด็กนักเรียน เพื่อรู้ว่าจะเป็นอย่างไร และคนที่ไปทวนหน้า
ครอบครัวที่จะตั้งข้อสงสัย ประกอบธุรกิจ สามารถเข้าไปกู้หนี้ยืมสินมาทำปัญหาธุรกิจที่
ล้มเหลวลงโดยสภาพทุกทิศทางเศรษฐกิจ และท่านก็ไปถามบรรณาขับไปไหนได้ กู้หนี้ยืมสิน
ใครก็ไปไม่ได้ ถูกประกาศแล้ว เกร็ด (Case study) ตั้งแต่ต้นจนต้นศาลของอยู่เป็นทางสั่งสม
ได้อย่างไร และท่านจะยกข้อกฎหมายธุรกิจของท่านเพื่อที่จะนำมาตั้งธุรกิจครอบครัวและ
ไม่เป็นภาระผู้ขอ ยกท่านเมืองได้อย่างไรครับ คงจะมีผลคิดว่านอกจากกฎหมายเขียนไว้แล้ว
ผมเชื่อเหลือเกินว่า ความนึกใจของท่านทั้งหลายย่อมอยู่ในดุลพินิจที่จะวินิจฉัยกันได้แล้ว

การเงินของตมเองดีว จากที่เกรฟฟ์ดูเงินกลายเป็นจริง ตรงนี้เป็นปัญหาของการควบคุมใน
ระบบของ บสท. และระบบการเชื่อมโยง แต่เข้าถึงขั้นใกล้ประกาศเพื่อให้ทราบนั้นครับ ท่านจะ
เห็นว่าในกรณีของ ป.ป.ช. เขาจะกำหนดเฉพาะกรณีจึงเป็นคือ บุคคลที่เป็นรัฐมนตรีเท่านั้นจะรับ
เท่านั้นเอง ส.ส. ส.ว. ประชาชนไม่มีสิทธิรู้ เข้ามานี้เป็นอันไหนใครทำไป อะไร อย่างไร ห้าม
แต่เข้าถึงขั้นว่าเป็นหมื่นแล้ว แล้วมาอยู่ในมือ บสท. แล้วก็รู้ทั้งประเทศนี่ คิดว่าเหตุผลเป็นเชิง
ไม่ถึงเพียงนั้น ก็จะต้องขอยกย่องทั้งต้องห้ามไม่สอดคล้องกับท่านผู้ประยูติ ของพระคุณทรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกไชย รองประธาน
วุฒิสภา ลงที่แสดง) : ท่านวงษ์พันธ์ เขียวศรี :

นายวงษ์พันธ์ ๗ ตะกั่วทุ่ง (พิจา) : ของคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ
ให้ผมมีโอกาสแย้งเอง ผมขอพูดประเด็นแรกก่อน ซึ่งโดยรัฐธรรมนูญสิทธิส่วนตัว รัฐธรรมนูญ
เขียนอย่างมีรับ “มาตรา ๓๔ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียงหรือความ
เป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับความคุ้มครอง” นั่นจริงครับ ความที่เป็นอยู่ส่วนตัวนะครับคือ
ส่วนตัวแท้ ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับคนอื่น แต่ถ้ากรณีนี้เป็นอย่างไรครับ เป็นส่วนตัวของลูกหนี้หรือเปล่า
เป็นส่วนตัวของธนาคารหรือเปล่า ถ้าตามพระพรหมัญชรินคารพาณิชย์นั้นใช่ เป็นเรื่องที่
ธนาคารกับลูกค้าเขาทำธุรกิจกัน คุณก็ไม่มีสินทรัพย์เป็นของตัวเองของคุณแท้ใช่ ผมไม่ถึง
แต่กรณีนี้ไม่ใช่อย่างนั้นเสียแล้ว ตอนนี้ธนาคารพาณิชย์เขาไปไว้แล้วครับ พ.ร.บ. ธนาคาร
พาณิชย์ไม่ใช้ เขาโอนมาให้ บสท. แล้ว แล้วขอประธานอภิสิทธิ์กับบอกมา วันคิดคืนดีเขาโอน
มาให้มา ลูกหนี้ไม่ได้ยินยอมด้วยก็จริง แต่อย่างนี้พระทรมว่าประกาศตนเขาไม่ได้ยินยอมด้วยพระทรม
ว่าเขาจัดลงไปเสียเงินไว้ เป็นสิทธิส่วนตัวของประชาชนด้วยหรือเปล่าที่เขาตั้งการรู้ วันคิดคืนดี
ผมนี้ หรือประชาชน หรือชาวบ้านต่าง ๆ ที่ต้องเสียภาษีนี่ เขาไม่ได้รู้เรื่องเลย ไม่ได้ทำธุรกิจ
ไม่มีส่วนทำไรหรือขาดทุนครั้งนี้เลย คุณทำธุรกิจเอง คุณเสียง ถ้าใครก็ได้คุณ ขาดทุนคุณ
ก็รับผิดชอบไปเอง แต่วันนี้คุณทำธุรกิจขาดทุนแล้วขอให้ประชาชนไปช่วยเสีย นั่นหรือ
สิทธิส่วนตัว เราจะแปลกฎหมายอย่างนี้ว่าเป็นสิทธิส่วนตัวของคุณหนี้หรือ ถ้าไม่ไปถึง
สิทธิของประชาชนทั้งพระทรม ที่เขาจะต้องรู้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ ที่เขมยกอย่างนี้ครับ
ท่านประธานฯ ครับ “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับจัดทุกข์ แก่ตนเอง และครอบครัวของตนหรือราชการ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีภารกิจเกี่ยวกับภารกิจหรือกรณีสำคัญ
โครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพพื้นดิน
หรือส่วนได้เสียส่วนอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น” อย่างนี้พระทรมเป็นส่วนได้เสีย
กับคนหรือเปล่า เพราะต้องวางวัฏระไปไปให้ ไปเสียมาก อย่างนี้ส่วนได้เสียของคนหรือเปล่า

ที่ห้าธุรกิจนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวของชนาครกับลูกค้า น้ำคุณทำขนาดารกับเอง แน่นอวยกรับ
ผมเก็บด้วยที่คุณจะต้องปกปิดผมเห็นด้วย จะอ้างมาตราที่ พ.ร.บ. ชนาครฯ คนไม่ได้ถึงสักหนโดย
ว่าคุณจะอ้างพระราชบัญญัติชนาคร มาตรา ๔๖ ลักต นั้นผมเห็นด้วยครับ นั่นเป็นเรื่องของ
ชนาครกับลูกค้านอง ครก เภคคุณจะต้องเอาเงินของประชาชนไปจ่าย ผมว่าจะค้างสิทธิส่วนตัว
ตามรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้ครับ ขอพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คุณวิวัฒน์มาใหม่ครับ เจริญครับ ท่านวิฑิตครับ ผมมองไม่เห็นท่าน

นายวิฑิต พูลธาม (พิจิตร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
วิฑิต พูลธาม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ได้ขอสงวนคำขอแปรญัตติ มาตรา ๔๕ วรรคสาม
ของมาตรา ๓ นั้นครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ สมาชิกวุฒิสภาแห่งสาขานี้มีความห่วงใย
ประเทศชาติและประชาชน และทราบดีว่าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศชาติต้องอาศัย
ความร่วมมือร่วมใจ ควบคู่กันไปและจะต้องแก้ไขปัญหามากมาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กับ
คนยากจนหรือเกษตรกร รัฐบาลนั้นก็พยายามแก้ไข และส่วนหนึ่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็ได้อนุมัติร่าง
กฎหมายกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรไปแล้ว ณ วันนี้และขณะนี้ เรากำลังพิจารณากฎหมายสำหรับ
คนเคยววย เพื่อแก้ไขปัญหสำหรับคนเคยววยระดับ ซึ่งก็เป็นปัญหาซึ่งจำเป็นต้องแก้ไข
รีบด่วน จะรอช้าไม่ได้ เช่นเดียวกันกับปัญหาคนยากจนหรือปัญหาของเกษตรกร เพราะถ้าเข้าไป
ดองเกี่ยไม่มีวันหยุด เสียหายแก่ลูกหนี้ครับ ไม่มีวันหยุด วันเสาร์ วันอาทิตย์ระดับ จะเห็น
ความเสียหายแก่ลูกหนี้ ก็จะไม่สามารพัฒนาชีวิตปรับปรุงหนี้ หรือแม้กระทั่งปรับโครงสร้าง
หนี้ได้ระดับ ต้นนี้ก็จะหายถ้าเข้าไประดับ อย่างเช่นปัจจุบันนี้กฎหมายยังไม่ผ่าน ก็กำลัง
รอกันอยู่ระดับแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการเงิน ก็ไม่สามารถที่จะให้สินเชื่อเพื่อไป
กระตุ้นเศรษฐกิจหรือให้เงินหมุนเวียนในประเทศชาติเราได้ระดับ ก็เป็นกังวลว่าธนาคารชาติ
ก็ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์สำรองหนี้จะสูง หรือสงสัยจะสูง หรือดูตามเกณฑ์ที่กำหนด
ไว้ค่อนข้างจะแน่นชัดแล้วก็เข้มงวดก็ถือ ๓ เดือนต้องสำรองไว้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ชำระ
ดอกเบี้ย ๖ เดือน สำรองไว้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๑ ปีสำรองไว้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ากฎหมายนี้
ออกมาเร็ว ๆ ที่ระหว่างนี้ก็ถือ เกี่ยวกับเรื่องว่าการประเมินราคา ความจริงนี้เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะ
เป็นห่วงอะไรนัก เพราะว่าในการกำหนดของการประเมินราคาตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
กำหนดนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ซึ่งถูกสหพันธกตค้าตอนนั้น
ไม่มีสถาบันการเงินที่ใหม่ประเมินราคาที่ดินไว้สูงหรือกลับ ก็ประเมินตามภาพการมในลอน
นั้นและธนาคารแห่งประเทศไทยก็กำหนดอยู่แล้วว่าต้องประเมินทุกปีและในปีประเมิน
ประเมินแล้วทั้งของไป ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ปีที่ ๒ ปีที่ ๓ ปีที่ ๔ ปีที่ ๕ ปีที่ ๖ ปีที่ ๗ ปีที่ ๘ ปีที่ ๙ ปีที่ ๑๐

กลายเป็นการเมืองโดยมีผลประโยชน์ระดับ โมโม่ไปใช้ บทบาท รับผิดชอบ หลังจากปีที่ ๒ ตลอดเวลาจน
 ตลอดมา ดังนั้นถึงกรณีที่เขาขอรับสิทธิ์ซึ่งอาจจะยังไม่เกิด หรือจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ อาจจะอยู่ใน
 เฉพาะชั้นตอนหลังของกิจการของบุคคลนี้ หรือเข้าขั้นแล้วกับโครงการข้างหน้าอาจจะไปถึงขั้นนั้นก็ได้
 นะครับ อันนี้คือความที่ห่วงใยกันไปนะครับ ท่านประชาชนครับ การรักโดยของ บทบาท นั้น
 รับโอนมาตามกฎหมายบัญชี หรือเรียกว่าบุคคลตามกฎหมายซึ่งบุคคลนี้ บุคคลที่โอน อย่างที่ผมได้เคย
 กล่าวไปแต่ข้างต้นนะครับ ที่เอาบุคคลนี้มาเอาไปขอรับสิทธิ์ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาที่ถั่งจะพูดกับ
 หลาน ๆ ท่านที่พูดเป็นห่วงอยู่ประเด็นนี้ ก็กำลังโอนทรัพย์สินที่มีประเมิณจะมีราคาที่สูง
 ขึ้นนั้นผมก็ได้ขอ เปรียบเทียบไปแล้วว่า ถ้าไม่คิดห่วงห่วงเพราะว่าหลักเกณฑ์นั้นกำหนดไว้
 ปี ๒๕๕๐ นะครับ การที่รัฐบาลได้แก้ไขพระราชกำหนดเดิมโดยเสนอเป็นร่าง พ.ร.บ. แก้ไข
 ขึ้นนี้ด้วยความจำเป็น ถ้าจะเอาการประเมิณของกรมที่ดินถึงขั้นปัญหา เป็นการปฏิบัติซึ่งกรม
 จะไม่พูดซ้ำ เพราะว่าถ้าไม่มีการประเมิณราคาจะเกิดอุปสรรคและ ไม่ได้ประเมิณทรัพย์สินที่ลดลง
 ลงที่ดิน หรือเรียกว่าส่วนควบนั้นไปด้วย ประเมิณแล้วที่ดินเลย ๆ ของกรมที่ดินนั้น ไม่ได้
 สถาบันการเงินซึ่งอยู่กับกรมที่ดินคือคนขอเงินเลย ก็อย่าง บ.ม.ส. นี้ ห่วงลูกเลี้ยงผู้รัก
 ประชาชน คือคนที่ระบำนอนเป็นประกันก็ถือว่ามี ที่มาก็ยังไม่ใช้ราคาประเมินของกรมที่ดิน
 นะครับ เขายังใช้ราคาประเมินของราชการซึ่งราคาต่อลงเป็นเกณฑ์ ต้องไปดูจริงแล้วประเมินจริง
 ย้ำราคา ซึ่งจ่ายขายต่อสูงไป ก็คือ ราคาของกรมที่ดินมาบวกกับค่าธรรมเนียมอย่างขายต่อ
 แต่ การควบคุมของ กรมของกรมหรือว่ามีสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในที่ดินเดิม ก็ไม่ต้องการ
 ที่ดินใหม่ประเมินก็ได้ อันนี้แหละ เพราะว่าไม่สามารถปฏิบัติได้ก็จึงเบรคเอาไว้ก่อนมายังขึ้นมา
 ที่กรมที่ดิน ค่านี้เป็นห่วงบ้างเป็นห่วงตรงจุดนี้ ค่าก็เพื่อให้ท่านหาเงินบ้าง ท่านหาถ่วงนะครับ
 ความจริงผมเห็นด้วยในร่างของรัฐบาล แต่มีอุปสรรค การอย่างหลังให้เครื่องมืออย่างที่บอกผม
 คุ้มครองสิทธิ พูลไปไม่ได้ เราต้องให้เครื่องมือแล้วมีสามแบบปฏิบัติได้ ที่ ส.ว. ห่วงใยนี้เพราะ
 หลงเลยของท่าน คงจะเสนอการยุติสิทธิไป ที่ผมเห็นไปมีที่สงกัน ๆ ไม่ได้แก้ไขอะไรเลย
 เพราะผมไม่สงสัยในร่างเดิมหรือร่างที่เพิ่มเติม ก่อสร้างเรื่อง เพราะว่าร่างนี้ถือว่าใช้ได้ก่อนแล้ว
 ผมจะส่งเพิ่มอีกให้ผู้รับมอบหมาย ให้ทำการประเมินราคาต้องดำเนินการด้วยความสุจริต
 รอบคอบเรียบร้อย ผมจะรับรับผิดชอบในความเป็นเสียของทั้งปวงต่อบรรดาข้าราชการ
 สืบรับทรัพย์สิน กระผมเห็นแต่ในร่างเดิมไม่มีข้อใดเลย กระผมเห็นว่าด้วยถึงขั้นผมเห็นค่า ส่วนใหญ่
 จะแก้ไขข้อเพิ่มอย่างนี้ที่กระผมเห็นชัดดี ๆ จะพูดไปบ้างนี่คือข้อใดข้อหนึ่งข้อสองข้อไปประเด็นนี้ ๆ
 เอาไปพูดกับนะครับ เมื่อย่างห่วงใยในกรณีที่มีเจ้าประเมินสูงจะทำให้ราคาเสื่อมเสียเงินแก่การ
 ของราชการมาใส่ อันนี้ก็เป็นที่ถ่วงและห่วงไว้ก่อนเท่านั้น ทุกอย่างก็ต้องเสียที่นี้แหละครับ
 ไม่ใช่ที่ถ่วงจนเอาละก็ต้องใช้วันเท่านั้นแหละ มีอะไรก็ต้องใช้กันตั้งนั้นแหละครับ แล้วถ้าถ้า

ฝ่ายรอบล้อมและสุจริตตามซึ่งวิญญูชน เมื่อวิญญูชนก็ถึง กบมีภาชีพออย่างนั้น เป็รหมอ
ก็ข้ามมาถูกหมอ เป็รวิสิทกรก็ข้าม ญูเรื่งการก่อสร้างอะไร ถ้ามีคาบเข้านาญูอย่างนั้น แต่ถ้าถ้า
ผิดผลไปโดยไม่วุจริต ในทุกคตที่อยู่โดยวาระเช่นนั้นขอให้รับผิดชอบ แต่ถ้าผิดตรงไปตรงมา
ในขณะเป็รเป็นอย่างนี้ก็จะให้ทำอย่างไรก็ได้ ยกถ้าถึงขั้นเกินก็ด้องว่าไปโดยมามาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐
มาตรา ๕๑ ว่ากันไปไปมรื่องการรับผิด ขาดทุน ถ้าไร ท่านสมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ
รักทุกท่าน กระผมให้ใคร่ขอมัดเขาให้เขาปฏิวัติ ถ้าไม่ผิด กระผมก็คนหนึ่งนะรับ ถ้าแก้ไข
ปัญหาไม่ได้ ในปี ๒ ปีนี้จะต้องตรวจสอบหรือถึงขั้นจะเกิดขัดถกตามหรืออภิปรายโดยไม่ว่างใจ
ก็งจะด้องทำ ให้โอกาสรัฐบาล ถ้าไม่ติเรามาว่ากัน ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่บนพระยานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหมอลงกราบ

นางจิตรา อยู่ประเสริฐ (อุตรธานี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพและ
สมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่าน ดิฉัน แพทย์หญิงจิตรา อยู่ประเสริฐ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
อุตรธานี มีความเห็นเพิ่มเติมถึงวาระร่างพระราชบัญญัติดังนี้

โดยที่มาตรา ๔๕ วรรคสองกำหนดไว้ว่า ในการที่ บสท. จะรับโอน
สินทรัพย์ด้วยคุณลักษณะจากบรรดาสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ ๖ รายที่ บสท.
จะด้องชำระให้ค้ดสยกับการเงินและบริหารสินทรัพย์ ถ้ากรรับสินทรัพย์ด้้อยคุณภาพเหล่านั้น
ไว้ให้มีราคาเท่ากับมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของสินทรัพย์ที่ด้้อยคุณภาพดังกล่าว นั้นแห่ง
มาตรา ๔๕ วรรคสองนี้มีความหมายที่สำคัญว่า ในการรับโอนหนี้เงินที่เคลงจากสถาบัน
การเงินจำนวนใดมากในหนี้ของ บสท. บสท. จะด้องจ่ายเงินคดแทนแต่สถาบันการเงิน
เท่ากับมูลค่าของหลักประกันในหนี้เงินที่เคลงจำนวนนั้น แม้ว่าตามมาตรา ๔๖ บสท. จะไม่ได้
จ่ายเงินคดแทนแก่สถาบันการเงินเงินสดทันทีก็ตาม แต่ก็ด้องออกตราสารหนี้ซึ่งมีเงื่อนไข
มีอได้ด้ืมคดามมูลค่า บวกด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเฉลี่ยที่ให้แก่สถาบันการเงิน ดังนั้น
หลักเกณฑ์ว่าจะประเมินหรือตีมูลค่าหลักประกันอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักประกันที่เป็น
ที่ดิน ซึ่งเป็รหลักประกันส่วนใหญ่ของการปล่อยหน้ของสถาบันการเงิน ในบทบัญญัติของ
มาตรา ๔๕ วรรคสามของพระราชก้าหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่
เสนอแก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงเป็รเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง การกำหนด
ราคาที่ดินและประชาชนจะรับซื้อหนี้เงินที่เคลงเหล่านี้จึงกล่สถาบันการเงิน อาจเป็รประเด็นที่
ก้เป็นประโยชน์ได้แก่รัฐและสถาบันการเงินจะบริหารเข้คดแย้งกันได้ ของญูเทศใช้ศัพท์
ภาษาอังกฤษของนี้ที่เรื่อกว่า คอนฟลิคต์ออฟอินทเรสเซต (Conflict Of interest) สำหรับเหตุผล
ประการด้ว้ของพระราชก้าหนดแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ที่ด้ว้ว่า การใช้ราคาประเมินทรัพย์เพื่อใช้

การเรียกคืนค่าธรรมนิยม: จดทะเบียนสิทธิและสิทธิข่มขู่สำหรับหรือสิ่งหรือทรัพย์สินของกรมที่ดิน
 ที่ใช้ไปในฐานะการค้ำประกันหรือค้ำประกันตามมาตรา ๕๕๓ วรรคสามเดิม มีข้อบกพร่อง
 เนื่องจากรวมที่ดินไม่ได้ประเมินราคาที่ดินรวมหลักราคาตลาดเป็นรายแปลงทุกแปลง และถ้า
 จะให้กรมที่ดินประเมินราคาดังกล่าว จะเกิดความล่าช้าในการรับโอนและแก้ไขปัญหา
 สิทธิทรัพย์สินต่อคุณภาพแห่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ดังนั้นร่วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 จึงเสนอให้เปลี่ยนมาใช้หลักเกณฑ์มูลค่าหลักทรัพย์ที่ออกจากรายการบัญชีของกรมการปกครอง
 กรมการกงสุลไทย เป็นฐานในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์แทน ซึ่งในทงปฏิบัติของ
 ธนาคารก็คือ ราคาประเมินที่ธนาคารจ้างผู้ประเมินราคาอิสระทำการประเมินในชั้นตอนปกติ
 ในการประเมินราคา กระทำโดยการที่ผู้ประเมินราคาจะสอบราคาซึ่งขาย หรือราคาเสนอขาย
 ของที่ดินหรือโฉนดที่ดินแห่ง แห่งที่จะสามารถนำมาอ้างอิงยึดโยงได้ และใช้ราคาประเมินของ
 กรมที่ดินมาประกอบพิจารณาร่วมกับสภาพที่ดิน เพื่อเปรียบเทียบประเมินราคาที่ดินดังกล่าว
 ด้วยตนเอง ไม่มีข้อคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมนี้ เนื่องจากรวมที่ดินเห็นว่าไม่
 เป็นราคาประเมินของกรมที่ดิน หรือราคาประเมินที่ธนาคารจ้างประเมินเฉพาะแปลงก็ตาม
 หากทำการประเมินโดยสุจริตและโปร่งใส ก็สามารถนำมาเปรียบเทียบกันและมีราคาประเมิน
 ที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งโดยหลักการราคาประเมินที่ธนาคารจ้างประเมินเฉพาะแปลงน่าจะเป็น
 ราคาที่เป็นปัจจุบัน มีความแม่นยำถูกต้องมากกว่า เพราะเป็นราคาที่ประเมินขึ้นใหม่ ในขณะที่
 ราคาประเมินของกรมที่ดินปรับเปลี่ยนแปลงช้ากว่า ถึงทุก ๕ ปี ดังนั้นไม่ต้องการให้ระบบการ
 ปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการฟื้นฟูเศรษฐกิจต้องล่าช้าออกไปอีก ไม่อยากให้เกิดความขัดแย้ง
 ประเมินราคาใหม่ แทนที่จะใช้เวลาคงเดิมแล้วแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม
 เนื่องจากรวมที่ดิน มีความสำคัญ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวงเงินกู้ยืมที่รัฐและ
 ประชาชนรับซื้อหนี้สินที่ปลอดจากสถาบันการเงินมาจากแก้ไข้ปัญหา หรือราคาอื่นอื่นที่รัฐ
 รับซื้อต้องมีราคาสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสูงกว่าราคาที่จะประเมิน บสท. ก็ยังมีโอกาสบริหาร
 ขาดทุน ซึ่งตามมาตรา ๕๑ ผลขาดทุนดังกล่าวจะตกเป็นภาระของรัฐและของประชาชน
 ในท้ายที่สุด และเป็นภาระที่ประชาชนต้องแบกรับโดยไม่ยุติธรรม ในอดีตช่วงเศรษฐกิจฝ่อฝู่
 การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเป็นไปโดยง่าย ขณะนั้นเคยมีทำให้อับบตบการเงิน
 ประสาทปัญหาเกิดขึ้น การประเมินราคาที่ดินธนาคารจ้างประเมินนั้นมีความคล่องตัวและ
 อาจจะมีกร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้อง เป็นที่ยอมรับทุกประการ
 ปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นถ้ารัฐบาลไม่ต้องการให้ปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นแล้ว
 ซ้ำอีก ก็ควรที่จะปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมนี้ ให้มูลค่าหลักทรัพย์ดังกล่าวมี
 ความโปร่งใสและรับรองสิทธิให้กับทุกฝ่ายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไป

สามารถตรวจสอบวิธีได้และตั้งให้เปรียบเทียบเวลาประเมินกับของกรมที่ดินเสมอ เพื่อให้ทราบน้ำหนักโดยรวมแตกต่างของเวลาประเมินว่า อยู่ในเกณฑ์ที่อะไรไว้ได้ หรืออยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าตรวจสอบภายใต้คุณสมบัติส่วนบุคคล ลึกลงกันว่าความโปร่งใสของข้อมูล มูลค่าที่ดินที่ประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลและ บสท. ในหลายประการ เช่น ในกรณีที่ยื่นขอให้มีการประเมินราคามูลค่าหลักประกันใหม่ เนื่องจากมูลค่าหลักประกันเดิมไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๔๕ วงเล็บท้าย หรือใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบด้านนิติคดี นำผู้สนใจสมัครร่วมกับกระทำความคิด ประเมินมูลค่าหลักประกันให้ บสท. เสียหายมาลงโทษและขอให้คืนเสียขาดตามกฎหมายอื่นได้ ดังนั้นจึงขอเสนอเพิ่มเติมข้อความที่มาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑ แห่งร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ “ทั้งนี้ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นคือเงิน ให้ บสท. ประกาศเวลาประเมินมูลค่าสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน และเวลาประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม สำหรับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งที่ดินดังกล่าวแต่ละแปลงจนครบทุกแปลง ให้เป็นวันที่เปิดเผยและบุคคลทั่วไปมีสิทธิตรวจสอบและขอข้อมูลเหตุผลและหลักฐานที่สนับสนุนการประเมินค่าที่จาก บสท.” ขอพระคุณด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานประธานวุฒิสภา (นายบุญหิน ดอกโสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปริศนาครับ เชิญครับ

นายปริศนา หิรัญพุกหม (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ คำแปรญัตติของคณะ นายปริศนา หิรัญพุกหม จากจังหวัดปทุมธานี และคำนำสมาชิกวุฒิสภา คำนวณศิลป์ปทุมธานี จากจังหวัดสกลนคร เป็นคำแปรญัตติที่มุ่งหมายที่จะแก้ไขข้อบกพร่องที่วงเล็บของรัฐธรรมนูญ ของสื่อมวลชนและสาธารณชนเกี่ยวกับการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ การแก้ไขกฎหมายโอนราคาที่ดินเกษตรกรรม คือสูงเกินความจำเป็น สามารถที่จะแก้ไขการประเมินราคาที่ดินได้ โดยมาตราที่กระผมทั้งสองได้เสนอเข้ามาในภายหลังก็จริง แต่ที่จำเป็นจะต้องเสนอ ด้วยเนื่องจากว่าการโอนหนี้เข้ามาเป็นของ บสท. ภายในเวลาอันสั้น ๑ ๑ เดือน ๒ เดือนหรือ ๓ เดือนนี้ จะมีการขึ้นของเจ้าของวังพระราชบัญญัตินี้ปรกติว่า จะมีการโอนหนี้เงินจำนวนไม่น้อยกว่าหลายแสนล้านบาท อาจได้ถึง ๒-๒ แสนล้านบาทโดยทันที มันได้มีการประเมินราคาใหม่ ยกเว้นโทษที่เจ้าเป็นตามกฎหมาย ๔๕ วรรคสี่ ได้กำหนดไว้เหมือนกันว่า ให้มีการยื่นขอประเมินราคาใหม่ได้ซึ่งเป็นการกระทำที่กระผมได้แปรญัตติ ดังนั้นเป็นการประเมินราคาก่อนการโอน ยกในทางปฏิบัติกระผมเข้าใจว่าจะต้องเปิดให้ขอปรับแก้โดยทั่วไป การโอนจะต้องกระทำโดยไม่ได้มีการดำเนินการตามตรา ๔๕ วรรคสี่ มาตราต่อไปนี้ ในกรณีนี้กระผมขอเรียกประกอบเพียงแผนแต่เพียงสั้น ๆ ดังนี้

การโอนที่ดำเนินการโดยมิได้มีการประเมินใหม่ก่อนการโอนทรัพย์สินนั้น อาจจะทำให้เกิดความผิดพลาด จะโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จะโดยความประมาทหรือโดยความจงใจก็ตาม หากได้ทำไปแล้วและไม่มีการทบทวนคดีทางกฎหมายบัญญัติไว้ ก็จะทำให้การโอนนั้นเป็นการโอนโดยสมบูรณ์ ไม่มีโอกาสที่จะแก้ไข ไม่ว่าจะพบการโอนที่ผิดปกติ ก็ตราลงแก่ความเป็นจริงอันเพียงใดก็ตาม ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาแก่รัฐและสาธารณชน กรณีการตรวจสอบการโอนประเมินใหม่ตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ ดังที่กระผมกราบเรียนแล้วนั้นจะเป็นเพียงกรณีเฉพาะที่ บสท. หรือสถาบันการเงินหรือบรรษัทบริหารสินทรัพย์ร้องขอ ซึ่งในกรณีนี้คงจะมีเป็นจำนวนน้อย และในกรณีที่ตรวจสอบแล้วดำเนินการแล้ว หากพบความผิดพลาดเกิดขึ้นในภายหลัง ก็จะไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ ความเป็นจริงแล้วกระผมยอมรับว่าการตรวจสอบการประเมินใหม่ ตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่นั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ผมเข้าใจว่ามีได้มีการกระทำดังกล่าวมาจนเชยช้ำ ส่วนใหญ่จะโอนไปก่อน ดังที่ทรงยกกันอยู่ทั่วไปว่า การโอนจะกระทำในเวลาสั้นสั้น กระผมจึงได้เสนอมาตรการให้มีการตรวจสอบภายหลังการโอน เป็นการตรวจสอบซึ่งหากมิได้เกิดปัญหาขึ้นก็จะไม่มีผลกระทบกระเทือนใด ๆ ร่างปรญัตติดังกล่าวนี้มีขึ้นเพียงเพื่อประโยชน์ในการเป็นมาตรการเพื่อความปลอดภัยเท่านั้น กระผมอยากเรียนในท้ายที่สุดนี้ว่ามาตรการดังกล่าว เป็นเพียงมาตรการเพื่ออุดช่องว่างซึ่งอาจจะเกิดขึ้น และหากเกิดขึ้นแล้วมิได้มีการทบทวนดังกล่าวนี้แก้ไขใด ๆ จะไม่สามารถกระทำได้ทั้งนี้ กระผมอยากเรียนด้วยว่าการแก้ไขตามร่างของคณะกรรมาธิการทำที่เห็น อยู่ในร่างของคณะกรรมการนี้เห็นที่จริงเห็นมิได้มีการแก้ไขในสาระสำคัญ หรือเงื่อนไขทางกฎหมายใด ๆ กระผมเข้าใจจากการได้ร่วมประชุมแปรญัตติ เข้าใจว่าในการแก้ไขในข้อคำถามก่อนที่สภาจะลงมติว่าที่ประชุมผ่านร่างของคณะกรรมการก็ออกไปก็จะเสมือนกับว่า มิได้มีการแก้ไขใด ๆ ทั้งนั้น โดยสิ้นเชิง กระผมจึงขอโอกาสที่จะให้ผู้ร่วมแปรญัตติคือ ท่านสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗ โលปดิมก็ได้ร่วมชี้แจง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นข้อกฎหมายต่าง ๆ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำนวนครับ

นายคำนวณ โชโลปดิมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม จำนวน ๗ โលปดิมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสิงห์บุรี ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในประเด็นนี้กระผมและผู้พิชิตอิสระทุกฝ่ายได้พยายามชี้แจงต่อคณะกรรมการก็ได้รับคำสั่งงดตอบจากคณะกรรมการว่า เรื่องนี้ให้มีอยู่ชัดเจนแล้วในวรรคสี่ ของมาตรา ๔๕ แต่กระผมขอกราบเรียนว่า ในวรรคสี่นั้นข้อความชัดเจน กระผมขอกราบเรียนท่านให้ท่านประธานฯ ได้รับทราบก็คือว่า “ในกรณีที่สถาบันการเงินบรรษัท

บริหารสำนักทรัพย์สินฯ อาจขอให้มีการประเมินราคาตามวรรคสามใหม่ โดยขึ้นเป็นหนังสือต่อ กรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งราคา และคณะกรรมการจะกำหนดให้มีการ ประเมินราคาใหม่ โดยผู้ประเมินราคาอิสระที่ ๒ แทน เห็นชอบก็ได้ โดยให้ผู้ขอให้มีการ ประเมินเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการประเมิน” จากข้อความอันนี้เห็นได้ชัดเจนว่า ในข้อกฎหมาย ในวรรคสี่นี้เป็นเรื่องที่ว่า การโอนยังไม่เสร็จสิ้นที่กระผมกราบเรียนนี้ หมายความว่า ที่ท่าน ปรีดีกิติหรือกระผมขอกร าบเรียนกิติ เป็นเรื่องได้มีการโอนไปเสร็จสิ้นแล้ว แต่เกิดความ ผิดพลาดขึ้น อันนี้กระผมยกตัวอย่างให้เห็นว่า ที่สถาบันการเงินเกิดปัญหาที่มีปัญหาวิกฤติ เศรษฐกิจในสถาบันการเงินหลาย ๆ แห่งที่มีการขุดเล็กเพ็กถลอกกันไปนั้น ก็เนื่องจากปัญหา วนตาแท้จริง ๓๐,๐๐๐ บาทมาคิดราคาประเมินราคา เพื่อจะให้ผู้ธนาคารติดราคา มา ๒ แสนบาท กระผมขอด้วยตัวเองราคาไว้ละ ๖๐,๐๐๐ บาทมาติดราคา ๑ แสนบาท แล้วเอาราคา ๑ แสนบาท นี้เป็นราคาประเมินไปกู้ต่อธนาคาร อย่างนี้เกิดปัญหาขึ้นแล้วในบ้านเรา ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ ชัดเจน จึงขอกราบเรียนว่าที่นำเสนอนี้เป็นทางแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เป็นการป้องกัน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กระผมและท่านปรีดีจึงขอกราบเรียนว่า ในเรื่องนี้อย่างกล่าว คณะกรรมการได้กรุณาปรึกษากับแล้วจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องนี้ กระผมก็จะเห็นว่า ปัญหาน่าจะยุติได้ด้วยดีครับ ขอกราบเรียนให้ท่านประธานฯ ได้รับทราบครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร กิติโพธิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม แก้วสรร กิติโพธิ์ ขอเรียนขึ้นงดดังนี้ ต่อปัญหาที่นำประเด็นของท่าน ของกลียตองอ่อนยาม ท่านวงศ์พันธ์ที่จะให้ประกาศชื่อคุณหมื่นนี้ ตรงนั้นกรรมการเห็นว่า จะไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเขา แต่พอมาถึงผู้คิดของคุณหมื่นจิรา ซึ่งขอให้ประกาศว่าที่สืบ ผินนี้ดีหรือไม่เท่านี้ ราคาประเมินกรมที่ดิน ทั้งที่ราคาบางก็ขาดเท่านี้ ตรงนี้ไม่ขัดต่ออำนาจ บัญญัติแล้ว การไม่ควรประกาศได้นั้นกระผมก็เป็นเสียงข้างน้อย เสียงข้างมากเห็นว่า ไม่เหมาะสม ส่วนผู้คิดของท่านปรีดี ท่านวิจิตรตรงนั้นเสียงข้างน้อยได้ชี้แจงท่านว่า เราเห็นว่า ผู้คิดของท่านอุบลนี่ดี แล้วเราก็นับสนุนอันนั้นไปแล้วว่า ให้มีการตรวจสอบราคาเสีย ตั้งแต่ต้นเลย ที่กลเรียนชี้แจงท่านว่าคงจะไม่จำเป็น แต่ในที่สุดเสียงข้างมากก็ปฏิเสธผู้คิดของ ท่านอุบลไปอีก เพราะฉะนั้นภาระการชี้แจงทั้งหมด ก็ข้างเรียนท่านกรรมการเสียงข้างมาก ช่วยดูเอาตอบต่อผู้คิดที่สงสัยด้วย ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการครับ

ร้อยตรี บอศชาย ซูศรี (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการที่ปรึกษาฯ พิจารณา
 หมาย ร้อยตรี บอศชาย ซูศรี กรรมาธิการ ใญ่อาจจะที่ปฏิบัติถึงมาเกี่ยวกับ บท. กระทรวง
 ของอนุญาตกรรมาธิการท่านประธานฯ ในประเด็นนี้เกี่ยวกับเรื่องของการประกาศราคาที่ดิน
 เปรียบเทียบ ไม่ว่าจะใช้ราคาของ จปท. หรือราคาของกรมที่ดิน แล้วให้ประกาศเปิดเผย
 ของอนุญาตกรรมาธิการว่า ในทางปฏิบัตินี้เงิน ๒๒ ของหลักประกันที่เป็นที่ดินจะค่อนข้างมาก
 ที่ถือว่า เราเคยมีการเรียกข้อมูลตรวจสอบของบริษัทรักษาทรัพย์ขนาดเล็ก ๑ แห่งที่
 เข้ามาขอสินเชื่อมาซึ่ง บสท. พบว่ามีลูกหนี้ที่จะต้องโอนมาทั้งสิ้นประมาณ ๑.๒๘๘ ราย
 ในจำนวนนี้มีลูกหนี้ที่มีที่ดินเปล่า เป็นหลักประกัน ๘๘ ราย ใน ๘๘ รายนั้นมีโฉนดครบถึง
 ประมาณ ๒.๐๐๐ โฉนด เพราะจะมีบ้านกว่าว่ามาชุดนี้ลูกหนี้ทั้งหมดที่โอนมาทุกกลุ่ม
 จำนวนโฉนดที่จะต้องดำเนินการในเรื่องของกรรมาธิการบ้านคงจะเป็นสม. ๆ ราย อันนี้
 เพียงแต่กรรมาธิการว่า ใญ่ถูกในทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องรายละเอียดค่อนข้างมาก แล้วจึงใช้
 ผลการพอสมควรระดับนี้ ก็มีสำหรับในส่วนที่ล่าช้ามาที่ผู้ทรงเกียรติได้มีความกังวลเกี่ยวกับ
 เรื่องขอราคาประเมินว่าเมื่อมีการโอนไปแล้ว ถึงแม้จะมีราคาสูงกว่า ให้มีการประเมินราคา
 ใหม่ในกรณีที่มีความสงสัยแล้ว ถ้าหากว่าฝ่ายขึ้นตอนจริงไม่ไปแล้ว จะมีปัญหาหรือไม่
 ของอนุญาตกรรมาธิการในทางปฏิบัติว่า คณะกรรมการ บสท. ได้มีแนวทางในการปฏิบัติไว้
 โดยการกำหนดว่า เมื่อมีราคาแล้วเราจะต้องมีการตรวจสอบราคาตามถูกต้องเหมือนกัน
 ขณะนี้ก็ได้กำหนดแล้วคืออนุมัติไปบ้าง ก็ให้ดำเนินการหาผู้ซื้อขายทางด้านของกรรมาธิการประเมิน
 ราคาหลักประกัน โดยการมาดูว่ามูลค่าของหลักประกันสิ่ง ๆ ที่กำหนดมาแล้วมีการ โอนมาที่
 มีความถูกต้องหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ ที่เราอาจจะสงสัยว่าถ้าว่า ถูกต้องแล้วเหมาะสม
 อย่างไรบ้าง ในทางปฏิบัติจริงจะมีใบการตรวจทานหรือของเงินของผู้ซื้อขายราคาที่ดิน
 ถ้าหากมันอยู่ในระดับที่พอรับได้หรือไม่ แต่ถ้าค่าผู้ประเมินคงจะดูในเรื่องของการขอให้สถาบัน
 การเงินที่โอนมาขึ้น ไปให้ราคาที่ดินที่ขึ้นซึ่งอาจจะเป็นอย่างหลัง มาเทียบกับราคาที่ได้รับโอน
 มาแล้วแล้วคงจะมีการกำหนดว่า ความแตกต่างระหว่าง ๒ อัตรานั้นถ้าเกินร้อยละห้าหรือไม่
 จากการที่ดูราคาที่ดินนี้พบว่า จากหลายจุดที่ว่า ๆ นี้ทั้งบางส่วนที่ราคาของที่กำหนดตาม
 หลักเกณฑ์ของกรมฯ แห่งประเทศไทยนั้น สูงกว่าจริงที่ตลาดมี หรือบางส่วนที่ราคาของ
 กรมที่ดินนั้นต่ำกว่าของตลาด คือมีทั้งกรณีที่ผู้ประเมินคงจะดูไปเปรียบเทียบกับจริงที่มอง
 ความสำเร็จเห็นของผู้ซื้อขายมาผู้ถ่วงหนึ่ง เพื่อเป็นหลักฐานว่าราคาที่ได้รับมานั้นถูกต้อง
 เหมาะสม เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนว่าถึงแม้จะมีคร โฉนดแล้ว ยังไม่ได้หมดภาวะที่เราจะดู
 เพื่อให้ได้ความมั่นใจเรื่องราคา ของอนุญาตกรรมาธิการนี้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดลกลีสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อไปผมขอเชิญท่านปรีดีกลับ

นายปรีดี หวิญพุกณ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระหม่อมปรีดี หวิญพุกณ์ จากจังหวัดปทุมธานี ขอบนุญาตใช้เวลาอีกเล็กน้อยในการที่จะให้เหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคำชี้แจงของท่านกรรมการเมื่อสักครู่ครับว่า บสท. จะมีมาตรการใช้มาตรา ๔๕ (๔) เป็นมาตรการในการตรวจสอบและมีคณะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและเห็นได้จากบทปฏิบัติ ซึ่งรัฐบาลเองได้ชี้แจงในขณะที่เสนอร่างกฎหมายนี้ว่า ไม่มีความเพียงพอที่จะรอดต่อไป จำเป็นที่จะต้องทำการ โอนทรัพย์สินกันเท่าที่มีอยู่ให้มากที่สุดจากธนาคารเป็นของ บสท. เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขหนี้ให้บรรลุความสำเร็จโดยเร็วเป็นความเร่งด่วนถึงขนาดที่จำเป็นอย่างยิ่งของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้โดย ๑ ภาวะ กระผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าในทางปฏิบัตินั้น คงเป็นไปได้ที่จะมีการตรวจสอบอย่างกว้างขวางในจำนวนหลายแสนราย ในจำนวนนั้นนับด้วยล้าน ๆ บาท หากมีการโอนในวงกว้างเช่นทุกอย่างก็จะผ่านไปได้ไม่มีใคร ไม่ว่าจะเดินฝ่ายสถานีบริการเงินบริษัทภัทรสินทรัพย์หรือฝ่าย บสท. เอง แม้กระทั่งบริษัทผู้ซึ่งเป็นผู้ทำการประเมินจะดีรองรับผิดชอบใด ๆ อีกต่อไป การโอนที่สำเร็จเสร็จสิ้นลงแล้ว อันเป็นการกระทำที่เสียประโยชน์หนึ่งว่า ขอบทุกประการภายใต้กฎหมายนอกจากมาตราในบทกำหนดโทษ มาตราสุดท้ายเข้าใจว่า มาตรา ๘๖ ที่บอกว่าเป็นบริษัทหรือบุคคล หรือโลกรที่สถานที่ทำให้ถูกหนี้ต้องชำระหนี้โดยลงนั้นมีความผิดไม่เกิน ๕ ปี เป็นโทษจำคุกและไม่เกินสามบาทเป็นโทษปรับ กระผมคิดว่าบทกำหนดโทษนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงเรื่องการประเมินราคาลดประการใด เพราะผลที่เกิดขึ้นมิได้ทำให้ลูกหนี้ต้องชำระเงินน้อยลง แต่เป็นการทำให้รัฐต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้นต่างหาก กระผมอยากเรียนในเงื่อนไขของคำแปรญัตตินี้แล้วเพียงสั้น ๆ ครบถ้วน เงื่อนไขข้อ ๓ การให้โอนไปเกินพื้นที่ ทรัพย์สินทั้งหมดขายตั้งวางที่ บสท. ประสงค์จะโอนจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ย่อมกระทำได้ทันที จะไม่เป็นการเสียเวลาและจะไม่เป็นการทำให้การปฏิบัติวิงานตามพระราชกำหนดนี้ล่าช้าลงไปแม้แต่นิดเดียว เงื่อนไขข้อที่ว่าการหากพบภายหลัง แต่ต้องแก้ไขกฎหมายที่ไม่เกิน ๒ ปี ถ้าหากไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันโอนทรัพย์สิน คำแปรญัตตินี้ก็จะใช้บังคับได้ หากเกินนั้นถือว่าทุกอย่างเสร็จสิ้นสำเร็จโดยสมบูรณ์ การโอนนี้ถือว่าเกณฑ์การพิจารณาที่เกินสมควรเป็นอันหนึ่งซึ่งจะตั้งเป็นเกณฑ์วัดว่าตามมาตรฐานที่เป็นจริงมันคิดอะไร ซึ่งจะทำให้หลายอย่างหลายประการแต่ได้กำหนดว่า การประเมินราคาใหม่โดยคณะกรรมการของ บสท. เป็นผู้กำหนดแต่ฝ่ายเดียว จะให้วิธีที่ประเมินอิสระ ๒ บริษัท ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายผู้ซื้อ ถือชอบในการเงิน

หรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ซึ่งรวมถึงกรมที่ดินที่ดูแลประเมินราคา โฉนดที่ดินที่ติดกันได้หลุด
 เหวี่ยงไป จะต้องใช้ราคาประเมินเพื่อการเลือกซื้ออย่างที่ว่า กฎอู่อยู่ในมาตรา ๘๕ ของกฎหมาย
 ของกฎหมายฉบับนี้ จะขึ้นจึงเป็นการประเมินราคาตามวิธีการกันเป็นสากล เมื่อได้ราคา
 ประเมินทั้ง ๑ ให้ใช้ราคาเฉลี่ย เป็นวง หากจะกำหนดเป็นเกณฑ์สำหรับราคาโฉนดที่ดินต้องและ
 เป็นราคาโฉนดสุดท้าย เมื่อปรากฏเหตุฉุกเฉินเช่นนั้น ให้นำกรณีเงินส่วนที่เกินแก่ บสท. ในโอกาส
 ต่อไป ซึ่งกระทำได้ง่าย เพราะ บสท. จะเป็นผู้จ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหาร
 สินทรัพย์ ในกำหนดเวลา ๑๐ ปี ตามต้นทุนที่ได้จ่ายล่วงหน้าไป ๗ วัน โฉนดแล้ว กระผมจึงมี
 ความเห็นว่า อยากรขอให้คณะกรรมการได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในส่วนนี้ เพราะเป็น
 ต้นแปรญัตติที่ไว้ก่อนให้เกิดปัญหาในเบื้องต้นแล้ว มิได้ก่อให้เกิดปัญหาใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นเป็นการ
 เสียงบประมาณเพื่อความปลอดภัย ส่วนรับรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ผลประโยชน์ของ
 ประชาชน หากไม่เกิดเหตุใดๆ ในทางที่จะทำให้เกิดการตรวจพบว่ามีกรณีโอนไปในเวลา
 ไม่ชอบหรือแล้ว มาตรานี้จะจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับผู้บริหารงานใดๆ ทั้งสิ้น เพียงหากไม่มั่นใจ
 จะเป็นเรื่องที่ร้ายแรง อาจเกิดเหตุและกรณีกันเองว่า ในท้ายที่สุดภายหลังจากปฏิบัติงาน
 ไปสักกระหนาบหนึ่งจะต้องมีคดีร้องขึ้นในหมู่ประชาชน หรือสถาบันที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ที่จะทำ
 ให้เกิดข้อพิพาทในชั้นอัยการปฏิบัติกิจของ บสท. อย่างแน่นอน แล้วเมื่อถึงเวลานั้น
 แล้วกฎหมายไม่เกิดโอกาสให้ทำอะไรได้อีกเลย จึงเป็นสิ่งที่กระผมคิดว่า ขัดแทนของกระผม
 ทั้ง ๒ ถือเป็นข้อเสนอที่น่าจะนำมาพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย ของรัฐ ของประชาชนส่วนใหญ่
 ในขณะที่มีได้ก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ แก่ผู้เกี่ยวข้องในทางปฏิบัติทั้งสิ้น ขอขอบคุณด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่มอบประชาชนวุฒิสภา (นายบุญตัน คงไชย รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเข้าไปประเด็นที่ ๔ ที่ว่าน่าจะครับ เพราะว่าได้มีที่มาของมา
 ของบทกวางเสวนะครับ ประเด็นที่ ๔ นะครับ ประชาชนมีควมรับผิดชอบทุกวิถี มีผู้พัฒนา
 ญัตติไว้ในระดับนี้ ท่านสมบุญณัฐชาติไปครับ ก็มีที่บทกวางเสวนะครับ ท่านแก้วสรร ก็ท่านซึ่งดี
 ใจใหม่ครับ สำอย่างนี้ท่านสมบุญณัฐคน เขียวครับ

นายสมบุญ ณัฐชาติ (ยโสธร) : กรทเหมือนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สมบุญ ณัฐชาติ จากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่ผมจะเข้าประเด็น ผมขอแก้
 ลำดับมติด้วย ท่านประธานฯ ครับ บรรทัดที่ ๒ ผมทำหนังสือถึงท่านประธานคณะกรรมาธิการ
 แล้วนะครับ บรรทัดที่ ๒ ตรงหลังคำว่า “สหพันธ์ไทย” นะครับ คำว่า “ไทย” คำนี้ไม่ใช่
 ท่านประธานฯ ครับ อาทิคัดลอกฉบับครับ คือยังถือดูยกเว้นเดิมแปรญัตติคนสุดท้าย ผมเขียน
 ตั้งมาตั้งแต่ฉบับแรกแล้ว คำว่า “ไทย” เป็นฉบับแรกครับ เพราะฉะนั้นแล้วไปแก้ถึงของผมจะแก้

กล่าวนี้ ท่านประธานฯ ครับ "การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ ใบกรมที่ดิน การเงินเป็นผู้อนุมัติ หรือกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นผู้โอนให้แก่คนดูแลค่าเช่าต่างตาม หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของสถาบันการเงินเพื่อออกมาประมาณราคา ของประเทศไทย และให้นำมูลค่าจริงที่บรรษัทบริหารสินทรัพย์โอนขายมาให้มาใช้เพื่อบริการมูลค่าถึงขั้นดังกล่าว" ท่านประธานฯ ครับ สมมติที่ผ่านสภากรรมการเดือนธันวาคม หรือทางผู้ประพฤติกติกรม ค่าเช่าที่หวังคิดต่อบ้านต่อเมืองทั้งนั้นนะครับ แต่ผมว่ายังไม่รอบคอบเท่าไรครับ ของผมนี้น่าจะถูกต้องหรือไม่มีรูรั่วะครับท่านประธานฯ ไว้ใจได้ทั้ง ๒ ฝ่าย ผมยกตัวอย่างเหตุผลท่านประธานฯ ครับ สมมุติอย่างนั้นนะครับ สมมุติว่าแบ่งค่าพาณิชย์ก็ตาม หรือ บบส. ก็ตามท่านประธานฯ ครับ โดยตามหลักการของธนาคารแห่งประเทศไทยควบคุม อยู่ระดับที่ท่านประธานฯ กำหนดมูลค่าเบื้องต้น สมมุติว่า ๑๐๐ ล้านบาท พอ ๑๐๐ ล้านบาท แล้วจึงไป ท่านประธานฯ ครับ ได้ที่ราคาเบื้องต้นไว้ก่อน แล้วก็โอนไปให้ บบส. ถ้ายังอยู่ บบส. ท่านประธานฯ ครับ ๑๐๐ ล้านบาทเต็มนะครับ ขาดได้ ๕๐ ล้านบาทอย่างนี้ ผมให้ มีเหลือ ๕๐ ล้านบาทนี่เป็นราคาเบื้องต้น เป็นราคาถูกต้องนะครับ อย่าให้บรรษัทต้องจ่าย กระเป๋าไปอีก ๑๐ ล้านบาทละ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธานฯ ถามว่า เกิดได้กำไร สมมุติคร่าวๆท่านประธานฯ ครับ ถ้ายังอยู่คร่าวๆเบื้องต้น ๑๐๐ ล้านบาทนะครับ บบส. ไปที่มูลค่าแล้ว ไปขายก็สาม ขวบได้ ๑๒๐ ล้านบาทถามว่า ถ้าไป ๒๐ ล้านบาท เอาไปไหน ผมยินดีเอาให้แบ่งกันไปเลยครับ ก็คร่าวๆ ๑๒๐ ล้านบาทไปเลย บบส. ที่ไหนที่เป็นคนถ่วง ไม้มีส่วนได้ส่วนเสีย ค่าเช่าบ้าน ค่าไฟฟ้าบ้าน ค่าน้ำประปาบ้าน ราษฎรยื่นคำขอเงินเดือนให้ครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ได้ประโยชน์ บริษัทที่ล้มละลายก็ได้ประโยชน์ ท่านประธานฯ ทุกคนได้ประโยชน์หมดเลยครับ ๑๐๐ ล้านบาท ขาย ๕๐ ล้านบาท ก็คือราคา ๕๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท ขาย ๑๒๐ ล้านบาท ก็คือราคา ๑๒๐ ล้านบาท นี่เพราะว่าดังนี้ กรณีที่ดินไม่ต้องมาประเมินก็ได้ครับ ผมมั่นใจได้ถ้าเป็นแบบนี้ ถ้าท่านนอกเหนือจากนี้ละก็ ผมว่าจำเป็นอะไรที่ได้และฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นดังนี้อยู่ด้วยก็ได้ทุกคนครับ ที่มีราคาประชาชนไป ที่ประชุมแห่งนี้ที่ใจจริง เห็นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ลอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เบญจรัตน์

นางสมศักดิ์ โสสงพรพิพิธ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมศักดิ์ โสสงพรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ขออนุญาตได้กราบเรียนท่านประธานฯ ในฐานะกรรมการผู้สังเกตเชิงข้างเคียง ท่านประธานฯ ครับ กรรมการ

ผมมีพรรคที่เป็นดั่งนี้ครับ “เป็นกรณีที่มีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรายใด ด้วยการดีราคาหลักทรัพย์นั้น โอนชำระหนี้แล้ว บสท. หรือด้วยการจำหน่ายสินทรัพย์หลักประกัน ปรากฏว่าราคาที่ได้มา ไม่ตรงกับราคาหลักทรัพย์ที่ประเมินได้สมควรก็ตาม มิให้นำมาตรง ๕๘ มาใช้บังคับ โดยให้สอดคล้องการเงินหรือบริหารสินทรัพย์ผู้โอนทรัพย์สินนั้น รับผิดชอบภายในผลกำไรขาดทุนแก่เพียงผู้เดียว” ผมขออภิปรายสนับสนุนท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยหลายๆ ท่าน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่ากระผมคงจะต้องใช้ประสบการณ์ในการทำงานธนาคารมาคร่ำบทรียนท่านทั้งหลาย ราคาประเมินของสำนักงานที่ดินนั้นเป็นราคาที่ค่อนข้างจะ ผมอยากจะถามหรือว่าเป็นราคาที่มันจะได้รับความสะดวกหรือผมควร เพราะว่า เป็นราคาประเมินที่ประเมินโดยคณะกรรมการกลุ่มหนึ่ง และถ้าหากจะใช้ราคาประเมินของสถาบันการเงิน ที่ผ่านความเห็นชอบจากธนาคารชาติมัน โดยรัฐบาลอ้างไว้เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ผมเคยจะทราบเรียนว่า ไม่จริง เพราะสำนักงานที่ดินมีอยู่ทั่วประเทศ และราคาประเมินก็มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง เพราะฉะนั้นหากจะใช้ราคาประเมินของสถาบันการเงินที่ผ่านความเห็นชอบจากธนาคารชาติ ธนาคารชาติในประเทศไทยมีอยู่ ๕ แห่งทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผมกล่าวได้ ๑๕ จังหวัด ก็ยังมีอยู่เพียงแห่งเดียว แล้วยังมีพนักงานเพียง ๒๐๐ คน เพราะฉะนั้นคงมี ก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาราคาประเมินที่ผ่านมาจากสถาบันการเงินหรือสำนักงานผู้ประเมินอิสระได้ด้วยความรวดเร็ว และที่สำคัญที่สุดก็คือจากประสบการณ์ แง่งชาติไม่มีความชำนาญ ไม่มีประสบการณ์ และก็ไม่มีหน่วยงานในเรื่องของการประเมินราคาเลย เพราะฉะนั้นคงนี้ผมเกรงว่า ราคาที่ประเมินนั้นจะไม่ได้รับความเห็นชอบ ท่านประธานฯ ครับ ราคาของสำนักงานที่ดินนั้น เป็นราคาที่มีคณะกรรมการซึ่งมาจากหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะมาจากกรมการปกครอง ไม่ว่าจะมาจากองค์กรส่วนท้องถิ่น กระทรวงการคลังหรือโยธาเป็นคณะกรรมการในการประเมิน เพราะฉะนั้นคงนี้ผมคิดว่าน่าจะเชื่อถือได้มากกว่าท่านประธานฯ ครับ ผมจะยกตัวอย่างมีที่ตามนี้ว่า การประเมินราคาที่ใช้ราคาของสถาบันการเงินนั้น ผลของการเงินเห็นคนไม่จ้างบริษัทผู้ประเมินอิสระเป็นผู้ประเมิน บริษัทผู้ประเมินอิสระเห็นสู้รับจ้าง เพราะฉะนั้นคงนี้ก็จะต้องรวมผลและสถาบันการเงินประเมินรวมและก็จะใช้ธนาคารชาติเป็นผู้ให้ความเห็นชอบนั้น ก็ถือว่าสถาบันการเงินเป็นหน่วยงานประเมินแล้วก็ได้ของหลักทรัพย์ให้กับ บสท. เอง ท่านของนักธุรกิจครับ คงนี้เป็นเรื่องที่ชอบครุอย่างยิ่ง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะยกตัวอย่างให้ท่านเห็นว่า ในอดีตนั้นราคาประเมินของสำนักงานที่ดิน สมมุติว่าประเมิน ๑๐๐ บาท ราคาประเมินของสถาบันการเงินหรือแบงก์พาณิชย์ประเมินไปแล้วก็ผ่านความเห็นชอบของธนาคารชาติอาจจะเป็น ๒๐๐ บาท ซึ่งเป็นราคา

กับมาตรการประเมินของสถาบันการเงินในครั้งนั้น ท่านทั้งหลายคงจะทราบว่าในอดีตนั้นมี
 มาตรการเบี่ยงกลุ่มหนึ่งก็คือราคาประเมินที่จังหวัดหนองคาย ซึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะทราบแล้วว่า
 ราคาประเมินสำหรับบ้านที่ดิน ๕,๐๐๐ บาทต่อไร่ ซึ่งขายกัน ๕,๐๐๐ บาท แบ่งก็ประเมินให้
 ๕๐,๐๐๐ บาท ที่ดินเป็น ๑,๐๐๐ ไร่ ไร่ได้ ๕๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ถึงแม้ว่าสิ่งผล
 กระทบและทำให้เกิดความเสียหายต่อชาติบ้านเมือง และด้วยถือว่าสถาบันการเงินรับ
 ส่วนขาดทุน ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรก ในมาตรา ๕๑ ถ้าสมมุติว่าราคาประเมินแตกต่างกัน
 ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรกเป็นส่วนขาดทุนของสถาบันการเงิน ในวรรคสอง
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่ ๒ เป็นส่วนขาดทุนของสถาบันการเงิน อีก ๑๐ และอีก ๑๐ เป็นส่วนขาดทุน
 ของ บสท. สมมติว่าอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่เราจะรับผิดชอบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรก ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ที่ ๒ อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่ บสท. รับผิดชอบอีก บสท. รับผิดชอบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่ ๒
 อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สถาบันการเงินรับผิดชอบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แค่นั้นเอง
 ตามว่าสถาบันการเงินขาดทุนใหม่ ขาดทุนครัว ขาดทุน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เป็นการขาดทุน
 ถ้าไร่ แทนที่จะหลักทรัพ์หนึ่งไร่ขายได้ในราคา ๑๐๐ บาท กลับขายได้ในราคา ๒๐๐ บาท
 ผลขาดทุนครั้งนี้จะส่งต่อไป บสท. ขาดทุนและในที่สุดก็อาจจะออกพันธบัตรก็ประกัน
 โดยกองทุนฟื้นฟูหรืออาจจะกู้หนี้ยืมสิน ถึงแม้ว่านี้สร้างภาระหนี้สาธารณะให้แก่ประเทศชาติ
 ก็ยังมีจะนับจำเป็นที่จะต้องตั้งงบประมาณมาเพื่อชดเชยสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เก็บด้วย
 และขอจะให้เพิ่มในวรรคสี่ว่า ถ้าจะประเมินราคาโดยสถาบันการเงิน โดยผ่านความเห็นชอบ
 จากธนาคารชาติในราคาเท่าไรก็ตาม ถ้าหากหลักทรัพ์แปลงนี้ บสท. นำมาบริหารขายได้ใน
 ราคาไม่ตรงกับราคาที่ได้รับโอนมาจากสถาบันการเงิน ถ้าสมมุติว่ารับโอนมาในราคา ๑๐๐ บาท
 ถ้าขายได้ในราคา ๕๐ บาท ผม ๒๐ บาทตรงกับสถาบันการเงินจะตั้งรับผิดชอบ ไม่ให้ให้
 บสท. รับผิดชอบ ถ้าขายได้ในราคา ๑๒๐ บาท ๒๐ บาทส่วนที่เกินมา สถาบันการเงินก็เอาไป
 อย่างนี้ บสท. รับผิดชอบ เพราะความรับผิดชอบของ บสท. ก็คือความรับผิดชอบของพี่น้อง
 ประชาชนในที่สุด เพราะฉะนั้นจึงอยากจะกร เทเรียนท่านประธานฯ สนับสนุนให้เพิ่ม
 ข้อความในวรรคสี่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสูง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกวุฒิสภา เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคณะท่านประธานฯ

ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร สำหรับในมาตราหนึ่งสิ่งที่กรรมการ
 เลขาธิการ กิจฉันทชัย และกรรมการเลขาธิการ กิจฉันทชัย ก็มีควมเห็นพ้องเดียวกับอีกหลาย ๆ
 ท่านว่า... (ส่วนนี้ฟังเสียงปรกาศ) ...

อีกฝ่ายขบขระไป คดีนั้นอาจจะเบียดเบียนว่า บนพื้นฐานของภารกิจวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๑ นั้น ในที่ประชุมแห่งนี้ได้มีการอภิปรายแยกพอสมควร และภารกิจฝ่ายใดครั้งนั้น เป็นไปด้วยความห่วงใยอย่างแท้จริงที่มีต่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศชาติ เราต้องยอมรับว่า เราอาจจะให้สิ่งที่รัฐบาลต้องสามารถปฏิบัติเป็นจริงในวัน แต่แน่นอนสิ่งที่จะทำให้ รัฐบาลทำได้เร็วขึ้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนอย่างใหญ่หลวงเช่นเดียวกับ การเคารพารมวิเศษชอบที่ประชาชนได้รับในทุกวันนี้มัน เติมน ๆ เราจึงกินอยู่ตรงนี้ ประชาชนที่ อยู่ทางบ้าน ท่านประธานฯ ประชาชนเองอาจจะกลัวว่าพวกพูดเรื่องอะไรกัน บสท. เดี่ยวก็ คิดเวลา เดี่ยวก็ย่นเวลา เดี่ยวก็รับ ๓ วาระ เดี่ยวก็รับแปรญัตติ เมื่อเรแปรญัตติมาแล้วผ่าน วาระ ๑ เราให้แปรญัตติเพียง ๔ วัน แต่ปรกติกว่าเทียบประวัติดารณ์ ใน ๔ วันนั้นมีผู้แปร ญัตติถึง ๒๓ ท่าน สมาชิกวุฒิสภาต่างกับด้วยความเข้าใจในต่อร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น ที่ยิ่งและถ่วงถ่วงได้ฟังตั้งแต่เข้าแล้วว แต่ละก็มีเหตุผลในกรณีที่จะขอแปรญัตติละขอสงวน ความเห็นของตนเอง คิดถึงก็เช่นเดียวกับพระเจ้านี้ก็ฉันใดจากจะบอกวว่า เราเต็มใจที่จะให้ รัฐบาลได้เร็วก็ต้องมีอีกอันนี้ไปแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจด้วยทรวดรวดเร็ว แต่ปรกติความรวดเร็วอันนี้ ขอให้พิจารณาถึงการเมืองข้างน้อยด้วยวว่า ทำไมเราถึงมีความเห็นที่จะให้ไปโอนกำไรและขาดทุน ไปให้กับบริษัทการเงินหรือสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าของ ที่ทำให้กีดกันได้ออกนอกหน่านั้น เราขอรับในเหตุผลในคำว่า บสท. จำเป็นจะต้องโอนเรื่องนี้มา หนึ่งคือคุณภาพทั้งหลายกลับมา เป็นของ บสท. แต่โดยกรณีที่ไม่มีกรณีฟื้นฟู ชื่อมันและขอไป คดีนั้นเห็นเช่นเดียวกับท่าน กรรมการธิการเมื่อสักครู่นี้ ก็คือขอให้สภาประชาชนต้องแยกกัน ภาคประชาชนในที่นี้หมายถึง บสท. บริษัทบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ซึ่งจำเป็นจะต้องโอนประมาณของประเทศไทยไป บริหารการเงินก็อันนี้ ๓๐๐ กว่าราย ถือผมเองที่จะเป็นจะต้องไปอยู่ ๕ แสนกว่าล้าน มันจะเป็น พันชดائر มันจะเป็นเงินโลกก็คิดเหมือนไม่หั่นเองความรับผิดชอบของประชาชน เพราะฉะนั้น อยเถาะขอรายละเอียดปลีกย่อยใด ๆ ก็ตามที่หลาย ๆ ท่านที่ไปสอบไปตั้งแต่แล้วอันนั้น ด้วยความห่วงใยอะไรเห็นเดี๋ยวเท่านั้น เราประนีประนอมลงนามที่ติดกับการประเมินราคาโดย สถาบันการเงินหรือบริษัทหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดวันที่ไม่พ้นจาก ๒๑ มีนาคม ซึ่ง ๒๑ มีนาคมที่วันนั้น สมาคมหนึ่งเป็นสมาคมของนักประเมินอิสระที่ร่วมด้วย คดีนั้นอันนี้ นะคะ เป็นการประชุมด้วยตนเองมีการประเมินอิสระที่ร่วมด้วยนั้น แต่เรื่องแบบผมหนึ่งนั้นการ รรมตัวกันของนิติบุคคลก็เป็นผู้ประเมินอิสระเหล่านั้น เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นว่า ๒๑ มีนาคมนี้ เป็นผู้ที่ประเมินมาจากสถาบันการเงินประเมิน ซึ่งแน่นอนเราไปสาย ๒๑ บริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่ ๑๒ บริษัทตั้งขึ้นในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ ใน ๒๑ บริษัท ไปสาย ๑๑ บริษัท ท่านทนาย

โหมคะท่านประธานฯ ว่ามีใครบ้าง ผู้ถือหุ้นหนึ่งไม่เห็นจรรยาบรรณหรือสภามันถาวรเงินที่ดีและ
 ที่มันนี่คืออรรถภาพอยู่จำนวนมาก คิดกันเรียนตรงนี้ว่าที่พูดครั้งนี้ไม่ได้เจตนาของสถาบันการเงิน
 ที่มีหนี้คืออรรถภาพเป็นอักษรเป็นมาร หรือเป็นกันที่จะปล้นชาติ ปล้นประชาชน แต่คิดกันเรียน
 คำขอถามห่วงใยอย่างแท้จริงว่า สิ่งเหล่านี้เมื่อถึงกฎเกณฑ์ ๒ หมวดเป็นผู้อ้างกฎเกณฑ์ แต่ผ่าน
 การจับรองของธนาคารแห่งประเทศไทยอะไรจะเกิดขึ้น การประเมินย่อมจะสูงกว่ากรมที่ดิน
 เป็นแน่นอนส่วนใหญ่ ดังนั้นไม่ปฏิเสธว่าบางส่วน อาจจะต้องว่ากรมที่ดินหรือเท่ากับราคาที่ดิน
 ที่ดินประเมิน เราไม่ติดใจตรงนั้น ใครก็ได้เป็นคนประเมินในวันนี้ ไม่อยากจะได้ง้อแล้ว ที่ไม่
 ลอยจะเถียงนี้เพราะว่าอันใดก็เพื่อหมด เอาละเราแถมมาตรงนี้ว่าใครก็ได้ประเมิน แต่ขอให้
 กำไรและขาดทุน เมื่อ บสท. ไม่ได้เป็นผู้บริหารไปพื้นฟูกิจการ ถ้าหากไปฟื้นฟู ซ่อมมา ๑๐๐ บาท
 พื้นฟูแล้วขายได้ ๑๐๐ บาท จับปี บสท. ควรจะมีผลในกำไร แต่หากว่าซ่อมมา ๕๐ บาท
 ขายไป ๖๐ บาท อีก ๑๐ บาทนั้น บสท. ก็ไม่ควรจะรับผลขาดทุน ซ่อมมา ๕๐ บาทขายได้
 ๑๐๐ บาท บสท. ก็ไม่ควรจะไปรับกำไร แต่ถ้อยคำนั้นทำให้สภามันการเงินหรือสภามัน
 สภาบรรณาธิการมันไปได้ด้วยความรวดเร็ว เพราะฉะนั้นในประการนี้ฝากให้ท่านประธานฯ
 ฝากถึงท่านสมาชิก ให้ช่วยพิจารณาในประเด็นนี้ กล่าวโดยสรุป การประเมินที่มีอยู่แล้วในวันนี้
 คิดกันไม่ติดใจ ถ้าหากว่าแปรเปลี่ยนเป็นกำไรและขาดทุน ขอให้สถาบันการเงินนั้น ๆ รับ
 ในกรณีนี้ที่ซ่อมมาและขายไป โดยไม่มีการฟื้นฟูกิจการ เพราะฉะนั้นคิดกันอยากจะได้เรียนตรงนี้ว่า
 ทุกท่านที่พูดมา เสร็จแล้วจะเอื้ออุปถัมภ์ของการแปรรูปคือจะต่างกันก็ตาม แต่เจตนาเดียวกัน
 ละท่านประธานฯ กราบขอพรพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญหิน ลอมโซสง ร้องประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์แก้วสรรหับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ผม แก้วสรร อดิโพธิ์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขออภิปรายต่อเพื่อน
 สมาชิก ดังต่อไปนี้ครับ

ข้อแรก กระผมมีข้อที่จะขอรายงานให้ทราบถึงการดำเนินงานที่ได้ค้นพบ
 อะไรบ้าง โดยระบอบกรรมาธิการ จ. แก้วสรรคนพนั้นได้พบว่า ที่ว่ามาถึงกับเรื่องราคาและ
 รัฐบาลได้เสนอว่า ให้ไปถือราคาในระบอบของธนาคารชาติว่ามีหลักฐานที่แท้จริงหรือที่อยู่กับ
 ถึงราคาที่จะสามารถโอนสินทรัพย์มาได้โดยจับต้น แมงก็ก็จะโยงกันที่ บูรพาก็จะถูกขอ
 มาจัดการได้ในทันที ประเทศชาติของงานแน่ อย่างแน่นอนครับ แต่ปรากฏว่าเราก็ยังสำคัญ
 เพราะไม่ที่สกัดการได้เท่าไรจะมีกำไร ขาดทุน เพราะฉะนั้นยังคิดหาหลักการประกันสูงเกินจริง

จัดการได้จริง อันเป็นอันมาก และถ้าจะเดาเดียงกันตามคาดหมายของข้าพเจ้านี้อยู่ที่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แรกเข้ารับลด ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือกับเขาจะยอมบังคับลดครึ่ง ถ้าเงินไปกว่านี้ บวช. วันไปหมดความยิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะต้องมาพิจารณาไม่ว่าข้างมากข้างน้อยได้พบ เห็นตรงกับที่คือ ได้เจริญด้วยตนเองจนทราบแห่งประเทศไทยมาอธิบายว่า ที่ว่าเราตาม ประมวลบทกษัตริย์เราจะทำอะไร ได้รับภาระซึ่งงวดนี้

ประกาศของชน ตระกูลแห่งประเทศไทยไม่มีอะไรมาถกกันก่อน ก็คือระบอบว่า ๑. การพิจารณาให้ทำโดยเร็วที่สุดพระ ก.ส.ต. รักรอง จึงตอบนี้ถ้าจำไม่ได้ ๒๑ บริษัทถามว่า ตระกูลอย่างไร บอกให้ถือมาตรฐานปฏิบัตินี้โดยที่สมควรแก่ประเพณีฯ ได้วางไว้ ประทับมา เสร็จแล้วก็จะให้รับบทเฉพาะชื่อซึ่งเป็นคนว่าจ้างบริษัทนั้น เป็นคนตรวจสอบรับราคาห้อยก่อน หรือมีใบกรณีที่เป็นหนี้รายเดือนน้อย ขบถการประเพณีของครีว่า ที่คิดเงินเกินเท่าไรกันแน่ แล้วถ้าถอนแล้วราคาทั้งหมดนี้ก็จะมีจำนวนอย่างเท่ากันค่าได้ ประเมินตามหลักเกณฑ์ของ ท่านแล้ว เราก็ได้ถามฝ่ายตรวจสอบของสมาคมแห่งประเทศไทยว่า รัฐบาลเดี๋ยวนี้เห็นค่าอย่างไร เขาบอกว่า ถ้าเป็นขนาดที่มีคนเสียสูง อาจจะผู้ตรวจประมาณ ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ฟังดูมาก ฉะนั้นถ้าถือ บอกคนละรายนี้ตรวจมาโดย บอกประมาณเข้าในครึ่ง ฟังดูดี แต่พอถามว่า ที่ทำมาทั้งหมดตรวจสอบอยู่ทุกปี ๆ นี้ พอมีการปฏิรูประบอบแล้วส่งกลับไปให้ไปรับใหม่ใหม่ ไม่มีรับทำแบบเดิมๆ ไม่มีรับ นี้คือคำตอบที่ได้รับว่า ไม่เคยมีการบริหารเอาไปให้รับพวกใหม่ เหมเองก็สงสัยจนอดขัดข้องไรแล้ว จะที่ประเทศของจริงหน่อจี้ ก็ได้เรียนตามตัวบท ของบทกษัตริย์ว่า คือบทกษัตริย์ที่ขาดออก ว่าวิธีถือ เราประเพณีนี้ให้ประเมินตามมาตรฐานของ สมมติบทกษัตริย์ ประเพณีนี้โดยที่สมควรแก่ประเพณี ไปลดซึ่งข้อที่บทกษัตริย์น้อยจิวว่าถึงบทกษัตริย์นี้ มีอะไรทั้ง ไปลดซึ่งข้ออย่าง ค่าลดที่ในข้อที่บทกษัตริย์ ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์เต็มแล้ว ข้างในวงครึ่ง ถ้าเคยบก็คือหม่าไม่ไว้ ไม่เคยปฏิบัติราชการประเมินของฝ่ายบทกษัตริย์เอง เพราะฉะนั้นเราคนที่ถือราคาเกินบทกษัตริย์ข้อนี้บทกษัตริย์เป็นคนประเมิน ไม่ไปลดบทกษัตริย์ อะไรทั้งนี้ เป็นข้อเป็นข้อหลักบทกษัตริย์บท ก.ส.ต. ซึ่งก็คือประชาชนที่ลดรับราคานั้น ออโตแมติก (Automatic) ทั้งนี้ เพราะฉะนั้นไม่ผิดซึ่งบทกษัตริย์ที่ลดรับกันมา ไม่ยอม ๓ ว่าจะหา หาได้หมายข้อเท็จจริงครบนี้แล้ว นี้คือข้อที่ ๑ ที่สมมติความนอกเพื่อสมมติฯ ทั้งข้างมาก ข้างน้อยได้ฟังกับคุณเองตรงกันหมด

ที่นำมาถึงจุดอื่นของฝ่ายที่ส่งข้างน้อยซึ่งคนเป็น ๑ ในนั้น โดยส่วนตัวผม ผมคิดว่าเห็นอย่างนี้รับ ประชาชนได้ถูกข้อเงินไปแล้ว ในคราวที่เงินที่เงินที่ขี้ลมา เราได้ไปให้รับบทกษัตริย์คนเงินฝากไปแล้ว และถ้าหากจะครบคิว (Due) ต้องหาเงินมาทำไป

มาจ่ายเงินฝากเขา ท่านบรรณาคณบดีอยู่ตรงนี้คอยได้ไหมครับ นี่ถือรางวัลแรก ภาระที่ ๒ บรรณาคณบดีถึงทนายที่ไปให้ ปรีช. นั่นขาดทุนไปท่าไรครับ โกรธรับ กองทุนพิชิตผู้ โกรธคือ กองทุนพิชิต ประชาชน ตรงนั้นก็สั่งไปแล้ว หลังจากนั้นเราได้ยึดแบงก์พาณิชย์ที่สิ้นสภาพ แล้วมาอีก กองทุนตราเงินลงทุนเพิ่มไปอีกทีในแบงก์นี้ นี่คือการใหม่อีก บรรณาคณบดีถึงยุครัฐบาล ไทรวิทย์ไทย ปรากฏว่าภาวะถึงจุดวิกฤติ ผู้ประกอบการสำคัญอยู่ในแบงก์ก็เต็มไปหมด แบงก์ บัญชีก็ดูไม่ออก ความเสี่ยงอะไรอ่านไม่ออก ภาวะตกเบี้ยที่ตกแก่ส่วนรวมก็รีบกันจาก งบประมาณแผ่นดินเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท วันนั้นผมไหวล ผมลงมติดเห็นด้วยกับพระราชกำหนด เห็นด้วยกับการแก้ครั้งนี้ ไม่ให้ตราไหวล โดยยอมจำนน ผมไหวลเห็นด้วยจริง ๆ ว่าถูกเขา ข่มขืนมาแล้ว ไม่มีทางเสีย ทุกอย่างสำคัญ ถูกขังอยู่ในแบงก์ของหลวง จะแจ้งจะขาดทุนอย่างไร ก็คงมีข่าวกระเฝ้าขาว ขณะเดียวกันมีข่าวหลายรายซึ่งมีข่าว เกี่ยวอยู่ในชกชขนาอาคารเอกชนด้วย ก็ต้องตั้งเข้ามา ไม่มีทางเกิด ไม่มีอีกแล้ว การข่มขืนยังไม่เสร็จสิ้น นี่คือครั้งสุดท้าย สัญญาว่า จะเอาหนี้มาฟื้นฟู ธนาคารจะเครดิตดีขึ้น บัญชีดีขึ้น เรือเอกชนมาลงทุนเพิ่มในธนาคารได้ ก็กิจการดี ๆ จะถกกันเมื่อเรื่อกันเมื่อฟื้นฟูในธนาคาร ฟังดูดีไปทุกอย่าง แล้วไม่มีทางเสียไปทุกอย่าง ผมยอม เป็นความของยุติธรรมที่เริ่มตั้งแต่การลดกระดุมเม็ดแรก เป็นการลดกระดุมเม็ดแรกที่ ไม่ยอมให้ธนาคารรังเกียจขอเงินเช่นเดียวกับวิสาหกิจทั่วไป แล้วมาถึงเม็ดสุดท้ายออกยอม เสียอะไร ไม่ยอมไม่ได้ละ เราลงไปมากแล้ว รีบ ๆ เสียเอาให้รอด ผมเขียนนะครับ ผมไม่เอา หมอบโลกกลับไปได้ผมทราบครับ ท่านบรรณาคณบดีการเสี่ยงข้ามมาก ผมเขียนครับท่านรัฐมนตรีว่าท่านมา ทิศหลังและท่านต้องการผลตั้งปัญหาหนี้ ผมยอมรับแต่ความฝันที่ท่านอ้างว่าเสริมแล้วผมก็จะ ปลดปล่อย คนจะมาลงทุน เหมือนจับเงิน ใจกล้าแน่นอนครับ ผมยังไม่เห็น แต่เขาจะนับเป็นลักษณะ อาจจะเป็นโอกาสดีแล้วผม ผมยอม แต่ผมขออย่างเดียวเท่านั้นว่าในท่ามกลางกระดุมที่ลดมา โดยสำคัญแล้วนี้ขอจุดเดียวเท่านั้นครับว่า ราคาจะเป็นอย่างไรก็เป็นแค่ความเห็นครับ จริง ๆ ถ้าไร เราก็ไม่รู้ โลกหนึ่งมาแล้วการจัดการเงินสิ่งนั้นะครับ ท่านสมาชิกฯ ๑. ตีราคาหุ้นประกับ โอนไปใช้กันคนละ ๒. จำหน่ายหลักประกัน ๓. ปรับโครงสร้างหนี้ ๔. หลักประกันนี้ กองทุนนิยมมีโครงสร้างไม่เสร็จก็เรียกผู้ลงทุนมาลงทุนเพิ่มแล้วก็ขายก็อาจจะทำไร ทำได้ราคาอย่าง ผมยอมรับ แต่มีอีกอย่างเดียวเท่านั้นที่ในคณะกรรมการต้องพิจารณาด้วย ขอตรงนี้เท่านั้นเอง สรรว่าทำทุกอย่างที่พอ ขอลอย่างเดียว ถ้าหากหนี้เสียแล้วมีปรากฏว่ามีผู้ใดกระดุมให้หลุดรับ หนี้สินร้อยละ ที่ดิน ๑ พัน ตีราคา ๕๐ เอามาแล้วไม่ได้คืนอะไรทั้งสิ้น พุดไปไม่ได้เป็น จรตัวกว่าบาท ปรับโครงสร้างไม่ลง เอาที่ดินไปขายต่อ ๆ เลยไม่มีทำอะไรทั้งสิ้น นี่ครับตรงนี้ เท่านั้นจะฉบับ พลนายศรีว่า พลนายศรีที่ดินนี้ ๕๐ ขายได้จริง ๆ ๕๐ ประชาชนมาช่วยเฉลี่ย

ภรรยาที่ไม่มีความยุติธรรมอะไรเลยคนที่ประชาชนจะร้องมาลงมือ ทำนบประธานฯ ครั้น
 ท่านประธานฯ เสร็จแล้วฝากผมขาย ผมขายได้กำไรผมถือไว้ทำนบหลักคำใช้จ่ายหนี้คนเอออย่า
 ด้านเป็น ผมขายจนได้ทั่วไปท่านประธานฯ บอกผมมาคุณดู ชาวเราช่วยเฉลี่ยขาดทุนกับผมหน่อย
 ผมก็เอาไปมอบขายรอให้ท่านเท่านั้น ถ้าไม่ผมต้องยอมเสียขาดทุนอะไรกับท่านด้วย จะให้ถ้าง
 บสท. ที่ตั้งขึ้นมาเมื่อใดที่ทำงานแบบเอชของขาไปขอเท่านั้น โดยเฉพาะครั้งนี้ที่เน้นะครับ
 เอชของขาไปขอเนี่ยราคาจริงมันเท่าไร ผมก็แปรผู้คดีไว้ว่าถ้ากรณีนี้เท่านี้ผมจะรับ ขอได้เท่าไร
 เอาไปเลย ไม่ต้องมาพูดถ้าไรไม่ต้องพูดขาดทุน เอาไปเลย แต่ถ้าท่านเอาหนี้เข้ามาแล้วมีลงทุน
 ฟันฟูกันจริง ๆ มีการซื้อขายกับจริง ๆ ประชาชนจะเสียได้ เจอด้วย ผมไม่ว่า แต่ถ้า บสท.
 ตั้งขึ้นมาจริง ๆ เพื่อเอาเงินทรัพย์สินไปเอาเท่ากับ ครบที่ประชาชนไม่ควรจะต้องมารับรวมอะไรมาไป
 ถ้านี้เพราะฉะนั้นจึงได้แปรผู้คดีไว้ ขอโดยครบ จึงขอสงวนความเห็นว่าไว้ว่าให้ที่บรรดทนาย
 โยกรักษ์ที่การจัดการสินทรัพย์ ถ้าลงมือด้วยการตีราคาหลักประกันหรือด้วยการจำหน่าย
 สินทรัพย์หลักประกันและปรากฏว่า ราคาที่ได้มา ไม่ตรงกับราคาประเมินของแบงก์ชาติก็มีให้
 เบียดราคา ๘๘ มาใช้บังคับก็คือ หมายความว่าไม่ถือไรขาดทุน ได้เท่าไรเอาไป แต่เมื่อ
 ครบที่เป็นจุดยืนของผม ซึ่งตรงนี้คือว่าไม่ไปยึดหลักการวัตถุประสงค์ของทีเอชอันนี้เสียไป
 ตรงไหนนะครับ เรายังก็จะสามารถมีบัญชีที่สะอาด ถูกตามนี้ก็จงงักกันได้ แต่ถ้าลงมือในที่สุด
 ไม่มีอะไรมาบอกจนกระทั่งขายที่ดินเท่านั้น โอ.เค. เอาไป ฉะนั้นจะตีราคาไปอย่างไร
 ประชาชนก็ไม่ควรจะเพิกบนะครับ ราคาขึ้นมาเท่าไรเขาก็ไม่ต้องกรงกรำไว้ตัวนี้เอาคืนไป จุดนี้
 เท่านั้นที่เป็นความยุติธรรมสุดถ้าผมคิดว่า ในฐานะผมซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์น่าจะรักษา
 ประโยชน์ของรัฐไว้ได้ ส่วนเหตุไม่เป็นขระมใด ๆ ก็จะเกิดขึ้นนั่นตรงกัน ก็เป็นเรื่องที่กลัด
 กระดูกันมาตั้งแต่จบมาจนบัดนี้ครบครับ ก็ขอแต่ให้เอชมากกว่านี้ไม่ได้ เพราะบทบาท
 ที่ท่านจะเห็นนะครับเหมือน ประต. นั่นคือข้อเท็จจริง นักข่าวถามใครถามอะไรเขาไม่ต้อง
 รับผิดชอบต่อใคร ทำอะไรได้ทุกอย่างเพราะฉะนั้น ต้องแก้ไขโครงสร้างพระราชบัญญัติให้ครบ
 ต้องแก้คดีไว้ ออกแบบครั้งนี้ไว้เท่านั้นข้อสุดท้ายผมบอกไว้ที่บอกแล้วเสร็จจะขาย
 มีคนมาลงทุน ผมไม่เชื่อ ครรมาธิการเสียงข้างมากท่านหนึ่งได้เอ่ยถึงบอกว่า ท่านมีคอกโลก
 ที่กว้างไม่เสร็จ เราแก้คอกลงทุนมาของแล้วที่ไปเจอ โอ.เค. ครับ ผมเห็นว่าอะไรประชาชนเอ็นพี
 (Share) ด้วย ขาดทุนประชาชนก็หมดด้วย คิดแต่คนไทย มีผู้ถือหุ้นคือผู้สนับสนุน ๒๐,๐๐๐
 กว่าล้านบาทที่กองอยู่ที่ธนาคารกรุงไทยสร้างเสร็จแล้ว ไม่ต้องฟื้นฟูอะไรทั้งนี้ครบครับ ขอได้
 เท่าไรครบท่าน ว่าอยู่ ๘๘ ปรอรั้งกันไว้ให้ครบ เพราะฉะนั้นความฝันที่สร้างไว้ ผมคนหนึ่ง
 ก็ไม่เชื่อ แต่ผมไม่มีทางถก แต่ผมขอถามยอดผู้รวมด้านสุดท้ายให้กับประชาชนครั้งนี้

ได้ไหม ตรงที่เวลานั้น ของเค้าไม่จบเลย ไม่ได้คิดจะชัดเจนมาตลอดว่ารัฐบาลมองเห็นโดย
ผลของจุดตรงที่เวลานั้นเองว่า ถ้าเอาจริงแล้วไม่ได้ขึ้นสู่อะไรหรอก เอาที่ตีตนมาจกอย่างเดียว
อย่างลยได้ไหม จบแค่นี้เอง ผมก็คิดว่าแรงที่ถือความยุติธรรมสุดท้ายที่อาจจะยึดไว้ให้กับ
ประชาชนได้ ขอพรขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่ ๒) : เนื่องจากมีผู้สวามไว้ถึง ๓ ท่าน ท่านเจิมศักดิ์ ท่านเจริญศรี ท่านทรง
จะให้กรรมการชี้แจงก่อนนะครับ เชิญเสียงข้างมากครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นายวราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมการ ของอนุภาคที่จะใช้โอกาสนี้
ได้ชี้แจงแล้วก็อธิบายเหตุผลที่การจะเข้าใจกับกรณีที่เราจะมาเป็นกรรมการเชิงข้างน้อย
นั่นว่าตรงกับกรรมาธิการเสียงข้างมากคือ ไม่เห็นด้วยในประเด็นที่จะมีการเพิ่มในพรรคนี้
ก่อนที่ลงต้องเรียนว่า กระผมรู้สึกเสียใจที่กระผมได้เห็นสภาพอันตรงกันตรงกันที่มีวุฒิสภา
ที่มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ได้ใช้ความรู้ความสามารถทุ่มเททำงานเพื่อปกป้อง
ผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย กระผมเสียใจที่ได้ร่วมงานทำงาน
กับวุฒิสภานี้มาตั้งแต่เนิ่นนานนับ ในสัปดาห์นี้ท่านทำงานกันถึง ๕ วัน ต้องขอชมเชยใน
เรื่องสั้น แต่นี่ผมมองที่ใจจะต้องเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า ในฐานะที่เรารับผิดชอบใน
ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน บางครั้งการชี้แจงทำความเข้าใจ กระผมอาจจะเรียนว่าอยู่ที่คิดที่อยู่
ในสภานั้นเขาขงกับอย่างไร กระผมเห็นด้วยกับคำอธิบายของอาจารย์แก้วสรรในเรื่องที่ว่า
ถ้าอะไรไม่มีคุณธรรมต่อพี่น้องประชาชน กระผมเรียนตามตรงว่ากระผมเห็นจากการเลือกตั้ง
ก่อนที่จะมาเป็นผู้บริการ เพราะฉะนั้นอะไรที่ไม่คู่ควรกับพี่น้องประชาชน กระผมว่าใคร
ที่มาจากการเลือกตั้งหรือไม่มาจากการเลือกตั้งก็ตาม ก็จะต้องไม่เห็นด้วยอย่างแน่นอน แต่สิ่งที่
จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนั้น อยู่ที่ข้อมูลและเหตุผลบางเรื่องเท่านั้นที่เราอาจจะมอง
ไม่เหมือนกัน หรืออาจจะมองเหมือนกันแต่บางครั้งไม่สามารถที่จะกระทำได้ ในประเด็นเรื่อง
ของการที่จะดำเนินการว่าจะมองถึงไรขาดทุนให้พี่น้องประชาชนรับหรือไม่อยู่ที่วิธีการปฏิบัติ
ด้วยครับ ก่อนอื่นกระผมคงต้องขอเรียนที่ท่านอาจารย์แก้วสรรได้ว่า เรามองเห็นว่าเด็กน้อย
ครับว่า จริง ๆ แล้วกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็เสียใจน้อยที่เด็กที่มีผลอาจจะฟังไม่ทันกับ
ที่ท่านอาจารย์แก้วสรร ของอนุภาคที่อ่อนยามบอกได้ว่า ได้เชิญมาถามทั้งประเทศไทยมาชี้แจง
แล้วจึงพบว่ามีการตรวจสอบเพียงชั่วโมงครึ่ง ตรงนี้คงต้องขอแก้ไข ไม่ใช่ตรวจสอบเพียงชั่วโมง
ครึ่งครับ ตรงสภากลับมีกับในสภาเดียว เดียวจะเอาออกมาให้กรรมการที่มาจาก

ธนาคารแห่งประเทศไทยขึ้นคอบของวีธีการตรวจสอบ ส่วนที่บอกว่าตรวจสอบแล้วไม่พบเลย แล้วไม่มีการทบทวนเลยนั้น ก็ไม่ใช่ผม เปรียบว่าถ้าตรวจสอบแล้วจะตรวจสอบกันอย่างไรล่ะหลวมเลยไม่ได้ อาจจะมีหลักเกณฑ์การตรวจสอบที่คงจะต้องขออนุญาตให้ทางกรรมการที่มาจากรัฐมนตรีแห่งประเทศไทยได้พิจารณา ส่วนประเด็นในเรื่องข้อเป็นห่วงว่าต่อไปที่เราไม่ทำอะไรปล่อยให้เกิดขึ้นในระดับที่เรียกว่า ความเสียหายเหมือนปรัสเซีย ว่าจะกระทบกับ กระผมไม่อยากจะหยิกในประเด็นที่ผ่านมาโดยการพิจารณาของสภาชุดก่อน ๆ ที่ผ่านว่า เราผ่านกฎหมาย ป.ร.ส. ไปแล้วล้มเหลวอย่างไร แต่ถ้านั้นเป็นเหตุเพียงครึ่ง เป็นเหตุเดียวที่รัฐบาลนี้เข้ามากว้างกฎหมายฉบับนี้ เราถึงพยายามดูในคดีว่า ปัญหาเกิดขึ้นอย่างไร ของเราแก้ไขปัญหาคงประเทศอื่นไม่ได้ คนที่เสียที่เป็นปัญหา ไม่ใช่หมายถึงปัญหาของธนาคาร ไม่ใช่หมายถึงปัญหาของลูกหนี้ ไม่ใช่ถึงปัญหาของผู้ประกอบการ แต่ถึงปัญหาของที่มีอยู่ประชาชนทั้งประเทศวันนี้เราต้องยอมรับว่า ภาษีของวงการแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจส่วนที่เสียที่สุด ส่วนการนำเงินที่สถาบันการเงิน เพราะฉะนั้นสถาบันการเงินมีปัญหาเสียคือ ภาระหนี้เสียอยู่ ถ้ารัฐบาลนี้ไม่แก้ รัฐบาลอื่นไปทำอย่างอื่นทำไม่ได้กับ เราไม่ต้องออกกฎหมายเลย แต่ถามว่า ปัญหาประเทศได้รับการแก้ไขไหม ได้รับภาระแก้ไขมากที่สุดได้รับการแก้ไขไปไหนทิศทางที่ไม่สามารถฟื้นเศรษฐกิจได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองแล้วว่า จำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาคงสถาบันการเงิน เราก็จะคิดหาวิธีและวิธีที่ห้ามภาระให้กู้ว่า เป็นวิธีที่ดีที่สุด การไปเกิดในเรื่องลดค่าราคาหุ้นนั้นเป็นการดำเนินการที่คาดว่าจะบอกว่า เราพยายามที่จะสนับสนุนการเงินของชนชั้นเจ้าของร่วมแก้ไขปัญหาคงเสีย เพื่อส่งผลกระทบต่อวงการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจด้วย ถ้าวันนี้รัฐบาลมองว่า ไข่จืดเป็นที่จะต้องเอาสถาบันการเงินแล้วชนชั้นมาจ๋มมันเดี๋ยว ทำแต่ผลประโยชน์ของรัฐที่เสียของรัฐ ตัวอย่างไว้ก็ทำได้ กระผมเข้าไปกระเป๋ายาแล้วมันยากที่จะทำกันนี้ ลูกหนี้ที่เสียเสียสถาบันการเงินของสถาบันการเงินของรัฐนั่นเอง ก็เป็นหนี้ในสถาบันการเงินของเอกชนด้วยมันก็ยาวพักกันนั่นเอง จึงขึ้นที่ที่จะต้องแก้ไขไปในคราวเดียวกัน กระผมอยากจะริเริ่มว่า ปัญหาที่ที่ธนาคารพาณิชย์แล้วสรรหามาแล้ว ด้กจคงคล้าย เช่นว่าการถือสิทธิ์ครั้งนี้ ที่ค่อนข้างจะแตกต่างจากกรณีปรัสเซียในวาระที่ ๒ ก่อนข้างมาก เพราะมีการชดเชยทดแทน กระผมจะใช้เวลาไม่นานนัก พบอาจารย์แล้ว เหมือนกับรถเราฝากให้คนไปขายรถแล้วเราไม่รับผลกำไรขาดทุนกับเราขายรถกับ กระผมมองว่าถ้าจริงมีไปปรัสเซียอย่างนั้นไม่ได้ ไม่ใช่ฝากให้ไปขายรถ เพราะวันนี้ปัญหาหนี้เสียของรถ มันการเงินนั้น ไม่ใช่ใครเป็นเจ้าของรถคนเดียว มันกระทบไปถึงปัญหาเศรษฐกิจด้วย วันนี้ถ้าสถาบันการเงินสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้เสียได้ คนที่อยู่บ้านมีใครบ้าง

ผู้ประกอบการทำอะไรบ้าง ผู้ประกอบการมีกิจการ กิจการจะตั้งทำอะไรบ้าง กิจการต้องมี การซื้อ การขาย มีการจ้างงาน เพราะฉะนั้นมันเกี่ยวข้องกับมากกว่าการที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สิน อย่างเดียว ขออนุญาตจะใช้คำอธิบายอ้างอิงบ้าง คงไม่เสียเวลาท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติมาทัก กระทบอยากจะเรียนไว้เบื้องต้นว่า ที่มองต่างกันก็คือความรับผิดชอบ ไม่ได้ต่างกันเล ยอยากจะเรียนไว้ก่อนท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า อันนี้รัฐบาลอยากจะมีเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา เย็นที่แอล ซึ่งมันเป็นปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเท่านั้นเอง อยู่ที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจะลงม ต์ว่าจะเห็นควรอย่างไร แต่ขั้นขั้นอีกครึ่งหนึ่งว่า รัฐบาลดูอย่างรัดกุมและพยายามตรวจสอบให้ เกิดความรอบคอบว่า คณะกรรมการที่ได้ดำเนินการไปนั้นจะต้องเป็นผู้ที่ ซึ่งจริง ๆ แล้ว ถ้าท่านดูจากในกฎหมายนั้นคณะกรรมการเหล่านั้นก็มาตามขั้นตอนที่ค่อนข้างจะมีการ ตรวจสอบกันพอสมควร จึงอยากจะเรียนเช่นนี้ และขออนุญาตท่านประธานฯ ให้กรรมการ ที่มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย ได้อธิบายถึงเกณฑ์การตรวจสอบต่อไปด้วย ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใจสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่ ๕) : เชิญท่านกรรมการครับ

นายเกริก วณิกกุล (กรรมการ) : กระทบ นายเกริก วณิกกุล จากธนาคารแห่งประเทศไทยครับ ขออนุญาตกราบเรียนในเรื่องนี้สักนิดหนึ่งนะครับ กระทบ ขออนุญาตย้อนสักนิดหนึ่ง เพราะว่าปัญหานี้ในฐานะที่กระทบก็เป็นประชาชนคนหนึ่ง ก็อยากจะเรียกว่า ความจริงแล้วในเรื่องราคาจะดูแยกจากส่วนอื่นจะดูไม่เกี่ยวข้องเท่าไรนักนะครับ อาจารย์แก้วสรรท่านก็มีจุดที่ค่อนข้างจะชัดเจนและมีน้ำหนักอยู่ แต่กระทบคิดว่าเราควรจะดู ๓ เรื่องด้วยกัน แล้วท่านจะเห็นชัดเจนขึ้น เรื่องแรกก็คือเรื่องปัญหาของวิกฤติเศรษฐกิจ เรื่องที่ ๒ คือเรื่องราคา และเรื่องที่ ๓ ก็คือการแบ่งปันผลกำไรและขาดทุน เรามีการประกัน เงินฝากตั้งแต่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรามีสภาพคล่องส่วนเกินที่ถูกจำกัดอยู่และก็ออกไม่ได้ ประมาณ ๖ แสนล้านบาท เรามีภาคธุรกิจที่แท้จริงที่รอมเงินจากทางภาคสถาบันการเงินที่ติดอยู่ แล้วก็ยังมีเจ้าของเหล่านี้หลายรายที่อยู่ต่างธนาคารกัน ต่างธนาคารที่เป็นของตัวเอง และต่าง ฐานะธนาคารที่เป็นของเอกชนนะครับ เพราะฉะนั้นค้างกันอยู่ที่ตรงกัน จุดของที่เอี่ยมซิกก็ถือว่า เอมารวมอยู่ที่เดียวกัน แล้วก็จะได้แก้ปัญหาหนี้ได้ด้วยการปรับโครงสร้างหนี้ก็ตาม ด้วยการ ปรับกิจการ หรือถ้าจำเป็นก็จะต้องจำหน่ายหัตถ์ประกันออกไป อันนี้ตัวที่เป็นหัวใจสำคัญก็คือ หนี้ที่มีเจ้าหนี้ซ้อนกันระหว่างธนาคารของรัฐกับธนาคารของเอกชนก็มีอยู่ประมาณลั ก ๔๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งสมมุติว่าถ้าเมื่อเขาของรัฐมาทำอะไรก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหา ะไรได้ หนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ฟากหนึ่งรัฐบาลจะต้องดูแลไม่ให้สถาบันการเงินชวนเซ

เพราะว่าเราประกันเงินฝาก ถ้าสถาบันการเงินชวนชวนและเกิดปัญหาขึ้นก็มาเกินภาษีประชาชนอยู่ดี อีกทางหนึ่งถ้าภาครัฐก็ไม่ได้รับเงินจากสถาบันการเงินก็ไปไม่ได้อยู่ดี เพราะฉะนั้นมีปัญหา ๒ ทางที่จะต้องแก้พร้อมกัน ที่ipotจะมาแก้ปัญหานี้ก็จะมาเกี่ยวกับเรื่องที่ว่ามีการขายเข้าที่เอเอ็มซี ประเด็นที่สำคัญก็คือว่า จะต้องมีการเอาไป แล้วรับผลขาดทุนกันเท่าไร พุดง่าย ๆ เหลือผลกำไรอยู่เท่าไร ก็คิดว่าราคาที่เราสถาบันการเงินตั้งอยู่ เพราะอย่างที่ท่านได้ทราบ ว่า ในช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ธนาคารแห่งประเทศไทยถูกตำหนิว่า ชนชนะภาวะฉุกเฉินค่อนข้างจะรุนแรง เพื่อให้มีความมั่นคงในสถาบันการเงิน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราก็คิดว่า ราคาที่เราสถาบันการเงินตั้งสำรองอยู่ แล้วราคาหลักทรัพย์ที่ตกลงมาอยู่ในช่วงที่พอสมควร ไม่มีใครในโลกจะรู้ได้แน่ๆ ราคาจริง ๆ คืออะไร กรมที่ดินก็ไม่มีทางจะทราบได้ นอกจากจะมีการขายจริง ๆ ทีนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ถ้าเปิดให้สถาบันขายไปแล้วแล้วขายไม่ขาดให้สถาบันการเงินรับภาระไป และเปิดกว้างตรงช่วงปลายว่าจะรับความเสี่ยงหายเท่าไรก็ได้ ก็จะมีผลทำให้สถาบันการเงินนั้นอ่อนแอลงทันที เพราะว่าคนที่เป็นเจ้าหน้าที่สถาบันการเงินก็ดี หรือคนที่ลงทุนในสถาบันการเงินก็ดี หรือคนที่จะให้สถาบันการเงินด้วยตัวเอง อาจจะต้องการด้วยตัวเองก็ดี ก็จะมองว่ามีค่าความเสี่ยงที่สูงและเปิดกว้าง ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องนี้ทางรัฐบาลจึงกำหนดการแบ่งผลกำไรและขาดทุนเป็นว่า ถ้าขาดทุนมา สถาบันการเงินต้องรับไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ความจริงก็ไม่อยากจะต้องให้เงิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ที่คิดตั้งเพราะว่าถ้าเกิดแล้วทางนี้ก็จะไปไม่รอดนะครับ ความจริงแล้วก็ได้ตั้งใจจะนำไปสู่สภาพที่ประชาชนเพราะว่าถ้าเมื่อ บสท. ขึ้นมาแล้ว สมมุติขึ้นมา ๑๐๐ บาท แล้วขาดทุนไปอีก ๓๐ บาท สถาบันการเงินก็ต้องรับไป ทีนี้ปัญหาที่มีอยู่ว่า แล้วราคาจะเป็นอย่างไร ส่วนราคาก็เหมือนกับทุกที่ ขออนุญาตอ้างอิงมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญที่บอกว่า ในการกำกับดูแลสมัยนี้เราไม่ควบคุม เราไม่ใช่เป็นเจ้าของสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยก็จะกำกับดูแลลักษณะที่ว่าเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ จึงเข้าแทรกแซง แล้วความสามารถของธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยอีกประการหนึ่งนะครับ ในเรื่องของงบกำไรที่ประเมินมูลค่าหลักทรัพย์กันนี้ทั่วไปก็จะเป็นอาชีพของคอนเซนเนชั่นครับ เพราะฉะนั้นก็เหมือนอย่างที่ท่านรัฐมนตรีเสนอข้อมูลต่อที่ประชุมนี้ไปแล้ว ทีนี้คำถามที่จะมาสู่ธนาคารแห่งประเทศไทยก็คือว่า แล้วเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยออกนี้คุณคิดอย่างไร จะทำอย่างไรได้ เพราะว่ามันนี้เป็นอาชีพอิสระแล้วก็มีสมาคมที่ดูแลอยู่ เรื่องนี้เราก็มานูในธนาคารแห่งประเทศไทย เราก็คิดว่ามันอยู่ประมาณหลัก ๕ หลักการที่สำคัญที่จะต้องดูแลนะครับ

ประการแรกคำถามก็คือว่า จะเอามาตรฐานอะไร สภาพการณ์เช่นนี้ไม่มีทางกำหนดมาตรฐานอย่างอื่น นอกจากมาตรฐานที่สมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย หรือสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทยเป็นคนกำหนด เหตุผลก็เพียงแต่ว่าเราหามาตรฐานอื่นไม่ได้ และมาตรฐานของสมาคมนี้ก็เป็มาตรฐานที่นำมาจากต่างประเทศ และสมาคมพวกนี้ก็เข้าใจว่ามีอิทธิพลที่คิน หรือกรมที่ดินเข้าไปดูแลอยู่หลายกรณีครับ เพราะว่าอันนั้นในทางปฏิบัติจะทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราคิดว่ามาตรฐานที่เขามืออยู่นี้ถูกต้อง กระผมเองเป็นสายกฎหมายไม่ทราบถึงลึก ๆ จริง ๆ ว่าในมาตรฐานนั้นเขาเป็นอย่างไร แต่ผมคิดว่าเป็มาตรฐานที่เหมาะสมแล้ว

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เราก็ต้องดูต่อไป เมื่อมีมาตรฐานแล้วจะต้องมีผู้ประเมิน ผู้ประเมินจะเป็นใคร ผู้ประเมินก็ต้องเป็นผู้ประเมินอาชีพนอกธนาคารพาณิชย์ในกรณีที่เป็นสิบเชื้อตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป ผู้ประเมินนี้ต้อง ๑. ผ่านความเห็นของ ก.ส.ด. ๒. ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้ง อันนี้ก็เป็เกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งไว้ครับ

ประการที่ ๓ สมมุติว่าเขาประเมินไปแล้วนะครับ แล้วก็ธนาคารพาณิชย์ โดยผู้แทนของนิติบุคคล หมายความว่า คนที่มีอำนาจตัดสินใจ ไม่พอใจเปลี่ยนแปลงได้ อะไรได้ด้วยตัวเองก็จะไม่สมประโยชน์ เราถึงบอกว่า จะต้องมึคณะกรรมการ ๓ คนพิจารณา

ประการที่ ๔ ถ้าพิจารณาไปทุกอย่างแล้วใครจะตรวจสอบได้ว่า จริง ๆ เขามีผลใกล้เคียงกับความเป็นจริงหรือไม่ หรือมีเหตุมีผลหรือไม่ ก็จะกำหนดเป็ประการที่ ๔ ว่า จะต้องมีการวิเคราะห์ที่แสดงเหตุผลเอาไว้ด้วย

ประการที่ ๕ ธนาคารแห่งประเทศไทยก็สามารถตรวจสอบได้ อันนี้เป็ความจริงนะครับ อาจารย์แก้วสรรท่านบอกว่า ในวันที่เชิญธนาคารแห่งประเทศไทยมาเขาบอกว่า ตรวจสอบ ๗๐ เปอร์เซนต์ เพราะว่ามากเหลือเกิน แล้วก็ไม่ได้พบอะไร ไม่ได้มีการติงอะไร แต่ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ วันนั้นอาจจะเป็ความผิดของผมก็ได้ เพราะว่ากรรมการเรียกคนในธนาคารแห่งประเทศไทยในส่วนนี้มา เราไม่ได้เตรียมมาก่อน เราก็โทรศัพท์เรียกเพียงสายเดียวเท่านั้นเองของธนาคารแห่งประเทศไทยมาชี้แจง เราก็จับได้แก่นั้น ไม่สามารถจะเอาระบบทั้งหมดมาได้ครับ แล้วคุณเฉลิมชัยก็ไปชี้แจงบอกว่า จริง ๆ ก็ตรวจสอบมา ๗๐ เปอร์เซนต์ แล้วก็ไม่ได้มีการทักท้วงไปเท่าคนที่ตรงนั้นเพียงคุณเสสสะท่านครับเงินอยู่สถาบันการเงินเดียวเท่านั้น ทีนี้ผมก็เลยไปคุยกับคนอื่นด้วยเหมือนกันที่ในฝ่ายตรวจสอบกับบอกว่า มีตั้งอยู่บ้างแต่ส่วนน้อย อันนี้เป็เรื่องที่เป็นข้อเท็จจริงครับ กระผมเพียงแต่กราบเรียนว่า มีตั้งอยู่บ้าง จากผลการตรวจสอบนี้ค่อนข้างจะแน่ชัดครับว่า โดยทั่วไปตั้งแต่

มีวิกฤติทำไมมีราคาที่ดินที่เพิ่มขึ้น มีแต่ลดลงเพราะว่าถ้าขึ้นเมื่อไร ก็จะถามว่ามีสาเหตุอะไร ไม่ทราบ ซึ่งจะดูแปลกเพราะว่าทุกอย่างลดลงหมดคนละครบ อันนี้กระผมเพียงแต่กราบทูลเรียนเท่านั้นเองว่า ในความสามารถที่ทำได้นั้นคงจะทำได้ประมาณเพียงแค่นี้ อีกเรื่องหนึ่งที่ยอยากจะเรียนเสนอข้อเท็จจริงที่ทำให้ท่านทราบก็คือว่า มีที่ดินที่ตีราคาที่แพงมากเลย บางทีที่หนองคายหรือที่ต่าง ๆ ก็ตาม ไม่ต้องปฏิเสธว่าเป็นความรับผิดชอบธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยหรือเปล่า แต่อย่างน้อยจะเกิดขึ้นก่อนปี ๒๕๔๐ พอปี ๒๕๔๑ เข้ามา ก็จะมีท่านผู้ว่าการใหม่เข้ามา ก็เห็นจุดนี้ถึงมีวิกฤติเกิดขึ้นขึ้น ขณะเดียวกันเรื่องที่ผ่านมานั้นก็จะมีการดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ประเมินราคาด้วย เพราะฉะนั้นกฎที่เกิดขึ้นมาเกิดขึ้นจากความผิดพลาดจริง ๆ แล้วก็คือว่าขณะนี้ไม่สามารถจะคิดว่าจะทำให้ดีกว่านี้อีก วางกฎอย่างไรที่จะได้ดีกว่านี้ แล้วก็เท่าที่ผ่านมาเท่าที่ดูอยู่ค่าก็ต่ำลง ทีนี้ผมถามฝ่ายตรงเหมือนกันซึ่งเป็นจุดอ่อนของธนาคารแห่งประเทศไทยถามบอกว่า ลงมาก็เปอร์เซ็นต์เราไม่มีตัวเลขนี้ แล้วก็เราจะทำให้น้ำหนักผ่านไป แต่อย่างไรก็ตามกระผมขออนุญาตกราบทูลเรียนว่า เท่าที่สังเกตดูความเป็นมาของเรื่องนี้กระผมคิดว่า รัฐบาลคงจะลำบากใจอยู่เหมือนกันว่า อันนี้จะมีความเสี่ยงเกิดขึ้นที่จะกระทบประชาชนได้ แต่ถามว่าทำไมต้องทำอย่างนี้ ก็จะมีความสัมพันธ์กัน ๓ ประการก็คือ ปัญหาในเรื่องราคาและเรื่องการแข่งขันผลกำไรขาดทุน กระผมก็ขออนุญาตกราบทูลเรียนข้อเท็จจริงและข้อมูลเพียงแค่นี้ก่อนขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านโสภณครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอทูลเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม โสภณ สุภาพงษ์ สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ผมคงจะพูดประเด็นสั้น ๆ สัก ๔ เรื่อง ก็ขอลงประเด็นที่ผมขอแปรญัตติและสงวนไว้ในเรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องสิ่งที่ผมเสนอในเรื่องที่ ๓ ก็ขอลงถึงเรื่องเหตุผลที่ทำให้ผมถึงต้องเสนอไว้ และในเรื่องที่ ๔ ก็จะสรุปแต่ก่อนที่ผมจะพูดถึงที่ ๔ เรื่อง ผมอยากจะพูดบางประเด็นก่อนสักเล็กน้อยในเรื่องดังกล่าว ผมเคยเคยเป็นกรรมการธนาคาร ผมเคยเป็นกรรมการสถาบันการเงิน ผมเคยเป็นลูกหนี้ ผมอยู่กับบริษัทอุตสาหกรรมและก่อสร้าง และผมก็เป็นประชาชน ผมเข้าใจปัญหาครับ แล้วก็อยากให้ทุกอย่างถูกลงไปด้วยดี และผมก็เข้าไปไปมากว่านี้แล้ว อีกว่า ปัญหาที่มาตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ใช่มาเกิดในรัฐบาลนี้ ปัญหาที่เกิดจากการฉ้อฉลของคนบางกลุ่ม จำนวนไม่มาก เกิดจากการอยากได้อยากเอาตัวเขาเปรียบแล้วก็มีส่วนหนึ่งที่เกิดจากความอ่อนแอของธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย เราทั้งสองส่วนที่เกี่ยวข้องของเหล่านี้ก็ประเด็นหนึ่ง ในช่วง ๓ - ๔ ปีที่แก้ปัญหานี้ คนที่จน

แก้ปัญหาได้ เราไม่ควรให้คน ๑๐ ล้านคนที่มียาใช้ได้ไม่ถึง ๓๐ บาทต่อวัน ต้องมาจ่ายเงินอีก เราจะทำอย่างไร นั่นคือปัญหาหรับ ดังนั้นในจุดประสงค์ที่สมขอแปรญัตติและสงวนไว้ ผมใคร่ขอเรียนเรื่องจุดประสงค์ดังนี้ จุดประสงค์นี้ก็เพื่อให้ บสท. สามารถที่จะดำเนินการแก้ปัญหาโดยเร็ว และแก้ไขมาหลายครั้งรัฐบาลมีความจริงใจที่อยากจะแก้ไข อยากรจะให้ บสท. มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เพื่อที่จะแก้ไขหนี้พีแอลของสถาบันการเงินตามที่รัฐบาลต้องการ และก็ตามที่สภาเราทุกคนต้องการ แต่ต้องไม่ให้ประชาชนคนยากคนจนต้องมารับภาระหนี้ของสถาบันการเงินมากขึ้นไปกว่าที่เขาได้รับอยู่แล้วอีกอย่างมหาศาล เราจะหาทางออกนี้อย่างไร ดังนั้นสิ่งที่ผมเสนอผมได้เสนอทางสายกลาง ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แต่ก็เห็นปัญหา ดังนั้นสิ่งที่ผมเสนอนี้อยู่ในหน้า ๔ ในหน้า ๔ ได้บอกว่า นายโสภณและนายวัลลภ ครูหุขย์ได้ร่วมกันเสนอ ซึ่งที่ผมเสนอเป็นการเพิ่มเติม สิ่งที่เสนอเน้นเสนอว่า บสท. สามารถที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ได้ทั้ง ๒ กรณี เพราะผมไม่ได้ไปขอลูกเล็กของเก่าในกรณีแรก บสท. ก็ยังสามารถที่จะซื้อเอ็นพีแอลจากสถาบันการเงินตาม พ.ร.ก. เดิม แล้วถ้ามีการกำไรขาดทุนก็มีการแบ่งผลกำไรขาดทุนระหว่างประชาชนกับสถาบันการเงิน โดยรับซื้อตามราคาทรัพย์สิน อันนั้นก็เป็นสิ่งที่เราเห็นด้วยและผ่านสภาไปแล้ว แต่สิ่งที่ผมขอเพิ่มเติมมาคือในกรณีที่ ๒ คือถ้ามีกำไร บสท. จะใช้การซื้อเอ็นพีแอลตามราคาที่เป็นของสถาบันการเงินประเมินของขอให้สถาบันการเงินนั้นรับภาระผลกำไรขาดทุนไปทั้งหมด บสท. จะเลือกทางไหนก็ได้ เหตุและผลที่ผมเสนออย่างนี้ก็อยากจะเขียนว่า ในเหตุและผลและความจริงก็เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมอยากจะเขียนเหตุผลในสิ่งเหล่านี้ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ตามพระราชกำหนดเดิมกำหนดให้ บสท. รับโอนทรัพย์สินหรือหนี้เสียจากสถาบันการเงินไปตามราคาประเมินของกรมที่ดิน และเมื่อนำไปบริหารหรือจำหน่ายขาดทุน เราทราบกันดี ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรกถ้าขาดทุนสถาบันการเงินจะรับไปเอง อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ต่อไปถ้าขาดทุน ประชาชนกับสถาบันการเงินก็แบ่งกันรับคนละครึ่ง ความหมายพูดง่าย ๆ ก็คือว่า ถ้าเมื่อเมื่อไรนำไปบริหาร ไปจำหน่ายเกิดขาดทุนประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แรกสถาบันการเงินหรือแบงก์รับไป แต่ส่วนอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ต่อมาประชาชนรับ ตอนที่เรารับพระราชกำหนดนี้มีหลายคนถามว่า คุณโสภณเคยอยู่กับทางการเงิน เคยอยู่กับธุรกิจ คุณโสภณเห็นด้วยไหม ผมบอกผมก็เห็นใจ ถ้าเมื่อไรใช้ราคากรมที่ดินแล้วถ้าเฉลี่ยมีการขาดทุน และตั้งเงื่อนไขว่า ถ้า ๓๐ เปอร์เซ็นต์แรกประมาณขาดทุน แบงก์รับไปเอง ก็มีเหตุผล เราเห็นใจ เรารับไปด้วยเหตุและผลอันนี้คู่กันคือเมื่อไรใช้ราคากรมที่ดินก็รับขาดทุน ๓๐ เปอร์เซ็นต์แรกไปเองโดยประมาณ

ประการที่ ๒ เมื่อได้มีแผนการแก่พระราชกำหนดนี้มา ได้เปลี่ยนแปลงเพียงว่า ให้ บสท. นี้ซื้อทรัพย์สินจากสถาบันการเงินโดยใช้ราคาที่สถาบันการเงินประเมินเอง ทำให้ผมใช้คำนี้ เพราะได้เขียนว่า ตามที่ธนาคารชาติได้กำหนดกฎเกณฑ์ กฎเกณฑ์ธนาคารชาติคืออะไร กฎเกณฑ์ธนาคารชาติก็คือให้สถาบันการเงินประเมินเอง ประเมินอย่างไร จะประเมินด้วยเจ้าหน้าที่ของตัวเองก็ได้ แต่ถ้าทรัพย์สินราคาสูงเกิน ๕๐ ล้านบาท ให้ใช้วิธีทักภายนอกที่สถาบันการเงินเหล่านั้นถึงหุ้นอยู่เป็นส่วนใหญ่ เราจะเห็นว่าจริง ๆ แล้วก็คือสถาบันการเงินไปประเมินตามหลักวิชาตนเอง ตอนที่การประเมินนั้นประเมินทำไม เจื่อนใจที่ออกกฎเกณฑ์นี้มาเพื่อเป็นเงื่อนไขของการสำรองของธนาคาร เช่น หนี้ราคา ๑๕๐ ล้านบาทมีหลักประกันธนาคารชาติก็ให้ไปประเมินว่าหลักประกันมีค่าเท่าไร เช่น ถ้าสถาบันการเงินประเมินว่าหลักประกันมีค่า ๑๐๐ ล้านบาทก็ต้องตั้งสำรองเป็นเงิน ๕๐ ล้านบาท ด้วยเหตุนี้สถาบันการเงินก็ต้องการประเมินราคาสูง ๆ ทั้งนั้นครับ ก็ไม่มีความคิดอะไร เป็นเรื่องปกติ เห็นด้วย สถาบันการเงินก็ต้องประเมินให้สูงที่สุดเพื่อที่จะได้มีสำรองน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นของ ๑๕๐ ล้านบาท สถาบันการเงินอาจจะประเมิน ๑๐๐ ล้านบาท เพราะถ้าเมื่อไรประเมิน ๘๐ ล้านบาท ต้องตั้งสำรองเพิ่มขึ้นเป็น ๗๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นของ ๑๕๐ ล้านบาท อาจจะประเมิน ๑๐๐ ล้านบาท ก็เป็นเรื่องปกติเพราะว่าถ้าประเมินต่ำกว่านั้นต้องสำรองสูงขึ้น เพราะฉะนั้นการประเมินนั้นมาจากจุดประสงค์ของการที่ต้องตั้งสำรอง ตอนที่เกิดขึ้นนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นถ้าเราลงสมุดตัวเลข ตัวเลขนี้ถ้าราคาที่ดิน ราคาจริง ๆ หรือราคาตลาดในปัจจุบันประมาณ ๕๐ ล้านบาท ถ้าเราให้โอนตามราคากรมที่ดิน และกรมที่ดินประเมิน ๑๐๐ ล้านบาท เมื่อโอนไป บสท. จะขาดทุน ๒๐ ล้านบาทใช่ไหมครับ การขาดทุนนี้ใครเป็นผู้จ่าย ตามข้อกำหนดเดิม จะเห็นได้ชัดว่าสถาบันการเงินจะต้องเป็นผู้จ่าย ๑๗ ล้านบาท ประชาชนต้องจ่ายเพิ่มเข้าไปอีก ๓ ล้านบาทผ่าน บสท. ราคาที่สถาบันการเงินได้จะขึ้นมาจากราคาจริงจาก ๕๐ ล้านบาทเป็น ๕๓ ล้านบาท อีก ๓ ล้านบาทมาจากประชาชน นั่นก็คือกติกาเดิมการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ได้ขอแก้ไขเป็นกติกาใหม่ โดยใช้ราคาที่สถาบันการเงินประเมินเองเพราะฉะนั้น เมื่อราคาที่ดินราคา ๕๐ ล้านบาท สถาบันการเงินก็ประเมินและราคาต้องสูงกว่ากรมที่ดินแน่ สมมติว่าประเมินราคา ๑๐๐ ล้านบาท ทำให้ผมซึ่งพูดถึง ๑๐๐ ล้านบาท เรามีประสบการณ์สมัย ปรส. ของ ๑๐๐ ล้านบาท ขายได้ ๒๐ ล้านบาทเท่านั้น แต่ตอนที่เรากำลังพูดว่าถ้าราคา ๕๐ ล้านบาท ถ้าสถาบันการเงินประเมิน ๑๐๐ ล้านบาทแล้วราคาจริง ๕๐ ล้านบาท ก็ขาดทุน ๕๐ ล้านบาท ใครเป็นผู้รับภาระที่ บสท. นี้ขาดทุน ประชาชนก็ต้องเป็นผู้จ่ายเพิ่มเข้าไป ๒๐ ล้านบาท เกี่ยวกับของเดิมซึ่งประชาชนต้องร่วมจ่ายแค่ ๓ ล้านบาท เราจะเห็นได้ว่าประชาชนต้องจ่าย

๑ ล้านล้านบาท ถ้าจะต้อง โอนหนี้สิน ๑ ล้านล้านบาท ประชาชนต้องจ่ายเท่าไร ๑๐๐ ล้านบาท ประชาชนจ่ายเพิ่มขึ้น ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ถ้าต้องโอน ๑ ล้านล้านบาท ประชาชนต้องจ่ายเพิ่มขึ้น ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ เท่ากับคนที่ขายถนนที่มีมีรายได้ ๓๐ บาทนั้น ๑ บ้านคนกินไป ๑๑ ปี ครับ เท่ากับคนจน ๑ ล้านคนกินไป ๑๑ ปี เรื่องนี้ใหญ่ครับเพราะเขาจนลงมามากแล้ว เรามีคนเหล่านี้อยู่ถึง ๑๐ ล้านคน ผมคิดว่าถ้าการเคลื่อนเรื่องนี้ต้องระมัดระวังและเป็นเหตุผลสำคัญครับที่ผมต้องพูด แม้แต่จะได้แย้งเดียวผมก็ต้องพูด เราอยากจะขอการแก้ไขที่มีทางออกและมีเหตุมีผลนะครับ เพราะว่าเราได้พูดกันหลายอันว่าเรากำลังจะต้องรักษาคนป่วย การรักษาคคนป่วยก็ต้องมีเลือดออก ต้องเจ็บปวด ครับถูกต้อง ถ้าเราจะผ่าตัดคนป่วย เราก็ต้องไปผ่าตัดที่คนป่วย แต่ไม่ใช่ว่าหมายถึงไปผ่าคนอื่นที่ไม่ได้ป่วยไปเอาอวัยวะของคนอื่นมาใส่ให้คนป่วย ฉะนั้นได้ตายไป ๒ คนเลยครับ เวลานั้นเรากำลังจะเอาของประชาชนทั่วไปที่เขาไม่ได้เกี่ยวข้อง เอาของคนยากจนมาจ่าย ภาระหนี้เพิ่มขึ้นไปอีกจำนวนมาก ถ้าเราทำได้ไม่คิดอะคริบ ดังนั้นจะอย่างไร ผมคิดว่าประเด็นนี้เราต้องดูแลอย่างใคร่ครวญ เมื่อก็ผมได้ยินเพื่อนสมาชิกฯ บอกว่าอยากจะขอให้เปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ก็บอกว่าเป็นไม่ได้ แต่ผมเรียนความรู้สึกขณะครั้งถ้าผมจะต้องถูกใครยิงตายนี้ผมอยากรู้ว่าใครยิงครับ ผมไม่อยากตายไปโดยไม่รู้ การเปิดเผยข้อมูลพวกนี้ทำได้ดีครับ เปิดเพียง ก ข ค ง ไม่ต้องเปิดเผยชื่อ ดังกรรมการอิสระเข้าไปดูว่าข้อมูลนั้นถูกต้อง เราทำได้ถ้าเราจริงใจที่จะปกป้อง สิ่งพวกนี้เราช่วยกันทำได้นะครับ ตัวอย่างอย่างนั้นครับ

ในประเด็นที่ ๓ ของเหตุผล ประเด็นที่สำคัญที่สุดครับ เรื่องของความยุติธรรม และความยุติธรรม ประเด็นนี้สำคัญที่สุดนะครับสำหรับความรู้สึกผม ผมเห็นอย่างนี้ครับ ผมเห็นว่าทำให้ บสท. สามารถดำเนินการได้เร็ว มีประสิทธิภาพนี้เห็นด้วยครับแต่ประสิทธิภาพที่กล่าวถึงนี้ไม่ควรหมายความว่า เป็นการเอาเงินประชาชนหรือคนยากจนที่เขาไม่รู้เรื่อง มาใช้ชำระภาระหนี้แทนคนอื่นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น ควรจะแยกเรื่องนี้ออกจากกัน การดำเนินการอย่างเร็วและมีประสิทธิภาพผมเห็นด้วย การรวมหนี้สินมาใช้ทีเดียว การได้เจรจาต่อรองกันชัดเจน การมีราคาที่ได้มาครบถ้วน อันนี้เห็นด้วยครับ แต่ต้องไม่หมายถึงว่าเป็นประสิทธิภาพของการเอาเงินคนอื่นมาแบ่ง อย่างนั้นเท่าไรก็ได้ไม่เกี่ยวกับประสิทธิภาพเลย ต้องแยกเรื่องนี้ออกจากกันนะครับ ในเรื่องนี้ผมเห็นว่า เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน นะครับ เราเห็นครับ เห็นความรุนแรง เห็นการโจมตีสร้างความทุกข์ สร้างความตาย สร้างความเศร้าหมองที่นครนิวยอร์ก บนถนนที่ร่ำรวยจากความสำเร็จของคนทั้งโลก ผู้นำเขาได้ออกมาบอกว่า

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมายืนบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านโสภณครับ พอดีเมื่อเช้าก็มีสมาชิก ที่พูดถึงประเด็นนี้ แล้วก็ ท่านประธานฯ ขอให้อยู่ในประเด็นของเรา ถ้าผมปล่อยให้ท่าน เคี้ยวท่านสมาชิก คนอื่น จะตำหนิผมนะครับ ขอให้อยู่ในประเด็นที่ท่านได้สงวนคำปรารถดี ท่านอาจจะมีเหตุผลอื่น แวดล้อมผมก็นั่งฟังอยู่ที่ โอ.เค. ครับ แต่ว่าถ้าไปไกลมากนี้ ผมคิดว่าจะไม่เป็นธรรมกับ สมาชิก ท่านอื่น ของเดอะครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ เราจะเห็นได้ว่า ต้นเหตุเหล่านี้ไม่ได้มาจากความขัดแย้งปกติ มาจากความอติธรรมทางเศรษฐกิจครับ เราต้อง ระมัดระวังกระบวนการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจนี้ ต้องระมัดระวังเรื่องนี้ได้มีการพูดว่า ถ้าแก้ปัญหา บสท. ได้เศรษฐกิจจะดีขึ้น ผมคิดว่าทิศทางไม่ใช่อย่างนั้นครับ เรื่องของ บสท. เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจน้อยมาก ถ้าเศรษฐกิจดีขึ้นจริงๆ จะทำให้แก้ปัญหาเอ็นพีแอลได้ดี จะทำให้ บสท. ดำเนินการได้ การดำเนินการของ บสท. นี่เป็นการแก้เอ็นพีแอลของธนาคาร ซึ่งก็ควรจะทำ แต่เอ็นพีแอลนี้จะหมดไปเมื่อเศรษฐกิจดี เพราะฉะนั้นเรื่องของเศรษฐกิจมาก่อน ครับ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจทุกท่านในนี้ทราบดีกว่าผมมาก เป็นผู้เชี่ยวชาญการแก้ปัญหาทาง เศรษฐกิจนั้นรวมกันจะพูดแต่เรื่องการเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่จริงไม่ใช่ ในทุกตำรา ในทุกสถานที่ ไม่มีใครพูดเรื่องนี้อย่างเดียว การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจนั้นมืองค์ประกอบอยู่ ๔ ตัว ตัวแรก ก็คือว่า ความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ เราต้องสร้างสิ่งนั้นก่อน เมื่อสร้างสิ่งนั้นแล้วเราต้องให้มี เสรีภาพทางเศรษฐกิจ เมื่อได้ ๒ ตัวนี้เราจะได้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แล้วเราก็จะเติบโต อย่างสมดุล มันคง ยั่งยืน ไม่ขัดแย้ง อันนี้สำคัญกระบวนการแก้ปัญหานี้คือระดับถึงว่าต้อง เริ่มต้นด้วยความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องนี้เราจะต้องมีทางออก ในทางออกที่พบได้เรียนสอนนั้นผมได้เรียนว่า ถ้า บสท. ต้องการใช้กฎหมายเดิมคือราคา กรรมที่ดิน ก็ใช้การแบ่งการขาดทุนระหว่างประชาชนกับสถาบันการเงินตามเดิมได้แต่เมื่อไรใช้ ราคาใหม่คือ ราคาที่แบ่งกันประเมินเอง ผมก็เห็นด้วยเพราะแบ่งกันจะได้ทำงานได้เร็ว บสท. จะได้ทำงานได้เร็วเพราะมีอยู่แล้วทั้งหมด แต่ในกรณีที่ดีอย่างนั้น กรณีที่ผู้มาเอจิบข ได้บอกว่า ราคานี้ใกล้เคียงกับราคาความเป็นจริงก็ไม่น่าจะห่วงอะไร ผู้ที่มาอธิบายอีกอย่างจะต้องไว้ใจ กรรมการ เพราะฉะนั้นธนาคารก็ไม่จำเป็นต้องห่วงอะไร ในกรณีที่ใช้ราคาที่แบ่งกันประเมินเอง ก็ควรที่จะรับภาระการขาดทุนเองให้เป็นทางเลือก ผมคิดว่าตัวนี้เป็นตัวสำคัญ ของประธาน

ทุกแห่งไปไว้ที่โรม โรมสมบูรณ์พูนสุข วันหนึ่งก็มีสวนมีคนป่าเถื่อนเข้ามาตีกรุงโรม โรมแพ่กลางกรุงโรม โรมไม่ได้แพ้ที่อื่น เพราะโรมห่างไกลจากคนอื่น เจื่อนใจพวกนี้ต้องระวัง ฉะนั้นผมคิดว่าให้ทางเลือกครับ ให้ทางเลือกที่จะเลือกได้ทั้ง ๒ ทางไม่ว่าจะตั้งราคาด้วยอย่างไร ถ้าสามารถที่จะ ๕ ปี ๑๐ ปีในข้างหน้า ค่อยๆ ผ่อนคืน ค่อยๆ ถ่ายคืน ตอนได้รับการระมาก่อน บสท. แล้วอีก ๕ ปี ๑๐ ปีข้างหน้า สถาบันการเงินค่อยๆ ผ่อนคืน ก็จะเป็นอะไรที่แก้ได้อย่างนุ่มนวล ประชาชนก็ไม่เดือดร้อนมากเกินไป เพราะเดือดร้อนมาทงอยู่แล้ว แล้วก็สร้างเศรษฐกิจที่ต่ำขึ้น เอ็นพีแอลก็ดีขึ้น สถาบันการเงินก็จะดีขึ้น นั่นเป็นเหตุผลทั้งหมดนะครับ ที่ผมได้เสนอ ผมอยากจะทำจริงครับว่า จริงๆ แล้วมีคนบอกว่า แก้ปัญหาแค่ ๑ บรรทัดทำไมยุ่งเหยิงมากนัก ที่จริงง่ายมากครับจะเขียนบรรทัดเดียวก็ได้ เขียนว่าถ้าจะใช้ราคาตามแบงก์ก็ขอให้แบงก์รับภาระนั้นไป เขียนแค่นี้ก็จบครับ ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรไหนครับ ไม่ว่าเราจะออกกฎหมายอะไร ผมมีความรู้สึกกันว่าเราจะต้องดูแลประชาชนด้วย แล้วเราก็ไม่ควรที่จะให้ประชาชนต้องไปปรับใช้ภาระหนี้ที่เขาไม่ได้ก่อขึ้นมาเพิ่มขึ้นไปอีก ช่วยหาทางออกอย่างนั้น ผมจึงได้เสนอทั้ง ๒ ประเด็น แล้วถ้าวิธีการประเมินผมไม่ได้ดีใจ ตามผู้แปรญัตติคนไหนก็ได้ ตามกรรมวิธีการฯ ข้างน้อย สวงวนไว้ก็ได้ ขอให้มันทางเลือกสำหรับประชาชนด้วย ของคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วันผลครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ขออภิปรายในฐานะเป็นผู้ขอแปรญัตติแล้ว คณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นด้วยก็ได้ขอสงวนไว้พร้อมกับท่านโสภณ สุภาพงษ์ เหตุที่ต้องขอแปรญัตติและขอสงวนเอาไว้วันนี้ก็เพราะว่า ได้มีโอกาสสนทนากับคนที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วก็เห็นพ้องต้องกันว่า จำเป็นจะต้องคืนความยุติธรรม คืนสิ่งที่ถูกต้องให้กับประชาชน ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ กระผมมีเหตุผลประกอบสั้น ๆ ๑ เหตุผลด้วยกันครับ ในการขอแปรญัตติในมาตราที่

เหตุผลประการที่ ๑ รัฐบาลมักจะอ้างเสมอว่า ๘ ด้านเสียงเลือกมาเพื่อให้ทำ ความนโยบายที่ได้ประกาศเอาไว้ แล้วก็บอกว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะแก้ปัญหาและได้ประกาศเอาไว้ ขอโอกาสให้รัฐบาลได้ใช้เครื่องมือนี้ตามนโยบายที่ตน ๘ ด้านคน ได้ให้เสียงเอาไว้ ประเด็นนี้กระผมอยากจะเรียนผ่านสภาไปยังรัฐบาลนครครับว่า อย่าได้ อนุমানเช่นนั้น เพราะ ๘ ด้านคนที่ให้เสียงรัฐบาลนั้นให้ด้วยนโยบายหลายประการต่อรัฐบาล มิใช่ให้เพราะเห็นว่า ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็น ร่าง พ.ร.บ. เดียวที่เรียก ๘ ด้านคนนั้นมาได้

ประชาชนเห็นต่างกัน บางคนที่ให้เสียงเพราะ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับที่อยากจะอภิปรายเสียก่อน เพื่อให้ท่านอย่าได้อนุมานไปบอกต่อประชาชนเสมอว่า ใครที่ขัดขวางต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ไม่เห็นแก่นโยบาย ไม่เห็นแก่ประชาชน ๘ ล้านคน อันนั้นคงไม่ใช่

เหตุผลประการที่ ๒ จริงอยู่ครับ การให้เครื่องมือกับรัฐบาลนี้จำเป็นที่เราจะต้องให้ เพราะรัฐบาลกำลังทำอะไรที่เป็นความช่วยเหลือประเทศชาติให้อุ่นรอดได้ เราคงไม่เถียงหรือทศวรรษว่าเราต้องให้เครื่องมือกับรัฐบาล แต่ขณะเดียวกันบทบาทที่สำคัญของเราก็คือการกลั่นกรองกฎหมายเหมือนกัน ทั้งจำเป็นจะให้กฎหมายนั้นเป็นกฎหมายที่ดี เป็นกฎหมายที่รอบคอบ โดยเฉพาะจะต้องเป็นกฎหมายที่ไม่โยนภาระให้ประชาชนที่เป็นคนยากจน แยกบริการแทนคนที่มั่งมีศรีสุขอยู่แล้ว คำพูดที่ประชาชนเขาบอกผ่านผมมา พูล่งง่าย ๆ เลยว่า ตอนท่านมั่งมีศรีสุขไม่เห็นคิดถึงเขาเลย พอท่านเป็นหนี้สินขึ้นมาท่านคิดถึงเขาทันที ที่จะให้เขามาแยกบริการแทนท่าน นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๒

เหตุผลประการสุดท้ายคือครับท่านประธานฯ ท่านโสภณ สุภาพงษ์ ซึ่งได้แปรญัตติแล้วเราก็ได้ร่วมกันสวจนเอาไว้วันนั้น สาธารณของการแปรญัตติ ดำท่านอ่านตามร่างที่เราทั้ง ๒ คนได้แปรญัตติ ท่านอาจจะเห็นว่าเกี่ยวโยงสัมพันธ์กับหลายมาตราแล้วถ้ายังไปอ่านมาตราต่าง ๆ ที่ได้ตั้งนั้นในพระราชกำหนดที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับนี้ก็จะยังทำให้เห็นว่าซับซ้อน แต่จริง ๆ ไม่ได้ซับซ้อนอะไรเลย การแปรญัตตินี้ต้องการที่จะสร้างทางเลือก ๒ ทางเลือกเท่านั้นเองให้กับกรมแก้ปัญหาหนี้

ทางเลือกที่ ๑ ก็คือเป็นทางเลือกเดิมที่ออกมาในพระราชกำหนดปี ๒๕๔๔ ก็คือให้กรมที่ดินเป็นคนประเมินราคา ถ้าหากจำหน่ายแล้วขาดทุนประชาชนก็มารับบริการเพียงน้อยนิดเท่านั้น ซึ่งเราขอครับ เหตุเพราะถูกมัดมือชกในพระราชกำหนด คราวนั้นเราขอความร่วมมือเราให้เงินทางเลือกที่ ๑ แต่เราขอทางเลือกที่ ๒ ครับ ตามที่เราได้แปรญัตติก็คือว่า

ทางเลือกที่ ๒ ก็คือว่า ถ้าหากว่าให้สถาบันการเงินเป็นคนประเมินราคาเอง มีตลาดประเมินแล้วจำหน่ายได้เท่าไรแล้วกำไรท่านเอาไป ขาดทุนท่านก็ต้องรับด้วย กระผมว่านี่คือความยุติธรรม วงการค้าต้องถ่วงกันแบบนี้ะครับ นี่ก็ประเด็นโดยสรุปจริง ๆ ว่าเราให้ ๒ ทางเลือก ถ้าไปว่างเดิม เราไม่คิดใจก็คือให้กรมที่ดินเป็นคนประเมินตามพระราชกำหนดที่ออกมาแต่เบื้องต้นที่ท่านมัดมือชกราวนั้นแหละครับ กับทางเลือกที่ ๒ ก็คือว่าเมื่อสถาบันการเงินประเมินราคาตัวเอง กำไรเอาเพิ่มไป ขาดทุนท่านต้องรับไปด้วย กระผมคิดว่านี่เป็นประเด็นตรงไปตรงมา ไม่ต้องพูดถึงเรื่องอาการเจ็บป่วย ต้องเสียเลือดไม่เสียเลือด นั่นเป็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการฯ อย่างนี้ได้ไหมครับ ผมจะขอเนื่องจากว่า ยังมีกรรมาธิการฯ เสียข้างน้อยที่สงวนคำแปรญัตติไว้ แล้วยังมีสมาชิกฯ ที่อยากจะทำอภิปราย ผมจะขอให้กรรมาธิการฯ สรุปสุดท้ายเลย ท่านตกลงกันแล้วกันว่าจะให้ใครเป็นผู้สรุปสุดท้าย ไม่อย่างนั้นทีละประเด็นจะขยับกันไป แล้วประเด็นถึงที่จบอย่างไรก็อยู่ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ผมขออย่างนี้กันแล้วกันครับ มีกรรมาธิการฯ เสียข้างน้อยที่จะอภิปรายอีกไหมครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการฯ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการฯ เสียข้างน้อย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการฯ ได้ไปทำงานด้วยความรวดเร็ว แล้วคณะกรรมาธิการฯ นั้นก็มีเสียข้างน้อยและข้างมากที่ใกล้เคียงกันอย่างมาก ผมจะไม่พูดถึงเรื่องของกรรมาธิการฯ ว่าเราทำงานกันอย่างไร เพราะว่าเพื่อนสมาชิกฯ ก็คงจะทราบคืออยู่แล้วว่า เราทำงานกันอย่างตรงเครื่องอย่างไรบ้าง ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะทำกรรมาธิการฯ นี้ว่า ผมเห็นว่ากรรมาธิการฯ ทุกคนรวมทั้งตัวผมด้วยต่างสนับสนุนให้มีการแก้ไขหนี้เสีย อยากจะเห็นการฟื้นฟูเอ็นพีแอล ผมคิดว่านี่คือหัวใจของคณะกรรมาธิการฯ ทุกคนรวมทั้งผมด้วย อยากจะให้เครื่องไม้เครื่องมือรัฐบาลไปแก้ไขให้ปัญหา ไม่มีใครปฏิเสธตรงนี้เลย ทั้ง ๆ ที่บางครั้งเพื่อนกรรมาธิการฯ บางคนไปเอาอ้างว่า เอ็นพีแอลนั้นเป็นหนี้เป็นปัญหาของชาติ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหลายคนก็ได้พูดแล้ว แล้วก็รู้แก่ใจคืออยู่ว่าปัญหาหนี้ที่มีหนี้หรือเรียกว่า เอ็นพีแอล หรือว่าหนี้เน่าเนิ่นเป็นปัญหาของกลุ่มคนบางกลุ่มที่หลายท่านเรียกว่า คนแคชชวล แล้วก็ทำน้อยลงกับธนาคาร แล้วก็จำนวนคนไม่กี่คนทำให้มีปัญหาคืนในระบบธนาคาร หลายคนก็ได้พูดแล้วว่าเวลาที่ร้ายว่ะก็ไม่เห็นบอกว่าจะเอาเงินมาแจก แต่เวลาขาดทุนก็บอกว่าเป็นปัญหาของชาติที่จะต้องให้ชาติให้ประชาชนที่ไมรู้อะไรก็เห็นเข้ามาช่วยด้วย ผมคิดว่าประชาชนต้องช่วยอย่างไรก็ต้องช่วย เพราะว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกัน สัมพันธ์กันหมด แต่คำถามคือว่าประชาชนควรจะช่วยมากน้อยแค่ไหน หรือว่ามีอะไรเกิดขึ้นเท่าไรก็โยนให้ประชาชน แล้วก็บอกว่าเพื่อประสิทธิภาพ เพื่อเห็นมือที่จะให้ทำงานได้ ผมคิดว่าต้องมีความยุติธรรมให้กับประชาชนด้วยในการที่จะให้ประชาชนช่วย ท่านประธานฯ ครับ พระราชกำหนดฉบับนี้ทั้งหมดประชาชนช่วยรับในเรื่องของกำไรและขาดทุน ถ้าไรคงไม่ต้องพูด ข้าราชการขาดทุนอยู่แล้ว เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ก็บอกว่าเมื่อ บสท. หรือนางแต่ม มีปัญหาขาดทุนก็ให้เราตั้งงบประมาณมาใช้ ในที่สุดแล้วประชาชนต้องช่วยอยู่แล้ว แต่ปัญหามีอยู่ว่าการช่วยเหลือกันนั้นจะกินความยาวไปถึงไกลแค่ไหน ตรงไหนคือความเหมาะสมที่จะช่วยจะช่วยเหลือ

หมายความว่าประชาชนไม่ช่วย ผมก็เห็นด้วยที่ประชาชนต้องช่วย ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาที่มีอยู่เพียงแค่นี้ทีเดียว ที่เรากำลังถกเถียงกันวันนี้ทั้งวันมีอยู่คนเดียว ก็คือการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ อย่าลืมนะคร่าวๆ ของประชาชนคือ บสท. ผมถือว่าเป็นองค์กรของประชาชน รัฐบาลตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยที่ประชาชนเป็นเจ้าของ ไปซื้อหนี้ที่ไม่ค่อยดีจากธนาคารเข้ามา ไปซื้อหลักทรัพย์ค้ำประกันมาด้วยที่ติดมากับหนี้ไม่ค่อยจะดี เวลาเราซื้อของไม่ค่อยจะดีมา ปกติไม่มีหรอกที่อยากจะไปซื้อ ที่ไม่ซื้อก็เพราะว่าจะได้ไปช่วยกัน เขาจะอันนั้นเห็นก็ไม่ไม่มีใครว่าจะอะไรก็ไปซื้อ แต่ปัญหาที่มีอยู่เพียงแต่เราจะไปซื้อในราคาเท่าไร หลักประกันเราจะดีหลักประกันไว้ใบราคาทำไรถึงจะเป็นราคาที่เหมาะสม เดิมบอกว่าการที่คิดเป็นคนประเมินราคา ตามที่กรมที่ดินประเมิน เมื่อจะเปลี่ยนมาเป็นการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ เมื่อเป็นการประเมินของสถาบันการเงินท่านประธานฯ ฟังให้คำแนะนำ ในกฎหมายเขียนว่า เป็นการประเมินของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย คกลงคนที่ประเมินไม่ใช่ธนาคารแห่งประเทศไทยประเมิน คือสถาบันการเงินเป็นผู้ประเมิน อันนั้นชั้นที่ ๑ นะครับผมว่าต้องพิจารณาให้ดี เมื่อสถาบันการเงินเป็นผู้ประเมินหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าธนาคารก็ได้ บริษัทเงินทุนก็ได้ ที่อยู่ในโครงการนี้ที่จะขายสินทรัพย์พร้อมกับหนี้สินให้กับ บสท. หรือให้กับนางแต่ม คนขายเป็นคนประเมิน เราก็รู้ว่าก็คงไม่เป็นไรเพราะออกตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ทีนี้พอเราสำรวจว่าประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยมีอะไรบ้าง อยู่ที่มือผมมีอยู่ ๒ หน้า ท่านประธานฯ ครับ ใน ๒ หน้ามีเรื่องอื่นผสมอยู่ด้วยอยู่ในนี้ ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยเงินเอกว่าอย่างนี้ เขาแยกว่าถ้ามูลค่าหนี้ของลูกหนี้มีอยู่ ๒ ประเภทคือประเภทที่เงินกองทุนโตกับที่เงินกองทุนเล็กจะต่างกัน เขาจะเพื่อความง่ายผมจะขอพูดอันเดียวก็แล้วกัน ก็คือว่าถ้าหากว่ามูลค่าหนี้ต่ำกว่า ๕๐ ล้านบาท ให้ดีราคาโดยผู้ประเมินภายในหรือผู้ประเมินอิสระ ถ้าว่าผู้ประเมินภายใน ก็หมายความว่าผู้ประเมินราคาภายในของธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ขายหลักทรัพย์นั่นเอง แต่ถ้ามากกว่า ๕๐ ล้านบาท ให้ประเมินราคาโดยผู้ประเมินอิสระ อันนั้นประกาศที่ ๑ ที่สำคัญ

ประกาศที่ ๒ ถามว่า กฎเกณฑ์หลักที่แบ่งกัษัตริ์ประกาศคืออะไร บอกว่าให้ใช้วิธีคอสต์แอปโพรซ (Cost approach) หรือ ไดรเรกต์เซลคอมเพริซัน (Direct sale comparison) หรืออินคัมแอปโพรซ (Income approach) มี ๓ ตัวแค่นั้น คอสต์แอปโพรซคืออะไรครับ ให้ดูต้นทุนของที่ดิน ถามว่าและทำอย่างไร ผมเป็นกรรมการผมถาม ก็บอกว่าอันนี้ก็ไม่ได้ใช้กันเขียนไปอย่างนั้น เพราะว่าผมเป็นนักเศรษฐศาสตร์ผมก็รู้ว่าทำไมไม่ได้ถามว่า อินคัมแอปโพรซ

หาพาสชันแวลู (Passion value) และถามว่ามีใครทำไหม ไม่มีใครทำ วิธีนี้ก็จะบอก ก็มาเหลือ แต่เพียงแค่ไครเรคต์เชลคคอมแพริซันแอปโพรซ (Direct sale comparison approach) เขียนภาษาฝรั่งดูแล้วน่ากลัว แต่ถ้าดูแล้วก็คือเป็นการไปประเมินราคาที่เขาซื้อขายกันข้างเคียงว่าเขาขายกันเท่าไร มันก็แค่นั้นครับ ก็คือไปประเมินราคาซื้อขายข้างเคียง ท่านประธานฯ ครับ อยู่ที่มือผมถ้าใครอยากจะได้ผมยินดีที่จะสำเนาให้ นี่ก็หลักที่แบ่งกษัตริย์อยู่ และนอกจากนั้นก็บอกว่าเป็นเรื่องหลักประกันที่เป็นเงินสดซึ่งไม่เกี่ยวข้อง หลักประกันที่เนียร์มันนี่ (Near money) ก็คือใกล้เงินสดก็ไม่เกี่ยวข้อง มีอย่างอื่นอยู่ในใบนี้ด้วย ซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็มาถึงบางอ้อว่าการที่นางเต็มเป็นผู้ไปซื้อ องค์การของประชาชนจะไปซื้อมาจากธนาคาร ส่วนใหญ่แล้วธนาคารเป็นผู้ประเมินเอง ตัวแทนธนาคารชาติเมื่อสักครู่นี้ก็ถามว่า ก็ไม่รู้จะไปออกกำหนดกฎเกณฑ์อะไร เพราะว่าต้องยึดในวิชาชีพของบริษัท แล้วที่หวังว่าบริษัทพวกนี้จะมีสมาคมดูแลกัน แต่ท่านประธานฯ ครับ บริษัทพวกนี้มีอยู่ ๒๗ บริษัท ถ้าท่านประธานฯ จะซื้อหลักทรัพย์จากผม ผมเป็นธนาคารผู้ขายหลักทรัพย์ให้ท่านประธานฯ ผมก็เลือกบริษัทไทย ๒๗ บริษัทนี้ว่า บริษัทไหนมีแนวโน้มที่จะประเมินให้สูง เรื่องอะไรผมจะไปเลือกคนที่ต่ำและผมก็อาจจะให้ประเมินหลายเจ้าก็ได้ ผมจะเลือกเอาอันสูงและผมก็มีแนวโน้ม ถ้าใครประเมินผมต่ำผมก็ไม่จ้าง คุณอยากจะได้ธุรกิจผมก็ต้องประเมินผมก็ต้องมองว่าคุณประเมินเอียงเข้าข้างผม คำตอบก็คือว่า ในที่สุดแล้วถ้าให้ซื้อประเมินโดยสถาบันการเงินเองตามประกาศของแบงก์ชาติ ผมได้ตรวจพบว่าธนาคารพาณิชย์บางแห่งเตรียมแล้วว่า ถ้าใช้เทียบกับกับของกรมที่ดิน จะต้องกันเงินสำรองเพิ่มขึ้น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แปลว่าอะไรครับ แปลว่าถ้าให้บริษัทพวกนี้ประเมิน ราคาจะสูงขึ้นประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เราได้เชิญคุณทอง พิทยะ มาถามว่า ถ้าประเมินแบบนี้เกี่ยวข้องกับของเก่าแล้วราคาจะเป็นอย่างไร ท่านก็ตอบว่า แต่ละแปลงคงตอบไม่ได้ บางอันก็อาจจะสูงกว่าบางอันก็อาจจะต่ำกว่า แต่เมื่อถามค่าเฉลี่ยโดยถ่วงน้ำหนักก็ได้คำตอบว่า ราคาที่ประเมินโดยผู้ขายเองก็คือโดยธนาคารสถาบันการเงินเอง คงจะสูง ๑๐ - ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ตัวผมที่ผมได้นั้นประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ครับท่านประธานฯ ก็เอาละสูงกว่าแน่ถ้าอย่างนี้เราฟังได้แน่นอน

คราวนี้คำถามคือ ราคาที่ บสท. หรือบางแห่งจะไปซื้อมา จะแพงกว่าราคาที่เรากำหนดไว้ในกฎหมายอีกประมาณ ๒๖ - ๒๗ เปอร์เซ็นต์ คำถามก็คือว่า โลกมันที่เต็มจะขาดทุนจะสูงขึ้น และที่บอกว่าเต็มเมื่อขาดทุนธนาคารหรือเจ้าของสินทรัพย์เก่าจะต้องรับขาดทุน ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรก ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธานฯ เป็นสถาบันการเงินผมขายทรัพย์สินไปได้ก่อนและแพงขึ้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ผมเอาก่อนแล้ว ผมเอาที่ผมเตรียมจะ

ขาดทุนไม่ต้องขาดทุนก่อนใช้ไหนครับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรกผมได้มาเลขเป็นมูลค่าที่โตขึ้นเรื่อยๆ ผมจะขาดทุนก็หลังจากนั้นอีก ผมก็ได้มาก่อน ผมเป็นธนาคาร ถ้าเรื่องอย่างนี้ถ้าไปถามธนาคารว่าเอาอย่างไรดี ธนาคารต้องการอย่างนี้แน่นอนไม่ต้องไปถามให้เสียเวลา ถ้าไปถามลูกหนี้เอ็นพีแอล (NPL) รายใหญ่ ๆ ว่าจะเอาอย่างไรดี ลูกหนี้เอ็นพีแอลก็ต้องบอกเราราคาประเมินโดยสถาบันการเงินดีที่สุด เพราะว่าเราได้ผลประโยชน์ร่วมกัน เรื่องผลประโยชน์ทำให้ผมของคนคิดอะไรได้แปลก ๆ มากเลย เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ไม่ต้องไปถามหรือแค่คำถามคือ ต้องถามตัวแทนของปวงชนทั้งหลายที่จะต้องมองคนอื่น ๖๐ ล้านคนด้วยที่เกี่ยวข้องกับครั้งนี้ คนที่มีส่วนได้เสียถ้าหากที่จะไปถาม เพราะเขามีส่วนได้หรือมีส่วนเสียอยู่ด้วย ท่านประธานฯ ครับ ถ้าอย่างนั้นอะไรก็จุกพอดี ท่านอาจารย์แก้วสรร ผม คุณเนนิทพร แล้วยังอีกหลายท่านที่สงวนไว้ เราอยากจะให้เครื่องมือรัฐบาลไปทำงาน แล้วยังราคาที่ประเมินอย่างนี้ก็ไม่ต่างกัน ให้ราคาอันนี้เป็นราคาที่ประเมินไปเลย แล้วถ้าเกิดฟังให้คณะรัฐมนตรีท่านประธานฯ ถ้าเกิด บสท. หรือนางเด็มนี่ไปโอนทรัพย์สินอันนี้มาพร้อมหนี้สิน แล้วเกิดฟื้นฟูได้ฟื้นฟูไปเลยไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ไม่แก้ไขร่างของรัฐบาลไม่ว่าอะไรกัน แต่มีกรณีเล็ก ๆ กรณีเดียวเท่านั้นเองที่ขอให้ช่วยคุ้มครองประชาชนสักชนิดหนึ่งก็คือ กรณีที่ธนาคารผู้ขายทรัพย์สิน ขายเราก็ออยู่แล้วว่าขายแพง ขายให้กัน บสท. แล้ว บสท. ไม่รู้จะฟื้นฟูอย่างไร ขายทิ้ง ถ้าขายทิ้งแล้วเกิดขาดทุนขอให้ บสท. ทำหน้าที่เหมือนกับนายหน้าตัวกลางเลย ๆ ไม่รับขาดทุนด้วยแต่ถ้าขายทิ้งแล้วเกิดโศกศิวาไรก็ยกให้ถ้าไรให้กับธนาคาร จึงได้มีถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร ผมไม่ต้องอ่านซ้ำเพราะอาจารย์แก้วสรรก็ได้อ่านแล้ว ถ้อยคำจะเป็นอย่างนั้นเลยในหลักการ ในหลักการโดยสรุปก็คือว่า ให้ใช้ราคาของผู้ขายประเมินอย่างนั้นละครับ ท่านประธานฯ แต่ว่าถ้ากรณีที่เขาไปฟื้นฟู เขาไปทำอะไรต่ออะไรก็ทำไปไม่ยุ่งเกี่ยวกับ ไม่ว่า แต่ถ้ากรณีที่เขาขายเลย ๆ ก็ไม่อยากจะให้ประชาชนต้องมาขาดทุนด้วย โดยที่ไม่ได้ทำอะไรมีอยู่เพียงแค่นั้นเองครับ ท่านประธานฯ ครับ ซึ่งคล้ายกันมากกับของคุณโสภณและคุณวัลลภ หลักการเหมือนกันเลย ประเด็นคืออย่างนี้ แล้วหลักการก็คล้าย ๆ กับท่าน ศ.ว. สมบูรณ์ ทำเองว่าอยากจะใช้ราคาที่ประเมินเป็นราคาขั้นต้นขายได้เท่าไร ให้ราคานั้นเป็นราคาจริง แต่ว่าทางบสท. อ้างว่า คำนวณมีปัญหา เพราะว่าสิ่งที่มีปัญหาเพราะว่ายังไม่ใช้ราคาที่เกิดขาด เพราะเป็นราคาประเมินเบื้องต้นยังไม่รู้จะลงบัญชีอย่างไร ธนาคารก็ช่วยคิดว่าอย่างนั้นแหละเอาเป็นราคาจริงไปเลย แล้วไปปรับกันที่ถ้าไรขาดทุนเมื่อตอนท้ายเสร็จสิ้น อันนั้นน่าจะดีกว่าท่านประธานฯ ครับราคาของธนาคารชาติที่บอกว่า ธนาคารชาติเป็นผู้ประเมินเมื่อสักครู่นี้อาจารย์แก้วสรรบอกว่า ได้มีการประเมินตรวจสอบแล้วหลังจากเรียกผู้ตรวจสอบมาว่าให้เวลานาน

เท่าไรที่ตรงสชอบ อาจารย์แก้วสรรบอกว่าเขาตอบว่า ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที ท่านรัฐมนตรีบอกว่าเขาตรวจเป็นวัน ๆ ผมคิดว่าพูดทั้งคู่ครบแต่หน่วยต่างกัน อาจารย์แก้วสรร ๑ แฟ้มคือ ๑ บริษัท ๑ เคส (Case) ใช้เวลาตรวจเท่าไร แต่ท่านรัฐมนตรีพูดถึงว่ามาก ๆ หลาย ๆ ขึ้นรวมกันก็เป็นวันนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมกับท่านประธานฯ และที่ประชุมท่านนั่นเอง

สุดท้ายสิ่งที่พวกเราพยายามช่วยคิดไม่ได้ชัดเจนการทำงานเลย ถ้ากรณีที่ทำมาแล้วไปฟื้นฟูได้เลย ที่เราเติมในกฎหมายนี้ไม่ได้ชัดเจนอะไรเลย แต่กรณีที่ทำมาแล้วไปขายเลย ๆ เราขอว่าถ้าอย่างนั้นขอประชาชนไม่ต้องรำคาญคนด้วยได้ไหม แล้วถ้ามีทำไปก็ยกให้ประชาชนก็ไม่ต้องเอาถ้าใคร ผมคิดว่าอย่างนี้จะเป็นกรรมที่สุดแล้วผมคิดว่าที่ท่าน ส.ว. วงศ์พันธ์ได้อภิปรายไว้ แล้วท่าน ส.ว. วงศ์พันธ์ก็บอกว่า ในหลักการแล้วสามารถจะเข้ากับทุกร่างได้ จึงให้เปิดเคยถูกไหม ผมคิดว่าอย่างนี้ครับคุณโสภณได้พูดถึงว่า อาจจะไปคดีก็ได้ นาย ก ข ค ง เป็นอันเดกซ์ (Index) ออกมา ประชาชนจะรับรู้ได้เห็นว่าตัวเองถูกเอาเงินทำอะไร จะไปร้องใส่ขึ้น ผมคิดว่านอกจากประชาชนรับรู้แล้ว ท่านประธานฯ ครับ บสท. เองก็จะกันครหาได้ว่า บสท. และคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพราะว่าเปิดให้ดูแล้วว่ามีบุคคลที่บริหาร บสท. คดี คนที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ได้ ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียเลย อันนี้จะทำให้ทุกอย่างโปร่งใสขึ้น ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า พวกเราช่วยคิดแล้วเพื่อหวังดีกับประเทศชาติจริง ๆ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าประเด็นนี้กรรมาธิการฯ เสียงข้างน้อยไม่มีผู้อภิปรายต่อ ผมจะผ่านไปประเด็นที่ ๕ ผมยังไม่อนุญาตให้กรรมาธิการฯ นะครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่นอกแล้วว่า จะขอให้เสียงข้างน้อยขอในประเด็นนี้ แล้วก็เหลือประเด็นที่ ๕ มีผู้แปรญัตติไว้ ๒ - ๓ ท่าน จะมีไหมครับ เชิญคุณการุณครับ

นายการุณ ไสงาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสมาที่เคารพครับ ผม นายการุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ผมเป็นหนึ่งในเสียงข้างน้อยครับ แต่อยากจะเรียนท่านประธานฯ สักนิดหนึ่ง เสียงข้างน้อยของกรรมาธิการชุดนี้เป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๑ คน เสียงข้างมากของกรรมาธิการชุดนี้ ๑๒ เสียง เป็นรัฐบาลฯ เสียงเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียง ๑ คน เราได้รับบทเรียนแล้วครับว่ากรรมาธิการวิสามัญที่ตั้งขึ้นต่อไปนี้กรุณาเถอะครับ ฝ่ายรัฐบาลน้อยหน่อย คน ๒ คน ๓ คนก็พอ ถ้าคนแค่ ๒ คน ๓ คนกรรมาธิการที่ขณะในวันนี้เพียงจะแนบเดิวนั้นจะเป็นฝ่ายแพ้เป็นเสียงข้างน้อยทันที ให้คิดที่

เป็นสมาชิกฯ ของเราทั้งหมดจะดีที่สุดใน ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลาย รัฐบาล เจ้าของกฎหมาย เจ้าของร่างพระราชบัญญัติ ผู้เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายให้มาเป็นที่ปรึกษา เสนอมาให้ข้อมูล แล้วถ้าให้มีสิทธิโหวตคะแนนในชั้นกรรมาธิการ นี่คือทบทวนและจะต้องขอยกจนจบ บทเรียนนี้ ผมขอตรงประเด็นท่านประธานฯ ว่าทำไมพวกเราจึงสงวนเป็นเสียงข้างน้อยไว้ในประเด็นนี้ เราเห็นว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี่จะเป็นความเสียหายที่จะผลกระทบให้กับประชาชนซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นลูกหนี้และการเป็นเจ้าหนี้ ลูกหนี้เฝ้าและเจ้าหนี้เฝ้าที่สร้างปัญหาหนี้เฝ้าจนกระทั่งมาเป็น บสท. นี่ไม่ใช่ชาติ ปัญหาของลูกหนี้เฝ้าและปัญหาของเจ้าหนี้เฝ้าที่ร่วมกันทุจริต ไม่ใช่ปัญหาของชาติ แต่เรากำลังจะแบกรับและเอาภาระนี้มาผลักให้ เป็นปัญหาของชาติ นั่นคือปัญหาของประชาชนที่ประชาชนจะต้องแบกรับภาระนี้ เรากำลังทำเรื่องให้ผู้คนกำลังทุจริตกัน ที่ทำการทุจริตกันที่ผ่านมา ที่สถาบันการเงินร่วมมือกันทุจริตกับลูกหนี้ที่ชั่วร้ายแล้วผลักภาระนี้ให้กับสาธารณะให้กับประชาชน ให้กลายเป็นชาติต้องแบกรับ ต้องทำความเข้าใจหลักการพื้นฐานนี้ให้ได้เสียก่อน ด้วยเหตุนี้พวกเราจึงทำการเขียนเองกันไว้ และกันปัญหาไว้ เราได้สอบถามแล้ว ท่านชาวนา สายเชื้อ ประธานกรมบริหารสินทรัพย์ไทย เข้ามา คุณทอง พิทยะ ประธานกรรมการบริหารสินทรัพย์ไทยก็มาตอบคำถามเรา อย่างละเอียดว่า ถ้าหากมีการโอนหนี้ทางบัญชี การบริหารการจัดการของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย บสท. จะมีปัญหาใหม่ ทำได้ใหม่ ได้รับคำตอบชัดเจนยืนยันชัดเจนว่าทำไม่ได้ ไม่ชัดเจน ไม่มีปัญหา ประธานฯ ครับ เอาตัวอย่างธนาคารชาติ ธนาคารชาติเคยตรวจสอบได้ไหม ตรวจสอบได้ที่ไหนจนกระทั่งมันล้มหมด สถาบันการเงินฟังกินาจนเหลือเท่ากับศูนย์อันไม่มีหลักทรัพย์สินอะไรที่จะสามารถกู้หนี้ได้ แม้สภาพได้ เอาตัวอย่างสัก ๒ - ๓ ตัวอย่าง หนี้ไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ผมอภิปรายครั้งที่แล้วนั้นตั้งแต่มีของดี วันที่ผมมาอภิปรายวันนั้นน้ำจิ้ม แต่จะเอาน้ำจิ้มมาโปรยหัวก่อน ตามธนาคารชาติที่ตอบเมื่อสักครู่นี้ บอกว่ามีหลักการ มีอะไรต่างๆ ทำได้ อย่างไร ทำไม่ได้ เพราะธนาคารชาติ คือไปเห็นก็ตอนที่ล้มพินาศควายหมดแล้ว และกำลังจะเตรียมออกส่งเหล่านี้อีก แล้วธนาคารชาติรับผิดชอบในวาระนี้ ประเมินที่ดินโดยกรมที่ดิน ไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท อยู่กลางทุ่งนาไม่มีเส้นทาง แล้วยักษ์ที่ท่านกำลังจะให้ไปประเมินต่อ ตามกฎหมายที่ท่านแก้ ที่ให้ธนาคารชาติดูแลตามประกาศธนาคาร บริษัทเหล่านี้ที่ทำการประเมิน ท่านรู้ไหมประเมินเท่าไร บริษัท จะอำพรางไว้จำกัด ผู้ที่ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์มีการ จำกัด ใช้หลักทรัพย์สินเพียงโฉนด น.ส.๓ ที่ดินเพียง ๖๐๐ ไร่ ไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ๖ ล้านบาทคือราคาสินทรัพย์ คุณจะขายในพื้นที่ในราคาตลาดก็ ๖ ล้านบาทเท่านั้น แต่ผู้ใหม่เขาซื้อเท่าไร เขาซื้อ ๑๕๕๐ ล้านบาท ก็เท่า แล้วท่านจะออกประกาศอีกให้คนเหล่านี้ บริษัทเหล่านี้ไปร่วม

ประเมินอีก เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายที่ท่านแก่นี้ ท่านเขาหลักเกณฑ์อะไร บริษัทเหล่านี้ก็จะประเมินแบบนี้ก็ เพราะอะไรเพราะว่าเขาได้ทำเสร็จแล้ว ต้องยืนยันเรื่องที่จะต่อไป เคี้ยวจะบอกข้อดีการใหญ่อยู่ในนี้ วันนี้ต้องเปิดเผยครับ บริษัท โอ๊กอินคัสตรี จำกัด กู้กับธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ที่ดินที่บุรีรัมย์ บุรีรัมย์ผมเอาเฉพาะไกล ๆ ตัวเพื่อนเราหน่อย ไม่เอาใกล้ตัวไปถึง เคี้ยวจะเกิดเรื่องเอาไกลสักนิดหนึ่ง ในนี้อีกมากใกล้ตัวพวกท่านที่นั่งอยู่ในนั้นด้วย โอ๊กอินคัสตรี บริษัทนี้กู้ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ใช้ น.ส. ๓ ซ้ำทุกกฎรัฐ ๑๕๕ ไร่ ไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาทโดยประมาณ ราคาประเมินของกรมที่ดิน กู้ไป ๑๕๒ ล้านบาท ดอกไร่ละเท่าไร เห็นไหมไร่ละ ๑ ล้านบาทบาท นี่คือนมัตติในการกู้ แต่ราคาประเมินในการให้กู้ราคาที่ดินทรัพย์สินมีมันเกินกว่าไร่ละ ๑ ล้านบาทบาท เคี้ยวจะบอกข้อดีอีกหุ้น บริษัท เอสเอส ๘๘ เทรคดิ่ง จำกัด กู้ธนาคารพาณิชย์ ใช้ น.ส. ๓ หลายแปลง แปลงละ ๒ ไร่ ๑ ไร่ ทั้งหมด ๑๒๕ ไร่ ไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่เขาไปกู้ไร่ละ ๒ ล้านบาท แต่บริษัทเหล่านี้ที่เลขทำการประเมินที่ท่านจะต้องให้ประเมินอีกนั่น ที่จะทำให้การประเมินตามที่ท่านต้องการนี้ คือธนาคารแห่งประเทศไทยนี้ ตามประกาศของท่านนั้น ก็จะเจอเรื่องประเภทนี้อีก หนึ่งไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท กู้ไร่ละ ๒ ล้านบาท บริษัท เอสเอส ๘๘ เทรคดิ่ง จำกัด ทั้งหมดเหล่านี้ที่เล่าให้ฟัง ๓-๔ ตัวอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังรู้จักดีที่สุดด้วยข้าง ๆ บ้านท่านนั้นบอกชื่อเลย ชื่ออยู่ตรงนี้ นีรัยชื่อผู้ถือหุ้น เอาเข้าคีย์ ๆ คีย์ใหม่ รู้จักนามสกุลตามระใหม่บริษัทตรงนี้

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับท่านประธานฯ ผมเข้าใจว่าผมไม่ได้เป็นสมาชิกสภาขึ้นะครับ จะใช้สิทธิประท้วงอะไรก็ตรงใจ แต่ว่าเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ผมมีประเด็นเสนอ ๒ ประเด็นก็คือว่าการอภิปรายน่าจะอยู่ในประเด็นที่มีการอภิปราย และกิริยาวาจาที่ผมรับได้ เพราะผมเป็นกรรมาธิการมาก่อน อยู่สภามาก่อน แต่ว่าท่านที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒินี้ ท่านยืนรับไหวและก็ลักษณะมองห้องหน้านี้ ผมคิดว่าไม่น่าจะเหมาะสม และก็ประเด็นที่ ๒ คือประเด็นอ้างพยายามบอกว่า ผมเกี่ยวข้อง และก็ไม่มีอีกบอกว่าใครอย่างนี้ อาจจะทำให้ผมเสียหายอาจจะต้องขึ้นมาชี้เวลาพาดพิง และขออนุญาตท่านประธานฯ ช่วยพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เมื่อสักครู่นี้ข้อตกลงที่ผมบอกไว้ เมื่อท่านกรรมาธิการแย้งข้างน้อยอภิปรายเสร็จแล้ว จะให้ประเด็นต่อไป แล้วกรรมาธิการค่อยขึ้นแจ้ง เคี้ยวผมจะเปิดโอกาสให้กรรมาธิการ ที่คงต้องขอความกรุณาท่านการุณด้วยนะครับ เพราะว่าเรื่องที่ ๑

ผมคิดว่าท่านสมาชิก ที่นั่งอยู่นี้ โอกาสจะตอบได้แบบสมาชิกเรา นี่ ก็อาจจะไม่เท่ากัน หรือไม่อยู่ในฐานะอย่างนั้น เป็นไปได้ท่านกรรมาชิกอย่าไปชี้หน้า แล้วก็ประเด็นใดที่กลุ่มเครือข่ายอยากอภิปรายให้ชัดเจนไปเลย ขอบคุณครับ

นายการุณ ไสงาม (กรรมาธิการ) : ไม่กลุ่มเครือข่าย ต่อไปเพื่อความรวดเร็วเอาตัวอย่างสั้น ๆ เลยดีกว่า นี่เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๑๐๐๘/๒๕๕๓ จะเริ่มใกล้แล้ว ที่นี้บริษัท พูนศิลา เชียงใหม่ ยอดหนี้ทุนทรัพย์ ๑,๓๘๗ ล้านบาท รายชื่อผู้ถือหุ้นอยู่ที่นี่เขาไม่มีสิทธิมาแก้ด้วยผู้ทรงนี้ หนังสือเล่มนี้ครั้งที่กำลังจะเข้า

บริษัท เดอะเซ็นจูรีคันทรีคลับ จำกัด คดีหมายเลขคดีที่ ๖๖๕/๒๕๔๔ กลุ่มนี้กลุ่มก้านฉาง เอาชื่อกรรมการใหม่ครบทำบาประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องนี้สุดแท้แต่ท่านนะครับ แต่เข้าใจว่าท่านเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญคดีนี้ครับ

นายการุณ ไสงาม (กรรมาธิการ) : นายไพโรจน์ เขียวพงษ์สานต์ ท่านประธานฯ มีอีก คดีหมายเลขคดีที่ ๓๘๕/๒๕๔๔ บริษัท เซ็นจูรี่ อีเล็กทรอนิกส์แอนด์ซิสเต็มส์ จำกัด เป็นตัวอย่าง ยอดหนี้ ๒,๓๔๕ ล้านบาท

บริษัท วิบูลย์ ธาณี จำกัด เริ่มมากขึ้นแล้วนะครับ คดีหมายเลขคดีที่ ๘๖๒/๒๕๔๓ ทุนทรัพย์ ๕,๐๐๐ ล้านบาท รู้จักชื่อนางรพีพรรณ อิศวันวิจิตร ใหม่ครบอยู่ที่นี้ครับ นามสกุลให้ท่านโยงเอาที่แล้วก็ครับ

บริษัท ไวมอน แลนด์ จำกัด คดีหมายเลขคดีที่ ๘๒๕/๒๕๔๓ ยอดหนี้ทุนทรัพย์ ๖,๘๐๕ ล้านบาท ๖,๘๐๐ กว่าล้านบาท ท่านเคยได้ยื่นราชส์ บังเกิศ ใหม่ครับ

บริษัท กระดาษศรีสยาม คดีหมายเลขคดีที่ ๘๖๘/๒๕๔๓ ๗,๖๐๐ กว่าล้านบาท

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณการุณครับ ในประเด็นที่ท่านจะยกตัวอย่างมาประกอบ ผมคิดว่าถ้าท่านเอาหลักการวิพากษ์สองบริษัทจะครบก็ว่าจะพอ ไม่จำเป็นต้องมาก เพราะว่าผมจะได้ครบถ้วนในประเด็น ผมเข้าใจเหตุผลที่ท่านอภิปราย แต่ห่วงว่าจะให้การอภิปรายครบถ้วนครบถ้วนการยกตัวอย่างให้พอเข้าใจ พอแล้วไม่ต้องยกมาก

นายการุณ ไสงาม (กรรมาธิการ) : จะได้ใกล้เข้าไปอีกนิดหนึ่ง บริษัท เอกโฮตติง จำกัด คดีหมายเลขคดีที่ ๒๖๘/๒๕๔๔ ยอดหนี้ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รู้จักคุณปิ่น จักกะพาก ใหม่ครับ

บริษัท พร็อพเพอร์ตี้เพอร์เฟก จำกัด ทุนทรัพย์ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท

บริษัท เขยวมเสดวิป มิลล์ จำกัด คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๘/๒๕๔๔ ๒๖,๐๐๐
กว่าล้านบาท รู้จักคุณพงษ์ สารสิน ใหม่ครับ

บริษัท ไทยเทเลโฟน แอนด์ เทเลคอมมูนิเคชั่น จำกัด คดีหมายเลขดำที่
ฟ ๑๕/๒๕๔๓ ยอดทุนทรัพย์ ๔๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท รู้จักท่านอดิศัย โภชารามิกใหม่ครับ

บริษัท ชินวัตรไทย จำกัด คดีหมายเลขดำที่ ๕๔๘/๒๕๔๔ ทุนทรัพย์
๑,๗๖๐ กว่าล้านบาท นางพอดุทัย ชินวัตร ครับ

เฉพาะ ๑๐ กว่ารายนี้เสนอกว่าล้าน ท่านประธานฯ ครับ อยู่ที่มีคอมนี้ ๑๔๑ ราย
ยอดรวม ๓ แสนกว่าล้านบาท ๑๔๑ ราย ๓ แสนกว่าล้านคือ ๑ ใน ๕ ของจำนวน ๑.๓
ล้านล้านบาทที่จะโอนเข้า บสท. จะเอาทั้ง ๑๔๑ รายใหม่ครับ ๑๔๑ รายนี้ไม่ใช่ชาติ ถูกหนี
มาแล้วเพียง ๑๔๑ รายไม่ใช่ชาติ แต่ถ้าถึงจะผลักการะนี้ให้เป็นของชาติ หุดใจทั้งหมดคนี่ต้องเสีย
เพื่อนอีกหลายคน เอาแค่พอทำเนา ท่านประธานฯ ครับ ด้วยเหตุนี้เองกรมการเสี่ยงข้างน้อย
จำนวน ๑๑ คน จึงสงวนสิ่งเหล่านี้เอาไว้ จึงมาขอรับรองวิงวอนเพื่อนสมาชิก ในนี้เอาไว้
เพื่อนสมาชิก ทุกคน ๒๐๐ คน ช่วยชาติ ช่วยชาติที่ต้องไม่ผลักการะนี้ให้กำประชาชน
ให้เป็นหนี้สาธารณะ เพราะว่าการที่เขียนถ่วงที่รัฐบาลเสนอความร่างเดิมและตามที่การแก้ไข
เพียงเล็กน้อยนั้นก็ยังเป็นการผลักการะหนี้สาธารณะอยู่นั่นเอง ผลักให้เป็นปัญหาหนี้สาธารณะ
ก็ถือผลักให้กับประชาชน ๖๐ ล้านคน ที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย เป็นการผลักความแก่ปะของคอน
ไม่ถ่วง ของคอนไม่ก่กลุ่ม ของคอนจำนวนน้อยให้กลายเป็นปัญหาของชาติ ของประชาชน
นี้ต่างหาก จึงวิงวอนมาวันนี้ จึงต้องวิงวอนกัน ที่สงวนไว้เพื่อมาจึงวอนเพื่อนสมาชิกฯ
กรมการเสี่ยงข้างน้อย ผมได้เปรยมาแต่ต้นแล้วว่าเสี่ยงข้างน้อยก็จริง แต่เป็นสมาชิก
วุฒิสภาเสี่ยงข้างมากในกรมการ คือจำนวน ๑๑ คน กรมการเสี่ยงข้างมากก็จริง ๑๒ เสีย
แต่เป็นเสี่ยงของฝ่ายรัฐบาลที่มานั่ง ๕ แห่งเต็มครบถ้วน เป็นสมาชิกฯ ของเราเพียง ๗ คน
ท่านประธานฯ ครับ ช่วยเถอะครับว่า ถ้าหากจะมีกำไรหรือจะขาดทุนประการใดก็ตาม
เราอยู่ดูแลแหง ๆ ว่า หนี้เหล่านี้เป็นหนี้มาเข้ามาใน บสท. ถ้ามีกำไรเขาไม่เอาเข้ามาใน บสท.
ธนาคารก็ตาม สถาบันการเงินก็ตาม ลูกหนี้ก็ตาม เขายอมไปจัดการของเขาเองได้ เพราะกำไร
แต่ที่ผลักให้ บสท. คือเน้นสุดขีด เน้นปะ เน้นจนหาอะไรดีไม่ได้ มันแก้ไขได้ของมันแหละ
จึงผลักให้ บสท. และ บสท. จะตั้งมาแบก รัฐจะต้องมาสูญเสีย ประชาชนจะต้องมาร่วมรับผิดชอบ
มาร่วมรับผิดชอบในฐานะชาติ มาร่วมรับผิดชอบกับพวกที่ไม่ใช่ชาติ เป็นเพียงประชาชนกลุ่มเดียว
คนกลุ่มเดียวที่สร้างปัญหาให้กับชาติ สร้างปัญหาจนธนาคารล้ม สร้างปัญหาจนหลายสถาบัน

ต้องล้ม ทหารถูกกลืนโทษและถูกประณามกลับต้องมาช่วยเหลือนี่คือสิ่งที่เราทำไม่ได้ เรขอมไม่ได้
ทำงานประธานฯ ครับ วันนี้ไม่รู้แม้รู้ขั้นตอนนี้ ผมว่าพระผู้เป็นเจ้าของเราได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พิพัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นายวราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ
ก็คงจะต้องมีประเด็นอยู่ ๒ ประเด็นที่กระผมจะแยก

ประเด็นแรกก็คือ เหตุผลการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้เรื่อง
เกี่ยวข้องกับ อาจจะมีเคลือบคลุมว่าจะเกี่ยวข้องกับตัวกระผม กระผมนั่งฟังอยู่ที่บอกว่าใกล้ตัวท่าน
รัฐมนตรีที่นั่งอยู่ขณะนี้ ก็ยืนยันอีกครั้งนะครับ ที่ท่านได้เอ่ยนามไปทั้งหมดนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
หรือว่าใกล้จะไว้กับกระผม แม้แต่ใกล้กันก็ไม่ใช่นะครับ ถึงจะพูดถึงเชิงใหม่กับกำแพงเพชร
ก็ไกลกันพอสมควร เพราะฉะนั้นการอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ที่ไม่ได้อยู่ในบรรยากาศนี้ฟัง
ข้างนอกอาจจะเข้าใจผิดว่า กระผมไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทที่ท่านเหยียบย่ำขึ้นมาหมาย่นะครับ
นั้นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องของที่ท่านกรุณาเหยียบย่ำขึ้นมา นั้น กระผม
ต้องถือว่าเป็นการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งพยายามค้นหาข้อมูลมาเพื่อดูแลผลประโยชน์
ในการออกกฎหมาย แต่ว่าเหตุผลของการชี้แจงคงจะต้องจับว่า การเหยียบย่ำเพียงการบอกชื่อ
บอกการประเมินที่ผ่านมาแล้วมาจับว่า เรื่องนั้นเป็นเรื่องของการที่เราจะออกกฎหมายได้หรือ
ไม่ได้ ผมคิดว่าน่าจะไม่ใช่เหตุผลทั้งหมด ที่กระผมพูดอย่างนี้ก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เราดู
กันทั้งหมด ไม่ได้ดูเฉพาะว่าที่เสียไปแล้วมันเราจะมาทำให้ใครคนใดคนหนึ่ง ยืนยันอีกครั้งหนึ่ง
นะครับว่า การที่มีกรรมาธิการรัฐบาลเข้ามาถึง ๕ คน ก็ไม่ใช่หมายความว่ากรรมาธิการ ๔ คน
หรือ ๕ คนที่เข้ามาในชื่อของรัฐบาลจะมาเพิกถอนเรื่องผลประโยชน์ของคนในรัฐบาลหรือคน
ที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล เรามาทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนที่สภาเลือกเข้ามา แล้วผมยืนยันได้ว่า
ผมเองก็เป็นนักการเมืองคนหนึ่งที่ไม่ยอมที่จะให้ใครคนใดคนหนึ่ง มาขึ้นเพื่อผลประโยชน์
ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แล้วยืนยันว่าคนที่มาในที่นี้ก็เป็นผู้ที่อยู่ในราชการมาพอสมควร คงไม่เอา
ตำแหน่งมาเลี้ยงกับการที่จะลงมติดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้มีผลว่ารัฐบาลต้องชนะเสมอไป
นั้นประเด็นที่ ๒ ที่ยกมาจะเรียน

มีประเด็นตกจากชี้แจงก็คือเรื่องของ การประเมิน ขณะนี้อย่างที่เขียนก็คือว่า
ปัญหาที่เกิดขึ้นที่มีการฟ้องร้องคดีอย่างที่ท่านหยิบยก ตรงนั้นการฟ้องคดีก็ว่ากันไป ส่วนที่จะ
ถามว่า ถ้าในส่วนที่ศาลจะต้องตัดออกจากสารบบแล้วเอามา ก็ต้องมาว่าการประเมินนั้น

ประเมินเมื่อไร มีส่วนลดอยู่ ถ้าประเมินเกิน ๑ ปีต้องลดไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ประเมินไว้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็เหลือเพียง ๕๐๐ ล้านบาท นั่นคือสิ่งที่เรายังไม่ได้พูดคลุมไปถึงว่า กฎหมายฉบับนี้ มีส่วนที่จะมีการกำหนดส่วนลด

ส่วนที่ ๒ ก็คือส่วนที่บอกว่าถ้าใครแล้วเขาไม่เอามารอก เขาเลือกมา แต่ส่วนที่ขาดทุน สถานการณ์การเงินเลือกไม่ได้จะครบว่าจะเอาหนี้รายนี้ ไม่เอาหนี้รายนี้ ในกฎหมายพระราชกำหนดนั้นต้องบังคับว่า ถ้าเข้ามาต้องเข้าทั้งหมด มีหนี้อยู่ ๑๐๐ ราย เห็นว่า ถ้าไร ๕๐ รายเอาเก็บไว้ อีก ๕๐ รายจึงเอามา ไม่ใช่ครบ ทำไม่ได้สถานการณ์การเงิน ถ้าจะเอา เข้ามาต้องเข้ามาทั้งหมด ถ้าไม่เอาเข้ามาทั้งหมด มีลูกหนี้รายใดรายหนึ่งเห็นว่าสถานการณ์การเงินนั้นเลือกไม่เอาเข้ามา มีสิทธิฟ้องร้องต่อศาล มีสิทธิฟ้องร้องแม้ก็มีสิทธิบังคับว่าระหว่างที่ไม่เอาเข้ามานั้นต้องมีค่าปรับถึงวันละหลายแสนบาท เพราะฉะนั้นแล้วอยากที่จะชี้แจงตรงนี้ว่า เรื่องนี้ไม่ยกเอาให้เรารู้สึกว่าเป็นเรื่องของใคร แล้วก็ไม่อยากให้เราารู้สึกว่าชนะ หรือไม่ชนะกัน กระผมขอชมรมมติสภาแห่งนี้จะครบ แล้วทุกคนกระผมก็เชื่อว่ายอมรับมติ แต่เราอยากจะทำให้เหตุผลมากที่สุด ไม่อยากจะไปพูดถึงว่าทำไมเพื่อใคร หรือทำไมเพื่อชาติหรือไม่ ทำเพื่อชาติ แต่รัฐบาลนี้ทำเรื่องนี้ขึ้นมากเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง ก็คือปัญหาเศรษฐกิจ กระผมอยากจะเรียนสั้น ๆ เพียงเท่านี้เพื่อไม่อยากจะให้เวลาสภาแห่งนี้ มากเกินไป ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการ เคียวพอดิเรายังมีอีกประเด็นหนึ่ง ให้ประเด็นนั้นหมด ท่านจะชี้แจงในข้อนี้เลยหรือ

นายวิโรจน์ อมตกุลชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คือ ในประเด็นที่ผมจะอภิปรายนั้น บังเอิญเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือไม่ใช่ว่าเกี่ยวกับประเด็นเบ็ดเตล็ดในข้อที่ ๕ ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ในการอภิปรายครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายวิโรจน์ อมตกุลชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด ชลบุรี ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับผม ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล และก็ไม่ใช่ว่าเป็นฝ่ายใดทั้งสิ้น เป็นกรรมาธิการเสียงข้างมากซึ่งบังเอิญไม่เห็นด้วยกับการแปรญัตติของเสียงข้างน้อย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผมจะรักชาติน้อยกว่าท่าน ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่มีความรู้สึกใน การที่ทำให้เกิดหนี้สาธารณะ แต่เรากำลังพูดในมาตราที่เกี่ยวกับการประเมินทรัพย์สิน ถ้าเรา จะพูดในประเด็นที่กล่าวกันแต่ต้นนั้น ผมคิดว่าเราต้องแก้ไขอีกหลายมาตรา แต่โอกาสในสภา แห่งนี้มีให้เราแก้ไขได้แก้ไขหรือไม่ครับ เมื่อมันไม่มี มันจำเป็นอย่างยั้งที่เรากำลังหาวิธีทางที่ดีที่สุด

การทำท่านจะขอเดิมวรรคสี่ที่เกี่ยวกับการตีราคาหลักทรัพย์แก่นัก บสท. หรือด้วยการจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกัน หากมีส่วนต่างของราคาขอให้ บสท. ไม่ต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าจะทำหรือขาดทุน ซึ่งฟังดูแล้วน่าจะเห็นด้วย แต่ท่านครบถ้วนดีขลุ่ยอย่างนั้นไปทั้งหมดของทรัพย์สินทุกรายการ ปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้นจะมากกว่านี้ยิ่งมากจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ซึ่งผมจะอธิบายให้ท่านฟัง การดูอย่างผิวเผิน ผมคิดว่าเป็นใครก็ตามต้องคิดถึงตามกรรมวิธีการเสียชั่งน้ำหนักอย่างแน่นอน ท่านมีทั้งเหตุและผลว่าทำไมเราจะต้องไปปรับกับหนี้สาธารณะที่ล้นขีด เราไม่ได้เป็นคนก่อเลย มีเพียงคนกลุ่มเดียวที่ก่อแต่การที่มีผู้ทุจริตในอคติในการประเมินราคาทรัพย์สินให้สูงกว่าความเป็นจริงมาก ๆ แล้วก็ไปกู้ยืมสถาบันการเงินจำนวนมาก ๆ แล้วก็ทิ้งปล่อยให้เป็นเอ็นพีแอล ความจริงแล้วก็มีอยู่เพียงส่วนเดียว เมื่อเทียบกับมูลค่าหรือมูลหนี้ทั้งหมด ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจะทำให้เกิดผลเสียอย่างมหาศาลเมื่อเทียบกับการที่เรากล่าวว่า บสท. จะต้องรับผิดชอบส่วนหนึ่งกับความเสียหายจากการตีทรัพย์สินชำระหนี้หรือการขายทอดตลาด เรามีกฎหมายจับอีกมากมายที่จะมาจับผู้ทุจริต แต่กฎหมายจับนี้คือจับมาเพื่อต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ไม่ใช่กฎหมายเพื่อที่จะมาลงโทษผู้ทำทุจริต ดังนั้นถ้าหากว่าเราทบทวนวิธีการในการตีทรัพย์สินชำระหนี้แล้ว บสท. ไม่ต้องรับผิดชอบ ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้น

๑. กรณีการเจรจาประนอมหนี้เจ้าหนี้รับลูกหนี้ทั่วไปที่ไม่ใช่ประเภททุจริต อย่างที่ว่า ถ้าทรัพย์สินด้อยค่าอันเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ ในกรณีที่ขอประนอมหนี้แล้วต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ที่เอเอ็มซียอมไม่ยอมตกลงด้วยอย่างแน่นอน เพราะส่วนที่ค้างหรือส่วนที่ต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้น ที่เอเอ็มซีจะต้องรับภาระครั้งหนึ่ง แต่ถ้าเข้าไปตามกรรมวิธีการเสียชั่งน้ำหนัก ลือผลก็ไปสู่การตีทรัพย์สินชำระหนี้หรือการขายทอดตลาด บสท. ไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลย ดังนั้นการประนอมหนี้จะไม่เกิด ไม่มีทางเกิดได้เลยครับ ถ้าเกิดได้โดยที่ที่เอเอ็มซียอมรับความเสียหายครั้งหนึ่งนั้นกรรมการคนนั้นใช้ไม่ได้ เพราะมีอีกหนทางหนึ่งในการเดิมวรรคสี่เข้าไปได้ ผลก็ไปสู่การตีทรัพย์สินชำระหนี้ ดังนั้นอะไรจะเกิดขึ้นครับ จะเกิดการประมูลขายทอดตลาดกันอย่างมหาศาล ครองนี้แหละครับเป็นเหตุที่ทำให้ผมรำบไม่ได้ ฉะนั้นทำอย่างที่ว่าต้องมีการแบ่งเกรดของลูกหนี้ครับ แต่ถ้าเมื่อใช้ประโยชน์แล้ว แล้วผมรวบรวมทั้งหมดปัญหาประเทศไทยจะเกิดขึ้น ก็จะเกิดการประมูลขายทอดตลาดกันมหาศาล ที่ดินประเทศไทยจะตกฮวบอย่างน่ากลัวที่สุด

เหตุผลอันที่ ๒ ก็คือเศรษฐกิจของประเทศไทยจะล้ม ประเทศอเมริกาเอง ประเทศญี่ปุ่นเอง ก็เคยประสบการณ์อันนี้มาแล้วว่า ถ้าทรัพย์สินของประเทศตกต่ำเมื่อไร เศรษฐกิจของประเทศพื้นไม้ได้หรือครับ ผมเข้าใจความรู้สึกของท่านกรรมการเสียงข้างน้อย ที่มีความรู้สึกรักชาติ ผมเข้าใจดี ตัวผมเองก็เจ็บ แต่ถ้าจะเอาประโยชน์เพียง ๓ บรรทัดมา คอหมู่นี้ทั้งหมดก็เป็นแสน ๆ ล้านบาทนั้นทำไม่ได้ครับ เพราะที่เอเอ็มซีจะไม่ยอมประนีประนอมนี้ จะนำไปสู่การขายทอดตลาดทั้งหมด และทรัพย์สินของประเทศไทยจะตกต่ำอย่างไม่น่าเชื่อ และต่ำที่สุด ในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ผมจึงอยากฝากท่านสมาชิกวุฒิสภาให้กรุณา ใคร่ทรงเรียงนี้อีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมเห็นใจแต่ทำอย่างไรครับ ในเมื่อสถานการณ์นี้ไม่สามารถ ให้เราแก้ไขกฎหมายให้ได้มากกว่านี้ แต่ถ้าเผื่อท่านปล่อยให้เป็นไปตามวาระคดีที่เกิดขึ้น ผมไม่ทราบว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น และผมขอฝากไว้ ณ ที่นี้ครับ ถ้าเผื่อท่านเดิมวาระคดีไปท่านอาจจะ ได้เห็นเหตุการณ์อันรุนแรงเกิดขึ้นในประเทศชาติ ก็ขอฝากไว้ท่านนี้ครับ ผมขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากถ้ำถ้ำ โดยมอบให้นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ตั้งแต่เข้ามามีโอกาสได้ชี้แจงและตอบเพื่อสมาชิกฯ ที่เคารพได้ทราบ ด้วยเหตุด้วยผล มีอยู่เรื่องหนึ่งครับ ตั้งแต่เริ่มต้นของการพิจารณาจนจบขบวนการแก้ไข พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย ผมบังเอิญที่สุดเป็นกรรมการเสียงข้างมาก แล้วในขณะที่เดียวกันก็มีฝ่ายรัฐบาลมาผสมเหมือนที่ท่านการถามว่านั้นถูก ไม่ผิดหรือครับ แต่ในขณะที่เดียวกันผมมีจุดยืนของผมแล้วผมจะนำเรียนให้ท่านทั้งหลายได้แลเห็นว่า ทำไมผมถึงยังเกลี้ยมอยู่ในกรรมการเสียงข้างมาก ถ้าจะโอนทรัพย์สินนี้จะถือราคาก่อนที่ใครก็ตาม ฝ่ายเสียงข้างน้อยที่ผมค้านและผมไม่เห็นด้วยในประเด็นก็คือว่า ถ้าท่านดูในกรรมการเสียงข้างน้อยบอกอย่างนี้ครับท่าน ผมมีพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งที่ทรัพย์สินไทยอยู่ในมือ รัฐบาลเองขอแก้ไขมาตรา ๔๕ วรคสาม แต่ในขณะที่เดียวกันกรรมการเสียงข้างน้อยเพิ่มเพิ่มมาตราเดียวไม่ว่า เพิ่มมาตรา ๔๘ โยงไป ๓ มาตรา ซึ่งในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ไม่ได้ขอแก้ครั้งนั้นมา ถ้าท่านจะแสดงเรื่องนี้ผมนั่งอยู่ตรงนั้นผมรับไม่ได้ เหตุผลอยู่แก่นั้นะครับ และผม

จะนำให้ท่านได้แลเห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไรครับ ท่านคุณะครับในที่กรรมการเสียงข้างน้อย
 ขอสงวนความเห็นไว้ว่า “ในกรณีที่มีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรายใด ด้วยการตีราคา
 หลักประกันโอนชำระหนี้แก่ บสท. หรือด้วยการจำหน่ายสินทรัพย์หลักประกันและปรากฏว่า
 ราคาที่ได้มาไม่ตรงกับราคาหลักประกันที่ประเมินได้ตามวรรคสาม มิให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้
 ทั้งกับ โดยให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้โอนทรัพย์สินนั้นรับผิดชอบใน
 ผลกำไรขาดทุนแต่เพียงฝ่ายเดียว” ทั้งนี้ถ้าท่านไปดูในวรรคสามที่ผมนำเรียนก็คือ เขาขอแก้มาแต่นี้
 นะครับว่า ถ้าการดำเนินการแก้ปัญหาหนี้สินของชาติที่เกิดขึ้น ปัญหากรรมที่ดินนั้นผมเป็น
 คนอภัยโทษ อย่าโยนโทษโยนความ อย่าโยนบาปให้กักรรมที่ดิน ถ้าท่านจะสั่งให้ดำเนินการ
 รวดเร็ว ผมเห็นด้วย แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อรัฐบาลเองต้องการให้คณะกรรมการ บสท.
 ดำเนินการด้วยความรวดเร็วเป็นเหตุผลครับ แต่ที่นี้ในขณะที่เดียวกันถ้ากรรมที่ดินอาจจะช้าหรือจะเร็ว
 นั้นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าท่านตามไปดูในมาตรา ๔๕ ที่เขาขอแก้มีอยู่แค่นี้ครับ ที่ผมไม่เห็นด้วยที่เอา
 มาตรา ๔๘ ที่ท่านเพิ่มเติมวรรคสาม วรรคสี่เข้ามานี้ เขาขอแก้แต่นี้ รัฐบาลบอกว่าในกรณีที่
 ทรัพย์สินเป็นหลักประกันเป็นที่ดิน ให้มูลค่าเท่ากับราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในการเรียก
 เก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและทำนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ และดำเนินการ
 ทรัพย์สินอื่น ให้มีการประเมินตามราคาหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการเขา
 อยากรกำหนด แต่ในขณะที่เดียวกันการประเมินของที่ดินอาจจะช้า แต่พอท่านไปเติมใน
 มาตรา ๔๘ เห็นไหมครับ พอไปมาตรา ๔๘ นี้ไปยาวครับท่านที่เคารพ ท่านคุณะครับเขาบอกว่า
 “ให้กรรมการเสียงข้างน้อยขอเดิมบอกว่า “ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์
 ผู้โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมีความรับผิดชอบร่วมกับ บสท. ในผลกำไรหรือขาดทุนจากการ
 บริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพโดยคำนวณตามมาตรา ๔๑” เห็นไหมครับ โองในมาตรา ๔๑
 อีกแล้ว “เมื่อสิ้นปีที่ห้าและสิ้นปีที่สิบนับแต่วันที่ บสท. เปิดทำการ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนที่กำหนด
 ไว้ในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑” ผมบอกนี่คืออะไรครับ ผมไม่อยากจะไปดูในมาตรา ๔๑
 เพราะถ้าท่านแก้ครั้งนี้จะครับเท่ากับไปกว้างพระราชกำหนดเขาหมดเลย และเกี่ยวข้องกับ
 มาตรา ๔๑ ต้องทำความเข้าใจครับ เขาขอแก้ทีเดียว แต่พอมาขกว้างครั้งนี้ในมาตรา ๔๑
 บอกอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ “ให้มีการริ้วรอยน้ำหรือขเคทุนจากการบริหาร
 สินทรัพย์คือคุณภาพของ บสท. ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยยึดคำนวณผล
 กำไรหรือขาดทุนจากราคาของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ บสท. รับโอนมา หักด้วยต้นทุนใน
 การรับโอนและค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการดำเนินการของ บสท. รวมทั้งดอกเบี้ยของตราสารหนี้
 โดยคำนวณแยกตามสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่รับโอนมาจากแต่ละสถาบันการเงิน หรือบริษัท

บริหารสินทรัพย์ หรือแยกตามลูกหนี้แต่ละราย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่ คณะกรรมการกำหนด” พอไปมาตรา ๔๗ ถ้าท่านแก้ไขในมาตราที่ท่านขอเพิ่มมาจะต้องไป แก้ไขมาตรา ๕๐ อีก มาตรา ๕๐ บอกว่าอย่างไรครับ “ในกรณีที่มีการบริหารสินทรัพย์จัดการ ทรัพย์สินอันดีของคุณภาพมีผลกำไร ให้จัดสรรผลกำไรดังนี้” มีอีกมากครับ ผมไม่อยากอ่านละครับ และพอไป มาตรา ๕๑ “ในกรณีที่การบริหารจัดการสินทรัพย์มีผลขาดทุน ให้ บสท. และ สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ ร่วมกันรับผิดชอบ ดังนี้” มีไว้หมดแหละครับ กลายเป็นว่าที่ผมถามผมบอกว่า ถ้าเหตุผลอย่างนี้รัฐสภาเองมานิดเดียวว่าจะให้การประเมินโดย ภาศัยเหตุของสำนักงานที่ดิน หรือบริษัท หรือการประเมินตามที่หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนด เขาขอมาแก้นี้ครับ พอท่านแก้ ด้วยความเคารพครับ ผมบอกเรื่องนี้ต้องคุยกันหน่อย ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า วุฒิสภาเองผมเชื่อ ท่านเห็นห่วงบ้านเมือง ผมเองก็ไม่อยาก ให้การทำของเราในฐานะอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติตรวจสอบการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ผมมองด้วยตัวเอง วันนั้นผมพูดในที่ประชุมผมบอก ผมไม่ต้องการเผอะเทอะอย่างนี้หรอกครับ เขาขอแก้มานิดเดียว แต่ท่านขยายไปยาว ใยาวก็ไปโยงใยทั้งหมด แต่ในขณะที่เดียวกันผม อยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้ครับว่า เรื่องเดียวกันนั้นะครับ แน่นนอนถ้าจะให้ ๒ หลักเกณฑ์ ในการที่จะพิจารณาถึงสินทรัพย์นี้ท่านจะเอาหลักเกณฑ์ของกรมที่ดิน จะเอาหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด หรือจะเอาหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด มีอยู่แค่นี้ให้ ท่านเลือก เพราะประเด็นที่เราคุยกันนี้ะครับคุยกันในมาตรา ๔๕ พรรคสาม เขาขอแก้แก้นี้ครับ ถ้าท่านครั้งนี้ได้ก็จบ แต่ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า การเสนอราคาต้องเป็นไปตามราคาและ สถานการณ์ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นหนี้ที่ท่านากรุ่นว่ามาตั้งมากมายนั้นะครับผมไม่เกี่ยวข้อง ไรกับ รัฐบาล แต่ตามว่าเกิดขึ้นสมัยใครครับ เกิดขึ้นตั้งแต่ ผมไม่อยากจะอ้างว่า ศตวรรษ บรรพชนแล้วครับ แต่ในขณะที่เดียวกันการแก้ปัญหาหนี้สินเพื่อให้ดำเนินการด้วยความรวดเร็วก็เป็นภาระ เราเอง ในสภาท่านเคยเห็นว่า เรขอมโหวดแม้จะเฝียงข้างมากให้พระราชกำหนดบรรษัทบริหาร สินทรัพย์ผ่านเพื่อต้องการที่จะแก้ไขปัญหานี้สินของชาติเราผ่านไปแล้ว เขมแก้มาตราหนึ่ง พรรคเดียว ไม่ใช่มาตรา ของพรรคเดียวเพื่อที่จะแก้ไขหนี้ให้ท่าน ประเด็นอยู่กับหนี้ะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นครั้งนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในบทบัญญัตินี้ยวศัพท์นั้นะครับผมต้องทำ ไปนิดเดียวให้ท่านได้แลเห็นว่า การแก้ไขกฎหมายนี้ครั้งนี้ หนี้ก็ลดลง นิดเดียวลดมันท่าน ประชานฯ ว่า “ทรัพย์สินอันดีคุณภาพ” หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีลักษณะเป็นสินทรัพย์ไม่มี ราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ หรือที่เป็นทรัพย์สินที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืน ไม่ได้ตามประกาศ ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

และกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์”
 หนึ่งเกิดจากพวกนี้ครับถือหนึ่งคือคุณภาพ รัฐบาลเองไม่รู้จะแก้ไขปัญหาลikeอะไร ออกมา
 พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ เราก็จับรองแล้ว เพราะฉะนั้นหนึ่งที่เกิดขึ้นนั้นะครับ
 ผมเชื่อว่าวิสัยทัศน์ของท่านต้องการที่จะแก้ปัญหาให้แก่ชาวบ้านเมือง เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วย
 กับเสียงข้างน้อย เพราะเหตุผลเสียงข้างน้อยก็มาแล้วทำให้พระราชกำหนดทั้งฉบับนี้ใช้บังคับ
 ไม่ได้ เพราะถ้าใช้บังคับไม่ได้ก็มีปัญหาในทางปฏิบัติที่เราจะมาขอแก้ไข ผมเคยคิดว่า
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า คราวหน้าท่านดูให้ละเอียดแล้วอย่าให้สภานี้มา
 วิพากษ์วิจารณ์อีก วันนั้นผมเป็นคนพูดเองผมจำได้ เพราะฉะนั้นบทสุดท้ายครับท่าน
 ประธานฯ ที่เคารพว่า สิ่งที่เกิดขึ้นและเราพยายามแก้ไขปัญหานั้นอยู่ตรงนี้ ผมเรียนว่าท่านรับ
 อยู่ ๑ ประการ จะเอาประการที่ ๑ การแก้ความมาตรา ๔๕ วรรคสาม รัฐบาลขอแก้ไขคนเดียว
 ก็คือจะให้กรมที่ดินเป็นคนประเมินหรือจะให้คณะกรรมการเป็นคนกำหนด หรือใช้หลักเกณฑ์
 ของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนด ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ดี ผม ท่านมีความเป็นห่วงเป็นใย
 เหมือนกัน แต่สำคัญที่สุดก็คือว่าการมอบอำนาจให้องค์กรที่จะต้องรับผิดชอบต่อเรื่องนั้น ๆ
 ต้องให้เกียรติและก็แล้ว ผมเชื่อว่าถ้าถึงจุดนั้นขึ้นมาจะมีปัญหาแน่นอนครับ ผมคนหนึ่งผม
 ตรวจสอบรัฐบาล มาตรา ๑๕๗ ผมจับเป็นสสรณะว่าถึงเวลาจะต้องขึ้นอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 ก็ต้องทำ แต่ในขณะที่เดียวกันด้วยความห่วงว่า การแก้ไขกฎหมายของบ้านเมือง ผมเคยพูดว่า
 มีทางใดที่จะดีกว่านี้ไหม เพราะฉะนั้นหนึ่งสิ่งที่ท่านการุณยกษ์นี้มากมาย ผมถามว่าใครเป็น
 คนทำกรรมการเสียงข้างมากมีส่วนเกี่ยวข้องไหม ไม่เลยครับ แต่ผมเรียนท่านว่ารัฐบาลขอแก้ไข
 มาตรา ๔๕ วรรคสาม ขอแก้ไขคนเดียวแต่ไปเพิ่มเติมเสียมากมาย ผมถือว่าโดยส่วนตัว
 ผมไม่อยากจะให้ละเอะยอย่างนั้นเท่านั้นเอง ผมรับไม่ได้ ผมถึงมาเป็นเสียงข้างมากโดยคง
 กระโดดพลอยใจด้วยเหตุนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกลีสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ คุณปัดครับ

นายปัด พัฒนกุล (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน
 ประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายปัด พัฒนกุล กรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ
 กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านสมาชิกฯ เพิ่มเติมจากท่านกรรมาธิการเสียงข้างมาก
 ซึ่งท่านได้กรุณากราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ แล้วว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเหมือน
 ไม่มีประเด็นว่าใครก่อหนี้ไว้ ใครทำหนี้เอ็นพีแอลไว้ ประเด็นปัญหาว่าจะแก้ไขอย่างไร
 กรรมาธิการก็ได้พิจารณาในประเด็นนี้ แล้วกรรมาธิการก็ดูร่างที่สภานี้รับมาแล้วไว้

ปรับปรุงแก้ไขชักใช้ใกล้เคียงเหมือนที่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานฯ แล้วเมื่อเช้าว่าเชิญเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ มาซักถามในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้สิ้นข้อสงสัยครับ นอกเหนือจากที่รัฐบาลเขาเคยแถลงไว้ว่า เขาได้ดูซ้ายดูขวา ดูความสมดุลแล้วเห็นว่ากิจการนี้เป็นวิธีที่คิดว่าไม่ได้ดีเลิศ แต่คิดว่าดีที่สุดในขณะที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศได้ กระบวนการก็พยายามชักใช้ไล่เรียงเพื่อหาข้อเท็จจริงอันนี้ แล้วข้อเท็จจริงก็ฟัง ได้ความอย่างที่ใต้ประธานกรรมาธิการเรียนต่อท่านประธานฯ มาแล้ว ท่านประธานฯ ครับ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า เป็นเรื่องผกผันกันหนี้เอ็นพีแอลของสถาบันการเงินเป็นที่รู้กันอยู่แล้ว ถ้าสถาบันการเงินของเราเป็นอัมพาตไป ถ้าสถาบันการเงินเปรียบเสมือนหัวใจที่สูบฉีดกระแสการเงนไปเลี้ยงภาคธุรกิจแล้วก็อุดตัน นั่นถ้าหากว่ารัฐบาลหาหนทางแก้ไขได้ คัดเยียวยาได้ ก็เป็นเรื่องที่พึงกระทำ รัฐบาลไม่ได้คิดคำนึงถึงว่าเป็นหนี้ที่ใครก่อไว้ คณะกรรมาธิการก็ดูตรงนี้ครับ ไม่ใช่ฟังตามรัฐบาลแล้วก็ไปเชื่อตามรัฐบาล กระผมเองอยู่ในสภามา ทั้งสภาผู้แทนราษฎร ในวุฒิสภา แล้วก็กลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎรอีก แล้วก็เคยบริหารมาตามสมควร ก็ซึ่งนำหมักหมมกรองดูเรียงของบ้านเมืองทั้งสิ้น ที่ประธานกรรมาธิการมานั้นด้วยเรื่องของบ้านเมืองทั้งสิ้น แล้วกระผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาแห่งสภาแห่งนี้ทุกท่านห่วงใยบ้านเมือง กระผมนั่งฟังมาแต่เช้าจนครบ ทุกอย่างพูดกันด้วยความรู้สึกที่แท้จริงและห่วงใยบ้านเมืองทั้งสิ้น ท่านประธานฯ ครับ หนี้ทั้งหมดเป็นหนี้เอ็นพีแอลในภาครัฐสถาบันการเงินของรัฐถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็นอกจากนี้ยังมีหนี้สถาบันการเงินของเอกชน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้การตั้ง บสท. ขึ้นมาก็ไม่ได้มุ่งที่จะไปแสวงประโยชน์หรือแสวงหากำไรแต่ประการใด เพราะฉะนั้นจะหยิบมาเป็นตัวกำไรมาเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเรื่องนี้ กระผมคิดว่าผู้ดูภาพรวมจะดีกว่า ท่านประธานฯ ครับ กระผมกราบเรียนเพิ่มเติมหนึ่งให้สิ้นข้อสงสัยก็คือว่า ในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติมีความเห็นว่า ถ้าหากว่าทรัพย์สินไปขายอันเป็นที่ค้ำขาเขตทุนก็ควรจะให้สถาบันการเงินรับไปเต็มจำนวน กระผมขอประธานกรรมาธิการเรียนว่า ในแง่ของสถาบันการเงินด้านนี้ที่คิดไปขาย เขาก็คิดว่าเขาขายเองไม่ได้กว่าหรือ ให้ บสท. ไปขายไม่ทราบว่าจะขายเมื่อไร แล้วขายได้ทำไรก็ไม่ทราบแล้วเป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจและขีดความสามารถของผู้ขายในขณะนั้น ถ้าได้ราคามาบทสุดท้ายเขาต้องไปรับกรรม เทียบกับให้เขาขายเองน่าจะดีกว่า โดยเหตุนี้ด้วย บทกฎหมายก็พยายามที่จะให้ดูในการที่สถาบันการเงิน โอนทรัพย์สิน โอนหนี้เสียมาสู่ บสท. เพื่อไปบริหาร เนื่องจากสถาบันการเงินเขาทั้งไว้ ๔ ปีแล้วไม่ได้บำบัดแก้ไขให้มีประสิทธิภาพจนมีปัญหา ใครเข้ามาก็ต้องแก้ไขตรงนี้ ถ้าท่านทั้งหลายเป็นผู้แก้ไข ท่านก็ลงกระหนาบเรื่องนี้ครับ

อย่างไรก็แล้วแต่ แต่ผลที่ออกมาฉันสามารถใช้กับพรรคได้ ซึ่งผมได้ขอเพิ่ม ขออนุญาตเรียกรวพรรคี่ เพราะเห็นข้อความถัดมา เป็นการขอเพิ่มให้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับลูกหนี้รายย่อยด้วย เนื่องจากการที่รัฐบาลได้ขอแก้ไข การประเมินราคาหลักทรัพย์อยู่ในวาระสาม ในการประเมินราคาหลักทรัพย์ในวาระสามดังกล่าวนี้ ผมก็ขอให้มาใช้กับลูกหนี้รายย่อย ท่านประธานฯ ครับ ในพระราชกำหนดฉบับนี้ พอพิจารณามาถึงนาทีนี้ในวันนี้องเห็นได้ชัดเจนครับว่า รัฐบาลไม่ได้ทำตามนโยบายที่แถลงไว้ รัฐบาลเคยแถลงไว้ว่าจะแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจ จะตั้งทีเอเอ็มซี หรือบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาลูกหนี้ทั้งปวง แต่พอร่างที่ออกมาแล้วกลับกลายเป็นว่า แก้ไขปัญหาให้กับลูกหนี้รายใหญ่ ๆ เกือบทั้งหมดลูกหนี้รายใหญ่ ๆ ทั้งหมดผมเดาเดาแบบคร่าว ๆ เรียกกันง่าย ๆ ก็คือพวกเศรษฐกิจ จากที่ท่านถามคุณนะครับ ขออนุญาตขอถามให้ชัดกมูล ซึ่งเห็นได้ชัดเจนครับว่า เพียงลูกหนี้เพียง ๑๕๑ รายนั้นจะโอนหนี้ถึง ๑ แสนกว่าล้านบาท ส่วนที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รวบรวมไว้ ส่วนที่คณะกรรมการ บสท. เคยแถลงไว้ว่า ในช่วงแรกนั้นหนี้สิน ซึ่งอยู่ในธนาคารภาครัฐ ซึ่งเป็นลูกหนี้ตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป แม้ว่าจะเป็นลูกหนี้รายเดียวก็ตามจะมีจำนวน ๑,๖๐๐ ราย มีมูลค่าถึง ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือว่าจะแก้ไขปัญหาลูกหนี้รายอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในธนาคารภาคเอกชนที่กำหนดเงื่อนไขว่า การจะโอนหนี้ให้ บสท. ดังกล่าวจะต้องมีเจ้าหนี้มากกว่า ๒ ราย จะต้องเป็นนิติบุคคล จะต้องมีหนี้ตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเงื่อนไขอยู่ในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ของพระราชกำหนดที่รัฐบาลเสนอเป็นพระราชกำหนดมาเพื่อจะแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนครับว่าไม่เกี่ยวกับลูกหนี้รายย่อย ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปที่เขาจะคะแนนเลือกให้พรรครัฐบาลเสียส่วนใหญ่เข้ามาแก้ไขปัญหาตามที่เคยหาเสียงไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียใจครับ ท่านประธานฯ ครับ จากพระราชกำหนดที่ออกมาตามนโยบายอยู่ระดับหนึ่ง แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมด แต่พอมาถึงเวลานี้ วินาทีนี้เมื่อมีโอกาสผมคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นครับ ที่สภาแห่งนี้ซึ่งจะต้องดูแลในเรื่องของประชาชนทั่วไป พิจารณาในลูกหนี้รายย่อยต่าง ๆ ด้วย ท่านประธานฯ ครับ การที่จะนำเงินซึ่งเก็บภาษีของประชาชนนะครับ เข้ามาบริหารหนี้เสียของ บสท. ซึ่งเงินรายได้ดังกล่าวนี้เอามาจากประชาชนทุกระดับครับ ไม่ว่าจะยากดีมีจน ร่ำรวยอย่างไรก็ตาม เอาเข้ามายุ่งระดับ แต่พอภาษีที่ได้มาแล้วกลับกลายเป็นว่า เอามาช่วยคนที่มามีปัญหา ซึ่งมีหลักประกัน ซึ่งมีหนี้จำนวนมา ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เป็นธรรม เมื่อจะแก้ไขปัญหานี้ทั้งปวงก็ควรจะให้ความสำคัญถึงลูกหนี้รายย่อยด้วยซึ่งมีคนเป็นจำนวนมาก แล้วก็ถือได้ว่ารวมยอดเงินแล้วก็แสนล้านบาท อยู่เหมือนกันเพียงแต่รัฐบาลอาจจะพูดอยู่เสมอ ๆ ว่าเมื่อคนจำนวนมากทำงานไม่ไหว ผมคิดว่า

เมื่อกำหนดเป็นนโยบาย ไปกำหนดเป็นกฎหมายแล้วนะครับ รัฐบาลก็จำเป็นต้องทำและต้องทำ ส่วนการทำนั้นะครับ สิ่งที่ผมได้เสนอไปก็มีได้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องไปบังคับว่าต้องให้เสร็จวันนั้นวันนี้ โดยในร่างดังกล่าวนั้นะครับ เสนอว่าจะดำเนินการอย่างไรให้เสร็จเมื่อใดก็ได้ บสท. เป็นผู้กำหนด นอกจากนั้นะครับสิ่งที่นำเสนอขอเพิ่มในข้อที่ ๔ หรือวรรคสี่นี้ นะครับ ถามว่าควรจะอยู่ตรงนี้ได้หรือไม่ มาเพิ่มอยู่ในมาตรา ๔๕ นี้ได้หรือไม่ แล้วจะบังคับได้หรือไม่ต้องทบทวนครั้นว่า สามารถทำได้ เพราะว่าถือได้ว่าเป็นเรื่องสืบเนื่องเกี่ยวข้องกับสืบเนื่องมาจากการประเมินราคาสินทรัพย์ สืบเนื่องมาจากประเมินดังกล่าวแล้วจะใช้กับใครบ้าง ซึ่งในส่วนที่ร่างเพิ่มเติมขึ้น เพื่อให้การทำงานนั้นสามารถทำงาน ได้ทั้งระบบด้วยค่าที่ใส่แน่นอน ระบุไว้ว่า ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งพระราชกำหนดนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งใดก็ตามที่จะต้องไปใช้บริหารจัดการการแก้ไขปัญหานี้เสียทั้งหลายซึ่งมีอยู่เดิม ก็สามารถที่จะนำมาใช้กับลูกหนี้ รายย่อยดังกล่าวนี้ได้ ท่านประธานครับ แล้วถามว่า ควรจะอยู่ตรงนี้ได้หรือไม่ ผมกราบเรียน คราวที่ไม่มีอะไรห้าม ในเมื่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นไม่สามารถไปแก้ไขในวรรคในบทมาตรา โดยตรงได้ เราก็สามารถที่จะมาเขียนเพิ่มในส่วนที่สามารถจะนำไปใช้ประโยชน์ได้แล้วไม่ขัดกับของเดิม เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่า ในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ ผมอยากจะให้เพื่อนสมาชิก ผ่านท่านประธานฯ ได้โปรดพิจารณาครับว่า การแก้ไขปัญหาลูกหนี้รายย่อยนั้นเป็นสิ่งที่ดีจริง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เมื่อรัฐบาลเพิกเฉยละเลย วุฒิสภาเอง ควรจะต้องให้ความสำคัญตรงเน่ากว่ารัฐบาล ท่านประธานฯ ครับ ในกฎหมายที่ออกมามีบทบัญญัติว่า จะออกมามีความหมายของรัฐบาล การที่เรามาเพิ่มครั้งนี้ะครับ เป็นการที่จะออกกฎหมายไม่ตรงตามแนวของนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ ต้องกราบเรียนว่า ไม่ใช่ครับ เ็นไปปฏิบัติตามที่รัฐบาลเสนอไว้ เป็นไปตามที่รัฐบาลเคยพูดไว้แต่เดิมว่าจะแก้ไขปัญหานี้ให้กับประชาชน จะแก้ไขปัญหาก็กับลูกหนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเพิ่มตรงนี้ขึ้นครับ ไม่ได้มีส่วนขัดแย้งกับแนวนโยบายของรัฐบาลเลย ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ยอมแก้กรรมวิธีการไม่ยอมที่จะดำเนินการตามที่กราบเรียน ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าเสียใจ เป็นสิ่งที่น่าเสียดายที่ประชาชนรอกฎหมายซึ่งจะช่วยประชาชนโดยส่วนรวม แต่กลับกลายเป็นออกกฎหมายเพื่อเฉพาะคนบางกลุ่ม และคนบางคน ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เป็นธรรม กราบเรียนประธานฯ ที่เคารพช่วยพิจารณา และขอให้กรรมวิธีการ ได้เห็นถึงความสำคัญของลูกหนี้รายย่อย และสุดท้ายก็ขอให้เพื่อนสมาชิก ผ่านไปยังท่านประธานฯ นะครับ ให้ความสำคัญ และแก้ไขปัญหาลูกหนี้รายย่อยตามที่ผมได้ส่งวงคำแปรฯ ไว้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสราวุธ เชิญครบุรี

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม กระผมได้ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ ซึ่งก่อนที่จะถึงครั้งนี้กระผมขอกราบเรียนถึงความรู้สึกที่กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านการุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ต้องขออภัยที่เอ่ยนามท่าน เมื่อฟังดูแล้วก็เกิดความนึกคั่นะครับว่า การที่รัฐบาลเสนอพระราชกำหนดฉบับนี้เข้ามา แล้วต่อมาได้มีร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชกำหนดฉบับดังกล่าว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาหน้าของคณะบุคคลเพียงคณะเดียวจะครับ ท่านการุณได้อภิปรายว่า ในหน้าจำนวน ๑๔๑ รายนี้มีหนี้ถึง ๔ แสนกว่าล้านบาท ซึ่งก็จะกระทบถึงหนี้ละครับ เกือบ ๆ จะครึ่งหนึ่งของจำนวนหนี้สาธารณะที่เสียทั้งหมด ฟังดูแล้วน่าตกใจครับ จนทำให้กระผมอยากจะถอนคำแปรญัตติของกระผม แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วละครับก็ทำให้เรานึกถึงเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาเรามีกฎหมายฉบับหนึ่งคือ พรส. เราคงจำกันได้นะครับ พรส. นี้ ในช่วงนั้น เรายอมให้ต่างชาติเข้ามาซื้อหนี้ของเราในอัตรา ๒๐ - ๒๕ เปอร์เซ็นต์แล้วแต่คนที่พูดที่ว่าให้กับคนไทยไม่ได้ ต้องขายให้กับต่างชาติละครับ เมื่อต่างชาติซื้อไปแล้วก็ขายกลับมาให้คนไทยอีกในอัตรา ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานฯ คิดดูซิครับว่า ในช่วงนั้นเราเสียหายเท่าไร แล้วจนกระทั่งปัจจุบันนี้เราหาตัวคนที่ทำให้บ้านเมืองของเราเสียหายได้ไหม เอาขึ้นมาประมาณหมื่นก็ได้ไหมครับว่า บุคคลที่ทำให้ชาติของเราเสียหายเป็นใคร แล้วนี่ก็คงจะเป็นทำนองเดียวกับตามที่กระผมฟังคำอภิปรายของท่านการุณ คงจะมตะเทานเดียวกับครับว่าที่รัฐบาลออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพราะต้องการจะแก้ปัญหาของหน้าของบุคคลเพียงคณะเดียว ซึ่งฟังดูแล้วใจหายละครับ แต่อย่างไรก็ตาม คำอภิปรายของท่านการุณ ไสงาม ก็บันทึกไว้อยู่ที่สภาแห่งนี้แล้ว กระผมจะขอวกเข้าไปในเรื่องที่กระผมได้แปรญัตติไว้ เหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติไว้ก็เนื่องจากว่า ในการออกพระราชกำหนดควรจะให้ความสำคัญเป็นธรรมแก่ประชาชนทั้งประเทศ กระผมฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการเมื่อตอนเช้าถ้าหนี้สินที่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาท กระทรวงการคลังจะไม่รับพิจารณา ถ้าไม่รับ ทำไม ไม่เอาเข้ามาพิจารณาด้วย ถ้าเขาร้องขอขึ้นมา เราควรจะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคนนี่แหละ ในทางออกกฎหมายเราควรจะให้ความเป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการเมื่อสักครู่นี้ได้บอกแล้วว่าเราจะออกกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมขึ้นในแผ่นดิน ฉะนั้นกระผมจึงขอเพิ่มความตอนท้ายของมาตรา ๔๕ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้ครับ “และ บสท. จะต้องรับโอนหนี้จาก

สถาบันการเงินเมื่อถูกหนี้รายเดียวหรือหลายรายร้องขอ” เหตุผลตามที่กระผมกราบเรียน มาแล้วครับท่านประธานฯ ครับ) กระผมคิดว่าที่กระผมแปรญัตตินี้ก็คงไม่ทำให้หลักการของ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียหาย ขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติหมดแล้ว ผมจะเรียนถามที่ประชุมว่ายังมีท่าน ผู้ใดมีความสงสัยและคิดใจอยู่บ้าง เรียนเชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายวิชัย ครอบงุมดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม วิชัย ครอบงุมดี ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ใครจะขออนุญาต ท่านประธานฯ ใช้เวลาแต่เพียงเล็กน้อยเพื่อเรียนที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ โดยหลักการนั้น กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องมีเครื่องมือในการแก้ปัญหาของ สถาบันการเงินแล้วก็นับด้วยคุณภาพที่เรีอริงมาเป็นเวลานาน ด้วยเหตุผลที่จะให้การฟื้นฟู เศรษฐกิจนั้นเกินไ้ได้ด้วยดี นั่นคือหลักการที่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก แต่ในขณะที่เดียวกันท่าน ประธานฯ ที่เคารพครับ ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้การแก้ปัญหาเหล่านั้นไปเป็นบทบาทเป็นกรรม ให่กับประชาชนผู้ไม่มีส่วนรู้เห็น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งวันนี้ถ้าให้ไปอย่างนี้ก็จะถือว่า อีก ๕ ปี ๑๐ ปี หรือ ๕๐ ปีข้างหน้าประชาชนก็จะต้องทนรับบทาปกรรมที่ตัวเองไม่ได้ก่อ เหมือนกับท่านกรรมาธิการหลายท่านรวมทั้งท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ให้ตัวเลขให้ข้อมูลขึ้นมา เพราะฉะนั้น โดยกระผมเห็น กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่การแก้ปัญหานี้จะไปสร้างภาระ ให้กับประชาชนในอนาคตข้างหน้า รวมทั้งพวกเรานและลูกหลานของเราที่เกิดมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การแก้ไขปัญหาหรือการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่แท้จริงนั้นกระผมเชื่อว่า ถ้าพึ่งเฉพาะ การแก้สถาบันการเงินอย่างเดียว เราคงไม่สามารถจะฟื้นฟูเศรษฐกิจได้อย่างที่รัฐบาลต้องการ แต่กระผมมีความเชื่อมั่นว่า การจะฟื้นฟูเศรษฐกิจที่แท้จริงจะต้องฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาคของ ประชาชนเพราะอำนาจการซื้อทั้งหลายทั้งปวง อำนาจในการที่จะทำไม่เกิดรายได้ก็ดี ทำให้ เกิดสิ่งที่จะเป็นทุนทรัพย์ของเราระยะยาวนั้นก็คือ ประชาชนจะเป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้น ในขณะที่ เรามีกฎหมายบางอย่างนั้น ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องช่วยเหลือประชาชน แต่ว่ารัฐบาลได้ให้ ความสนใจน้อยมาก อย่างเช่น พ.ร.บ. ฟื้นฟูเกษตรกรรมที่ผ่าน ไปเมื่อต้นสัปดาห์รัฐบาลไม่ได้ตั้ง งบประมาณฉบับนี้ใส่เอาไว้ แต่ในขณะที่เดียวกัน พ.ร.ก. บพท. ครองรัฐบาลจะต้องซึ่งเงินเป็น หลายล้านล้านบาทเข้ามาดำเนินการแก้ไข เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ากรการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ แท้จริงนั้นจะต้องฟื้นฟูที่ประชาชนซึ่งเป็นเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่เรา มีอยู่

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ผมมองไม่เห็นกำไรที่ บสท. จะมีขึ้นได้ ในระยะการบริหาร ๕ ปีถึง ๑๐ ปีที่กำหนดเอาไว้ ตอนที่เห็นชัด ๆ ก็คือขาดทุน ขาดทุนแน่ ๆ ตอนที่ก็คือ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นทุนประเดิมที่รัฐบาลต้องใส่เข้าไป จากตัวเลขที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติท่านการุณเกตุ ท่านโสภณเกตุ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านได้ยกตัวเลขขึ้นมาว่า เราจะต้องใช้เงินมหาศาลที่จะต้องแก้ปัญหาเหล่านี้เป็นแสน ๆ ล้าน คิดดูว่าจะขาดทุนไปเท่าไร ในขณะที่เศรษฐกิจของโลกเราทว่า เมื่อเกิดวิกฤติอเมริกา ๑๐ ปีเศรษฐกิจไม่ฟื้น แล้วจะทำอย่างไรที่เราจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจของเราโดยใช้ บสท. เป็นตัวแก้ แล้วจะมีกำไรผมมองไม่เห็น ทางท่านประธานฯ แต่เห็นว่าจะต้องขาดทุนแน่ ๆ อย่างน้อย ๑,๐๐๐ ล้านบาทขาดแน่ ๆ ไม่รวมการบริหาร ไม่รวมในระยะยาว อาจจะมีขาดทุนเป็นแสนล้าน หรือหลายแสนล้านบาท แล้วเงินเหล่านี้ประชาชนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งไม่เป็นกรรมกำไรประชาชนเหล่านั้นเลย

ประการสุดท้าย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนในฐานะ กรรมการสิทธิข้างน้อยเห็นด้วยในหลายประเด็น ที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้ขอแปรญัตติไว้ ไม่ว่าจะที่ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ก็ดี ท่านสราวุธ นิยมทรัพย์ ก็ดี ขอประทานอภัยที่เอ่ยนามท่าน ซึ่งท่านมีเจตนาจะเห็นการแก้ปัญหาที่ทั้งหมดของพี่น้องประชาชนคนไทย ทั้งประเทศ ไม่ใช่แก้ไขเฉพาะสถานการณ์การเงินเท่านั้น

สุดท้าย โดยส่วนตัวอยากกราบเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติว่า ถ้าท่านจะเข้าข้างทางรัฐบาล ก็ขอให้ท่านได้สนับสนุนการแปรญัตติของกรรมการสิทธิข้างมาก แต่ถ้าท่านจะยืนอยู่ข้างประชาชน ก็ขอความกรุณาให้ท่านได้สนับสนุนตามที่กรรมการสิทธิข้างน้อยได้ขอสงวนความเห็นไว้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสักครับ

นายสัก กอแสงเรือง (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม เห็น กอแสงเรือง สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เดิมผมขอแปรญัตติ ร่างกฎหมายฉบับนี้ในเหตุผลหลักข้อความในมาตรา ๓ เหตุผลที่ผมขอแปรญัตตินั้น ถึงแม้ว่า คณะกรรมาธิการจะรับแก้แปรญัตติของผมเข้าไปเป็นของคณะกรรมาธิการเพียงข้างมากแล้วนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลรายละเอียดที่ผมแปรญัตติไว้เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก เรื่องเหตุผล ก็คือเหตุผลที่เขียนไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่มีความชัดเจน โดยที่ตอนต้นบอกว่า จะใช้หลักเกณฑ์การประเมินของธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ข้อความต่อมา ก็บอกว่า สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาบังคับใช้แทน แล้วก็จะแก้ไขรายละเอียด

จึงไม่สามารถทราบได้ว่า หลักเกณฑ์ที่จะนำมาใช้กับกฎหมายฉบับนี้จริง ๆ นั้น เหตุผลคืออะไรครับ เมื่อไม่ชัดเจนผมก็แก้ไขให้ชัดเจนขึ้นว่าให้นำหลักเกณฑ์การประเมินของธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้บังคับแทน สำหรับข้อความในมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๘๕ สวรรคสามนั้น โดยที่ข้อความในร่างกฎหมายฉบับนี้ได้เขียนว่า ในกาารประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันกรณีสถาบันการเงินเป็นผู้โอนนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ท่านประธานฯ ครับ เท่ากับว่าข้อความในร่างกฎหมายฉบับนี้ให้กำหนดว่า หลักเกณฑ์ที่จะนำมาประเมินนั้นไม่ใช่หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย แต่เป็นหลักเกณฑ์ของสถาบันการเงินคือธนาคารต่าง ๆ นั้นสามารถออกหลักเกณฑ์ได้ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ตรงนี้ความแตกต่างกันอย่างมากรับ เพราะเหตุว่าในเหตุผลนั้นบอกว่า ใช้หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ผมร่างเป็นกฎหมายกลับเขียนว่า เป็นหลักเกณฑ์ของสถาบันการเงินที่ออกตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ถ้าข้อความเขียนอย่างนี้จะแปลว่าหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้นั้นไม่ใช่หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย แต่เป็นหลักเกณฑ์ของสถาบันการเงินแต่ละแห่งสามารถที่จะกำหนดตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ตรงนี้พวกเราจะคิดถึงเรื่องการประกาศอัตราดอกเบี้ยชนะครับ อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ที่ผ่านมา ธนาคารแต่ละแห่ง สถาบันการเงินแต่ละแห่งเป็นผู้ประกาศตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งแต่ละแห่งจะแตกต่างกัน ถ้าเราเขียนกฎหมายฉบับนี้แล้วผ่านออกมาอย่างนี้ก็จะทำให้หลักเกณฑ์ที่จะนำมาประกาศนั้นสามารถแตกต่างกันตามความเห็นชอบ ตามความที่ธนาคารแต่ละแห่ง สถาบันการเงินแต่ละแห่งจะประกาศกำหนดเองได้ การที่จะโอนทรัพย์สินนั้น การที่จะประเมินทรัพย์สินนั้นควรจะเป็นหลักเกณฑ์เดียวกัน ไม่ควรจะเป็นหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันได้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอแปรญัตติแก้ไขว่า “ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด” เหตุผลครับ เพื่อให้หลักเกณฑ์ที่นำมาประเมินนั้นเป็นมาตรฐานเดียวกัน เป็นหลักเกณฑ์เดียวกันของทุกสถาบันการเงิน

ประการที่ ๒ ก็เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบ ผู้รับผิดชอบคือธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งไม่ใช่ผู้โอน ไม่ใช่ลูกหนี้ ถ้าเราให้สถาบันการเงินแต่ละแห่งเป็นคนประกาศกำหนด เขามีส่วนได้เสีย เขาก็เป็นเจ้าหน้าที่จะ โอนทรัพย์สินเหล่านั้นให้ นั่นแน่นอนครับ เขาจะใช้หลักเกณฑ์ของตัวเองได้ประโยชน์ ตรงนี้ก็จะเห็นหลักเกณฑ์ที่มีประโยชน์ชัดเจนในรูปขณะที่เป็นผู้โอนด้วย และเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ด้วย ซึ่งก็เป็นมาตรฐานที่ไม่น่าจะยอมรับได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าหากให้หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทย

จะต้องมีความรับผิดชอบต่อหลักเกณฑ์เหล่านั้น ถ้าหากว่าหลักเกณฑ์เหล่านั้นผิดพลาด เราสามารถที่จะหาความรับผิดชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ เหตุผลที่ผมยอมรับว่า เปลี่ยนจากราคาประเมินของสำนักงานที่ดินมาเป็นหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดซึ่งทราบว่าจะมีความแตกต่างหรือสูงกว่าประมาณ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ทำไมผมจึง เห็นว่ารับได้ เหตุผลที่รับได้เพราะว่าอย่างนี้ครับ เพราะเหตุว่าสถาบันการเงินต้องรับผิดชอบใน ผลขาดทุนตามมาตรา ๕๑ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เมื่อราคาเพิ่มขึ้น ๒๐ หรือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่สถาบันการเงินเขาต้องรับผิดชอบ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อมองในส่วนที่เพิ่มขึ้น และส่วนที่เขาต้องรับผิดชอบด้วยแล้ว ในผลขาดทุนเหล่านั้นผมรับได้เพราะเหตุว่าจะอยู่ในอัตราที่ ใกล้เคียงกับความเป็นจริง อย่างไรก็ตามผมคิดว่ามาตรฐานการผ่านกฎหมายของวุฒิสภาจะต้อง ไม่มีกฎหมายที่ผ่านออกไปโดยคลุมเครือ สามารถตีความเป็นอย่างอื่นได้ แล้วก็ให้ตรงกัน เหตุผลของกฎหมายฉบับนั้น ผมเห็นว่าร่างของรัฐบาลที่ส่งมานั้น รายละเอียดและเหตุผล ชัดแย้งกัน ไม่มีความชัดเจน และจะเกิดปัญหาในการปฏิบัติได้ ผมของมันก็ไม่มีประโยชน์ได้ เสียสำหรับเรื่องนั้นะครับ แต่เราเห็นว่ามาตรฐานการผ่านกฎหมายควรจะทำให้ชัดเจน ไม่ต้อง โต้เถียงกันและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ผมขอเรียนเหตุผลและรายละเอียดของผมเพื่อ เพื่อนสมาชิก จะได้พิจารณาตัดสินใจรับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ฝ่ายกรรมาธิการ เชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายวราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ กระผมมีประเด็นที่จะเรียน ชี้แจงเกี่ยวกับกรณีของท่านผู้สวจนค่าเปรณัติ ๒ ท่าน ที่เกี่ยวกับเรื่องของคุณหนี่รายย่อยนะครับ ส่วนของประเด็นท่านสักนั้น กระผมคิดว่าก็ไม่ได้ทำอะไรในหลักการที่กระผมคง ไม่ต้องคอย ชี้แจงนะครับ ประเด็นเรื่องที่มีการหยิบยกว่าทำไมไม่เอาลูกหนี่รายย่อยเข้ามาด้วย คงต้อง ย้อนกลับไปดูเจตนารมณ์ของการออกกฎหมาย ก็คือ พ.ร.ก. จากนั้นะครับเรามีความประสงค์ที่ ต้องการที่จะแก้ไขปัญหานี้ด้วยคุณภาพที่เป็นปัญหาไม่สามารถแก้ไขได้ครับ

อันที่ ๑ ก็คือปัญหาที่มีเจ้าหน้าที่หลายราย แล้วก็มี ความเกี่ยวข้องกันของสถาบัน การเงินหลาย ๆ สถาบันการเงิน ตรงนี้ก็เลยเป็นที่มาว่า ถ้าหากเราเอาลูกหนี่ทั้งหมดมาเลย ไม่รู้ว่ากันแสน จะเป็นล้านราย รายละเอียด ๒ แสน ๓ แสน ลูกหนี่รายย่อยทั้งหมดมา บสท. นั้นก็ จะเป็นองค์กรที่จะใหญ่โตมาก ที่จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ให้รวดเร็วทันก็ค่อนข้างถ้าหากนะครับ แล้วความชำนาญในลูกหนี่รายย่อยที่เจ้าหน้าที่เดิม สถาบันการเงินเดิมที่เขามีอยู่ ก็จะมี ความ

ชำนาญมากกว่า แต่เรื่องนี้ไม่ใช่หมายความว่า รัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่กรณีลูกหนี้รายย่อย
 กระผมเห็นด้วยว่าภาระที่รัฐบาลนั้นเข้ามา ก็ต้องแก้ปัญหาให้คนทุกกลุ่มไม่ได้เลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
 แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวเลขที่เมื่อสักครู่ อาจจะมีการฟังท่านกรรมการหรือว่าท่านสมาชิก
 บางท่านได้อภิปรายไปว่า มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ไม่กี่รายเท่านั้นเอง จำนวนหลายแสน
 ล้านบาทนั้นอาจจะเหมือนกับว่าเรากำลังช่วยคนกลุ่มนี้กลุ่มเดียว จริง ๆ แล้วอยากจะเรียนว่า
 ไม่ใช่แต่เพียงเท่านั้นที่เข้าใจนะครับ ตรงนี้เดี๋ยวจะขออนุญาตให้ท่านผู้แทนทาง มสท.
 ซึ่งเป็นกรรมาธิการจะชี้แจงตัวเลขว่า จำนวนลูกหนี้ที่รายที่มีเงินหมื่นบาทที่กำลังมองกันว่า
 จะเป็นการช่วยกลุ่มนั้นหรือไม่ครับ แต่กระผมอยากจะเรียนว่า ที่ได้อภิปรายไปแล้วบอกว่า
 มีการประเมินก่อนหน้านี้ แล้วมันที่จะได้ประโยชน์ แล้วก็มีกรรมาธิการซึ่งอนันต์นั้นะครับ
 ก็ยังไม่ได้เป็นข้อยุติว่าจะคิดหรือจะถูกต้องอย่างไร กระผมเคารพในกระบวนการของศาล
 ด้านเขาจะว่าอย่างไรก็อยู่ที่กระบวนการของศาล อะไรที่ไม่ถูกต้องรัฐบาลนี้ก็ยอมไม่ได้อยู่แล้ว
 ในเรื่องที่จะทำให้เป็นเรื่องที่ถูกต้อง

อยากจะเรียนสุดท้ายนะครับ คิดว่าคงจะเป็นการชี้แจงสุดท้ายก่อนที่ท่าน
 ประธานฯ คงจะสรุปแล้วก็ขอคิดต่อไปว่า กระผมขอเรียนยืนยันอีกครั้งครับว่าการแก้ไข พ.ร.ก.
 โดยออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นนะครับ เพราะว่ารัฐบาลไม่สามารถนำพระราชกำหนด
 ฉบับที่ได้ขอความเห็นชอบทั้ง ๒ สภาไปนั้นไปปฏิบัติได้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการโอนหนี้
 แล้วก็ขอแก้ไขมาครั้งนี้ รัฐบาลก็แก้ไขเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้กระทบกับสิ่งที่รัฐบาลได้
 ทำไปคืออยู่แล้วนะครับ โดยมีลักษณะการควบคุมต่าง ๆ ที่กระผมได้อธิบายไป ก็คงจะไม่
 ขอรืบายซ้ำ

สุดท้ายก็ถือว่า การแก้ไขปัญหาค้างนี้รัฐบาลมองถึงการแก้ไขปัญหาของ
 ประเทศ บางท่านอาจจะมองว่า เป็นเรื่องของคนไม่กี่คน แต่จริง ๆ แล้วปัญหาของสถาบัน
 การเงินนั้นก็มีส่วนเกี่ยวข้องไปกับปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งประเทศ
 อยู่ดี อยากจะเรียนครับว่า ข้อสรุปของกรรมาธิการเสียงข้างมากนั้น จริง ๆ แล้วกระผมไม่ได้
 ชัดข้ออะไร แต่ว่าขอยืนยันว่าหากจะขอให้สนับสนุนเป็นร่างที่ผ่านชั้นสภาผู้แทนราษฎรมา
 ตั้งแต่ต้นครับ ขอวพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโสมง ร่องประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอกรรมาธิการให้ตัวเลขให้ดูครับ

ร้อยตรี ยอดชาย ชูศรี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ
 กระผม ยอดชาย ชูศรี กรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนข้อมูลเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นนะครับ
 คือในกรณีที่มีการโอนหนี้ทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์ ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่หลายรายนะครับ ซึ่งจะมี

ทยอยโอนเข้ามาถึงมือเรีชนว่า จำนวนลูกหนี้ที่เป็นเจ้าหนี้หลายราย จะเป็นจำนวนประมาณ ๗,๐๘๓ รายครับ มูลหนี้ประมาณ ๖๕๘,๕๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นในกรณีที่ยกตัวอย่าง ๓๐ ราย ๔๐ ราย หรือจะเป็น ๔ แสนรายนั้น อาจจะเป็นนระศรับหมายควมว่า ยอดที่ไม่ทราบว่าเป็นเจ้าหนี้เป็นเจ้าหนี้ใด ในกรณีของ บสท. นั้นจะเป็นลูกหนี้ที่เจ้าหนี้เป็นสถาบันการเงินที่ทางรัฐบาลพยายามจะแก้ไขปัญหของเอ็นพีแอล โดยการนำเอ็นพีแอลของสถาบันการเงินออกมา ส่วนในกรณีของลูกหนี้รายย่อยนระศรับ อันนั้นจะมีจำนวนถึงประมาณ ๑๖๒,๘๐๐ ราย มูลหนี้ประมาณ ๑๐๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเมื่อเทียบระหว่าง ๒ ประเภทนี้ ลูกหนี้ที่มีเจ้าหนี้รายเดียวก็กประมาณ ๕๒ เปอร์เซนต์ ส่วนลูกหนี้ที่มีเจ้าหนี้หลายรายนั้นก็กประมาณ ๔๘ เปอร์เซนต์ แต่ในกระบวนการที่ไม่ได้ดำเนินการในเรื่องที่เอารายใหญ่ ๆ เข้ามาก่อนก็เรียกว่าเพราะรายใหญ่นั้นจะมีผลกระทบต่อการแก้ไขปัญหได้ค่อนข้างชัดเจนนระศรับ คือ ในกรณีของการโอนระยะแรก ซึ่งราคาคว่าหลังจากเรีชบรือชในด้านกฎหมายแล้วนระศรับ ก็จะมีการโอนลูกหนี้ที่มีเจ้าหนี้รายเดียว กลุ่ม ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป กลุ่มที่มีเจ้าหนี้หลายรายรวมกันเข้ามาถึงประมาณ ๑ ล้านล้านบาทนระศรับ ประมาณร้อยละ ๑๗ ของมูลหนี้ทั้งหมดนี้คือในส่วนที่จะเข้ามาก่อนในระยะเวลาอันเรีชนระศรับ ที่นี้ในกรณีที่อาจจะมีการถามว่าทำไมไม่เอาลูกหนี้รายเดียวทั้งหมดหรือต่ำกว่า ๕ ล้านบาทลงมานระศรับ ก็ต้องขออนุญาตเรีชว่า ในพื้นฐานของร่างกฎหมายฉบับนี้แม้ว่าจะมีการแบ่งว่า จะมีลูกหนี้มาทั้งสถาบันการเงินของรัฐหรือสถาบันการเงินภาคเอกชน แต่สถาบันการเงินภาคเอกชนนั้นก็กยังให้สิทธิที่สถาบันการเงินจะเลือกตัดสินใจเองว่าจะมาหรือไม่ แต่ในเรื่องต้นตอตามกรอบของกฎหมายนั้นก็มีการกำหนดไว้ว่าเขาจะตัดสินใจเฉพาะในส่วนที่เป็นเจ้าหนี้ ๒ รายขึ้นไปแล้วก็มีมูลหนี้ได้คือ ๕ ล้านบาทขึ้นไปนระศรับ ส่วนต่ำกว่านั้นหรือนอกเหนือจากนั้นก็กทางสถาบันการเงินกับออกเขาอยู่ ในวิธีที่จัดการเองได้ ไม่ได้เป็นปัญหาที่ต้องขอให้ทางการเข้าไปช่วย ก็ขออนุญาตกราบเรีชแล้วนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรมณานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เรีชท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรมณานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านาประจวบ สลับ ฟิงทั้นรัฐมนตรีชี้แจงกับท่านยอดชาย ขออนุญาตเอ่ยนามได้ชี้แจง ต้องกราบเรีชที่ทราบว่าแนวคิดของรัฐบาลนี้หรือท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงอาศัยเพียงยี่ดหลักว่า พระราชกำหนดเค้นนี้วางพื้นฐานไว้เท่านั้น อย่างที่ผมกราบเรีชว่าพื้นฐานจริง ๆ ที่ออกพระราชกำหนดนั้นก็กแก้ไขปัญหานี้เฉพาะกลุ่ม ผมจึงได้ขอเสนอว่าควรมีแก้ไขโดยแก้โครงสร้างให้เรีชวงกว้างขึ้น ให้

เหตุผลว่าเมื่อพระราชกำหนดออกมาแล้วจึงจำเป็นต้องทำตามพื้นฐานที่พระราชกำหนดกำหนดไว้
 ผมว่านั่นไม่ใช่เหตุผลครับ ด้วยความเคารพท่านอยู่ระดับ แต่พอท่านตอบอย่างนี้มาผมรู้สึก
 ไม่สบายใจ ท่านประธานฯ ครับ เห็นชัดเจนครับ ท่านขอขยาย ขออนุญาตเอ่ยนามที่ท่านได้
 กรุณาให้ข้อมูลว่าจำนวนลูกหนี้รายใหญ่ซึ่งจะแก้ไขปัญหาแค่ ๑๐๐ กว่าราย ออกกฎหมาย
 ฉบับหนึ่ง ประธานโทษ ๑,๐๐๐ กว่าราย ออกกฎหมายฉบับหนึ่งเป็นปัญหา แก้ไขปัญหา
 คนแห่งชาติ ปรากฏว่ามีคนได้รับผลดี ๑,๐๐๐ กว่าราย แต่เศรษฐกิจดีไม่ต้องพูดถึงหรอกครับ
 เพราะไม่รู้ว่าจะดีขึ้นจริงหรือไม่ เพราะว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้นหรือไม่ ไม่ใช่แค่กฎหมายฉบับนี้
 เท่านั้นครับ อยู่กับเศรษฐกิจของโลกด้วยครับว่า เศรษฐกิจของโลกถ้าไม่ดีท่านเขียนกฎหมาย
 อย่างไรเศรษฐกิจไทยก็ไม่ได้ แต่ปรากฏว่าออกกฎหมายแล้วแก้ไขปัญหาลูกหนี้ซึ่งมี
 ปัญหา ๑,๐๐๐ กว่าราย คนในประเทศ ๖๐ กว่าล้านคน ลูกหนี้รายย่อยเป็นแสนเกือบ ๒ แสนราย
 จำนวนหนี้ก็ไม่ต่างกัน หนี้ของลูกหนี้ ๑,๐๐๐ กว่ารายนั้น ๖๕๕,๕๐๐ ล้านบาท ตามข้อมูล
 ที่ท่านให้ แต่ลูกหนี้รายย่อย ๑๖๒,๘๐๐ ราย เป็นหนี้ ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมว่าตัวเลขที่ท่าน
 ให้มานี้ชัดเจนครับว่า แก้ไขปัญหาคนเฉพาะกลุ่มเฉพาะรายเท่านั้น ท่านประธานฯ ครับ ในส่วน
 ของที่ท่านจะแก้ไขนั้นมากกว่าแก้ไขรายใหญ่ก่อน นี่แหละครับคือตัวปัญหารายย่อย พอรายใหญ่
 แก้ไปแล้ว รายย่อยท่านทำอย่างไรครับ ท่านบอกว่าให้คนที่เขาสามารถจะทำงานได้ที่
 เขามีบริหารอยู่เดิมไปบริหารก็คือสภาพปัจจุบันนี้ครับ สภาพที่ชาวบ้านประชาชนลูกฟ้อง
 ลูกดำเนินคดี ถูกยึดทรัพย์ ถูกริบบ้านไม่มีที่อยู่อาศัยนี่คือปัญหาทางสังคมที่ตามมา แต่ท่าน
 กลับมองข้าม ท่านบอกว่า บสท. ถ้าเกิดไปแก้ไขปัญหาลูกหนี้รายย่อยแล้วทำให้ บสท.
 ใหญ่โตเกินไป ไม่ใช่ครับ บสท. ใหญ่หรือไม่ใหญ่อยู่ที่ทุกสาขา อยู่ที่งาน แต่ปรากฏว่างานที่
 ทำนั้นเป็นงานซึ่งหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้จะใหญ่โตหรือไม่คนละประเด็นคนละเรื่อง
 วิธีการแก้ไขปัญหานั้นท่านถามว่า บสท. เลียแล้วกำหนดใน บสท. เป็นนโยบายออกไป लेकरว่า
 หน้าที่ บสท. ชื่อว่ามีลูกหนี้รายย่อยกี่ราย ลูกหนี้รายย่อยชื่อว่า บสท. ชื่อมาเท่าไร ท่านขอ
 ทราบ ท่านให้ลูกหนี้มาชี้ทำไว้ในอัตราที่ บสท. ชื่อมา ผมเชื่อว่าประชาชนแสนกว่ารายเขา
 ต้องไปหาเงินมาใช้หนี้ อย่างเช่น มีหนี้อยู่ ๑ ล้านบาท บสท. รับโอนมาหนี้ ๕ แสนบาท หรือ
 ๖ แสนบาท บสท. ประกาศไป लेकर ลูกหนี้รายนั้นก็นำใช้ตามราคาที่ บสท. รับโอนมาเป็น
 อันหลุดพ้นหนี้ ผู้กำกับดูแลหนี้ นี่ละครับคือการแก้ปัญหาที่แท้จริงครับ ไม่ใช่เอา
 เจ้าหน้าที่มานั่งบริหาร เป็นหน้าที่ที่ บสท. ต้องกำหนดนโยบายให้ลูกหนี้รายย่อยเขาสามารถ
 จะใช้หนี้ได้ ขอพบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาจากชั้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญญาจะอภิปรายอะไรครับ

นายบุญญา หลีเหลือ (สงขลา) : ผม บุญญา หลีเหลือ ผมจะเสนอให้มีการปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ ผมคงไม่ถ่มน้ำน่ะครับ ท่านที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ท่านเห็นต่างหรือครับ ท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม อุบล เอื้อศรี ครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านจะให้โอกาสแก่ผมได้ทบทวนสัณนิตใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่แล้วกระมังครับ เว้นแต่ท่านจะเสนอญัตติเปิดอภิปรายเท่านั้นเอง ผมว่าพอแล้วกระมังครับ สมาชิก อภิปรายกันมาทั้งวันแล้วประเด็นก็ชัดเจนน่ะครับ อยู่ที่มีการตัดสินใจเท่านั้นเอง ท่านอุบลครับ ผมคิดว่าพอแล้วครับ ขอบพระคุณท่านสมาชิก ครับ ก็ขอให้โอกาสกรรมการ ท่านรัฐมนตรีท่านจะชี้แจง ๑ คำหรือครับ เชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมการ) : ๑ ประโยคครับ เผอิญว่าเมื่อสักครู่นี้ ผมอาจจะเข้าใจไม่ตรงกับท่านเสวกี๊ก็ถือว่า ไม่ใช่โดยเฉพาะ ๗,๐๐๐ รายที่โอนเข้ามา ๑๖๒,๐๐๐ กว่ารายก็จะโอนมาด้วย เพราะฉะนั้นแล้วไม่ใช่ว่าออกเฉพาะว่า ๗,๐๐๐ ราย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิก ที่อยู่ข้างนอกห้องประชุม ขอเชิญเข้าห้องประชุมครับ ผมจะขอหารือกับที่ประชุมแห่งนี้ครับ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้มีรายละเอียดมาก แม้ว่าเราแก้ไขมาตราเดียว มีสมาชิก ที่สงวนคำแปรญัตติก็ดี แม้กระทั่งในชั้นกรรมาธิการก็มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดพอสมควร ผมจะตั้งประเด็นเป็นอย่างไรน่ะครับ เริ่มด้วยเลย เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้แก้ เห็นด้วยถ้าท่านสมาชิก ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งแปลว่ากลับไปสู่ร่างเดิมให้แก้ ไม่เห็นด้วยเชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลเล่ ดังกานูร์กีน (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ถ้าถามแบบท่านประธานฯ ก็หมายความว่า ถ้าหากผลว่าไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมทุกอันที่แปรฯ นี้ตกหมดเลยใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถูกต้องครับ ก็กลับไปสู่ร่างเดิม ท่านนิเวศมีอะไรต่างใหม่ครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมไม่แน่ใจว่าถ้าถามอย่างนี้ สมมุติว่าถ้าใครให้คงร่างเดิม ส่วนคนที่ไม่เห็นด้วยก็คือคนที่ ๑ เปรียบดูดีไว้ ๒๐ กว่าท่าน อีกส่วนหนึ่งสมมุติเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแปรญัตติมา เพราะฉะนั้นจะเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ร่างเดิมจะเสียเปรียบในแง่ที่ว่า ส่วนคนที่เห็นด้วยกับ ๒๓ - ๒๔ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจะเสนอการประเด็นอย่างไรครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ก็ผมเองก็ยังไม่ออกเหมือนกันว่าจะเสนออย่างไร เพราะค่อนข้างซับซ้อนครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวผมชี้แจงคุณสมพร คือถ้าถามว่าท่านเห็นการแก้ไขไม่ว่าประเด็นใด ท่านก็คิด เห็นด้วย ถ้าการแก้ไข แล้วเดี๋ยวประเด็นแก้ไขเราถ่วงถ่วงถ่วงไป เพราะถ้าอย่างนั้นจะไม่จบ คุณสมพรมีอะไรแตกต่างจากที่ผมชี้แจง

นายสมพร คำขึ้น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมสมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ผมคิดว่าที่ท่านประธานฯ พูดนั้นก็ยังไม่ชัดเจนเพราะว่าร่างเดิม ถ้าเปรียบเสมือนเป็นนักมวยก็ถือว่าเป็นแชมป์ (Champ) อยู่ติดมีร่างเดิมอยู่ก็ถือครองรัฐมนตรีเสนอเข้ามา ส่วนที่กรรมาธิการไปแก้ไขและมีผู้สงวนขอแก้ไข ก็ถือว่าเป็นการแก้ไข ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า อาจจะให้ท่านประธานฯ จามว่า ถ้าเห็นด้วยกับร่างเดิมกด เห็นด้วย ถ้าเห็นกับการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นอย่างกรรมาธิการหรือที่มีผู้สงวนไว้กด ไม่เห็นด้วย อย่างนี้จะถูกต้องและชัดเจนกว่าครับท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณสมพร เราทำอย่างนี้มาตลอด เอากรรมาธิการเป็นหลัก ทุกครั้งที่มีการลงมติเอากรรมาธิการเป็นหลัก ก็คือกรรมาธิการมีกรรมแก้ไข เพราะฉะนั้นการประชุมทุกครั้ง การขอมติเริ่มต้นจากกรรมาธิการ ผมทบทวนประเด็นนี้ครับ ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไขที่ว่ามา

ทั้งหมด แต่เห็นด้วยประเด็นอย่างไรนั้นว่าต่อไปอีกทีหนึ่งให้คิด เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขแปลว่ากลับไปสู่ร่างเดิมให้คิด ไม่เห็นด้วย ท่านสมบูรณวิมโอะไรอีกครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สมบูรณ ทองบุราณ ที่ผ่านมากผมก็เข้าใจ ท่านประธานฯ ผมถามท่านนิดเดียวว่าสมมุติ นายสมบูรณ ทองบุราณ เห็นด้วยกับเสียงข้างน้อย เห็นด้วยกับท่านกรรณอย่างนี้จะให้ผมกดอย่างไรครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ ขออีกครึ่งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาอีกครั้งนะครับ ท่านสมาชิกฯ ฟังหน่อยนะครับ ความจริงผมว่าผมอธิบายน่าจะเข้าใจแล้ว แต่ท่านอาจจะไม่ชัดเจนไม่แน่ใจ ถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขกรรมาธิการมีการแก้ไข แล้วแก้ไขนอกเหนือจากกรรมาธิการ ก็ยอมไปว่าในประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ต่อไป เก่าว่าเห็นด้วยถ้ามีการแก้ไขก่อนให้คิด เห็นด้วย ท่านจะเห็นด้วยกับท่านกรรณ เห็นด้วยท่านปรีดี เห็นด้วยกับใครสุดแต่แต่ท่าน แต่ถ้าไม่เห็นด้วย ผลของมันก็คือกลับไปสู่ร่างเดิมที่รัฐบาลเขาเสนอมา ก็คือไม่มีการแก้ไขอะไรเลย ชัดเจนนะครับ ขอเชิญลงคะแนนได้ครับ ให้ซ้ำอีกครั้งนะครับ เห็นด้วยกับการแก้ไขให้คิด เห็นด้วย หากไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขแปลว่าเห็นด้วยกับร่างเดิมให้คิด ไม่เห็นด้วย มีสมาชิกฯ ท่านใดยังไม่ลงคะแนนไหมครับ ถ้าหมดแล้ว ผมขอปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน จดออกเสียง ๑ คะแนน ก็แปลว่าสถานะนี้เห็นด้วยกับการแก้ไข

มาสู่ประเด็นที่ ๒ แก้ไขอย่างไร ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการให้คิดเห็นด้วย ถ้ากรรมาธิการในที่นี้คือเสียงส่วนใหญ่ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการผู้ขอสงวนและสมรทบต่อไปเลยนะครับ ผู้แปรญัตติที่สงวนความเห็นให้คิดไม่เห็นด้วย แล้วเดี๋ยวต่อมาจะเห็นอย่างไรว่ากันอีกทีหนึ่ง ผมย้ำอีกครั้งนะครับเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากให้คิด เห็นด้วย เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยและขอสงวนความเห็นไว้รวมกับผู้แปรญัตติและขอสงวนความเห็นไว้คือ เห็นต่างกับกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ให้คิด ไม่เห็นด้วย เชิญคุณวรงค์พัทธ์ครับ

นายวรงค์พัทธ์ วัฒนกุล (พังงา) : ผมเข้าใจถูกหรือเปล่าครับ คืออย่างนี้ครับ ผมขอเรียนความเข้าใจของผมนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็ต้องเป็นไป

รวมทั้งฝ่ายข้างนอกของดวงนด้วย ถูกต้องนะครับ ถ้ากรณีหลังต้องกดว่า ไม่เห็นด้วย ถูกต้อง
นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถูกต้องครับ คุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
นิดเดียวครับ ผมเข้าใจสิ่งที่จะลง แต่ผมเป็นห่วงวาระที่ผมเพิ่ม ไม่ว่าจะผลจะออกมาอย่างไรก็ตาม
ของผมนั้นยังต้องได้รับการพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวหรืออีกครึ่งหนึ่งครับ ถ้าชัดเจนแล้ว ท่านสมาชิกฯ เห็นด้วย
กับกรรมาธิการเสียงข้างมากให้กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับผู้ออกเสียงและผู้ขอ
สงวนคำแปรญัตติให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ถ้าลงหมดแล้วขอปิดการลงคะแนน
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(วิสามัญฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๑ ไม่เห็นด้วย ๑๒ ก็แปลว่าสภานี้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมาก ก็จบการพิจารณาเฉพาะการลงมติละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ของผวยังค้างอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ค้างแล้วครับคุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตนิดเดียวครับ
เพื่อทำความเข้าใจ ที่ผมบอก ผมบอกว่าไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไรก็แล้วแต่ เรื่องลูกนี้ร่างย่อยที่
ตามมาต้องได้รับการพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการก็แก้ไขตามคุณเสรี ความเห็นท่านเป็นความเห็นเห็นท่าน
ความเห็นท่านถ้าไม่ก้าวกรรมาธิการเขาแก้ไขให้ ผมยอมก็ไม่เป็นปัญหา แต่ที่ผ่านมากรรมาธิการ
เขาไม่ยอม ถ้าอย่างนั้นจบแล้วครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องลำดับมาตราเป็นการสรุป
ถ้าท่านสมาชิกฯ จะแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติก็แก้ไขได้ เชิญคุณวิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑ มีคำว่า ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด กระผมเองได้เป็นเลขฯ ของกรมอาชญากรรมวิสามัญร่างพระราชบัญญัติสถาบันการเงิน ปกติก็ยังมีข้อกังขาอยู่ว่า จะใช้คำว่า ประกาศกำหนด หรือ กำหนด ครับ ได้มีการหารือกันบางส่วน คิดว่าการใช้คำว่า ประกาศกำหนด จะเป็นที่โปร่งใสมากกว่าครับท่านประธานฯ ขอหารือกรรมาธิการเปลี่ยนได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ของท่านนิรัตน์ให้เพิ่มใช่ไหมครับ เพิ่มคำว่า ประกาศ หน้า กำหนด ใช่ไหมครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ถูกต้องครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมไม่แน่ใจ เป็นการแก้ไขถ้อยคำหรือเพิ่มความหมายหรือเปล่า ท่านนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒยศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ตามที่ท่านนิรัตน์ได้ขอเพิ่มเติมถ้อยคำนั้นคงไม่ใช่เป็นการแก้ไขถ้อยคำนะครับ เพราะว่าถ้าเดิมคำว่า ประกาศ ออกไป ความหมายจะเปลี่ยนแปลง ซึ่งไม่สามารถทำได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรัตน์อย่างนั้นนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอหารือผ่านท่านประธานฯ ไปถึงคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ มีความเห็นไหมครับ เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมอยากจะสนับสนุนความเห็นของท่านนิพนธ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับขอบคุณครับ จบนะครับ ถ้าไม่มีผู้ใดแก้ไขถ้อยคำถือว่าเป็นการจบพิจารณาแล้วในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในลำดับสุดท้ายในวาระที่ ๓ ประเด็นท่าน

สมาชิก ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้กด ไม่เห็นด้วย เป็นการพิจารณาในวาระสุดท้าย
ขอเชิญลงคะแนนครับ เชิญท่านสมาชิกครับ

นายสนิท จันทรวงศ์ (กุลวราษธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม สนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอเรียนถามท่านประธานฯ
บอกว่า ในวาระที่ ๓ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแต่นั้นเอง เมื่อกี้ท่านถามเป็นวาระที่ ๒
ขอบคุณมากท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านผู้ใดยังไม่ลงคะแนน ยังมีนะครับ เรียกร้อยใจไหมครับ
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครีบ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๓๕ ไม่เห็นด้วย ๑๕ จดออกเสียง ๑๒ แปลว่า ที่ประชุม
พิจารณากฎหมายฉบับนี้เสร็จแล้วเรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณกรรมาธิการทุกท่านครับ เดี่ยวครับ
กรรมาธิการขอโทษที่ครับ ยังมีข้อสังเกตที่กรรมาธิการโดยที่คณะกรรมการได้มีข้อสังเกต
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นชอบด้วยหรือไม่ถ้าข้อสังเกตดังกล่าว เพื่อจะได้นำไปยัง
คณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบพิจารณา เชิญกรรมาธิการครับ

นายณินทร ศรีสรรพางค์ (กรรมาธิการ) : กราเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ผมในฐานะเลขฯ เนื่องจากว่าถ้อยคำใน ข้อ ๖.๒ นั้นพิมพ์ผิดขอแก้เป็น
บรรทัดที่ ๔ จากท้าย บรรทัด บริษัทแก้เป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในข้อ ๖.๒ นะครับ จะมีท่านสมาชิก มีความเห็นในข้อสังเกตเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้รับข้อสังเกตของกรรมาธิการ
เพื่อจะส่งไปยังคณะรัฐมนตรี เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (ร่างทอง) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา กระผมอยากจะทำเป็นข้อสังเกต ไปยัง
กรรมาธิการครับว่า ถ้าโดยเหตุผลในการตั้งข้อสังเกตของกรรมาธิการวิสามัญนั้น ถ้าเป็นเรื่อง

ของเหตุผล ถ้าเหตุผลที่มีคามสำคัญต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ เพราะว่ากฎหมายนั้น เราจะต้องคำนึงถึงหลักการและเหตุผล เหตุผลนั้นควรจะต้องอยู่ในเนื้อหาของกฎหมาย ซึ่งจะมีผลที่จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการแก้ไขอันนี้ อยากจะฝากถึงข้อสังเกตไว้ครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นอันจบการพิจารณาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณมาธิกรทุกท่านครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เราได้ใช้เวลาในการพิจารณากฎหมายมาตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่แล้วจนถึงวันศุกร์ อาทิตย์นี้เราใช้เวลาประชุมทั้งอาทิตย์เต็ม ๆ เรายังมีการกิจครับ ในวันพฤหัสบดีหน้าปกติซึ่งเป็นกระทู้ถาม ขอเรียนแจ้งกับสมาชิกฯ กับที่ประชุมทุกท่านว่า จะเป็นการพิจารณากฎหมาย เพราะมีกฎหมายหลายฉบับซึ่งจะต้องเข้ามาแล้วเราต้องพิจารณาให้ทันภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอาทิตย์หน้าจะไม่มีการพิจารณา แต่จะเป็นการพิจารณากฎหมายครั้งวันและวันศุกร์อีกเต็มวัน ส่วนจะเป็นกฎหมายใดก่อนสุดตามความจำเป็นเร่งด่วน โดยใช้กำหนดระยะเวลาของรัฐธรรมนูญเป็นหลัก สุดท้ายก็ถ่วงต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน เชิญรัฐมนตรี เชิญครับ ๆ ขอโทษครับ

นายสมคิด จาคูศรีพิทักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม สมคิด จาคูศรีพิทักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมใคร่ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ กระผมเข้าใจในความกังวลแล้วก็ห่วงใยของทุกท่าน เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ ยิ่งห่วงใยมากยิ่งกังวลมากก็ยิ่งต้องหัดหิวและเหนื่อยมาก กระผมและท่านรัฐมนตรีช่วยวราเทพ รามคชยศักดิ์ท่านประธานเขาน้ำ สายเชือก ซึ่งนั่งอยู่หลังบัลลังก์ ท่านยอดชายก็อยู่ ณ ที่นี้ ก็จะรับเอาข้อสังเกตทั้งหลายและจะให้การดูแลเป็นอย่างดี เพราะเข้าใจเจตนารมณ์ของท่าน กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าตลอดเวลา ๒ วันที่ผ่านมา ความรู้สึกของกระผมก็คือว่า ประชาชนข้างนอกนั้นมีความรู้สึกหัวโนไหวแล้วก็ไม่มันใจกับภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยลง เมื่อประชาชนมีความไม่มันใจเขาก็ต้องมองไปหาที่รัฐบาล เขาจะมองไปที่ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับสภาผู้แทนราษฎร และความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับวุฒิสภา ฉะนั้นในภาวะอย่างนี้กระผมเห็นว่าเป็นอย่างยิ่งว่า รัฐบาลชุดนี้กับวุฒิสภาแห่งนี้จะไม่มีความร่วมมือกันหรือฝ่ายรัฐบาล แต่มั่นความจำเป็นอย่างหนึ่งที่เราจะต้องแสดงความเป็นเอกภาพให้เป็นที่ยอมรับ เพื่อให้ประชาชนนั้นมีความเชื่อมั่นในระบบวุฒิสภาของเรา กระผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า วันนี้เป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้น อนาคตนั้นยังมีร่างกฎหมายอีกหลายฉบับ

ที่ต้องมาขอความกรุณาวุฒิสภาแห่งนี้ กระผมใคร่จกให้โอกาสนี้ขอบพระคุณท่านวุฒิสภาทุกท่าน และคณะกรรมการที่ให้ความกรุณาดูแลเรื่องนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณในนามของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

ผู้จัดรายงานการประชุม

ถนัดดาวิทย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	กีนบุญนะ
รุจิรา	เนตรนุตร	สุภาภรณ์	มาลัยกัณฑ์
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
สมบุญฉิม	ข้ากระแสร์	ศรยุทธ	ปิ่นมณฑล
ทิพวรรณ	ทูนทรัพย์	นันทพวง	แก้วมะเรียง
ศุภลักษณ์	โกภาสพินิจ	สร้อยญา	ศตะกัณฑ์
ธีรวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้งอัชดะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวณา	ภัคฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม
สุชาดา	ภมรภา	ศิริลักษณ์	ภาพระหัตต์

ฝ่ายขวาเลข กองการพิมพ์

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

คณะกรรมการวิจยตรวจสอบรายงานงบประมาณและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายตราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน สุกสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อภิเนถกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายคำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษากฎหมาย	
๘.	พลตำรวจตรี อัทธง งามจันทร ที่ปรึกษากฎหมาย	
๙.	พลตำรวจตรี สานาม หงเมือง ที่ปรึกษากฎหมาย	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไร่เวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนสรณัฐ	
๑๓.	นายฉาว เกียรติไพยาก	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ศกักรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

๑๗/๑๐/๒๕๖๕